

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်ရှင်ကု၊ သယံဇ္ဈာန်မြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူလေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ယာပိုထိလေး၊
 ထီးမျှညီမွေလျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အထွင်ဖာဂရမထေရ်သည်။ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နံ့ယု၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

မဟာဝဂ္ဂ

သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

—◆—
ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

—◆—
မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၈၇-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်ရန်လ။

၁ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁၀-အာနာပါနိဿယသံယုတ်။		
၉၀	ဧကဓမ္မဝဂ်	၁၂၀
၉၁	ဒုတိယဝဂ်	၁၆၀
၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်။		
၉၂	ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ် ...	၁၆၆
၉၃	ရာဇကောရာမဝဂ်	၂၄၃
၉၄	သရဏာနိဝဂ် ...	၂၆၆
၉၅	ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်	၃၂၅
၉၆	သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်	၃၄၇
၉၇	သပညဝဂ် ...	၃၆၂
၉၈	မဟာပညဝဂ် ...	၃၇၇
၁၂-သစ္စသံယုတ်။		
၉၉	သမာဓိဝဂ်	၃၇၉
၁၀၀	ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနဝဂ်	၃၉၃
၁၀၁	ကောဋိဂါမဝဂ်	၄၁၅
၁၀၂	သီသပါဝဂ် ...	၄၂၇
၁၀၃	ပပါတဝဂ်	၄၄၅
၁၀၄	အဘိသမယဝဂ်	၄၆၉
၁၀၅	ပဋ္ဌမအာမကဉ္စေပယျာလဝဂ်	၄၈၀
၁၀၆	ဒုတိယအာမကဉ္စေပယျာလဝဂ်	၄၈၅
၁၀၇	တတိယအာမကဉ္စေပယျာလဝဂ် ...	၄၈၈
၁၀၈	စတုတ္ထအာမကဉ္စေပယျာလဝဂ်	၄၉၁
၁၀၉	ပဋ္ဌမအာမကဉ္စေပယျာလဝဂ်	၄၉၃

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာပြီး၏။

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၁၀-အာနာပါနိဿယသံယုတ်။		
၉၀	ဧကဓမ္မဝဂ်	၁၂၀
၉၁	ဒုတိယဝဂ်	၁၆၀
၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်။		
၉၂	ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်	၁၉၆
၉၃	ရာဇကောရာမဝဂ်	၂၄၃
၉၄	သရဏာနိဝဂ်	၂၉၆
၉၅	ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်	၃၂၅
၉၆	သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်	၃၄၇
၉၇	သပညဝဂ်	၃၆၂
၉၈	မဟာပညဝဂ်	၃၇၇
၁၂-သစ္စသံယုတ်။		
၉၉	သမာဓိဝဂ်	၃၇၉
၁၀၀	ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနဝဂ်	၃၉၃
၁၀၁	ကောဋိဂါမဝဂ်	၄၁၅
၁၀၂	သီသပါဝဂ်	၄၂၇
၁၀၃	ပပါတဝဂ်	၄၄၅
၁၀၄	အဘိသမယဝဂ်	၄၆၉
၁၀၅	ပဋ္ဌမအာမကဉ္ဇေပယျာလဝဂ်	၄၈၀
၁၀၆	ဒုတိယအာမကဉ္ဇေပယျာလဝဂ်	၄၈၅
၁၀၇	တတိယအာမကဉ္ဇေပယျာလဝဂ်	၄၈၈
၁၀၈	စတုတ္ထအာမကဉ္ဇေပယျာလဝဂ်	၄၉၁
၁၀၉	ပဋ္ဌမအာမကဉ္ဇေပယျာလဝဂ်	၄၉၃

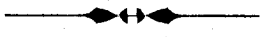
မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ-ဒုတိယတွဲ-မာတိကာပြီး၏။



သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဒုတိယတွဲ

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။



၅-သမ္ဗုဒ္ဓစာနုသံယုတ်(၆၀)ဂင်္ဂါပေယျာထဝဂ်။

၆၆၄(ပ)၆၇၅ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း၊တကြခေါ၊ထိအခါ၌၊
ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ထေံ၍စကားကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ကိံ
အဝေါစ၊အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊သမ္ဗုဒ္ဓစာနု၊
အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ဤထေးပါး
တို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓ၊ဤသာသနာထေံ၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊
အနုပ္ပန္နာနံ၊မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ပါပကာနံ၊ယုတ်မာကုန်သော၊အကုသိလာ
နံ၊မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊တရားတို့ကို၊အနုပ္ပါဒါယ၊
မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊လုံ့လပြု၏၊
ဝီရိယံ၊ဝီရိယကို၊ အာရဘတိ၊ဖြစ်စေ၏၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပဂ္ဂဏှာတိ၊ခြီးမြှင့်
၏၊ပဒဟတိ၊ဆောက်တည်၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကာနံ၊ယုတ်
မာကုန်သော၊အကုသလာနံ၊မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊
တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊
ဝါယမတိ၊လုံ့လပြု၏၊ဝီရိယံ၊ဝီရိယကို၊အာရဘတိ၊ဖြစ်စေ၏၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို
ပဂ္ဂဏှာတိ၊ခြီးမြှင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊မဖြစ်ကုန်
သေးသော၊ကုသလာနံ၊လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊တရား

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ကိုတို့၊ ဥပ္ပုဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဗဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသံမောသာယ၊ မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယ ဝါရိပုရိယာ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဗဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနာ၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေခေါ စတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပါစိနနိန္ဒာ၊ အရှေ့သို့နိဗ္ဗံသည်၊ ပါစိနပေါဏာ၊ အရှေ့သို့ရှိုင်းသည်၊ ပါစိနပတ္တာရာ၊ အရှေ့သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနော၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနော၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဗဟုတီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနော၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနော၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဗဟုတီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပုဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဘတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဗဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊

၅-သမ္ဗုဒ္ဓာနသံယုတ်(၆၀)ဂင်္ဂါပေယျာလင်္ဂ။ ၃

ဆောက်တည်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်းပြီးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသယာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေထုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လ ပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ မြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန် သေးသော။ ကုသယာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေထုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ ဥပ္ပါ ဓါယံ၊ ဖြစ်စေခြင်း၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လ ပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ မြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ ကုသယာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေထုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်း၌။ အသံမောသာယ၊ မပျောက်ခြင်း၌။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာ ပွားခြင်း၌။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောခြင်း၌။ ဘာဝနာယပါရိပူရိယာ၊ ဘာဝ ဖြင့်ပြည့်ခြင်း၌။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ မြီး မြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ဝေခေါ်၍ သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စတ္တာဇော၊ ထေးပါးကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓာနေ၊ အကြောင်း အားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍။ စတ္တာ ဇော၊ ထေးပါးကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓာနေ၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်း တို့ကို။ ဗဟုထိကဇော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာနနိဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဥစ္စာတံသည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနစတ္တာဇော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ပ)၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ ပါစိနတော၊ အရှေ့အရပ်မှ။ နိန္ဒာ၊ နှိပ်ကုန်၏။ ဆစ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်လည်း။ သရဒ္ဓတော၊ သရဒ္ဓရာမှ။ နိန္ဒာ၊ နှိပ်ကုန် ၏။ ဇော၊ ဆွေဆ၊ ထိုခြောက်ချက်စီတို့သည်။ စွါဒသ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝင်ဟူ၍။ ပဂ္ဂဏတိ၊ အပြား အားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓာနသံယုတ္တံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓာနသံယုတ်၏။ ဂင်္ဂါပေယျာလံ၊ ဂင်္ဂါပေယျာလကို။ သမ္ဗုဒ္ဓာနဝ သေန၊ သမ္ဗုဒ္ဓာန၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်၏။ ဝဂ္ဂိတည်း။ ။

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၅-သဗ္ဗပ္ပဓာနသံယုတ်-၆၀-အပ္ပမာဒဝဂ်။

၆၇၆(ပ)၆၇၅ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဒံ၊ ခြေရာ၊ ကူ၊ အထွန့်၊ မူလံ၊ အမြစ်၊ သာဓေန၊ အနှစ်နဲ့သာ၊ ဝသိတံ၊ ရထေးပန်း၊ ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်း၊ စန္ဒိမသုရိယ၊ လနေတို့၊ ဝတ္ထေန၊ ကာသိကရာဇ် အဝတ်နှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ပဒံ၊ ပုဒ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေ၊ ဤသည်ကိုဘည်း၊ အပ္ပမာဒဝဂ္ဂေ၊ အပ္ပမာဒ ဝဂ်ကို၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနဝယေန၊ သဗ္ဗပ္ပဓာန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေတေဗ္ဗာ၊ ခွဲအပ်၏၊ ဝဂ္ဂေ၊ ဝဂ်တည်း။ ။

၅-သဗ္ဗပ္ပဓာနသံယုတ်-၆၂-ဗာလကရုဏီယဝဂ်။

၆၈၆(ပ)၆၇၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဗလကရုဏီယာ၊ အားထုတ်၍ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ယေကမ္မန္တာ၊ အကြင်အမှုတို့သည်၊ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမှုတို့တို့ကို၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗလကရုဏီယာ၊ အားထုတ်၍ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဧတေကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့ကို၊ ကရိယန္တိ သေယျထာဝီ၊ ပြုအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာယျင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၍၊ ဝီရေ၊ ဝီရိယ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေ၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေ၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဗဟုတိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့ရှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၍၊ ဝီရေ၊ ဝီရိယ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေ၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေ၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဗဟုတိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အာရတတိ၊

၅-သဗ္ဗပ္ပဝေနသံယုတ်-၆၂-ဗလကရဏီယဝဂ်၊

အားထုတ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်
 ၏၊ (ပ)၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊
 မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားခြင်းငှါ၊ ဝေဂုလ္လာယ၊
 ဖြန့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယပါရိပုရိယာ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊
 ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝိရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အာရ
 ဘတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ ဆောက်
 တည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 သီလံ၊ သီလကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ သီလေ၊ သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ စက္ကာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဝေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့
 ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဝေန၊
 အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဗဟုဏီကရေတိ၊ အကြိမ်များ
 စွာပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗလကရဏီယ
 ဝဂ္ဂေ၊ ဗလကရဏီယဝဂ်ကို၊ သဗ္ဗပ္ပဝေနဝသေန၊ သဗ္ဗပ္ပဝေန၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝိတ္ထာရေထဗ္ဗော၊ ရှေ့အပ်၏။ ။

၅ သဗ္ဗပ္ပဝေနသံယုတ်-၆၃-သေနာဝဂ်၊

၆၆၀(ပ)၇၀၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ
 တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာ၊ အ
 ဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာမေသနာ၊ ကာမကိုရှာဖွေခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ဘဝေ
 သနာ၊ ဘဝကိုရှာဖွေခြင်းကိုသည်၊ ကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယေသနာ၊ မြတ်သောအ
 ကျင့်ကိုရှာဖွေခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိဣမာ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သေနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာခေါ တိသော၊ ဤသုံးပါးတို့
 ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိသန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံသေနာနံ၊
 ဤရှာဖွေခြင်းတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊
 ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဗဟာနာယံ၊ ပယ်ခြင်း
 ငှါ၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဝေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်အား
 ထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေထဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့
 ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ (ပ)၊
 ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိထော်နိဿယ

ခမ္ဘာနံ၊ တရားတို့၏၊ ငွှိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္ဘောသာယ၊ မပျောက်ခြင်း
 ငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊
 ဘာဝနာယပါရိပုရိယာ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြည့်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်
 ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ သောက်တည်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံခေါသေနာနံ၊ ဤရှာဖွီး
 ခြင်းတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား
 ရှုထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ စက္ကာ
 ခော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသမ္ပပ္ပဓာနာ၊ အကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်
 ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဟော်
 မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သေနာပါဠိ၊ ရှာဖွီးခြင်း ပါဠိကို၊ ဝိတ္တာဂေတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏။

၅-သမ္ပပ္ပဓာနသံယုတ်-၆၄-ဩဇာဝဂ်။

၇၀၀၊ (ပ)၊ ၇၀၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အဘို့
 ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရူပရာဂေါ
 ရူပရာဂထည်းကောင်း၊ အရူပရာဂေါ၊ အရူပရာဂထည်းကောင်း၊ မာနော၊
 မာနထည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓန္တံ၊ ဥဒ္ဓန္တထည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာထည်းကောင်း
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အဘို့ ရှိကုန်သော၊ သညော
 ဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနံ၊ အထက်အဘို့ရှိကုန်သော
 ဣမေသံခေါသညောဇနာနံ၊ ဤသံယောဇဉ်တို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
 ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားရှုထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်
 စေခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ စက္ကာခော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သမ္ပပ္ပ
 ဓာနာ၊ အကြောင်းအားဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်၏၊ စက္ကာခော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ (လ) ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာ
 နံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ခမ္ဘာနံ၊ တရားတို့၏၊ ငွှိတိယာ၊ တည်
 ခြင်းငှါ၊ အသမ္ဘောသာယ၊ မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွား
 စေခြင်းငှါ၊ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယပါရိပုရိယာ၊ ဘာဝနာ

၅-သဗ္ဗပ္ပဓာနသံယုတ်-၆၄-ဩစာဝဂ်၊

ဖြင့်ပြည့်ခြင်းငှါ၊ သန္တံ၊ သန္တံ၊ နေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့၊ လပြု၏။
ဝိရိယံ၊ လုံ့၊ ထကို၊ အာရဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏ္ဍိတံ၊
ပြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်ထည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနံ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသံ
သညောဇနာနံ၊ ဤသံယောဇဉ်တို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ
ခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊
ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဗ္ဗပ္ပဓာနာ၊
ဤအကြောင်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
၏၊ ပဉ္စင်၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနသံယုတ္တံ၊ အကြောင်းအားဖြင့်အား
ထုတ်ခြင်းကို ဟောရာဖြစ်သောသံယုတ်တည်း။ ။

၆-ဗဿသံယုတ်-၆၅-ဂင်္ဂါပေယျာထဝဂ်၊

၇၁၀(ပ)၇၂၆ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဿနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊
ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ဧကတမာနိ၊ အတယ်သည်တို့နည်း
သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ်
ခြင်း လုံ့ ထဟူသောအားထည်းကောင်း၊ သတိဗလံ၊ အော်မူခြင်းဟူသော
အားထည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊
ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းဟူသောအားထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ
နိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဿနိ၊ အားတို့သည်၊ ဣမာနိခေါ
ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဂင်္ဂါနဒိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပါစိနနိန္ဒာ၊ အရှေ့သို့နိဋ့်သည်၊ ပါစိနပေါ
ထာ၊ အရှေ့သို့ ရှိုင်းသည်၊ ပါစိနပတ္တာရာ၊ အရှေ့သို့ ဝှမ်းသည်၊ ဟောဝိတိ
သေယုထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဗဿနိ၊ အားတို့ကို၊
ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗဿနိ၊ အားတို့ကို၊
ဗဟုထိကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ဝှမ်းသည်၊ ဟောဝိတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗဿနိ၊ အားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊
ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဗဿနိ၊ အားတို့ကို၊ ဗဟုထိ
ကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်

၈

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို မြီးသော၊ ဝိရာဂ
 နိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို မြီးသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ရာဂချုပ်ခြင်း ကံမြိ
 သော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 ဟူသောအားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
 ကံမြိသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမြီးသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊
 ရာဂချုပ်ခြင်းကိုမြီးသော၊ ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော အားကို၊
 သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသောအားကို၊ သမာဓိဗလံ၊ တည်ကြည်ခြင်း
 ဟူသော အားကို၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်း ဟူသော အားကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တိက္ခ၊
 ရဟန်း သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊
 ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့ကို၊ ဗဟုထိ
 ကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနနိဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၆-ဗထသံယုတ်-၆၆-အပ္ပမာဒဝဂ်၊(ပ)၊ ၆၈-သေနာဝဂ်၊

၇၃၀(ပ)၇၆၃၊

၆-ဗထသံယုတ်-၆၉-ဩစာဝဂ်၊

၇၆၄(ပ)၇၇၂

၇၇၃ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အတ္တိရှိကုန်သော၊
 သညောဇနာနိ၊ နှောင်ခွဲခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရူပရာဂေါ၊
 ရုပ်စာရား၌ တပ်ခြင်းသည်ကောင်း၊ အရူပရာဂေါ၊ နာမ်စာရား၌ တပ်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ မာနော၊ ငါသာလျှင် မြတ်၏ဟူ၍ ထောင်ထွားခြင်းသည်
 ကောင်း၊ ဥဒ္ဓန္တံ၊ စိတ်၏ရှုံလွင့်ခြင်းသည်ကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မိုက်မဲတွင်
 သည်ဖြစ်၍ မထိခြင်းသည်ကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊

၆-ဗလသံယုတ်-၆၉-ဩစာဝဂ်။

အထက်အတို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ နှောင်ခွဲခြင်းတို့သည်။ ဣမာနိ
 ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒူ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသံခေါသညောဇနာနံ၊ ဤနှောင်ခွဲခြင်းတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
 ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊
 ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလနိ၊
 အားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။
 ကထမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာ
 သနာ တော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေကနိသိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို
 မှီသော၊ ဝိရာဂ နိသိတံ၊ ရာဂ ကင်းခြင်းကို မှီသော၊ နိရောဓ နိသိတံ၊
 ရာဂချုပ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝေါသာဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော၊ သဒ္ဓါဗလံ၊
 ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသောအားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိဝေကနိသိတံ
 ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝိရာဂနိသိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ နိရောဓ
 နိသိတံ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝေါသာဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော။
 ဝိရိယဗလံ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသောအားကို၊ သတိဗလံ၊ အောက်မေ့ခြင်း
 ဟူသောအားကို၊ သမာဓိဗလံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းဟူသောအားကို၊ ပညာ
 ဗလံ၊ အပြား အားဖြင့် ထိခြင်းဟူသော အားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒူ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသံယောဇနာနံ၊
 ဤနှောင်ခွဲခြင်းတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် ထိခြင်းငှါ၊
 ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ပဟာ
 နာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဗလနိ၊ ဤအားတို့ကို၊
 ဘာဝေ တဗ္ဗာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေကနိသိတေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီရာ၌၊ ဝေဒနာပါဠာဒှာမ္ဘိ
 ခြင်းပါဠိကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်၏။ ။

၆-ဗလသံယုတ်-၇၀-ဂင်္ဂါပေယျာယဝဂ်။

၇၂၄ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါဏိနိန္ဒူ၊ အရှေ့သို့
 နှိပ်သည်။ ပါဏိနပေတာ၊ အရှေ့သို့ရှင်းသည်။ ပါဏိနပတ္တရာ၊ အရှေ့သို့ဝှင်း
 သည်။ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလနိ၊
 အားတို့ကို၊ ဘာဝေ နန္ဒာ၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလနိ၊
 အားတို့ကို၊ ဗဟုထိကရာဇန္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနုန္ဒော

နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ပေါ်တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်ပဏ္ဍာရော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့ကို၊
 ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့ကို၊
 ဗဟုထိကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်နိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ပေါ်တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်ပဏ္ဍာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသဘာဝ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရာဂဝိနယ ပရိယောသာနံ၊ တပ်ခြင်းကို
 ပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဒေါသဝိနယ ပရိယောသာနံ၊ အမျက်ထွက်
 ခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ မောဟဝိနယ ပရိယောသာနံ၊
 မိက်မဲတွေ့ဝေခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ သဒ္ဓါဗထံ၊ ယုံကြည်
 ခြင်းဟူသောအားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့
 ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့
 ကို၊ ဗဟုထိကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်နိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ပေါ်တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်ပဏ္ဍာရော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၇၇၅(ပ)၊ ၇၀၅၊

၆-ဗထာသံယုတ်-၇၁-အပ္ပမာဝဂ်-၇၂-ဗထဝဂ်၊

၇၀၆(ပ)၀၀၇၊

၆-ဗထာသံယုတ်-၇၃-ဇေနာဝဂ်၊

၀၀၀(ပ)၀၀၇ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရာဂဝိနယ ပရိယောသာနံ၊ တပ်ခြင်းကို
 ပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဒေါသဝိနယ ပရိယောသာနံ၊ အမျက်ထွက်
 ခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ မောဟဝိနယ ပရိယောသာနံ၊ မိက်
 မဲတွေ့ဝေခြင်းကို ပျောက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ ဇေနာပါဠိ၊ ရှာဋ်ခြင်း
 ဟူ၍ကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်၏။ ။

၈၂၇ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္ဓာဂိယာနိ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ နှောင်ခွဲခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရူပရာဂေါ၊ ရုပ်တရား၊ နှိတပ်ခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ အရူပရာဂေါ၊ နာမ်တရား၊ နှိ တပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မာနော၊ ငါသာလျှင်မြတ်၏ဟူ၍ထောင်တွားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓန္ဓိ၊ စိတ်၏မျှလွင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မိက်မဲ့တွေဝေသည်ဖြစ်၍ မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္ဓာဂိယာနိ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ နှောင်ခွဲခြင်းတို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္ဓာဂိယာနံ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါ သညောဇနာနံ၊ ဤနှောင်ခွဲခြင်းတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဗဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗထာနိ၊ အားတို့ကို၊ ဘာဝေ တဗ္ဗာနိ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ ယုံကြည်ခြင်း ဟူသောအားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ (ပ)၊ ရာဂ ဝိနယပရိယောသာနံ၊ တပ်ခြင်းကိုပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဒေါသ ဝိနယပရိယောသာနံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုပျောက်ခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော၊ မောဟဝိနယပရိယောသာနံ၊ မိက်မဲ့တွေဝေခြင်းကိုပျောက်ခြင်းလျှင်အဆုံး ရှိသော၊ ပညာဗလံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းဟူသောအားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္ဓာဂိယာနံ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါ သညောဇနာနံ၊ ဤနှောင်ခွဲခြင်းတို့ ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ ဗဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဗထာနိ၊ ဤအားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာနိ၊ ပွားစေအပ် ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဗထသံယုတ္တံ၊ ဗထသံယုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၅-စာပါလဝဂ်၊

၈၂၈ ဘိက္ခုဝေရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤထန်းခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတိ

ကထာ၊အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အပါရာ၊ဝဋ်ဆင်းရဲငှာ၊ပါရံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂမနာယ၊သွားခြင်းငှာ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊စတ္တာရော၊လေးပါး
 တို့ဟူသည်၊ ကထမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ထိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝနသင်္ခါ၊ရသမန္နာ
 ဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို၊ဘာဝေ
 တိ၊ပွားစေ၏၊ဝိရိယသမာဓိပ္ပဝနသင်္ခါ၊ရသမန္နာဂတံ၊လုံ့လကိုအကြီးပြု၍
 ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ ဝိတ္တသမာ
 ဓိပ္ပဝနသင်္ခါ၊ရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း
 အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏
 အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိပိသာသမာဓိပ္ပဝနသင်္ခါ၊ရသမန္နာဂတံ၊
 စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေခေါဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ပွားစေအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ဗဟုဏိကထာ၊အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊အပါ
 ရာ၊ဝဋ်ဆင်းရဲငှာ၊ပါရံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ဂမနာယ၊သွားခြင်းငှာ၊သံဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေ၊စာမိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမဣဒ္ဓိပါဒသုတ်ပြီး၏။

၈၂၆ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကေသဗ္ဗိ၊အချိုကုန်သော၊ ယေသံ၊အကြင်
 သူတို့အား၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်
 ဝိရဒ္ဓါ၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ ဝိရဒ္ဓေါ၊အထူး
 သဖြင့်ပြည့်စုံသော၊အရိယော၊ဖြူစင်သော၊မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်၊သမ္မာ၊ကောင်း
 စွာ၊ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ၊နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ပြည့်စုံကုန်
 ၏၊ကေသံ၊ထိုသူတို့အား၊ အာရဒ္ဓေါ၊ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ဖြူစင်သော၊
 မဂ္ဂေါ၊မဂ်သည်၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ၊နိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြောင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ စတ္တာရော၊လေးပါးတို့ဟူသည်။

၇- ဣဒ္ဓိပဒါသံယုတ်-၇၅-စာပါလဝဂ်၊

ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 ကော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလို
 ဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား
 စေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပိတ္တ သမာဓိဝိဝံသာသမာ ဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊
 လုံ့လစိတ်စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေသံ
 အကြင်သူတို့အား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤတန်ခိုး
 ၏အခြေတို့သည်၊ ဝိရဒ္ဓါ၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
 ဝိရဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ ပြုစင်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊
 သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 သံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေသံ
 အကြင်သူတို့အား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏
 အခြေတို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အာရဒ္ဓေါ၊
 ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ ပြုစင်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

၈၃၁ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိ
 ပါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏ အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတေ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဗဟုတိကတေ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရိယော၊ မြတ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိယျာနိကာ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲမှထုတ်ဆောင်ထုတ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တက္ကရဿ၊ ထိုတန်ခိုး၏အခြေကိုပြုသောသူအား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ နိယန္တိ၊ ဆောင်ထုတ်
 ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာကော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဆန္ဒ
 သမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်
 ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ
 တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာ
 ဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍

ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိက္ခိယမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊
 စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိမံသာသမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံစူးစမ်းခြင်း
 ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့
 လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣန္ဒြိယါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဣန္ဒြိယါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏
 အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတာ၊
 အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရိယာ၊ မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နိဿယနိကာ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲမှထုတ်ဆောင်ကတိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တက္က
 ရသသ၊ ထိုတန်ခိုး၏အခြေကိုပြုသောသူအား၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာ
 ယဆင်းရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ နိဿန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝမ်းနဲ့တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဣန္ဒြိယါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တ
 နိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ဝင်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်း
 ခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ ပြင်းခြင်းငှါ၊ အထိညာယ၊
 ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သမ္ဘာထေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊
 နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့
 ဟူသည်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊
 အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣန္ဒြိယါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်
 သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဝိက္ခိယမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော
 တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဝိမံသာသမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်
 သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဣန္ဒြိယါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣန္ဒြိယါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊
 ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြု

အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စင်ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသဓာယ၊ ငြီးခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါပ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၃၂ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ထေပြီးသောအခါ၌၊ ကေဓိ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဖြာဟူတာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ အုပ္ပိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အုပ္ပိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်တံကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသု၊ ပြီးစေကုန်ပြီ၊ သိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ ကေဓိ၊ အဇ္ဈိကုန် သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ ဖြာဟူတာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ အုပ္ပိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ အုပ္ပိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်တံကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသု၊ ပြီးစေကုန် လတ္တံ့၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတုယ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေဓိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဖြာဟူ တာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန် သော၊ အုပ္ပိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် အုပ္ပိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်တံကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသု၊ ပြီးစေကုန်သနည်း၊ စတုန္ဒံ၊ လေး ပါးကုန်သော၊ ကတမေသံ၊ အုပ္ပိပါဒါနံ၊ အဘယ်တန်ခိုးအခြေတို့ကို၊ ဘာဝိ တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များ စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အုပ္ပိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်တံကို၊ အဘိနိပ္ပာ ဒေသု၊ ပြီးစေကုန်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သန္တသမာဓိပ္ပဝေန၊ သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို

အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လ
 တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယ
 သမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်
 ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိတ္တသမာ
 ဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်
 ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိမံသာ
 သမာဓိပ္ပဓာန သင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ စုံစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော
 တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွှဲပြောင်းပေးသောအခါ၌၊ ဧကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမ
 ဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်
 သော၊ ဟေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်စိတ်ကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသံ၊ ပြီးစေကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ထာထတ္တံ သောအခါ၌၊ ဧကေမိ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ
 ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဟေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏ အခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိ
 တက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပဒေသံ၊ တန်ခိုး တစ်စိတ်ကို၊ အဘိနိပ္ပာ
 ဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဧကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဟေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို
 သာလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတက္ကာ
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဒ္ဓိပဒေသံ၊ တန်ခိုးတစ်စိတ်ကို၊
 အဘိနိပ္ပာဒေန္တိ၊ ပြီးစေကုန်ဆဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၈၃၃) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊
 ကေဓိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပာ
 ဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ထာထတ္တံ၊ သောအခါ
 ၌၊ ကေဓိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ထည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိ
 နိပ္ပာဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်ထွက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေယျဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ကေဓိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင် ပုဏ္ဏားတို့သည် ထည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ် များစွာ
 ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိ
 နိပ္ပာဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကတမေသံဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊
 အဘယ်တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်သနည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒ
 သမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော
 တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယ သမာဓိပ္ပဝေန
 သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအား
 ထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိညာသမာဓိပ္ပဝေန

သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
သံဃ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိမံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရ
သမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အား
ထုတ်သံဃ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အ
ခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီး
သောအခါ၌၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အ
ခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိ
ကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသံ၊ ပြီးစေကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမ
ဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏ အခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊
ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပာ
ဒေသန္တိ၊ ပြီးစေကုန်သတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတုယိ၊ ယခုအခါ၌၊
ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယေဟိ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုးအခြေတို့ကို
သာလျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊
အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိံ၊
တန်ခိုးကို၊ အဘိနိပ္ပာဒေသံ၊ ပြီးစေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

၈၃၄ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊
ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ။

ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်းများစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောထရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ညှစ်နှမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ညှစ်နှမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသောအပြားအားဖြင့် သိခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောသိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိသု၊ နေကုန်ပြီ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတဓဒ္ဓါနံ၊ ထာထတ္တံ၊ သောအခါ၌၊ ဧကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်းများစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောထရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ သိခြင်းစိတ်၏ညှစ်နှမ်းခြင်းမှ လွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ညှစ်နှမ်းခြင်းတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော အပြားအားဖြင့် သိခြင်း ကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောသိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေကုန်ထတ္တံ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေဓဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်းများစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောထရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ သိခြင်းစိတ်၏ညှစ်နှမ်းခြင်းမှလွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ညှစ်နှမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသောအပြားအားဖြင့် သိခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင် သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောသိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတော၊

မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ စတုန္နံ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ကတမေသံ၊ နှစ်ပါး၊ အဘယ်တန်း၊ နှစ်အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိ
 တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ပ)။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခန္ဓ
 သမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်
 ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊
 ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်း၊ အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယ သမာဓိပ္ပဝေန
 သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အား
 ထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိတ္ထ သမာ ဓိပ္ပဝေန
 သင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိဝိသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါ၊
 သမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အား
 ထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်း၊
 အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတံ၊ မရွေး၊
 လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေတိဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ယေဝ၊ နှစ်ပါး၊ ဤတန်း၊
 အခြေတို့ကို သာသျှင်းဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊
 ယိုစီးတတ်သော ဇာရာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီး
 ခြင်းမရှိသော၊ ဝေတေဝိရတ္တိံ၊ သိခြင်းစိတ်၏ ညှစ်နှိမ်းခြင်းမှလွတ်ခြင်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ညှစ်နှိမ်းခြင်းတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော
 အပြားအားဖြင့်သိခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာသျှင်း၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောသိခြင်း
 ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိ သု၊
 နေကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဗ္ဗါနံ၊ ယာထတ္တံ၊ သောအခါ၌၊
 ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေတိဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသံ၊ ယေဝ၊ နှစ်ပါး၊ ဤတန်း၊ အခြေတို့ကိုသာသျှင်း၊ ဘာဝိ
 တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များ
 စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သောတရားတို့၏၊

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၅-စာပါထဝဂ်၊

ခဟာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊
 သိခြင်းစိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ
 ညစ်နွမ်းခြင်းတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော အပြားအားဖြင့် သိခြင်းကိုထည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်
 အဘိညာ၊ ထူးသော သိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပ
 သမ္ပန္နာပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကုန်ထွက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတ
 ဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေတိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိတိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ စတုန္နံ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုသာ
 လျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သော
 တရားတို့၏၊ ခဟာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေ
 တောဝိရတ္တိံ၊ သိခြင်းစိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊
 ပညာဝိရတ္တိံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသောအပြားအားဖြင့်သိခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေမျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လျှင်၊ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသော သိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နာပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၈၃၅ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေ
 စတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊
 အထယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဆန္ဒ
 သမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်
 ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုဒ္ဓိပါ
 ဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဓာန သင်္ခါရ
 သမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စိတ္တသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရ
 သမန္နာဂတံ၊ သိခြင်းစိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါ
 ရသမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအား
 ထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏

အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ စတုန္တံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ ကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ဂြေဘုရားတို့ ကဲ့သို့ ကောင်းသောထာခြင်းရှိတော်မူသော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို ခံ တော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ မဘောက်မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိ သောဘုရားဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ သိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

၈၃၆ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါ၊ ခုသမန္နာဂတော၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောထည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့ထတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး ၏အခြေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပေ၊ ဂြေ၌၊ အနန္တသုထေသု၊ မကြားဘူးကုန် သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မေ၊ ဝါ၏၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာထောကော၊ အပြား အားဖြင့်သိခြင်းဟူသောအလင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါ၊ ခုသမန္နာဂတော၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့ထတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သောအယံဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထိုတန်ခိုး၏အခြေကို၊ ခေါပန၊ စင်စစ် လျှင်၊ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ဝါသည်၊ (ထ)၊ ဘာဝိထောတိ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပေ၊ ဂြေ၌၊ အနန္တသုထေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မေ၊ ဝါအား၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်း သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာထောကော၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းဟူသောအလင်း သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိရယသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါ၊ ခုသမန္နာဂတော၊ လုံ့ထကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့ထတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊

ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြှေး၌၊ အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာထောကော၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းဟူသော အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအား ထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သောအယံ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထိုတန်ခိုး၏အခြေကို၊ ခေါပန၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဘာဝေထဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြှေး၌၊ အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာထောကော၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းဟူသော အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိတ္တသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ သိခြင်းစိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအား ထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြှေး၌၊ အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အာထောကော၊ အထူးသဖြင့် သိခြင်းဟူသော အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိတ္တသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ သိခြင်းစိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အား ထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သောအယံ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထိုတန်ခိုး၏အခြေကို၊ ခေါပန၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဘာဝေထဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါထုရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြှေး၌၊ အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊

အပြားအားဖြင့် သိတတ်သောမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ဥာဏံ၊
 သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်၊
 ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှား
 ဖြစ်၏။ အာထောကော၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းဟူသောအလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ
 ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပ
 ဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်
 ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊
 ထန်ခိုး၏အခြေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တဿုထေသုမကြားဘူး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတရားတို့၌၊ မေ၊ ငါ၏။ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်
 သောမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ
 ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။
 ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ အာထောကော၊
 အထူးသဖြင့် သိခြင်း ဟူသော အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ ထင်ရှား ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတော၊ စူးစမ်း
 ခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 လုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောအဟံဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထိုထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ခေါ
 ပန၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဘာဝေထဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မေ၊ ငါထုရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တဿုထေသုမကြားဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသုတရားတို့၌၊
 မေ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ အပြားအားဖြင့်သိတတ်သောမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှား
 ဖြစ်၏။ ဥာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒါထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်းသည်၊
 ဥဒပါဒါ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာထောကော၊ အထူးသဖြင့်သိခြင်း ဟူသော
 အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ မိန့်
 တော်မူ၏ ။

၈၃၂ ဝေ၊ ဤသို့၊ မေမဟာဝဂ္ဂါသည်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိ
 သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဝေသာထိယံ၊ ဝေသာထိပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊
 ကြီးစွာသောဖောဋ္ဌ၊ ကုဗ္ဗာဂါရသာဏယံ၊ စုထင်မွန်ချွန်အထွဋ်ထပ်သော
 စရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ

၇-အိန္ဒိယသံယုတ်-၇၅-စာပါလဝဂ်။

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗနာမယံ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိာရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအထိုငြါ၊ ပါဝိယံ၊ ဝင်ထော်မူ၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအထိုငြါ၊ စရိတွာ ကြွထော်မူ၍၊ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဝိဏ္ဏပါလဝေဇိတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲထော်မူပြီးသော်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ နိဝိဒန္တံ၊ နေရာထော်အခင်းကို၊ ဝဏ္ဏာဟိယူလော၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ စာပါလဝေတိယံ၊ စာပါလဘီလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေနေခြင်းငြါ၊ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့အုတ်၊ ဤသို့အာမန္တေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ အုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားထော်ကို၊ ပုဗ္ဗိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ နိဝိဒန္တံ၊ နေရာထော်အခင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်၌နောက်၌၊ အနုပဋိလိက်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ စာပါလဝေတိယံ၊ စာပါလဘီလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထော်မူ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေထော်မူ၏။ နိသန္ဓေခေါ၊ ထိုင်နေထော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ တေံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလီပြည်သည်၊ ရမဏီယာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဥဒေန၊ ဝေတိယံ၊ ဥဒေနဘီလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဂေါတမကဝေတိယံ၊ ဂေါတမကဘီလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ ပြုသော ကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသ်၊ သုတ္တမ္မဝေတိယံ၊ သုတ္တမ္ဘဘီလူး၏လူတို့ ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသော

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေထျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဗဟုဝုတ္တကစေတီယံ၊ ဗဟု
 ဝုတ္တကဘီလူး၏ လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ ပြုသော ကျောင်းသည်။
 ရမဏီယံ၊ မြေထျော်ဘွယ်ရှိ၏။ သာနန္ဒရံစေတီယံ၊ သာနန္ဒရဘီလူး၏လူတို့
 ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်။ ရမဏီယံ၊ မြေထျော်ဘွယ်
 ရှိ၏။ စာပါထစေတီယံ၊ စာပါထဘီလူး၏ လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ပြု
 သောကျောင်းသည်။ ရမဏီယံ၊ မြေထျော်ဘွယ်ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဖာဿ
 ကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန် သော။
 ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဗဟုထိကတာ
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်၏။ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထု
 ကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏။ အနုဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏။
 ပရိဝိတာ၊ ခပ်ထိမ်းသောအတိုဖြင့် ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်၏။ သုသမာ
 ရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာကင်္ခမာ
 နော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ကပ္ပံဝါ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါဝ
 သေသံဝါ၊ တကမ္ဘာထက်အလွန်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အာ
 နန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿခေါ၊ ငါတုရားသည်။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဗဟု
 ထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်
 ကုန်ပြီ။ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ် ကုန်ပြီ။ ပရိဝိတာ၊ ခပ်ထိမ်း
 သောအတိုဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်ပြီ။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအား
 ထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုတော်ရှိထော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်။ ကပ္ပံဝါ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ တကမ္ဘာထက်အလွန်လည်း ကောင်း၊
 တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံစိခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ ဩဠာရိကော၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ နိမိတ္တော၊ အကြောင်းကို၊ ကယိရ
 မာန၊ ပြုအပ်ပါလျက်။ ဩဠာရိကော၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ ဩဘာသော၊ အရိပ်
 အရောင်ကို၊ ကယိရမာနော၊ ပြုအပ်ပါလျက်။ ပဗ္ဗိဝိန္နိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်း
 ဌါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဘဂဝါ၊ တုန်းတော်ကြီး
 သောမြတ်စွာတုရားသည်။ ဗဟုဇနထိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏ အစိုး
 အပွားကိုပြုခြင်း၊ ဗဟုဇနသုဂါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ချမ်းသာကိုပြုခြင်း
 ဌါ၊ ထောကာနုကမ္ဘာယ၊ လူတို့ကိုသနားခြင်းကိုပြုခြင်း၊ ဌါ၊ ဒေဝမနုဿာစနံ၊

နုတ်လူတို့၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတု၊ ထည်တော် မူပါထော၊ သုဂထော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာ တုရားသည်၊ ကပ္ပါဝသေသံ၊ တကမ္ဘာထက်အလွန်လည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ ထည် တော်မူပါထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ယထာ၊ အကြင် သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နယာမိ၊ မတောင်းပန်မိ၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း အရာဖြင့်၊ မာရေန၊ မာရ်နုတ်သည်။ ပရိယုဗ္ဗိတမိတ္တော၊ ယွမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ် သောမိတ်ရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဒုတိယစ္ဆိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြော် လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ တတိယစ္ဆိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြော်လည်း၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာမဇ္ဇေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာ မဇ္ဇေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေသာတီ၊ ဝေသာ တီပြည်သည်၊ ရမဏီယာ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဥဒေနုစေတိယံ၊ ဥဒေနုစေတိယုး ၏လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေ့လျော် ဘွယ်ရှိ၏၊ ဂေါတမကစေတိယံ၊ ဂေါတမကဘိလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သော အရပ်၌ပြုသောကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ သတ္တမ္ပစေတိ ယံ၊ သတ္တမ္ပဘိလူး၏ လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ပြုသော ကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဗဟုပုတ္တကစေတိယံ၊ ဗဟုပုတ္တကဘိလူး၏ လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ပြုသော ကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေ့လျော် ဘွယ်ရှိ၏၊ သာနုနုရစေတိယံ၊ သာနုနုရဘိလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ ပြုသောကျောင်းသည်၊ ရမဏီယံ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ စာပါလစေတိယံ၊ စာ ပါလဘိလူး၏လူတို့ပူဇော်အပ်သောအရပ်၌ပြုသော ကျောင်းသည်၊ ရမဏီ ယံ၊ မြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ ယသကဿမိ၊ အမှတ်မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဗဟုလိကတာ၊ အကြမ်းများစွာပြုအပ်ကုန်၏၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ် ကုန်၏၊ အနုဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်၏၊ ပရိပိတာ၊ ခပ်ထိမ်းသောအ တို့ဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်၏၊ သုသမာရဇ္ဈါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ် ကုန်၏၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာကဿနော၊ အလုံရှိသည် ရှိသော၊ ကပ္ပံဝါ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ တကမ္ဘာ ထက်အလွန်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌတု၊ ထည်ရာ၏၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာ ဝေသာခေါ၊ ငါတုရားသည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး

၏အခြေကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာ ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိပိတာ၊ ခပ် သိပ်သောအတိုင်းဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ သုဿမာရဋ္ဌါ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကာဗမာနေ၊ အလိုထော်ရှိသည် ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ကပ္ပံဝါ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးလည်း ကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ တကမ္ဘာထက်အလွန်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင် အာနန္ဒာသည်၊ ဝေဝိခေါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဩဠာရိ ကော၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ နိဗိက္ခော၊ အကြောင်းကို၊ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်ပါ လျက်၊ ဩဠာရိကော၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ ဩဘာသော၊ အရိပ်အရောင်ကို၊ ကယိရ မာနေ၊ ပြုအပ်ပါလျက်၊ ပရိပိစ္ဆိတံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မထတ် နှိုင်းဘဏ္ဍေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်တုရားသည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူတို့၏အစီးအပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသ ခါယ၊ များစွာသောလူတို့၏ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှါ၊ ယောကာနုကမ္မာယ၊ လူတို့ကိုသနားခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏အတ္ထာယ၊ အကျိုးကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာကိုပြု ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်တော်မူပါလော့၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူထတ်သောမြတ်စွာတုရားသည်၊ ကပ္ပါဝ သေသံ၊ တကမ္ဘာထက်အလွန်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နယာပိ၊ မတောင်းပန်မိ၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာရေန၊ မာရ်နတ်သည်၊ ပရိယုဋ္ဌိတပိက္ခော၊ ဖွမ်းခိုးနှိုက်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ အာယခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝုဠာ၊ သွား ထော၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏၊ ကာထံ၊ အခါကို၊ မညာထိ၊ ထိ၏၊ ထံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ မဇန္တယံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဏ္ဍေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဝေသာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣ တိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပရိသုတတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အာသနာ၊ နေရာ ဌာပဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၅-စာပါစဝဂ်၊

ပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာထုရား၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မနိုးမဝေးသော၊ အညထရထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂုက္ခ
 မူဝေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်
 မာစွာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ အာယသ္မန္တောနန္ဒေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ အဝိရပက္ကန္တေ၊ သွား၍မကြာမြင့်မီ၊ ယေန၊ အကြင်အရစ်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံ
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေးကန်၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေးကန်သည်၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝါ၊ ထုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒါနိ
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့၊ သုဂတော၊
 ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 တု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်း
 တော်ကြီးသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာ
 လော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအံ့သောအခါတည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝ
 တော၊ ထုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာစွာ
 သော မာရ်နတ်၊ ဟာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ မေ၊
 ငါထုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ဝိယတ္တာ၊ လိပ်မာကုန်သည်၊ ဝိနိတာ၊ ကောင်းစွာ ဖျောက်နိုင်ကုန်သည်၊
 ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်၊ ဗဟုထုတာ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်
 သည်၊ ဓမ္မဓရာ၊ တရားကို သောင်ကုန်သည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နာ၊ မဂ်ဖိုလ်
 တရားအားလျော်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်၊ သာမိဝိပုဋိပန္နာ၊ လျောက်
 ပတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်၊ အနုဓမ္မစာရိနော၊ လျောက်ပတ်သော
 အလွန် ခေါင်းပါးခြင်း အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်အရရှိသည်ကို ကျင့်ကုန်
 သည်၊ နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ သကံအာစရိယကံ၊ မိမိဆရာဖြစ်သော
 မြတ်စွာထုရား စကားတော်တည်းဟူသော မှန်ကန်ခြင်းတရားထေးပါးကို၊
 နအာစိက္ခိဿန္တိ၊ အစဉ်မဟောနိုင်ကုန်သေး၊ နဒေထိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာ
 မသင်စေနိုင်ကုန်သေး၊ နပညာပေဿန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်မသိစေနိုင်ကုန်
 သေး၊ နပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ မဖြစ်စေနိုင်ကုန်သေး၊ နဝိဝရိဿန္တိ၊ မဖွင့်နိုင်ကုန်
 သေး၊ နဝိဘဇိဿန္တိ၊ မဝေဘန်နိုင်ကုန်သေး၊ နဥတ္တာနိ၊ ကရိဿန္တိ၊ နက်နဲ
 သောတရားကိုထင်စွာမပြုနိုင်ကုန်သေး၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရပူဝါဒံ၊ သူတပေး
 အယူကို၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်

ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပါဒိုဟာရိယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဒေသိဿန္တိ၊ မဟောနိုင်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသဝါစာ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတာခေါ်ပန၊ ဆိုတော်မူဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိယတ္တာ၊ လိမ်မာကုန်သည်၊ ဝိနိတာ၊ ပျောက်နိုင်ကုန်သည်၊ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်၊ ဗဟုထူတာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သည်၊ ဓမ္မဓရာ၊ တရားကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်၊ သာမိဝိပ္ပဋိပန္နာ၊ လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သည်၊ အနုဓမ္မစာရိနော၊ လျှောက်ပတ်သော အလွန်ခေါင်းပါးခြင်းအလိုနည်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်ကိုကျင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သကံအာစရိယကံ၊ မိမိဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားစကားတော်ထည်းဟူသော မှန်ကံခြင်းတရားစေးပါးကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ အာဝိက္ခန္တိ၊ အစဉ်ဟောနှိပ်ကုန်၏၊ ဒေသေန္တိ၊ ကောင်းစွာ ဟောနိုင်ကုန်၏၊ ပညပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေနိုင်ကုန်၏၊ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ အပြားတို့ဖြင့်ထားနိုင်ကုန်၏၊ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်နိုင်ကုန်၏၊ ဝိဘန္တိ၊ ဝေဘန်နိုင်ကုန်၏၊ ဥတ္တာနိကရောန္တိ၊ နက်နဲသောတရားကိုထင်စွာပြုနိုင်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးအယူကို၊ သဟာဓမ္မန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပါဒိုဟာရိယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောနိုင်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူထုတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံအံ့သောအခါတံပြီ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ နိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဝိယတ္တာ၊ လိမ္မာကုန်သည်၊ ဝိနိတာ၊ ပျောက်နိုင်ကုန်

သည်။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင်
ရှိကုန်သည်။ ဓမ္မဓရာ၊ တရားကိုဆောင်နိုင်ကုန်သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ၊
မဂ်ဖိုလ်တရားအားထောင်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ သာမိပိပ္ပဋိပန္နာ၊
လျှောက်ပတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ အနုဓမ္မစာရိနိယော၊ လျှောက်
ပတ်သော အလွန်ခေါင်းပါးခြင်း အလှိုင်းနည်းသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်ကို
ကျင့်ကုန်သည်။ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး၊ သက်အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ
ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော် တည်းဟူသော မှန်ကန်ခြင်းတရား
ထေးပါးကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ နအာစိက္ခိဿန္တိ၊ အစဉ်မဟောနိုင်
ကုန်သေး၊ နဒေသိဿန္တိ၊ မသင်နိုင်ကုန်သေး၊ နပညာပေဿန္တိ၊ အပြား
အားဖြင့်မသိစေနိုင်ကုန်သေး၊ နပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ မဖြစ်စေနိုင်ကုန်သေး၊ နဝိ
ဝဂါဿန္တိ၊ မဖွင့်နိုင် ကုန်သေး၊ နဝိတဇိဿန္တိ၊ မဝေတန်နိုင် ကုန်သေး။
နဥတ္တနိကဂါဿန္တိ၊ နက်နဲသောတရားကိုထင်စွာမပြုနိုင်ကုန်သေး၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သော၊ ပရပ္ပဝါဒ၊ သူတပါးအယူကို၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊
သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပာဋိဟာရိ
ယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဒေသိဿန္တိ
မဟောနိုင်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အတံ၊
ငါဘုရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မမူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဿောဝါစာ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတာခေါ်ပန၊ ဆိုတော်မူဘူးသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊
ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝိကာ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊
ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဝိယတ္တာ၊ လိပ်မာကုန်သည်၊ ဝိနိတာ၊
ပျောက်နိုင်ကုန်သည်။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဗဟုသုတာ၊ များသော
အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓမ္မဓရာ၊ တရားတို့ဆောင်နိုင်ကုန်သည်။ ဓမ္မာနု
ဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ၊ မဂ်ဖိုလ် တရားအား ထောင်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သည်။
သာမိပိပ္ပဋိပန္နာ၊ လျှောက်ပတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ အနုဓမ္မစာရိ
နိယော၊ လျှောက်ပတ်သော ခေါင်းပါးခြင်း အလှိုင်းနည်းသည်၏ အဖြစ်အစ
ရှိသည်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သက်အာစရိယကံ၊ မိမိ
ဆရာဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား စကားတော် တည်းဟူသော မှန်ကန်ခြင်း
တရားထေးပါးကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ အာစိက္ခန္တိ၊ အစဉ်မဟောကုန်၏။
ဒေသေန္တိ၊ ကောင်းစွာသင်နိုင်ကုန်၏။ ပညပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေနိုင်
ကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊ အပြားတို့ဖြင့်ထားနိုင်ကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်နိုင်ကုန်၏။ ဝိဘ

ဇန္တိ၊ ဝေဘန်နိုင်ကုန်၏။ ဥက္ကာနိကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုနိုင်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးအယူကို သဟဇမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ခေသေန္တိ၊ ဟောနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူထား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူအံ့သောအခါတံပါပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါရိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည် ယောကျ်ား တို့သည်။ (လ)၊ နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်မိန်းမတို့သည်။ ဝိယတ္တာ၊ လိပ်မာကုန်သည်။ ဝိနိတာ၊ ဖျောက်နိုင်ကုန်သည်။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဗဟုဿတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓမ္မဓရာ၊ တရားကို ဆောင်ကုန်သည်။ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဓိပန္နော၊ မဂ်ဖိုလ် တရားအား ထောင်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ သာမိဓိပ္ပဓိပန္နော၊ ထောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ အနုဓမ္မစာရိနိယော၊ ထောက်ပတ်သောခေါင်းပါးခြင်းအလိုနည်းသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ သကံအာစရိယကံ၊ ဝိပိဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား စကားတော်တည်းဟူသော မှန်ကန်ခြင်းတရားလေးပါးကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ နဘာဝိက္ခိဿန္တိ၊ အစ၌မဟောနိုင်ကုန်သေး။ နဒေထိဿန္တိ၊ ကောင်းစွာမသင်နိုင်ကုန်သေး။ နပဉ္စပေဿန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိစေနိုင်ကုန်သေး။ နပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ အပြားတို့ဖြင့်မထားနိုင်ကုန်သေး။ နဝိဝရိဿန္တိ၊ မဖွင့်နိုင်ကုန်သေး။ နဝိဘဇိဿန္တိ၊ မဝေဘန်နိုင်ကုန်သေး။ နဥက္ကာနိကရိဿန္တိ၊ ထင်စွာမပြုနိုင်ကုန်သေး။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးအယူကို၊ သဟဇမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းနှင့်တကွ ၊ ဓမ္မံ၊ တရား

ကိုးနဒေထိယန္တိ။ မဟောနိုင်ကုန်သေးဟာဝ။ ထိုမျှထောက်သောကာလ
ပတ်လုံးအဘိ၊ ငါဘုရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာ ယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနံစံတော်မူအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတာခေါ်ပန၊ ဆိုတော်မူဘူးသည်
သာဇျင်တည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေယျဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝ
ထော၊ ဘုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဥပါသကာ၊ သီတင်းသည်ယောကျ်ားတို့ သည်။ (ပ)၊ နဘာဝိဿန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်သေး၊ ဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည်မိန်းမတို့သည်။ ဝိယတ္တာ၊ ထိမ္မာ
ကုန်သည်။ ဝိနိတာ၊ ဖျောက်နိုင်ကုန်သည်။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်။
ဗဟုဿုတာ၊ များသော အကြား အမြင်ရှိကုန်သည်။ ဓမ္မဓရာ၊ တရားကို
ဆောင်နိုင်ကုန်သည်။ ဓမ္မာနု ဓမ္မပ္ပဋိပန္နာ၊ မဂ်ဖိုတ်တရားအားလျော်သော
အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ သာမိစိပ္ပဋိပန္နာ၊ လျော်ပတ်သော အကျင့်ကို
ကျင့်ကုန်သည်။ အနုဓမ္မစာရိနိယော၊ လျော်ပတ်သော ခေါင်းပါးခြင်းအ
လိုနည်းသည်၏ အဖြစ်အပစ္စိသည်ကိုကျင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ သကံအာစရိ ယကံ၊ မိမိဆရာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂ
ဟေတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ အာစိက္ခန္တိ၊ အစဉ်ဟောနိုင်ကုန်၏။ ဒေသေန္တိ၊ ကောင်း
စွာသင်နိုင်ကုန်၏။ ပညပေန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိစေနိုင်ကုန်၏။ ပဋ္ဌပေန္တိ၊
အပြားတို့ဖြင့်ထားနိုင်ကုန်၏။ ဝိဝရန္တိ၊ ဖွင့်နိုင်ကုန်၏။ ဝိဘဇန္တိ၊ ဝေသာန်နိုင်
ကုန်၏။ ဥတ္တာနိကရောန္တိ၊ ထင်စွာပြုနိုင်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ပရပ္ပဝါဒံ၊
သုတပါးအယူကို၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်း
စွာနှိပ်ခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတွာ၊ နှိပ်ကုန်၍၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ထွက်မြောက်
ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောနိုင်ကုန်၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းထော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား သည်။
ဒါနိဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာနံစံတော်မူပါလော့၊ သဂထော၊
ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနိ
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာနံစံတော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ ဘဂဝထော၊ ဘုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနိဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံစံတော်မူအံ့သော အခါတံပါပြီ။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝထော၊ ဘုန်းထော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်သောကာ
လပတ်လုံး၊ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဣဒံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်သည်။
ဣဒ္ဓဉ္စေဝ၊ ထိုထိုရဟန်းတို့ရအပ်သောချာန်ချမ်းသာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကောင်း

စွာပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ နဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ ဖိတဉ္စ၊
 ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ တည်ခြင်းသို့ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍ပြန်နံ့သည်။ ဗာဟုဇေညံ၊ များစွာသောလူတို့သိအပ်သည်။ ဝုဇုဘူတံ၊
 ပြန်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သေး။ ယာဝ
 ဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဒေဝမနုဿေတိ၊ နတ်လူတို့သည်။ သုပကာသိတံ၊
 ကောင်းစွာ ပြုအပ်သည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်သေး။ ကာဝ၊ ထိုမျှထောက်
 သောကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံထော်မမူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝဝါစာ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတာခေါ်ပန၊
 ဆိုတော်မူဘူးသည် သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝတော၊
 ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏။ တံဣဒံ၊ ထိုမြတ်သော
 အကျင့်သည်။ ဣန္ဒြေဝ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်၏။ ဖိတဉ္စ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့
 ရောက်၏။ ဝိတ္ထာရိတဉ္စ၊ တည်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍ပြန်နံ့၏။ ဗာဟု
 ဇေညံ၊ များစွာသောလူတို့သည်သိအပ်၏။ ဝုဇုဘူတံ၊ ပြန်ပြောသည်၏အဖြစ်
 သို့ရောက်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဒေဝမနုဿေတိ၊ နတ်လူတို့သည်။ သုပ
 ကာသိတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုခါ
 ဌ၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံထော်မူပါလော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံထော်
 မူပါလော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊
 ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားအား။ ပရိနိဗ္ဗာန ကာလော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံထော်မူအံ့သောအခါတံပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဝုတ္တေ၊ ယျောက်အပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါရိမန္တံ၊
 ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ ဧဝံစစံ၊ ဤစကားကို။
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော် မူသနည်း။
 ပါရိမ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်။ အပေါသုက္ကော၊ အာလံ၊ ယကင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်လော့၊ နရိရသေဝ၊ မကြာမြင့်သိသာလျှင်။ တထာဂတဿ၊
 ငါဘုရား၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံထော် မူခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တိဏ္ဍိံ၊ မာသာနံ၊ သုံးလတို့၏။
 အစုယေန၊ လွန်သော အခါ၌။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိ
 နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စာပါလေစေတိယေ၊

စာပါထဘိလူး၏လူတို့ ပူဇော်ရာအရပ်၌ပြုအပ်သော ကျောင်း၌၊ သတော၊
အောက်မှေခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မတနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အသက်ကိုပြုပြင်တတ်သော ဖိလ်သို့ကောင်းစွာ
ရောက်ခြင်းကို၊ ဩသန္တိ၊ မဝင်စားအံ့ဟု ယွတ်တော် မူ၏။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ အသက်ကိုပြုပြင်တတ်သော ဖိလ်သို့
ကောင်းစွာရောက်ခြင်းကို၊ ဩသန္တေပန၊ မဝင်စားတော့အံ့ဟု ယွတ်တော်
မူသည်ရှိသော်၊ ဘိသနကော၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော၊ လောမဟံသော၊
ကြက်သီးမွေးဥင်း ထစေတတ်သော၊ မဟာဘူမိစာယော၊ ကြီးစွာသော
မြေထွပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝဒုဒ္ဓိဘိယော၊ ကောင်းကင်၌
ဖြစ်သော မိုးနတ်စည်တို့သည်၊ ဖလိ သု၊ မြည်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်
မူ၍၊ တာယံဝေထာယံ၊ ထိုသို့ထိတော် မူသောအခါ၌၊ ဣဝံဥဒါနံ၊ ဤဝမ်း
မြောက်သော စကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ကိဥဒါနေသိ၊
အဘယ်သို့ကျူးရင့်တော်မူသနည်း။ သမ္ဘဝံ၊ အသစ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဘဝသင်္ခါရံ၊ အသစ်ဖြစ်ခြင်းကိုပြုပြင်တတ်သော၊ တုထဉ္စ၊ နှိုင်း
ရှဉ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်သော တဆဲ့တတံ၌ဖြစ်သောကံကိုလည်းကောင်း၊ အ
တုထဉ္စ၊ မနှိုင်းရှဉ်အပ်မပိုင်းခြားအပ်သော မြတ်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်
သောကံကိုလည်းကောင်း။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝဿန္တိ၊ စွန့်တော်
မူပြီ။ အဇ္ဈတ္တံ၊ တော၊ ဝိမိကိုယ်တွင်း၌ မွေ့လျော်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမာ
ဟိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂါမသိယေ၊ စစ်
မြေအဦး၌၊ မဟာယောခေ၊ ဆူရဲကြီးသည်။ ကဝဝံ၊ ချစ်ကိုး၊ ဘိဒ္ဓိဝိယ၊ ပျက်
ဆီးသကဲ့သို့၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တသမ္ဘဝံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ညစ်
နွမ်းခြင်းအပေါင်းကို၊ အဘိန္တိ၊ ပျက်ဆီးတော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနေသိ၊
ကျူးရင့်တော်မူ၏။ ဝဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ စာပါထဝဂ္ဂေါ၊ စာပါထဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိကော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုစာပါထဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊
ဥဒါနံသည်ကား၊ အပါရာဝိ၊ အပါရသုတ်၊ ဝိရုဒ္ဓေါ၊ ဝိရုဒ္ဓသုတ်၊ အရိယာ၊ အရိ
ယာသုတ်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါသုတ်၊ ယထာပဒေသံ၊ ဣဒ္ဓိပဒေသသုတ်၊
သမ္မတ္တံ၊ သမ္မတ္တသုတ်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသုတ်၊ ဗုဒ္ဓညာထေန၊ ဗုဒ္ဓသုတ်ညာထ
သုတ်၊ စေတိယာ၊ စာပါထစေတိယသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်။

၈၃၈ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မော
 ဓာယ၊ မှန်ကန်ခြင်းတရား လေးပါးကိုထိသည်မှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုဘိ
 သမ္ပုဗ္ဗဿ၊ မှန်ကန်ခြင်းတရားလေးပါးကိုမထိသေးသော၊ ဇောဓိသတ္တဿော
 ဝ၊ ထုရားထောင်း သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊
 ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊
 ကောနုဓေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ကား၊ ကော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု
 ခ်ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ အတိတီနောစ၊ လွန်စွာ တွန့်သည်လည်း၊
 နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိဗ္ဗုဂ္ဂဟိတောစ၊ လွန်စွာခြီးမြင့် အပ်သည်
 လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံခိတ္တောစ၊ ကျဉ်း
 သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပြင်ဘက်၌၊ ဝိက္ခိတ္တောစ၊
 ပျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညီ
 စ၊ ရှေး၌လုံးသွင်းသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေ
 ဟထာ၊ ရှေးစီးဖြန်းခြင်းကိုလုံးသွင်းသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဣထာ၊ ထိုအတူ၊
 ပစ္စာ၊ နောက်အကျိုးရှိသော အခါသို့ရောက်သောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ပစ္စာယထာ၊ နောက်အကျိုး ရှိသောအခါသို့ ရောက်သော အခါ၌ ကဲ့သို့၊
 ဣထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေးစီးဖြန်းခြင်းကို လုံးသွင်းသောအခါ၌၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ အဓောယထာ၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဣထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်
 ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကို ပွားစေသောအခါ၌၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာ
 ကိုပွားစေအပ်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ ဣထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓော၊ အောက်ခြေ
 ဘဝါးအပြင်မှစ၍ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို ပွားစေသောအခါ၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်

၇-အုပ္ပိတံသုတ်-၇-ပါဠိသုတ်အစွဲတော်

ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေ၍နေသကဲ့သို့၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိ၊ ယထာ၊ ညဉ့်၌ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကို ပွားစေ၍နေသကဲ့သို့၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဓ္ဓေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိပဋ္ဌာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အုပ္ပိတံ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အတိထိနဉ္စ၊ လွန်စွာ တွန့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိပုဂ္ဂတိတဉ္စ၊ လွန်စွာ မြီးဖြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတ္တတ္တိ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တဉ္စ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်၌၊ ဝိက္ခိတ္တဉ္စ၊ ဖျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဝုရေသညိစ၊ ရှေးစီးဖြန့်ခြင်းကို နှလုံးသွင်း၍ နေသော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝုရေယထာ၊ ရှေးစီးဖြန့်ခြင်းကို နှလုံးသွင်း၍ နေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အကျိုးရှိသောအခါ ယိုရောက်သောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္ဆာယထာ၊ နောက်အကျိုးရှိသော အခါသို့ရောက်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရေ၊ ရှေးစီးဖြန့်ခြင်းကိုနှလုံးသွင်း၍နေသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေယထာ၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေအပ်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံပျားမှစ၍ သုံးဆဲ့နှစ်ပါး သော အခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို ပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကိုပွားစေအပ်သောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ့၌လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကိုပွားစေ၍နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိ၊ ယထာ၊ ညဉ့်၌လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကိုပွားစေ၍နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရ

တိ၊နေဇ္ဇိ၊ဣတိ၊ဤသျှိ၊ဝိဝဇ္ဇေန၊ဗွင်္ဂသော၊အပရိယောနဋ္ဌေန၊မြေးရှက်ခြင်းမရှိ
 သော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊အရောင်ရှိသော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဘာ
 ဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ စိတ္တသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊စိတ်ကို အကြီးပြု၍
 ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို၊ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်း။
 မေ၊ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ သိခြင်းစိတ်သည်။ အတိတိနဉ္စ၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း။
 နဘာဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊အတိပ္ပဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ လွန်စွာခြီးမြှင့်အပ်သည်လည်း။
 နဘာဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊အဇ္ဈတ္တံ၊အတွင်း၌၊သံဝိတ္တဉ္စ၊ကျဉ်းသည်လည်း။
 နဘာဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်၌၊ ဝိက္ခိတ္တဉ္စ၊ မျှလွင့်သည်
 လည်း။နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗစ္ဆာ၊ နောက်အကျိုးအဖြစ်သို့ရောက်
 သောအခါ၌၊ ပုရေသညိစ၊ရှေးစီးဖြန်းခြင်းကိုနှလုံးသွင်းသောအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍လည်း၊ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊ ရှေးစီးဖြန်းခြင်းကိုနှလုံးသွင်း
 သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗစ္ဆာ၊ နောက်အကျိုးရှိသောအခါသို့
 ရောက်သောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဗစ္ဆာယထာ၊ နောက်အကျိုး ရှိသော
 အခါသို့ရောက်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ပုရေ၊ရှေးစီးဖြန်းခြင်း
 ကိုနှလုံးသွင်းသောအခါ၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊အဝေယထာ၊အောက်ခြေဘဝါး
 အပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ဥဒ္ဓံ၊အထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို
 ပွားစေသောအခါ၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဥဒ္ဓံယထာ၊အထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်
 ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊အဝေ၊
 အောက်ခြေဘဝါးမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊နေ၌စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်
 ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကို
 ပွားစေသကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊ရတ္ထိံ၊ညဉ့်၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ရတ္ထိံ ယထာ
 ညဉ့်၌စိတ်ကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကိုပွားစေသကဲ့သို့၊တထာ၊ထို
 အတူ၊ဒိဝါ၊နေ၌၊ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဣတိ၊ဤသျှိ၊ဝိဝဇ္ဇေန၊ဗွင်္ဂသော၊အပရိယော
 နဋ္ဌေန၊မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊စေတသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊အရောင်ရှိ
 သော၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရ
 သမန္နာဂတံ၊စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို။

ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်။ အတိထိနုဒစ၊ လွန်စွာထွန်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြင့်လတ္တံ့။ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတာ၊ လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြင့်လတ္တံ့။ အဇ္ဈတ္တိ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တဉ္စ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြင့်လတ္တံ့။ ဗဟံဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်၌၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊ ယုံလွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြင့်လတ္တံ့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်အကျိုးရှိသောအခါသို့ရောက်သောအခါ၌၊ ဝုရေယထိစ၊ ရှေး၌ စီးဖြန်းခြင်းကိုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝုရေယထာ၊ ရှေးစီးဖြန်းခြင်းနှလုံးသွင်းသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အကျိုးရှိသောအခါသို့ ရောက်သောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပစ္ဆာယထာ၊ နောက်အကျိုးရှိသောအခါသို့ရောက်သောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရေ၊ ရှေးစီးဖြန်းခြင်းကိုနှလုံးသွင်းသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဝေယထာ၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို ပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံအထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်ဆံပျားမှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်ခြေဘဝါးအပြင်မှစ၍သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာကိုပွားစေသောအခါ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒိဝါယထာ၊ နေ့၌စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့ထနှင့်ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအခြေကိုပွားစေသော အခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ရတ္တိံယထာ၊ ည၌ စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့ထနှင့်ပြည့်စုံသော တန်ခိုးအခြေကို ပွားစေသောအခါ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေဒုပ္ပင်္ဂသော၊ အပဒိယောနဋ္ဌေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ လေးပါးတုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတေသု၊ ပွားစေအပ်တုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုစီကတေသု၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်တုန်သည်ရှိသော်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧကော၊ တယောကံသည်၊ ဟုတွာဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗဟုစ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုစ၊ များသောအပြားရှိသည်။

ဟုတွာဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဧကော၊ တယောဂက်သည်၊ ဟောဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဝိဘာဝံ၊ တစုံတခုဖြင့်ပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသည်ကို၊ တိရောဘာဝံ၊ တစုံတခု ဖြင့်ပိတ်ပင်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာကာသေသေယျ ထာဝိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့၊ တိရောကုဋံ၊ နံရံ၏တဘက်သို့၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏တဘက်သို့၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်သို့၊ အသန္ဓမာနေ၊ ပြိတွယ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဥဒကောသေယျထာဝိ၊ ရေ၌ ကဲ့သို့၊ ပထဝိယံဝိ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇနိဗ္ဗုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း၊ ၎င်းတို့ခြင်းကို၊ ကရောတိ ပြု၏။ ပထဝိယံသေယျထာဝိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ ဥဒကောဝိ၊ ရေ၌လည်း၊ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ ကွဲပြားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ပထဝိယံသေယျထာဝိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ အာကာသေဝိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပကိစ္ဆိ၊ အထောင်ရှိသော၊ သကုဇဏာသေယျထာဝိ၊ ငှက်ကဲ့သို့၊ ပလ္လကေနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ကမတိ၊ သွား၏။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောထန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဝံမဟာနူဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘေဘိရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိစန္ဒိမသုရိယေ၊ ဤလနေ တို့ကို၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပရမသတိ၊ သုံးသပ်၏။ ပရိပဇ္ဇတိ၊ တက်ဝန်း ကျင့်သုံးသပ်၏။ သာဝဗြဟ္မဇောကာဝိ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ ထန်ခိုး၏ ခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုလိ ကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်းများစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင် ကြယ်သော၊ အတိတ္တန္တမာနုဿကာယ၊ လူတို့၏နားကြားခြင်းကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေယံ၊ နတ်တို့၏နားကဲ့သို့သော၊ သောတဓာတုယာ၊ နတ်၏ထည်ရာဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ မာနုဿေစ၊ လူပြည်၌လည်းကောင်း၊ နုရေစ၊ ဝေးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ သန္တိကေဝါ၊ နီးသောအရပ်၌လည်း ကောင်း၊ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန် သော၊ တေသဇ္ဈေ၊ ထိုအသံတို့ကို၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ ထန်ခိုး၏ခြေတို့ကို ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုလိကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်းများစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂလသနံ၊ တပါးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ငစတော၊ စိတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ သရာဂံ၊ တပ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိတ္တံဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း၊ သရာဂံ၊ တပ်ခြင်းရှိသော

၇-အုပ္ပိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊ ၄၁

စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝီတရာဂံ၊
 ကင်းသောထပ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဝီတရာဂံ၊ ကင်းသော
 ထပ်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၏၊ သဒ္ဓေါသံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သဒ္ဓေါ
 သံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝီတဒေါသံ၊ ကင်းသောအမျက်ထွက်ခြင်းရှိသော၊
 စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဝီတဒေါသံ၊ ကင်းသောအမျက်ထွက်ခြင်းရှိသော၊
 စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သမောဟံ၊
 တွေဝေခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းရှိ
 သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝီတ
 မောဟံ၊ ကင်းသောတွေဝေခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဝီတမော
 ဟံ၊ ကင်းသောတွေဝေခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သံဝိတ္တံ၊ တွန့်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ သံဝိတ္တံ၊
 တွန့်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊
 ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းရှိ
 သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ မဟဂ္ဂ
 တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ မဟဂ္ဂတံ၊
 မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အမဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့မရောက်သော၊
 စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ အမဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့မရောက်သော၊
 စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သဥတ္တရံ၊
 မိမိထက်မြတ်သော တရားရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊ သဥတ္တရံ၊ မိမိ
 ထက်မြတ်သော တရားရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကိုလည်း၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အသမာဟိတံ၊
 ထည်ကြည်ခြင်းမရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ အသမာဟိတံ၊ ထည်
 ကြည်ခြင်းမရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏၊ သမာဟိတံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်ကိုလည်း၊
 သမာဟိတံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တံ၊စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊

စိတ်ကိုလည်း၊ အဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်
 သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှမလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခု၊ မဟာနိုး
 သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိ၊ ပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေ
 တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည် ဂှိသေဝံ၊ ဧဝံ၊ ဗဟုတီ
 ကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ဂှိသေဝံ၊ အနေကပိတိတံ၊
 များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊
 အနုဿရတိ၊ အစဉ်ထျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ ဣဒံ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာ
 အစဉ်သည်၊ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဧကမ္မိဇာတိံ၊ တခုသောကိုယ်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဧတိ၊ ယော၊ နှစ်ခုသောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ တိသော၊ ဝိဇာတိယော၊ သုံးခုသောကိုယ်၏ အဖြစ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ စတသော၊ ဝိဇာတိယော၊ လေးခုသောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိဇာတိယော၊ ငါးခုသောကိုယ်၏ အဖြစ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒသဝိဇာတိယော၊ ဆယ်ခုသော ကိုယ်၏ အဖြစ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝိသမ္ဘိဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ကိုယ်၏အဖြစ်တို့ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တိသမ္ဘိဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သောကိုယ်၏ အဖြစ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ စက္ကာတိသမ္ဘိဇာတိယော၊ လေးဆယ်သောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပညာသမ္ဘိဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောကိုယ်၏အဖြစ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဇာတိသဟတ္ထိ၊ အရာသောကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဇာတိသဟဿတ္ထိ၊ အထောင်သောကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာတိ
 သတသဟဿတ္ထိ၊ အသိန်းသောကိုယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနေကေ
 များစွာကုန်သော၊ သံဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ ပျက်သော ကမ္မာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ ဖြစ်သော ကမ္မာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇကပ္ပေဝိ၊ ပျက်သောကမ္မာ
 ဖြစ်သောကမ္မာတို့ကိုလည်း၊ အနုဿရတိ၊ အစဉ်ထျှောက်၍အောက်မေ့၏။
 ကိံ၊ အနုဿရတိ၊ အဘယ်သို့အစဉ်ထျှောက်၍အောက်မေ့သနည်း။ အရေကြိ
 ဤမည်သောဖြစ်ခြင်း၌၊ ဧဝံ၊ နာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ ဧဝံ၊ ဂေါက္ကော
 ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ၊ ဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သောအဆင်းရှိသည်။ ဧဝံ
 ဘဟာရော၊ ဤသို့သောအစာရှိသည်။ ဧဝံ၊ သုရက္ခပဗ္ဗိသံဝေဒိ၊ ဤသို့သော
 ချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်။ ဧဝံ၊ ယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သောအသွက်

အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထိုငါသည်၊ တတော၊ ထိုအဖြစ်
 မှ၊ ခုထော၊ ရွှေလျှောသည်ရှိသော်၊ အရကြ၊ ဤမည်သောအဖြစ်၌၊ ဥဒပါဒိံ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၊ တကြဝိ၊ ထိုအဖြစ်၌သည်။ ဝေံနာမော၊ ဤသို့သောအမည်
 ရှိသည်။ ဝေံဂေါက္ကော၊ ဤသို့သောအနွယ်ရှိသည်။ ဝေံဝဇ္ဇော၊ ဤသို့သော
 အဆင်းရှိသည်။ ဝေမာဟာရော၊ ဤသို့သောအစာရှိသည်။ ဝေံသုခုက္ခပဋိ
 သံဝေဒိံ၊ ဤသို့သောချမ်းသာဆင်းရဲကိုခံစားသည်။ ဝေမာယုပရိယန္တော၊
 ဤသို့သောအသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ ဖြစ်ပြီးသော၊ ထိုငါသည်၊
 တတော၊ ထိုအဖြစ်မှ၊ ခုထော၊ ရွှေလျှောသည်ရှိသော်၊ ဣဝ၊ ဤမည်သော
 အဖြစ်၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွဖြစ်
 သော၊ သဥဒ္ဓေသံ၊ ညွှန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အနေကဗိယိတံ၊ များသော
 အပြားရှိသော၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေတူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရတိ၊
 အစဉ်ပျောက်၍ အောက်မေ့၏။ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ အုပ္ပိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဝေံဘာဝိထေ
 သု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေံဗဟုယိကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်
 များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနု
 သံကေန၊ လူတို့၏ အမြင်ကို လွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသော၊
 စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ ရွှေလျှောဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပပန္နမာနေ၊
 ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိနေ၊ ယုတ်ကုန်သော၊ ပဏိတေ၊ မြတ်ကုန်
 သော၊ သုဝဇ္ဇော၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဗ္ဗက္ကမကောင်း
 သောအဆင်း ရှိကုန်သော၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသောအလား ရှိကုန်သော၊
 ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောအလားရှိကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားထောင်စွာထိုထိုဘဝသို့ကပ်ကုန်
 သော၊ သက္ကေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ တောန္တော၊
 အရှင်တို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဒုက္ခရိထေ
 န၊ ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းသော အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ကုန်၏၊
 ဝစိဒုက္ခရိထေန၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်၏၊ မနောဒုက္ခရိထေန၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောအကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ မြတ်သောသူတို့ကို၊ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲယတ်ကုန်
 ၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မှားသော
 အားဖြင့်ကံကို ဆောက်တည်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊
 ကာယဿ၊ ကိုယ်အရ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊

ပရံ၊ နေ့ဘက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော သူတို့
 ၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိယေ၊ ငရဲ၌၊
 ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘောဇ္ဇော၊ အရှင်တို့၊ ဣမေဝါပနသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ
 တို့သည်ကား၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းသော အကျင့်နှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝစီသုစရိတေန၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသော အကျင့်
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ မနောသုစရိတေန၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းသော
 အကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အရိယာနံ၊ မြတ်သောသူတို့ကို၊ အနု
 ပဝါဒကော၊ မစွပ်စွဲ တတ်ကုန်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ ကောင်းသော အယူရှိကုန်
 သည်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကမ္မသမာဒါနော၊ ကောင်းသော အားဖြင့် ကံကို ဆောင်
 တည်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်အရ၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နေ့ဘက်၌၊ သုဂတိံ၊
 ကောင်းသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ အဆင်းအာရုံ အစရှိသည်
 တို့၏တည်ရာဖြစ်သော၊ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တမာနုဿကေန၊ လူတို့၏အမြင်
 ကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်၏မျက်စိနှင့်တူသော၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ စဝမာ
 နေ၊ ရွှေသျှာဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိနေ၊
 ယုတ်ကုန်သော၊ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော
 အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ သုဂတေ
 ကောင်းသောအထားရှိကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော အထားရှိကုန်
 သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ယထာကဗ္ဗုပဂေ၊ ကံအား
 ထောင်စွာထိုထိုသုံဘဝသို့ကပ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဇာနာ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ ထေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွား
 စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထီကထေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
 ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိ
 လေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေ
 သာတို့မှ လွတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၍၊ သမ္ဘိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရတိ၊
 နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ပဗ္ဗမဝုဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊

၈၃၆. ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးစက်ရှိကုန်သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ကထံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုတီကတာ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပလာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးစက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီး ပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ အတိတီနေဝ၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတော၊ လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ကော၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စုရိက္ခိက္ကော၊ ပျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညိ၊ ငှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊ ငှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စာ၊ နေ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္စာယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ငှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေယထာ၊ အော်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တံ၊ ည၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တံယထာ၊ ည၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဓ္ဓေန၊ မြှေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိတ္တသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝိသိသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊

စူးစင်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းကို အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောထုံ့ထုံ့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိမံသာ၊ စူးစင်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ အတိ၊ ထီ၊ နောစ၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိ၊ ပဂ္ဂ၊ ကိ၊ တောစ၊ လွန်စွာခြီးမြှင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အန္တတ္တံ့၊ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ခာစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ ပုရေယသီစ၊ ရှေး၌အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စွာ၊ နောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္စွာယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ့၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံယထာ၊ ည၌၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဋ္ဌေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသ၊ သိခြင်းစိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ သိခြင်းစိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့သည်၊ ဧဝံဘာဝိတော၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတော၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာပဿာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးစက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနေကဝိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိမံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒဘေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ ဟုတွာဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟုတွာဝိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ယဒဝဗြဟ္မဇယောကာဝိ၊ မြတ်သောဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုဿ၊ လေးပါး

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါဌာနကမ္ဘာဝဂ်၊

ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွါး
 စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သောတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေ
 သာတို့မှလွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗညာဝိရတ္တိံ၊ ဗညာဖြင့်ကိလေသာ
 တို့မှလွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေပဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အတိညာ၊ ထူးသောသိခြင်းဖြင့်သိ၍၊
 သတ္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယမဟာပွထသုတ်ပြီး၏။

၈၄၀ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို
 နိဿာယ၊ အကြီးပြု၍၊ သမာဓိံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ စေလတတိ၊ အကယ်
 ၍ရအံ့၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ ထည်ကြည်သောအဖြစ်ကို၊ စေလတတိ၊
 အကယ်၍ရအံ့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဆန္ဒသမာဓိ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍
 ဖြစ်သောထည်ကြည်ခြင်းတရားဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
 အကုသဏာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယ
 မတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ပဂ္ဂဏှာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊
 ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသဏာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊
 အားထုတ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊ ဆောက်
 တည်၏၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ကုသဏာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်
 စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊
 အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊
 အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ မြီးမြင့်၏၊ ပဒဟတိ၊
 ဆောက်တည်၏၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသဏာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အဝံ

မောဿယ၊ မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဘာဝါယ၊ ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယ ပါရိပုရိယာ၊ ပွား
 ခြင်းဖြင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယ
 မတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊
 သိခြင်းစိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣမေ၊
 ဤထရားတို့ကို၊ ပဓာနသင်္ခါရာတိ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယဉ္ဇဆန္ဒော၊ ဤအလိုဆန္ဒသည်
 လည်းကောင်း၊ အယဉ္ဇသမာဓိ၊ ဤအလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော
 တည်ကြည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေပဓာနသင်္ခါရာ၊ ဤအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာ
 ဂတော၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထန်ခိုး၏အခြေဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊
 နိဿယ၊ အကြီးပြု၍၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ စေတဘတိ၊ အကယ်၍
 ရအံ့၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂထံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ စေတဘတိ၊ အကယ်၍
 ရအံ့၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဝိရိယသမာဓိ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်
 ကြည်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်
 ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ (ပ)၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော
 ကုသဏာနံ၊ ထိပ္ပာခြင်းကိုဖြစ်စေထုတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့၏၊ ဝြတိ
 ယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောဿာယ၊ မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊
 လွန်စွာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယပါရိ
 ပုရိယာ၊ ပွားခြင်းဖြင့်ပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣမေ၊ ဤထရား
 တို့ကို၊ ပဓာနသင်္ခါရာတိ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့ဟူ၍၊
 ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒ္ဓိပိရိယံ၊ ဤလုံ့လသည်လည်း
 ကောင်း၊ အယဉ္ဇဝိရိယသမာဓိ၊ ဤလုံ့လကို-အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်
 ကြည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေပဓာနသင်္ခါရာ၊ ဤအားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဓာန သင်္ခါရသမန္နာ

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္ပနဝဂ်။

ငတော၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 နိဿယ၊ အကြီးပြု၍၊ သမာဓိံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ စေတဘတိ၊ အကယ်၍
 ရအံ့၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ တည်ကြည်သော အဖြစ်ကို၊ စေတဘတိ၊
 အကယ်၍ ရအံ့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဝိတ္တသမာဓိ၊ စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်
 သော တည်ကြည်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ (ပ) ဥပ္ပန္နာနံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသဏာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့၏၊ ဝိတိယံ၊ တည်ကြည်ခြင်း၌၊ အဝဓမ္မောသာယ၊ မပျောက်ခြင်း
 ၌၊ ဇာတိယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာ ဖြစ်စေခြင်း၌၊ ဝေဝုလ္လာယ၊ ပြန်ပြောခြင်း၌၊
 ဘာဝနာယပါရိပုဂ္ဂိယာ၊ ပွားခြင်းဖြင့် ပြည့်စေခြင်း၌၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊
 အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို ပဂ္ဂဏှာတိ၊ မြီးမြှင့်၏။ ပဒေဟတိ၊ ဆောက်တည်
 ၏။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို ပဝေနသင်္ခါရာတိ၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 လုံ့လတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒ္ဓဉ္စဝိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ အယဉ္စဝိတ္တသမာဓိ၊ ဤစိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်
 ကြည်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဣမေပဝေနသင်္ခါရာ၊ ဤအားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လသည် ထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဝိတ္တသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရ သမန္နာဂတော၊
 စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအား ထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝံသံ၊ စူးစမ်းခြင်းကို၊ နိဿယ
 အကြီးပြု၍၊ သမာဓိံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ စေတဘတိ၊ အကယ်၍ ရအံ့၊
 ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ တည်ကြည်သော အဖြစ်ကို၊ စေတဘတိ၊
 အကယ်၍ ရအံ့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဝိဝံသသမာဓိ၊ စူးစမ်းခြင်းကို အကြီး
 ပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကု
 သဏာနံ၊ မလိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်း၌၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယ
 မံတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊

ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ (ပ)၊ ဥပ္ပန္နသနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ လိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့ကို၊ ဝိတိယာ၊ ထည်ခြင်းငှါ၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဝေပုဏ္ဏာယ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ဘာဝနာယပါရိပုရိယာ၊ ပွားခြင်းဖြင့် ပြည့်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါဟမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြင့်၏။ ပဒဟတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣမေ၊ ဤထရားတို့ကို၊ ပဓာနသင်္ခါရာ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယဉ္ဇဝိမံသာ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အယဉ္ဇဝိမံသာသမာဓိ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောထည်ကြည်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေစပဓာနသင်္ခါရာ၊ ဤအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဝိမံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂထော၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောထည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ ထန်ခိုး၏အခြေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဆန္ဒသုတ်ပြီး၏။

၈၄၁ ဧံ၊ ဤသို့၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ သာဝဇ္ဇိယံ၊ သာဝဇ္ဇိပြည်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ရှေးဖြစ်သောအရံ၌၊ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါ၏ပြာသဒေ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာမိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဝိသာခါ၏ပြာသဒေအောက်၌၊ ဥဒ္ဓတာ၊ မျှလွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ မာန်တက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စပထာ၊ လျှပ်ပေါက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရခရာ၊ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ၊ ပရိပရေစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌဿတိ၊ နေ၊ လွတ်သောအောက်မှေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပစာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမာဟိတာ၊ ထည်ကြည်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ္တာ၊ တုန်ထုပ်သောဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါကတိ၊ မြို့ယာ၊ မစောင့်သည်းသောအုန္တေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသဒ္ဒကမ္ပနဝဂ်။

တဝဂ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟသုက္ကံမဟာမောဂ္ဂဏာန်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ကို။ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သူမိန့်တော်မူသနည်း၊ မောဂ္ဂဏာန်၊ မောဂ္ဂဏာန်၊ သဗြဟ္မစာရိနော၊ ထိတင်းသုံးတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတေထိရဟန်းတို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာမိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဋ္ဌေးသည်အမိအရာ၌ထား၍မွေးမြူအပ်သောဝိသာခါဒါယိကာမဏိပြာသာဒ်အော်၌၊ ဥဒ္ဒကာ၊ ဖျံလွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဒဋ္ဌာ၊ မာန်ထက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စပဏာ၊ ထျပ်ပေါ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရာရာ၊ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာ၊ ဖရိုဖရဲသော စကား ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌဿကိနော၊ လွတ်သောအော်မေ့ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသမာဟိတာ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တန္တစိတ္တာ၊ တုန်ထွပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါကတိန္ဒြိယာ၊ မစောင့်စည်းသောအူခြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏။ မောဂ္ဂဏာန်၊ မောဂ္ဂဏာန်၊ ဝတ္ထု၊ သွားချေလော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သံဝေဇေတိ၊ ထိတ်ထန်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာဟသုက္ကံမဟာမောဂ္ဂဏာန်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်၊ ဘဝစတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဒိုဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပါဒဂိုဋ္ဌကေန၊ ခြေမဖြင့်။ မိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်ကို၊ သံကမ္ပေတိ၊ အထက်အောက်အားဖြင့် တုန်ထွပ်စေ၏။ သမ္ပဇာဇေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့် တုန်ထွပ်စေ၏။ ထယာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါတိ သင်္ခါ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိသင်္ခါရေထိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌တော်ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်ထန်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထောမဟဋ္ဌဇာတာ၊ ကြက်သီးမွေးဉှင်းထကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘော၊ အရှင်တို့အစွဲရှိယံဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဘော၊ အရှင်တို့၊ အတ္တု၊ တံဝတ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲဖြစ်စွတကား။ နိဝါတဂ္ဂဝတ၊ ထေတိတ်စွတကား။ အဟဉ္စမိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ ဤဝိသာခါ၏ပြာသာဒ်သည်လည်း။ ဝတ္ထိရနေမေ၊ နက်သောမြေအဘို့၌တည်၏။ သုခါတော၊ ကောင်းစွာပျက်ခြင်းရှိ၏။ အဝယော၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိအသမ္ပဇာန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ။ အထာပန၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်မူလည်း။ သံကမ္ပိတော၊ အထက်အော်အားဖြင့်တုန်ထွပ်ခဲ့၏။ သံပကမ္ပိတော၊ အော်အထက်အားဖြင့်တုန်ထွပ်ခဲ့၏။ သမ္ပဇာလိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်

အားဖြင့်တုန်ထွင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌိသု၊ ရပ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ယေဒု၊ အကြင်အရပ်၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေဒု၊ ထိုရဟန်းတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဥပ
 သင်္ကမိတ္ထု၊ ကပ်တော်မူပြီး၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အထယံ၊ ကြောင့်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ သံဝိဂ္ဂါ၊ ထိတ်ထန်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ထောမဟဋ္ဌဇာတာ၊ ကြက်သီး
 မွေးဉာဏ်ထက်သည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ ဋီတာနု၊
 ရပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ
 ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အစ္စဂိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ အတ္တု၊ ထံ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲဖြစ်စွတကား၊ နိဝါတဉ္စတ၊ ထေတိ၊ တံစွတကား
 အသဉ္စမိဂါ၊ မဟာတုပါသာဒေါ၊ ဤဝိသာခါ၏ပြာသာဒ်သည်၊ ဂန္တိ၊ ရနေမော၊
 နက်သောမြေအတို၌ထည်၏။ သုနိခါ၊ တော၊ ကောင်းစွာစိုက်ခြင်းရှိ၏။ အစ
 လော၊ တုန်ထွင်ခြင်းမရှိ၊ အသံပကစ္စိ၊ အပြားအားဖြင့်တုန်ထွင်ခြင်းမရှိ၊
 အထစပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်မူသည်၊ သံကစ္စိ၊ တော၊ အထက်အောက်အား
 ဖြင့်တုန်ထွင်၏။ သမ္ပကစ္စိ၊ တော၊ အောက်အထက်အားဖြင့် တုန်ထွင်၏။
 သမ္ပစာလိ၊ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်တုန်ထွင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊
 ဈောကကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကိုလျှင်၊
 သံဝေဇေတုကာမေန၊ ထိတ်ထန်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ မောဂ္ဂသာနေန၊ မောဂ္ဂ
 ထာန်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ပါဒဂုံဋ္ဌကေန၊ ခြေမဖြင့်၊ မိဂါ၊
 မဟာတုပါသာဒေါ၊ ဝိသာခါ၏ပြာသာဒ်ကို၊ သံကစ္စိ၊ တော၊ အထက်အောက်
 အားဖြင့်တုန်ထွင်စေ၏။ သမ္ပကစ္စိ၊ တော၊ အောက်အထက်အားဖြင့်တုန်ထွင်
 စေ၏။ သမ္ပစာလိ၊ တော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်တုန်ထွင်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရ
 ဟန်းတို့၊ ထံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အေ
 ဝေကြကုန်သနည်း၊ ကတမေသံ၊ ဓမ္မာနံ၊ အဘယ်မည်သော စာရားတို့ကို၊
 ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်
 များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂလာနေ၊ မောဂ္ဂထာန်အမည်ရှိ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မဟိန္ဒိ၊ ကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသနည်း၊ မဟာ
 နူဘာဝေါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ ဘဂဝံ
 မူလက၊ မြတ်စွာထုရားလျှင် အရင်းရှိကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိက၊ မြတ်စွာ

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂါ

ထုရားသျှင် ရှေးညွှန်ရှိကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာထုရားသျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝထ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာထုရားအားသာသျှင်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဧတဿ၊ ထိုအမေး၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ပဋိဘာထု၊ ထင်ပါစေထော၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ စရံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝေရေသန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေနယိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သုတာထ၊ နာကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ စတန္တံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကထတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဿာနော၊ မောဂ္ဂဿာန်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ စတန္တံ၊ ထေးပါကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကထတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဿာနော၊ မောဂ္ဂဿာန်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိသနည်း။ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ မောဂ္ဂဿာနော၊ မောဂ္ဂဿာန်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဓာန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိတ္တသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိဝံသာ သမာဓိပ္ပဓာန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုလိာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်၊ အတိထိနစ၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အတိပ္ပဂ္ဂဘိတာစ၊ လွန်စွာပြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အတ္တတ္တံ၊

အတွင်း၌၊ သံဝိက္ခဏာ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿာတိ၊ မဖြစ်ထွန်း၊ ဗဟိန္ဒါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿာတိ၊ မဖြစ်ထွန်း၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝုရေသညိစ၊ ငှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝုရေယထာ၊ ငှေး၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္စာယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရေ၊ ငှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဗ္ဗ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဗ္ဗယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ့၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံယထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေဒန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဗ္ဗေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ ဝေမဟာ နူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုးအခြေတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိသံ၊ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇ္ဇေယာကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ဟိုစီးထတ်ကုန်သော တရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ဟိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောင့်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်

၇-အုဒ္ဓါပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊

တိုင်း၊ အဘိညာ၊ ထူးသောသိခြင်းဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကတွာ၊ မျက်မှော်ပြု၍၊ ဥပသက္ခန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေဇ္ဇာဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဘိညာယော၊ အဘိညာဥ်တို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေထဗ္ဗာ၊ ရှေးအပ်ကုန်၏။ ။

စတုတ္ထမောဂ္ဂထာနသုတ်ပြီး၏။

၈၄၂ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ စောသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဇ္ဈာဘော၊ ဥဇ္ဈာဘအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မတာအာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သမ္ဘိံ၊ တက္က၊ သမ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သာဓုဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်စေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိဘာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဥဇ္ဈာဘော၊ ဥဇ္ဈာဘအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ သမထေဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမေ၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိနုခေါ၊ သုံးသနည်း၊ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဆန္ဒပဟာနတ္တံ၊ အလိုဆန္ဒကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝုဿတိခေါ၊ သုံးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဧတဿ ဆန္ဒဿ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိသထော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧတဿဆန္ဒဿ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဧတဿဆန္ဒဿ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကို၊ ပဟာနာယ၊

ပယ်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်၊ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ပဋိပဒါ၊
 အကျင့်သည်၊ ကဟမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝေဃျာကံ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒ
 သမာဓိပွဓာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောကည်
 ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊
 တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိစိတ္တသမာဓိ ဝိဝံသာ
 သမာဓိပွဓာနသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်
 ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီး
 ပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတဿဆန္ဒဿ၊ ထိုအလိုဆန္ဒကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်
 ခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း၊ အဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောအာနန္ဒ၊
 အရှင်အာနန္ဒ၊ ဧဝံ၊ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သန္တကံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်း
 နှင့်ထကွဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသန္တကံ၊ အဆုံးကိုမပြုတတ်သည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒေနစ၊ ဆန္ဒဖြင့်လည်း၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ပဇဟိဿ
 တိ၊ စွန့်လွှတ်၊ ဣတိတေဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဝေဃျာကံ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌၊ တညေဝ၊ သင့်ကိုပင်လျှင်၊ ပဋိပုတ္တိဿာမိ၊ မေးပြန်အံ့၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းဖြင့်၊ ဗျာကဓေယျာယိ၊ ကြားလော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ ထိုငါဆို
 ထတ္တံ၊ သောစကားကို၊ ကိံမညသိ၊ အဘယ်သို့အောက်ဖောသနည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ တေ၊ သင့်အား၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊ ဆန္ဒော၊
 အလိုဆန္ဒသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရာမဂထဿ၊ အရံသို့ရောက်သော၊
 တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊ တဇ္ဇော၊ ထိုရှေးအလိုဆန္ဒအားလျောက်ပတ်သော၊
 ယောဆန္ဒော၊ အကြင်နောက်၌ဖြစ်သောအလိုဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝေဝ၊
 ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊ ပဋိပုဿန္တေ၊ ပြင်းပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝေဃျာကံ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တေ၊ သင့်အား၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂမိဿာမိ
 တိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရာမဂထဿ၊
 အရံသို့ရောက်သော၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊ တဇ္ဇံ၊ ထိုရှေးလုံ့လအား၊

ယောဂ်ပတ်သော၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သောလုံ့လသည်၊ အတ္ထိဂါထာ
 တံ၊ ထိုလုံ့လသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊
 ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယောဂ်၏၊
 ပြားကွတာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တေ၊ သင်အား၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဂမိဿာ
 ဝိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရာမဂတဿ၊
 အရံသို့ ရောက်သော၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊ တဇ္ဇံ၊ ထိုရှေးဝိတ်အား
 ယောဂ်ပတ်သော၊ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သောဝိတ်သည်၊ အတ္ထိဂါထာ
 တံ၊ ထိုဝိတ်သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊
 ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့မှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယောဂ်၏၊
 ပြာဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တေ၊ သင်အား၊ အာရာမံ၊ အာရံသို့၊ ဂမိဿာ
 ဝိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍၊ ဝိမံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရာမ
 ဂတဿ၊ အရံသို့ရောက်သော၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊ တဇ္ဇံ၊ ထိုစူးစမ်း
 ခြင်းအား၊ ယောဂ်ပတ်သော၊ ယံဝိမံသာ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သောစူးစမ်း
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိဂါထာ၊ သာ၊ ထိုစူးစမ်းခြင်းပညာသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့မှန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယောဂ်၏၊ ပြာဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထော်မူထိုက်သော၊ ဝိကာသဝေါ၊
 ကုန်ပြီးသော ယိုစီးထုတ်သောတရားရှိသော၊ ဝုယိတဝါ၊ သုံးအပ်ပြီးသော
 အရိယာမဂ်ရှိသော၊ ကတကရ ဝဟိယော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိသော၊
 ဩဟိတဘာရော၊ ချအပ်ပြီးသောပန်ရှိသော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်
 သဖြင့်ရောက်သောမိမိအကျိုးရှိသော၊ ပရိက္ခိာဘာဘာသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီး
 သောဖြစ်ရာဘဝကိုနှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊
 ဝိရုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏၊ ယောဆန္ဓော၊ အကြင်အလိုဆန္ဒသည်၊
 အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း
 ဌာ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တပတ္တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်
 အဖြစ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဇ္ဇော၊ ထိုရှေးအလိုဆန္ဒအား၊ ယောဂ်ပတ်
 သော၊ ယောဆန္ဓော၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သော အလိုဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိဂါထာ
 သော၊ ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တော၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ထိုရဟန်းအား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်လုံ့လသည်၊ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ပူဇော်
 အထူးကိုခံထိုက်သည် အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အရ
 ဟတ္တပတ္တော၊ ပူဇော် အထူးကို ခံထိုက်သည် အဖြစ်ဟူသော အကျိုးသို့

ရောက်ခြင်းငှါ၊ တန္တံ၊ ထိုရှေးလုံ့လအား ထောက်ပတ်သော၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သော လုံ့လသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုလုံ့လသည်။ ပရိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင်ပိတ်သည်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တပတ္တေ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ တန္တံ၊ ထိုရှေးပိတ်အားထောက်ပတ်သော၊ ယံဝိတ္တံ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သော ပိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုပိတ်သည်။ ပရိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယာဝိဓံသာ၊ အကြင်ရူးစမ်းခြင်းသည်။ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သည်။ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးသို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တပတ္တေ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အဖြစ်ဟူသော အကျိုးသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တစ္စာ၊ ထိုရှေးရူးစမ်း ခြင်းအား ထောက်ပတ်သော၊ ယာဝိဓံသာ၊ အကြင်နောက်ဖြစ်သော ရူးစမ်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုရူးစမ်းခြင်းသည်။ ပရိပ္ပဿန္တံ၊ ငြိမ်းပြီ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုသတ္တံ့သော စကားကို၊ ကိမညသိ၊ အဘယ်သို့အောင်မေ့သနည်း။ ဣတိဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သန္တကံဝါ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့သလော၊ အသန္တကံဝါ၊ အဆုံးကိုမပြုတတ်သည်လည်း။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ သန္တကံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသန္တကံ၊ အဆုံးကိုမပြုတတ်သည်။ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွာ၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိစွာ၊ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒ၊ နိက္ကန္တိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥက္ကန္တေယျသေယျထာဗ်၊ ထွန်၍ပြရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်း၍ထားသော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဝိဝေယျသေယျထာဝိ၊ တွင်၍ပြရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗဿ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာစိက္ခေယျသေယျထာဝိ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသောသူတို့သည်။ ဂူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒက္ခန္တံ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ အန္တကာရေဝါ၊ အရိက်တိုက်၌လည်း၊ ထေလပဇ္ဇေတံ၊ ဆီးမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျသေယျထာဝိ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့လည်း

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတိ-၇၆-ပါသဒကမ္မနဝဂ်၊

ကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ ဘောတာအာနန္ဓေဒု၊ အရှင်
 အာနန္ဓာသည်။ အနေကပရိယာယောန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊
 တရားကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဘောအာနန္ဓ၊ အရှင်အာနန္ဓာ၊ ဘောဟံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ တံဘာန္တံဂေါမတမံ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမကို၊ သရတံ၊
 ကိုးကွယ်ရာ ဘူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားထော်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရတံ၊
 ကိုးကွယ်ရာ ဘူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေယနေကိအစပြု၍၊
 ပါဏုပတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်
 သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဘူ၍၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံအာနန္ဓော၊ အရှင်
 အာနန္ဓာသည်၊ ဝေရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏။ ။

ပဉ္စမပြာဟုဏသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဧကေပိ၊ အချို့
 ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ)၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယေပြာဟုဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုစီကတတ္တာ၊ အကြိမ်းများစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ထာဝရတ္ထံသောအခါ၌၊ ဧကေပိ၊
 အချို့ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ)၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ယေပြာဟုဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိ
 တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုစီကတတ္တာ၊ အကြိမ်းများ
 စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊
 ဘာဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊
 ဘာဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 (ဟိကားအနက်မရှိ) ဧကေပိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်း

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အကြောင်း၊ ဗဟုလီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိစိတ္တသမာဓိဝိမံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း ပညာကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေ့ပြုသောအခါ၌၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ) ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာဝါနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ထာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ)၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မဒဝဂ်။

အခြေတို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေယျဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ) ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနူဘာဝါ၊ ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်ပြီး၏။

၈၄၄ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ (ဟိကားအနက်မရှိ)၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဗဟုခေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုခေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အာဝိ ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို၊ တိရော ဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၏ အဖြစ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ တိရောကုန္တံ၊ နံရံတဘက်သို့ လည်းကောင်း၊ တိရောပါ ကာရံ၊ ထံတိုင်၏ တဘက်သို့ လည်းကောင်း၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ အသဇ္ဇမာနာ၊ ငြိတွယ်ခြင်း မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အကာသေသေယျ ထာဝိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့၊ အာဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ ယေဝိ ဟိဝိ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဒကေသေယျထာဝိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့၊ ဥဒုဇ္ဇနိဒုဇ္ဇံ၊ ပေါ်

ခြင်း၎င်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ ဥဒကေဝိ၊ ရေ၌လည်း၊ ပထဝီယံ
 သေယျထာဝိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ အဘိဇ္ဇမာနာ၊ ကွဲပြားခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂ
 ဓံသု၊ သွားကုန်ပြီ၊ အာကာသေဝိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော
 သကုဏောသေယျထာဝိ၊ ငှက်ကဲ့သို့၊ ပလ္လေကံန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ကမိံသု၊
 သွားကုန်ပြီ၊ ဇံမဟိဒ္ဓိဒေက၊ ဤသို့ကြီးသောထန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဇံမဟာ
 နူဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိဓိမသုဗိ၊ ယ၊ ဤထနေ
 တို့ကိုလည်း၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပရိမထိံသု၊ သုံးသပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိမဇ္ဇိံသု၊
 ထက်ဝန်းကျင်သုံးသပ်ကုန်ပြီ၊ ယာဝဗြဟ္မထောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်
 လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေသု၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိ ကထတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ
 ၌၊ ကေဝိ၊ အမျိုးကုန်သော၊ (ဟိကား အနက်မရှိ)၊ ယေသမ
 ဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊
 ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ထန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂန္တောသန္တိ၊ ခံစားကုန်လတ္တံ့၊ ဧကော
 ဝိ၊ တယောက်သည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြား
 ရှိကုန်သည်၊ ဘာဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗဟုဓာဝိ၊ များသောအပြားရှိလည်
 လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ ဘာဝိသန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရော
 ဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရောကုန္တံ၊ နံရံ၏တဘက်သို့
 လည်းကောင်း၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏ တဘက်သို့ လည်းကောင်း၊
 တိရောဗဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်သို့လည်းကောင်း၊ အသဇ္ဇမာနာ၊ ငြိတွယ်
 ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေသေယျထာဝိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့၊
 ဝဓိသန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဒကေသေယျထာဝိ၊
 ရေ၌ကဲ့သို့၊ ဥဗ္ဗုန္တိဗ္ဗုန္တိ၊ ပေါ်ခြင်း၎င်းကို၊ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊
 ဥဒကေဝိ၊ ရေ၌လည်း၊ ပထဝီယံသေယျထာဝိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ အဘိဇ္ဇမာနာ၊
 ကွဲပြားခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဓိသန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ အာကာသေဝိ၊
 ကောင်းကင်၌လည်း၊ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော၊ သကုဏောသေယျထာဝိ၊
 ငှက်ကဲ့သို့၊ ပလ္လေကံန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ကမိသန္တိ၊ စကြိုသွားကုန်လတ္တံ့။

၇-အုပ္ပိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါဠာဒကမ္ပနဝဂ်၊

ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောထန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဝေမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့
 ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်သော၊ ဣမေဝိစန္ဒိမသုဂိယေ၊ ဤထနေတို့ကိုလည်း၊
 ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပရိမသိသန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ပရိမဇ္ဇိသန္တိ၊
 ထက်ဝန်းကျင်သုံးသပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ယာဝဗြဟ္မဇ္ဇေယာကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်
 အောင်လည်း ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္ထိသန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်
 လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေမိ၊ အမျှီကုန်သော၊
 ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေပြာဟ္မာဏာဝါ၊
 အကြင်ပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒံ၊ သေးပါးကုန်သော၊ အုပ္ပိ
 ပါဒါနံ၊ ထန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကဝိ
 ဟိသံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အုပ္ပိဝိဒ္ဓံ၊ ထန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စုနဘောန္တိ
 ခံစားကုန်၏၊ ဇေကောဝိ၊ ထယောက်သည်လည်း၊ ဗဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ထူး၊ ဗဟု
 ဝေ၊ များသောအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုသဝိ၊ များသော
 အပြားရှိကုန်သည်လည်း၊ ဗဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ထူး၊ ဇေကော၊ ထယောက်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တိရောကုန္တံ၊ ခံရုံ၏
 တဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်း၏တဘက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏တဘက်ကိုလည်းကောင်း၊ အသဇ္ဇမာနာ၊
 ငြိတွယ်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာကာသေသေယျထာဝိ၊ ကောင်းကင်၌
 ကဲ့သို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ပထဝီယဒ္ဓိ၊ မြေ၌လည်း၊ ဥဒကေသေယျထာဝိ၊
 ရေ၌ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓုဇ္ဇနိဇ္ဈန္တိ၊ ပေါ်ခြင်းရပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဥဒကေ
 ဝိ၊ ရေ၌လည်း၊ ပထဝီသေယျထာဝိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့၊ အဘိဇ္ဇမာနာ၊ ကွဲပြဲခြင်း
 မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ အာကာသေဝိ၊ ကောင်းကင်၌
 လည်း၊ ပက္ခိ၊ အထောင်ရှိသော၊ သကုဏော သေယျထာဝိ၊ ငှက်ကဲ့သို့၊
 ပညကောနံ၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ ကမန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီး
 သောထန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဝေမဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ကြီးသောအစွမ်းရှိကုန်
 သော၊ ဣမေဝိစန္ဒိမသုဂိယေ၊ ဤထနေတို့ကိုလည်း၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊
 ပရိမသန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်၏၊ ပရိမဇ္ဇိ၊ ထက်ဝန်းကျင်သုံးသပ်ကုန်၏၊ ယာဝ
 ဗြဟ္မဇ္ဇေယာကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊
 အလိုကို၊ ဝတ္ထေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုရဟန်း

ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊
 ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်
 များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ကတမေ
 သံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ စတုန္ဒါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏
 အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိ
 ကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ထိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ
 ခာနဝသီရသမန္နဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း
 အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏
 အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိဝိတ္တသမာဓိဝိသံသာသမာဓိ
 ပဝာနသသီရသမန္နဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း
 စိတ်ကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍
 ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ထိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင် ရဟန်းတို့ သည်လည်း ကောင်း၊ ယေ
 ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင် ပုဏ္ဏားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒါ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိ
 တက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော၊
 ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ဗစ္စနူဘောသံ၊ ခံစားကုန်ပြီ၊ ဧကောဝိ၊
 တယောက်သည်လည်း၊ ဟုက္က၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊ အများသောအပြား
 ရှိသည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မလောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်
 အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ၊
 ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့ သောအခါ၌၊ ဧကေဝိ၊ အချို့
 ကုန်သော၊ ယေသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
 ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စတုန္ဒါ၊ လေးပါးကုန်သော
 ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိတက္က၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္ပနဝဂ်။

သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊
 တန်ခိုး ဗန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောသန္တိ၊ ခံစားကုန်ထက္ကံ၊ ဧကောပိ၊
 ထယောက်သည်ထည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ထုက်၊ ဗဟုစာ၊ အများသောအပြား
 ရှိကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ။ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကာဝိ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေသန္တိ၊
 ဖြစ်စေကုန်ထက္ကံ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေမိ၊ အချို့
 ကုန်သော၊ ယေဝမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
 ဗြဟ္မဇောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော
 ဣမေသံယေဝဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုသာလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊
 တန်ခိုးဗန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောသန္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ ဧကောပိ၊ ထယောက်
 သည်ထည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ထုက်၊ ဗဟုစာ၊ အများသောအပြားရှိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်
 လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေသန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၈၄၅ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊
 တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗဟုတိကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေ
 သာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်
 ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝမဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ကထမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေ
 တို့ကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတက္ကာ၊
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာ
 သဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်သောတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာ

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သင်္ခယံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်သည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိနိယသမာဓိဝိက္ခသမာဓိဝိမံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေ တို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုဝိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သောတရားတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသင်္ခယံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောထိခြင်းဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဘိက္ခုသုတ်ပြီး၏။

၈၄၆ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါသင်တို့အား၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဉ္စ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနဉ္စ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဂါမိနိဉ္စပဋိပဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဒေသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတာထ၊ နာကုန်လော့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊

များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓဘောတိ၊ ဖြစ်
 စေ၏၊ ဧကောဝိတယော၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်ထုက်၊ ဗဟုဝေ၊ အများ
 သောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်
 ထည်း၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်ထုက်၊ ဧကော၊ တယောံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊
 ယာဝဗြဟ္မထောကာဝိ၊ ဗြာဟ္မပြည်တိုင်အောင်ထည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
 ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရား
 ကို၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊
 တန်ခိုး၏အခြေသည်၊ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယောမဂ္ဂေါ အကြင်ဖြူစင်သောမဂ်သည်၊ ယာပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်
 ဣဒ္ဓိသာဘာယ၊ တန်ခိုးကိုရခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိပဋိသာဘာယ၊ တန်ခိုးကို အဘန်
 ထလဲလဲရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရား
 ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒ္ဓိပါဒ ဘာဝနာ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို ပွားစေခြင်း ဟူသည်၊ ကထမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သန္ဓသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီး
 ပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာ
 ဓိဝိက္ကသံမာဓိဝိခံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီး
 ပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းစိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း
 စူးစမ်းခြင်း ကိုအကြီး ပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ် သည်
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံ သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာ
 ဝနာ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို ပွားစေခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကိုပွားစေခြင်းသို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည်၊ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ ပြုစင်
 သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောမဂ်ထည်း၊ ဣဒ္ဓိအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ သေယုထာ၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်း
 စွာမြင်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာ ကြံခြင်းထည်း
 ကောင်း၊ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်းထည်းကောင်း၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊
 ကောင်းစွာပြုခြင်းထည်းကောင်း၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေး

ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာအား ထုတ်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း လည်းကောင်း၊ သမ္မာ
သမာဓိ၊ ကောင်းစွာထည်ကြည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဂါမိနိပ္ပုဋ္ဌိပဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေ
ခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမဒေသနာသုတ်ပြီး၏။

(၈၄၇) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိ
ပါဒါ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဗဟုတိကထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဇာ၊ ကြီး
သောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသောအကျိုးစက်ရှိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊
ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ကထံဘာဝိတော၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုတိကထာ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဇာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊
ကြီးသောအကျိုးစက် ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပုဓာ
နသင်္ခါ၊ ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီး ပြု၍ဖြစ်သော ထည်ကြည်ခြင်း
အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး
၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒေသာ၊ အလိုဆန္ဒ
သည်၊ အတိထီနောစ၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း။ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
အတိပ္ပဝဟိတောစ၊ လွန်စွာခြီးမြှင့်အပ်သည်လည်း။ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်
လတ္တံ့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံခိတ္တောစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း။ နဘာဝိဿတိ၊
မဖြစ်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စံ၊ ဝိက္ခိတ္တဉ္စ၊ ဖျံလွင့် သည်လည်း။ နဘာဝိဿတိ၊
မဖြစ်လတ္တံ့။ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညိစ၊ ရှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စာ၊ နောင်၌၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ ပစ္စာယထာ၊ နောင်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိ
နေ၏။ အဝေယထာ၊ အောင်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟ

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊

ရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံ ယထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ပိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဝဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အမရိယောနန္ဓေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိ
 သော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာ
 ဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ပိရိယသမာဓိဗိက္ခသမာဓိဝိမံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသ
 မန္နာဝတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းစိတ်ကိုအကြီးပြု၍
 ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းစူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်
 ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး
 ၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိမံသာ၊ စူးစမ်း
 ခြင်းပညာသည်၊ အတိထီနာစ၊ လွန်စွာတူနဲ့သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတာစ၊ လွန်စွာပြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊
 မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ခာစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿ
 တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပစ္စိ၊ ပိက္ခိတ္တာစ၊ ပျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿ
 တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညီစ၊ ရှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊
 ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊
 ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္စာယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊
 ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 အဝေ၊ အောက်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံ ယထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိဝဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အမရိယောနန္ဓေန
 န၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိထီနော၊ လွန်
 စွာတူနဲ့သော၊ ဆန္ဓော၊ အလိုဆန္ဒဟူသည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဆန္ဓော၊ အကြင်ဆန္ဒသည်၊ ကောသဇ္ဇသမာဂ
 တော၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ကောသဇ္ဇသမ္ပယုက္ကော၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်ယှဉ်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ အတိထီနော၊ လွန်စွာတူနဲ့သော
 ဆန္ဓော၊ အလိုဆန္ဒတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတော၊ လွန်စွာ
 ပြီးမြင့်အပ်သော၊ ဆန္ဓော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဆန္ဓော၊ အကြင်ဆန္ဒသည်၊ ဥဒ္ဓန္ဓသဟဂတော၊
 ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓန္ဓသမ္ပယုက္ကော၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတော၊ လွန်စွာပြီးမြင့်အပ်

သော၊ ဆန္ဒော အလိုဆန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ခော၊ ကျဉ်းသော၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်။ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ ဆန္ဒော၊ အကြင်အလိုဆန္ဒသည်။ ထိနမိဒ္ဓသဟဂတော၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ ထေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်းနှင့်ကကွဖြစ်၏။ ထိနမိဒ္ဓသဗ္ဗယုက္ခော၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ ထေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ဘိက္ခော၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤတရားကို၊ အဇ္ဈတ္တံ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ခော၊ ကျဉ်းသော၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံလွင့်သော၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒဟူသည်။ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ ဆန္ဒော၊ အကြင်အလိုဆန္ဒသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံလွင့်သော၊ ပဉ္စကာမ ဝုဏံ၊ ငါးပါးသော အလိုအရတို့ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ အနုဝိက္ခိတ္တော၊ အစဉ်သဖြင့် ပျံလွင့်သည်။ အနုဝိသဇော၊ အစဉ်သဖြင့် ပြန်နှံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံလွင့်သော၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆိ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညိစ၊ ရှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆိ၊ နောက်၌၊ ပစ္ဆိယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌။ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ ပစ္ဆိ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညာ၊ ရှေးအမှတ်ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဂ္ဂဟိတ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်။ သုမနုထိကထာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းအပ်သည်။ သုပဓာရိတ၊ ကောင်းစွာဆောင်အပ်သည်။ သုပ္ပဗိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆိ၊ နောက်၌၊ ပုရေသညိစ၊ ရှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆိ၊ နောက်၌၊ ပစ္ဆိယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဝေယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပါဒတထာ၊ ခြောက်ပါးအပြင်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဆံပျားတိုင်

၇-ဣဒ္ဓိပါဒတ်ယုတ်-၇၆-ပါသာဒကမ္မနဝဂ်၊

အောင်၊ ကေသမတ္တကာ၊ ဆံပျား၊ အဝေ၊ အေဝ်ခြေဘဝါးတိုင်အောင်၊ နာ
နပ္ပကာရဿ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အသုစိနော၊ မစင်ကြယ်သော
ဝတ္ထုဖြင့်၊ ပုရိ၊ ပြည့်သော၊ တစပရိယန္တံ၊ အရေအဆုံးရှိသော၊ ဣမမေဝကာ
ယံ၊ ဤကိုယ်ကိုလျှင်၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဣမသ္မိကာယေ၊ ဤကိုယ်၌၊
ကေသ၊ ဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထောမာ၊ အမွှေးတို့သည်လည်းကောင်း၊
နခါ၊ ခြေသည်လည်းကောင်း၊ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓန္တော၊ သွားတို့သည်
ထုတ်လည်းကောင်း၊ တစေ၊ အရေသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝံ၊ အသားသည်လည်း
ကောင်း၊ နှာရူ၊ အကြောသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း၊
အပ္ပိမိစ္ဆံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်လည်းကောင်း၊ ဝက္ကံ၊ အညှို့သည်လည်းကောင်း၊
ဟဒယံ၊ နှလုံးသည် လည်းကောင်း၊ ယကနံ၊ အသည်းသည်လည်းကောင်း၊
ကိလောမကံ၊ အမြေးသည် လည်းကောင်း၊ ဝိဟကံ၊ အဖျဉ်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ပပ္ဖာသံ၊ အဆုတ်သည် လည်းကောင်း၊ အန္တံ၊ အူမသည်လည်း
ကောင်း၊ အန္တဂုဏံ၊ အူသိပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥဒရိယံ၊ အစာသစ်သည်
လည်းကောင်း၊ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ကံ၊ သည်းခြေ
သည်လည်းကောင်း၊ သေဝံ၊ သလိပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်
လည်းကောင်း၊ ထောတိထံ၊ သွေးသည်လည်းကောင်း၊ သေဒေါ၊ ချွေးသည်
လည်းကောင်း၊ မေဒေါ၊ အဆီခဲသည်လည်းကောင်း၊ အသျှ၊ မျက်ရည်သည်
လည်းကောင်း၊ ဝဿ၊ ဆီကြည်သည် လည်းကောင်း၊ ခေဋ္ဌော၊ ထံထွေး
သည်လည်းကောင်း၊ သိဗ်ဏီကာ၊ နှပ်သည် လည်းကောင်း၊ လသိကာ၊
အစေးသည် လည်းကောင်း၊ ရက္ကံ၊ ကျင်ယံသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊
ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ အဝေယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဥဒ္ဓယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထပ္ပ၊ အဘယ်သို့
လျှင်၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္ထိံ၊
ညဉ့်၌၊ ရတ္ထိံယထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထေရ်၌၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း
သည်၊ ယေဟိအာကာရေဟိ၊ အကြင်အစုတို့ဖြင့်၊ ယေဟိယိဇီဟိ၊ အကြင်
အသွင်တို့ဖြင့်၊ ယေဟိနိမိတ္တေဟိ၊ အကြင်ထင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဆန္ဓ
သမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သောထည်
ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊

တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေဟိ အာကာရေဟိ၊ ထိုအရတို့ဖြင့်၊ တေဟိလိင်္ဂေဟိ၊ ထိုအသွင်တို့ဖြင့်၊ တေဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ ထိုထင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပာနသင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ် သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ယေဟိဝါပနအာကာရေဟိ၊ အကြင်အရတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ယေဟိဝါပနလိင်္ဂေဟိ၊ အကြင်အသွင်တို့ဖြင့်၊ လည်းကောင်း၊ ယေဟိဝါပန နိမိတ္တေဟိ၊ အကြင်ထင်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပာန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်၊ တေဟိအာကာရေဟိ၊ ထိုအရတို့ဖြင့်၊ တေဟိလိင်္ဂေဟိ၊ ထိုအသွင်တို့ ဖြင့်၊ တေဟိနိမိတ္တေဟိ၊ ထိုထင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပာန သင်္ခါရ သမန္နာ ဂတံ၊ အလို ဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည် ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ် ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဝါ၊ ယထာ၊ နေ့၌ ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ရတ္တိံ၊ ယထာ၊ ညဉ့်၌ ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဇ္ဈေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာလောကသညာ၊ အလင်း၌ မှတ်ခြင်းကို၊ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ သညာယ၊ သညာကို၊ သ္မာမိဇ္ဈိတာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ် ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယော နဇ္ဈေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင် ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ အဟိလိနံ၊ လွန်စွာ တွန့်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်လုံ့လသည်၊ ကောသ ဇ္ဇသဟဂတော၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့် ထကွဖြစ်၏။

ကောသလ သမ္ဘယုတ္တော၊ ဗျင်းရိခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒံ၊ ဤလုံ့လကို၊ အတိထိနံ၊ လွန်စွာ တွန့်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ် သို့လျှင်၊
 အတိပ္ပဂ္ဂဟိတံ၊ လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်လုံ့လသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟ
 ဝတံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓစ္စသမ္ဘယုတ္တံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့် ယှဉ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတံ၊ လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်
 သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ အတ္တတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံခိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်လုံ့လသည်၊
 တိနမိဒ္ဓသဟဝတံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်းနှင့်တကွ
 ဖြစ်၏။ တိနမိဒ္ဓသမ္ဘယုတ္တံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်းနှင့်
 ယှဉ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤလုံ့လကို၊ အတ္တတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံခိတ္တံ၊
 ကျဉ်းသော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့
 လသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံဝိရိယံ၊ အကြင်လုံ့
 လသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော အလိုအရတို့ကို၊ အာရမ္ဘ၊
 အာရုံပြု၍၊ အနုဝိက္ခိတ္တံ၊ အစဉ်သဖြင့်ပျံလွင့်သည်၊ အနုဝိသမ္ပံ၊ အစဉ်သဖြင့်
 နှံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤလုံ့လကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ
 ဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပေယျာလေဝ၊
 ပေယျာလတည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တိက္ခ၊
 ရဟန်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနန္ဓေန၊ မြွေရှက်ခြင်းမရှိသော၊
 စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအမထေဝံ၌၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းသည်၊ အာထောကသညာ၊ အထင်း၌အမှတ်ကို၊ သုဂ္ဂဟိတာ၊ ကောင်း
 စွာယူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဝါ၊ နေ၌၊ သညာယ၊ အမှတ်ကို၊ သွာမိဋ္ဌိ
 တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနန္ဓေန၊
 မြွေရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိထိနံ၊ လွန်စွာ
 တွန့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကထမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ကောသန္ဓသဟဂတံ၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်ထက္ကဖြစ်
 ၏။ ကောသန္ဓသမ္ပယုတ္တံ၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊
 ဤစိတ်ကို၊ အတိထိနံ၊ လွန်စွာတွန့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတံ၊ လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်
 သည်။ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်ထက္ကဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓစ္စသမ္ပယုတ္တံ၊ ပျံလွင့်
 ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤစိတ်ကို၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတံ၊ လွန်စွာ
 မြီးမြင့်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ထိနမိဒ္ဓသဟဂတံ၊
 စိတ်စေတသိက်တို့၏လေးလံထိုင်းခြင်းနှင့် ထက္ကဖြစ်၏။ ထိနမိဒ္ဓသမ္ပ
 ယုတ္တံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏လေးလံထိုင်းခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤစိတ်ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တံ၊ ကျဉ်းသော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊
 ပျံလွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယံစိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော
 အလိုအရတို့ကို၊ အာရတ္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ အနုဝိက္ခိတ္တံ၊ အစဉ်သဖြင့်ပျံလွင့်သည်
 အနုဝိသဉ်၊ အစဉ်သဖြင့်ဖြန့်န့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဒံ၊ ဤစိတ်ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ပျံလွင့်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ပေယျာလံ၊ ပေယျာလတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေနေ၊ ဖွင့်သော။ အပရိယောနန္ဓေန၊ မြေးရှက်
 ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပတာသံ၊ အရောင်ရှိသော။ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိထိနံ၊ လွန်စွာတွန့်
 သော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယာဝိဝံသာ၊ အကြင်စူးစမ်းခြင်းသည်။ ကောသန္ဓသဟဂထော၊ ပျင်းရိ
 ခြင်းနှင့်ထက္ကဖြစ်၏။ ကောသန္ဓသမ္ပယုတ္တော၊ ပျင်းရိခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းကို၊ အတိထိနံ၊ လွန်စွာတွန့်သော၊ ဝိဝံသာ၊
 စူးစမ်းခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတာ၊
 လွန်စွာမြီးမြင့်အပ်သော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝိဝံသာ၊ အကြင်စူးစမ်းခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စသဟ
 ဂတာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်ထက္ကဖြစ်၏။ ဥဒ္ဓစ္စသမ္ပယုတ္တာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းကို၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတာ၊ လွန်စွာ
 ခြီးမြင့်အပ်သော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တာ၊ ကျဉ်းသော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်း
 သည်၊ ကာတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝိဝံသာ၊ အကြင်
 စူးစမ်းခြင်းသည်၊ ထိနုမိဒ္ဓသဟဂတာ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏လေးလံထိုင်း
 မှိုင်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိနုမိဒ္ဓသမ္ပယုတ္တာ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏လေးလံ
 ထိုင်းမှိုင်းခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းကို၊
 အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိတ္တာ၊ ကျဉ်းသော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်း ဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိတ္တာ၊
 မျှံလွင့်သော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်၊ ကာတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝိဝံသာ၊ အကြင် စူးစမ်းခြင်းသည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပ၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသောအလိုအရတို့ကို၊ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍၊
 အနုဝိက္ခိတ္တာ၊ အစဉ်သဖြင့်မျှံလွင့်သည်၊ အနုဝိသဇ္ဇာ၊ အစဉ်သဖြင့်မြန်နှံ့
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤစူးစမ်းခြင်းကို၊
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိတ္တာ၊ မျှံလွင့်သော၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ (ပ)။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဝိဝေဒန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဇ္ဈေန၊ မြေးရှက်ခြင်း မရှိသော၊
 စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေ
 တိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊
 ကန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံတာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထီကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ မဟာပူဇာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသော
 အကျိုးစက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊
 ကန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံတာဝိထေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဧဝံဗဟုထီကတာသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနေ
 ကပိဟိကံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ ကန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဓ
 ဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧကောဝိ၊ တယောက်သည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊
 ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဒေဝိ၊ များသော
 အပြားရှိသည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဧကော၊ တယောက် သည်၊
 ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ယာဝဗြဟ္မထောကာဝိ၊ ဗြဟ္မာပြည့်တိုင်အောင်သည်။

ကာယေန၊ ကိယံဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။-ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံသာပိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုတိကတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သောတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောပိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာပိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သတ္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာယောဝိ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရွှေအပ်ကုန်၏။ ။

ဒသမဝိဘင်္ဂသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပါသာဒကမ္ပနဝဂ္ဂေါ၊ ပါသာဒကမ္ပနဝဂ်တည်း၊ ။ ဣမဿဝဂ္ဂဿ၊ ဤပါသာဒကမ္ပန ဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ ပုဗ္ဗေ၊ ပုဗ္ဗသုတ်။ မဟပ္ပလော၊ မဟပ္ပလသုတ်။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသုတ်။ မောဂ္ဂဏာနောစ၊ မောဂ္ဂဏာနသုတ်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသုတ်။ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသုတ်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသုတ်။ ဝိကင်္ဂေစ၊ ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်။

(၈၄၈) သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ နိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောစ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနဘိသမ္ပန္နဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော၊ ဗောဓိသတ္တံသေဝ၊ ထုရားလောင်းသည်လျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောထိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ ဘာဝနာယ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ အံးဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ မဟံ၊ ထိုငါ၏၊
 ဝေံ၊ ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပာန သင်္ခါရသမန္နာ
 ဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေ
 တိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ အတိထိနော
 စ၊ လွန်စွာထွန်းသည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတောစ၊
 လွန်စွာခြီးမြှင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း
 ဦးသံခိတ္တာစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပန်း၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊ မျှံလွင့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပစ္ဆာ၊
 နောက်ဦး၊ ပုရေယညီစ၊ ရှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ပုရေယထာ၊ ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဦး၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ပစ္ဆာယထာ၊ နောက်ဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ရှေးဦး၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 အဝေယထာ၊ အောက်ဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဦး၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်ဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်ဦး၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ့ဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်ဦး၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံယထာ၊ ညဉ့်ဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့ဦး၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဋ္ဌေန၊ မြေးရှက်
 ခြင်းမရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိ စိတ္တသမာဓိ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပ
 ဓာန သင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း
 စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍
 ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဝိဝံသာ၊ စူးစမ်းခြင်းသည်၊ အတိထိနာစ၊ လွန်စွာထွန်းသည်လည်း၊
 နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတောစ၊ လွန်စွာ ခြီးမြှင့်အပ်သည်
 လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်းဦး၊ သံခိတ္တာစ၊
 ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပန်း၊ ဝိက္ခိတ္တာစ၊
 မျှံလွင့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဦး၊ ပုရေ
 သညီစ၊ ရှေးဦးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊
 ရှေးဦးကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ဦး၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပစ္ဆာ

တထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဝေ၊ တထာ၊ အောက်၌ ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ တထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါ၊ တထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္တိံ၊ တထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝေဒန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနန္ဓေန၊ မြူးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ ယေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကံတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဗ္ဗနုဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကောဝိ၊ တယေဝံသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ထူးကံ၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ထူးကံ၊ ဧကောတယေဝေကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇယောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုသု၊ ယေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဧဝံဘာဝိတေသု၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကံတေသု၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သော တရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသာမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဘိညာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာယောဝိ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်ကုန်၏။ ။

ပဌမမဂ္ဂသုတ်ပြီး၏။ ။

၀၄၉ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေဒ၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်
ပတ်စွာ၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိဿိန္ဒေပခေါ၊ ထိုင်နေ
ပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်သောအဖြစ်ကို၊ အဘိဇာ
နာတိနုခေါ၊ သိထော်မူ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်သော
အဖြစ်ကို၊ အဘိဇာနာမိခေါ၊ သိထော်မူသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
စာတုမဟာဘူတိကေန၊ ထေးပါးသော မဟာဘုတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒိနာ
ကာယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတာ၊ ကပ်သောအဖြစ်ကို၊ အဘိဇာနာတိပန၊ သိထော်မူ၏လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အဘိ၊ ငါသည်။ စာတု
မဟာဘူတိကေန၊ ထေးပါးသော မဟာဘုတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒိနာကာယေန၊
ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ
တာ၊ ကပ်သောအဖြစ်ကို၊ အဘိဇာနာမိခေါ၊ သိထော်မူသလျှင်ကတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ကာယေန
၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ ယဉ္ဇ
ဩက္ကမတိ၊ အကြင်ကြောင့်စွမ်းနိုင်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စာတုမဟာဘူတိကေန၊ ထေးပါးသော မဟာဘုတ်ဖြင့်
ပြီးသော၊ ဣဒိနာကာယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊
ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတာ၊ ကပ်သောအဖြစ်ကို၊ ယဉ္ဇခေါ၊ အဘိဇာနာမိ၊
အကြင်ကြောင့်သိထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ထယိဒံတံ၊ ထိုသို့
သိထော်မူခြင်းသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္ထု၊ ရိယံစေတံ၊
အံ့ဘွယ် သရဲရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္ထု၊ တဉ္စ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော

သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ငွေ့ချက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးတော်သည်။ အတ္တရိယာစေတ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တရိယဓမ္မသမန္နာဂတာစ၊ အံ့ဘွယ်သရဲနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးတော်သည်။ အတ္တု၊ ထာစေတ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော သဘော ရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တု၊ ထာစမ္မ သမန္နာဂတာစ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးတော်သည်။ ကာယန္တိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း။ ဝိက္ကေ၊ ဝိတ်၌။ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ်ကိုလည်း။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ သုခသညဉ္စ၊ အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ချမ်းသာသော အမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ လဟုသညဉ္စ၊ ပေါ့သော အမှတ်ကို လည်းကောင်း။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဩက္ကမိတွာ၊ သက်စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးတော်သည်။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည် လဟုတရောစေတ၊ အထူးသဖြင့် ပေါ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရုဒုတရောစ၊ အထူးသဖြင့် နူးညံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မနိယတရောစ၊ အထူးသဖြင့် အမှု၌ခံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗာဿရတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ပြီးပြီးပြန်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သန္တက္ကော၊ ထောလောပူသော၊ အယောဂုဠေ၊ သံတွေသည်။ လဟုတရောစေတ၊ အထူးသဖြင့် ပေါ့သည်လည်း။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ရုဒုတရောစ၊ အထူးသဖြင့် နူးညံ့သည်လည်း။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကမ္မနိယတရောစ၊ အထူးသဖြင့် အမှု၌ခံ့သည်လည်း။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဗာဿရတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ပြီးပြီးပြန်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးတော်သည်။ ကာယန္တိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း။ ဝိက္ကေ၊ ဝိတ်၌။ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ ဝိတ္တန္တိ၊ ဝိတ်ကိုလည်း။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ သုခသညဉ္စ၊ အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ချမ်းသာသော အမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ လဟုသညဉ္စ၊ ပေါ့သော အမှတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ဩက္က

မိတ္တဝါသင်္ကစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ လဟတရောစေ၊ အထူးသဖြင့်ပေါ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရုဒုတရောစ၊ အထူးသဖြင့်နူးညံ့သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မနိယတရောစ၊ အထူးသဖြင့်အမှန်ခံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဘာသရတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ပြီးပြီးပြတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယန္တိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ သုခသညဉ္စ၊ အဘိညာဉ်စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ချမ်းသာသော အမှတ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ လဟသညဉ္စ၊ ပေါ့သော အမှတ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌ ဩက္ကမိတ္တဝါသင်္ကစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အပ္ပကသိရေနော၊ မပြုငြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပထဝိယာ၊ မြေမှ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂန္တိတိ၊ တက်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အုပ္ပိမိဝံ၊ ထန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဇကောပိ၊ တယောက်သည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်လျက် ဗဟုစာ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုစာပိ၊ များသော အပြားရှိသည်လည်း၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဇကော၊ တယောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယာ၊ ဗြဟ္မဇောကာပိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝက္ကေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဝါထုပါဒါနော၊ ထေသည်ဆောင်အပ်သော၊ လဟကော၊ ပေါ့သော၊ တူထဝိရဝါ၊ လဲဝှမ်းသည်လည်း၊ ကောင်း၊ ကပ္ပါသဝိရဝါ၊ ဝါဝှမ်းသည် လည်း၊ ကောင်း၊ အပ္ပကသိရေနော၊ မပြုငြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပထဝိယာ၊ မြေမှ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တဂ္ဂန္တိတိ၊ သေယူထားပီး၊ တက်သကဲ့သို့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယန္တိ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ သမောဒဟတိ၊ ကောင်းစွာထင်၏။ သုခသညဉ္စ၊ အဘိညာဉ်စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော ချမ်းသာသော အမှတ်ကို လည်း၊ ကောင်း၊ လဟသညဉ္စ၊ ပေါ့သော အမှတ်ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌ ဩက္ကမိတ္တဝါသင်္ကစေ

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။(ပ)။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အပ္ပကထိ၊ ရေနေဝ
 မပြု၊ ငြိမ်သဖြင့် သာလျှင်၊ ပထဝိယာ၊ မြေမှ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
 အတ္တ၊ ဣန္ဒြိယတို့၊ တက်၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကပိတိတံ၊
 များသော အပြားရှိသော၊ ဣန္ဒြိယတို့၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဉ္စသောတိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ဧကောဝိ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊
 များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(ပ)။ ယာဝဗြဟ္မဇောကောဝိ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယအယောဂဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

၈၅၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣန္ဒြိယဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေ
 စက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊
 အတတ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘန္ဓသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို
 အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣန္ဒြိယဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယ
 သမာဓိစိက္ခသမာဓိ ဝိမံသာသမာဓိပ္ပဓာနသင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို
 အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်
 ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣန္ဒြိယဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣန္ဒြိယဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့
 သည်၊ ဣမေခေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေဣန္ဒြိယဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊
 ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုလိကတက္ကာ၊ အကြိမ်
 များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီး
 တတ်သောထရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိ
 သော၊ စေတောပိရက္ခိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာ
 ဝိပုတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဒိဋ္ဌဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှော်ပြု၍၊ ဥဗ္ဗသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဘိက္ခုသုတ်ပြီး၏။

၈၅၁ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိစိတ္တသမာဓိဝိမံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကိုကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုဒ္ဓကသုတ်ပြီး၏။

၈၅၂ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိစိတ္တသမာဓိ ဝိမံသာသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေး

ပီးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေဒသ၊ ဝိပါကံကမ္မဇရုပ်အကြွင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒြိယံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထာနံ၊ ဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ပါမိကဿိ၊ အလိဂ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမပထသုတ်ပြီး၏။

(၈၅၃) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေဝတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဝတ္တာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကကမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤအသုံးအမကော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒ၊ သမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလို့ဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့၊ ထန့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိနိဟသမာဓိ၊ စိတ္တသမာဓိ၊ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့၊ ထကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း၊ စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့၊ ထန့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့သည်၊ ဣမေခေါဝတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝထုန္တံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ ရန်ပေးကုန်သော၊ ပထာ၊ အကျိုးတို့ကို၊ သတ္တာ၊ ရန်ပေးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့ကို၊ ပါမိကဿိ၊ အလိဂ်အပ်ကုန်၏၊ သတ္တာ၊ ရန်ပေးကုန်သော၊ ပထာ၊ အကျိုးတို့သည်၊ သတ္တာ၊ ရန်ပေးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့သည်၊ ကကမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဝီမိကဗ္ဗ၊ ရှေးမဆွက၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရုဓေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိကဗ္ဗ၊ ရှေးမဆွ

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

က၊အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရာဇေတိ၊ အကယ်၍မပြည့်စုံစေ
 အံ၊အထ၊ထိုသို့မပြည့်စုံစေသည်ရှိသော်၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးသော
 အခါ၌၊အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ပြည့်စုံစေ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပရိကစ္စ၊ ရှေးမဆွကာ၊အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရာဇေတိ၊ အကယ်၍မပြည့်စုံစေအံ့၊မရဏ
 ကာလေ၊သေခါနီးအခါ၌၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရာဇေတိ၊
 အကယ်၍မပြည့်စုံစေအံ့၊ အထ၊ထိုသို့မပြည့်စုံစေသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စန္ဒါငါး
 ပါးကုန်သော၊ ဩဓမ္မာဂိယာနံ၊ အောက်အတိုရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊
 သံယော ဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 အသက်အပိုင်းအခြား၏ အထယ်ကိုမလွန်မူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားခြင်းသည်၊
 ဗျာတိ၊ဖြစ်၏၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်အပိုင်းအခြား၏ အထယ်ကို
 လွန်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊တိုက်
 တွန်းခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သသင်္ခါ
 ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်တွန်းသောအားဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊အကနိဋ္ဌဂါမိ၊အကနိဋ္ဌမည်သောသံသို့ရောက်သော၊ဥဒ္ဓံသောထော၊
 အထက်၌ဖြစ်သောအလျှင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ ဤတန်ခိုး၏
 အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိ တက္ကော၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီ
 ကတက္ကော၊အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တ၊ချနစ်ပါးကုန်
 သော၊ဣမေပထော၊ဤအကျိုးတို့ကို၊ သတ္တ၊ချနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအာနိ
 သံသာ၊ဤအကျိုးစက်တို့ကို၊ပါဠိကင်္ခါ၊အလိုရှိကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဋ္ဌပထသုတ်ပြီး၏။

(၈၅၄) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာအာနန္ဓော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊တေန၊ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ဥပသကံမိ၊ကပ်ဆေ၏၊ဥပသကံမိတွာ၊ကပ်ဆေပြီး၍၊တဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်
 ပတ်စွာ၊ နိဝိဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသိန္ဒော
 ခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော၊အာယသ္မာအာနန္ဓော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်။ တဂဝန္တံ၊

မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကိုပွားစေခြင်းသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကပိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိပိဓံ၊ တန်ခိုးပန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဗ္ဗန္တောတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်လည်း၊ ဟုတွာပိ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုသပိ၊ များသောအပြား ရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)။ ယာဝဗြဟ္မထောကာပိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်ဖြူစင်သောမဂ်သည်၊ ယာပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ ဣဒ္ဓိသာဘာယ၊ တန်ခိုးကိုရခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိပဋိသာဘာယ၊ တန်ခိုးကို ထာန်ရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းဟူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိ ပုဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယသမာဓိ ဝိက္ခသမာဓိ ဝိဝံသာသမာဓိပုဓာနသင်္ခါရသမန္တာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူသည်။

ကတမာစ၊ အံဘယံနည်း၊ အေဒိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 ရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်သာ
 ယျှင်တည်း၊ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်ဟူသည်၊
 သေယျထာကတမံ၊ အဘယံနည်း၊ သဗ္ဗမဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယူကိုယူခြင်း
 လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ သဗ္ဗသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ ထည်ကြည်ခြင်း ထည်း
 ကောင်း၊ အယံ၊ ဤသည်တည်း၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဣဒ္ဓိ
 ပါဒဘာဝနာဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို ပွားစေခြင်းသို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

သတ္တမအာနန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၈၅၅ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိသိန္နံခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဓ၊ အရှင်အာနန္ဓာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယံသို့မိန့်
 မူသနည်း၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမာနုခေါ၊ အဘယံ
 နည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယံနည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒ
 ဘာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယံနည်း၊
 ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို ပွားစေခြင်းသို့ ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ နော၊ အက္ခန္တံ
 တို့အား၊ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာထုရားယျှင်အရင်းရှိကုန်၏၊ ဘဂဝံနေတ္ထိ
 ကာ၊ မြတ်စွာထုရားယျှင် ရှေးညွှန်ရှိကုန်၏၊ (ပ)၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဣဓ၊ ဤ
 အဆုံးအမထော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြား
 ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိသံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂန္ဓဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကေဝိ၊
 တယောက်သည်ထည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြား
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဏောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်
 ထည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အာနန္ဓ၊
 အာနန္ဓာ၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာနန္ဓ၊ အာ
 နန္ဓာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေဟူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယံနည်း၊ အာနန္ဓ၊
 အာနန္ဓာ၊ သေယမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မြှုပ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်သည်၊ ယဒိ
 ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ ဣဒ္ဓိလာဘာယ၊ တန်ခိုးကိုရခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိပဋိ

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

လာဘာယ၊ တန်ခိုးကိုတတန်ရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏အခြေဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းဟူသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သန္ဓသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္ဓာဂကံ၊ အလိုသန္ဓကံအကြီး ပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိ ဝိက္ကသမာဓိ ဝိပိသာသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္ဓာဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း ဝူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားသည်။ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကိုပွားစေခြင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာဂါမိနိပုဗ္ဗဒါ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာရိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယ မေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်ဟူသည်။ သေယျတာကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယူကိုယူခြင်းတည်း။ ကောင်း၊ (ပ) သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းတည်း။ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ၊ ဤတရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာဂါမိနိ ပုဗ္ဗဒါ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမအာနန္ဒသုတ်ပြီး၏

၈၅၆ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေပတ်စွာ၊ နိဘိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေပတ်စွာ၊ နိဘိဒ္ဓာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ထေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဈောကံကုန်၏။ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့

သျှောက်ကုန်ယနည်း၊ ကန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အုပ္ပိတန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမာ
 ခုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ အုပ္ပပါဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်
 နည်း၊ အုပ္ပပါဒဘာဝနာ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်း ဟူသည်၊ ကတမာ၊
 အဘယ်နည်း၊ အုပ္ပပါဒဘာဝနာဂါမိနိပဋိပဒါ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းသို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အုပ္ပိတန်ခိုး၊
 အဝေါရုံ၊ သျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုခ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိတိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အုပ္ပိတန်၊
 တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂနုဘောတံ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကောဝိ၊ တယောက်သည်
 ထည်း၊ ဟုတ္တု၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ထာဝမြဟူသောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်ထည်း၊ ကာယေန၊
 ဣတ္ထိဖြင့်၊ ဝသံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤစကားကို၊ အုပ္ပိတန်ခိုးဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုပ္ပပါ
 ဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေမဂ္ဂေ၊ အကြင်မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်၊ ယာပဋိ
 ပံဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ အုပ္ပိသာဘာယ၊ တန်ခိုးကိုရခြင်းငှါ၊ အုပ္ပိပဋိသာ
 ဘာယ၊ တန်ခိုးကိုတာန်ရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အယံ၊ ဤစကားကို၊ အုပ္ပပါဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုပ္ပပါဒဘာဝနာ၊ တန်ခိုးအခြေကို ပွားစေခြင်းဟူသည်၊
 ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုခ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို
 အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အုပ္ပပါဒ၊ တန်ခိုးအခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိရိယ
 သမာဓိပိတ္တသမာဓိဝိမိသာယမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံလုံ့လကိုအကြီး
 ပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်
 ခြင်း စူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အုပ္ပပါဒ၊ တန်ခိုးအခြေကို၊ ဘာဝေတိ
 ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤစကားကို၊ အုပ္ပပါဒဘာဝနာ၊ တန်ခိုး
 အခြေကို ပွားစေခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုပ္ပ
 ပါဒဘာဝနာဂါမိနိပဋိပဒါ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂီကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေမဂ္ဂေ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ အုပ္ပိအယံ

မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်း
သော အယူကိုယူခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဗ)၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသော
တည်ကြည်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒဘာဝနာဂါမိနိပဋိပဒါတိ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို
ပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆုံးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမဘိက္ခုသုတ်ပြီး၏။

၀၅၇ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဇာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့သည်၊ ယေဒု၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ
ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကင်
လေ့ကုန်၏။ (ဗ)၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိထိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်ကုန်
ပြီးသော၊ တေတိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊
ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိ
ဘာဝနာ၊ တန်ခိုးအခြေဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိ
ပါဒဘာဝနာဂါမိနိပဋိပဒါ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဒ္ဓိ
ပါဒဘာဝနာဂါမိနိပဋိပဒါ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း
အကျင့်ဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ နော၊ အက္ခန္တိပံတို့အား၊
ဘဂဝံ မူလကော၊ မြတ်စွာထုရားလျှင် အရင်းရှိကုန်၏။ ဘဂဝံ နေတ္ထိကော၊
မြတ်စွာထုရားလျှင် ရှေးညွှန်ရှိကုန်၏။ (ဗ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိ၊
တန်ခိုးဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤ
အဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြား
ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိခံ၊ တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စနုဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧကော
ဝိ၊ တယောကံသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြား
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဗ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကာပိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်
လည်း၊ ကာယေဒု၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝဘံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤထရားကို၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆုံးအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောမဂ္ဂေါ၊ အကြင်မြတ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောမဂ်

သည်။ ယာပဋိပဒါ။ အကြင်အကျင့်သည်။ ဣဒ္ဓိသာဘာယ။ တန်ခိုးကိုရခြင်းငှါ။ ဣဒ္ဓိပဋိပဒါဘာယ။ တန်ခိုးကိုတတန်ရခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤထရားကို။ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုးအခြေဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုးအခြေကိုပွားစေခြင်းသည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအား ထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိ ဝိက္ကသမာဓိ ဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းစူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤထရားကို။ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ၊ တန်ခိုး၏အခြေကိုပွားစေခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ ဝါဓိနိပဋိပဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို ပွားစေခြင်း သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌတိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာ ထွင်တည်း။ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်။ သေယျတာကတမော၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကောင်းသောအယူကိုယူခြင်းလည်းကောင်း။ (ပ)။ သမ္မာသမာဓိကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤထရားကို။ ဣဒ္ဓိပါဒတာဝနာ ဝါဓိနိပဋိပဒါတိ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို ပွားစေခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမဘိက္ခုသုတ်ပြီး၏။

(၈၅၀) တတြေခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေယိ၊ ထိစေတော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ ထိစေတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ကတမေသံ ဓမ္မာနံ၊ အဘယ်မည်သောထရားတို့ကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

မောဂ္ဂဏာနော၊ မောဂ္ဂဏာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိ
 ကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသနည်း၊ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသော
 အစွမ်းရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ စာမိန္ဒိကော၊ စာန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘဂဝံမူလကာ၊
 မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရင်းရှိကုန်၏၊ ဘဂဝံနေတ္ထိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်
 ဂြေးညွှန်ရှိကုန်၏၊ (၁)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟု၊ ကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဏာနော၊ မောဂ္ဂဏာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။
 ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီး
 သောအစွမ်းရှိ၏၊ ကတမေဝံစတုန္တံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ
 တန်ခိုး၏ အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗဟု၊ ကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဏာ
 နော၊ မောဂ္ဂဏာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိသနည်း၊ ဧဝံမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်
 ရှိသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ မောဂ္ဂဏာနော၊
 မောဂ္ဂဏာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရ
 သမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဆန္ဒော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ အတိ
 လီနော၊ လွန်စွာတွန့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိ
 တော၊ လွန်စွာ မြီးမြင့် အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ် လတ္တံ့။
 အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံဝိက္ကော၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ၊ ဝိက္ခိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ပုရေယညိ၊ ဂြေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ပုရေယထာ၊ ဂြေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ ပစ္စာယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊
 အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ။
 အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဒိဝါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ရတ္ထိံယထာ၊ ညဉ့်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊

၇-အုဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

ထိုအတူ၊ဒိဝါ၊နေ၌၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိ
ယောနုဒ္ဓေန၊မြေးရှက်ခြင်း မရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊
အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝီရိယသမာဓိဝိတ္တံ
သမာဓိဝိသံသာသမာဓိပ္ပစာန သင်္ခါ၊ရသမန္နဒဂတံ၊ လုံ့လကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်
သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း
စူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်
ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊အုဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေ
တိ၊ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မေဝါဏိ၊ ဝိသံသာ၊စူးစမ်းခြင်းသည်၊ အတိတိနာ
စ၊ လွန်စွာထွန်းသည်လည်း၊နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတာစ၊
လွန်စွာမြီးမြင့် အပ်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
အတွင်း၌၊ သံခိတ္တာစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊အပန္နိဝိက္ခိတ္တာစ၊ဖျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
(ပ)၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ဖွင့်သော၊ အပရိယောနုဒ္ဓေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိ
သော၊စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ဣမေ
သံခေါအုဒ္ဓိပါဒါနံ၊ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊
ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ဝေမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီး
သောအစွမ်းရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
သပ္ပပနအုဒ္ဓိပါဒါနံ၊ဤတန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ပွားစေအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မောဂ္ဂဇာနော၊ မောဂ္ဂဇာနံအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်း
သည်၊အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ အုဒ္ဓိဝိဝံ၊တန်ခိုး ဖန်ဆင်း
ခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧကောဝိ၊ တယောဘံ သည်လည်း၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗဟုဝေ၊များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဗဟုဝေ၊များသောအပြားရှိသည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဧကော၊
တယောံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊(ပ)၊ယာဝဗြဟ္မဇောကာဝိ၊ ဗြာဟ္မပြည်တိုင်
အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝသံ၊အလိုကို၊ဝတ္တေတိ၊ဖြစ်စေ၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသပ္ပပန အုဒ္ဓိပါဒါနံ၊
ဤတန်ခိုး၏ အခြေတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်

ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မောဂ္ဂံသာနော၊ မောဂ္ဂုလ္လာန်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊
 ယိုစီးကတ်သောတရားတို့၏၊ ဝေယ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်း
 မရှိသော၊ စေတောပိရက္ခိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်း ရှိသော၊
 ပညာပိရက္ခိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရ
 ဟတ္တဗိတ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသော ဥပဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိံ၊ ကတုဒ၊
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ဘန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဒသမမောဂ္ဂုလ္လာန်သုတ်ပြီး၏။

(၈၅၆) တတြဂေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့မိန့်
 တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုငါဆိုသတ္တံ့ သောစကားကို၊
 ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်စေ့ ကုန်အံ့နည်း။ ကကမေသံ ဓမ္မာနံ၊
 အဘယ်မည်သောတရားတို့ကို၊ ဘာပိတက္က၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များ စွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုး
 ရှိသနည်း။ ဝေမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအစွမ်းရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ နော
 အက္ခုရ်တို့အား၊ ဘဂဝံမူလကော၊ မြတ်စွာထုရားလျှင် အရင်း ရှိကုန်၏။
 (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊
 တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာပိတက္က၊ ပွားစေအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏။
 ဝေမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအစွမ်းရှိ၏။ ကကမေသံစတုန္တံ၊ အဘယ်
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာပိတက္က၊ ပွားစေ
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္က၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့
 ကြီးသောတန်ခိုးရှိသနည်း။ ဝေမဟာနူဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်
 ရှိသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ တထာဂတော၊

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်၊

မြတ်စွာထုရားသည်၊ သန္ဓသမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ အလိုသန္ဓကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏ အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏။ သန္ဓေ၊ အလိုသန္ဓသည်၊ အတိထီနောစ၊ လွန်စွာ တွန့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတောစ၊ လွန်စွာ ပြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံသိက္ခောစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိက္ခောစ၊ ပျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ပုရေယညိစ၊ ဂှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပစ္ဆာယထာ၊ နောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ဂှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပုရေယထာ၊ ဂှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဓောယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓံယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓော၊ အောက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒိဝါယထာ၊ နေ့၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ရတ္တိံယထာ၊ ည၌၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇေန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနဋ္ဌေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာဓိ စိတ္တသမာဓိ ဝိဝံသာ သမာဓိပ္ပဝေနသင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း ရူးစမ်းခြင်းကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝိဝံသာ၊ ရူးစမ်းခြင်းပညာသည်၊ အတိထီနောစ၊ လွန်စွာ တွန့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အတိပ္ပဂ္ဂဟိတောစ၊ လွန်စွာ ပြီးမြင့်အပ်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌၊ သံသိက္ခောစ၊ ကျဉ်းသည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌၊ ဝိက္ခိက္ခောစ၊ ပျံလွင့်သည်လည်း၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ပုရေယညိစ၊ ဂှေးအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပုရေယထာ၊ ဂှေး၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ဂှေး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဓောယထာ၊ အောက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓံ

ယထာ၊ အထက်၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝေ၊ အောက်၌၊ ဝိဟတေ၊ နေ၏။ ဒါယထာ၊ နေ၌ကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ရတ္တိံ၊ ထထာ၊ ည၌၌ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒါယနေ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇန၊ ဖွင့်သော၊ အပရိယောနန္ဒေန၊ မြေးရှက်ခြင်းမရှိသော၊ စေတထာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သပ္ပဘာသံ၊ အရောင်ရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါအုပ္ပပါဒါနံ၊ ဤထန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြပ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ကြီးသောထန်ခိုးရှိ၏။ ဝေမဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအစွမ်းရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စပနအုပ္ပပါဒါနံ၊ ဤထန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြပ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ ထန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂနုဘောတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဇေကောဝိ၊ တယေဝံသည်လည်း၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်ထုက်၊ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ယာဝဗြဟ္မဇယောကာဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ထာံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စပနအုပ္ပပါဒါနံ၊ ဤထန်ခိုး၏အခြေတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြပ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သော တရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုစီးခြင်းမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာ သျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသစ္စန္ဒါ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ခမ်းနီးထောင့်မူ၏။ ။ ဘာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာယောဝိ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေထဗ္ဗာ၊ ရွှေအပ်ကုန်၏။

စွါဒသမတထာဂတသုတ်ပြီး၏။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၇-တတိယဝဂ်။

ဝဂ္ဂေါ၊တတိယဝဂ်တည်း။ ။တဿ၊ထိုတတိယဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ဥဒါနံး
သည်။ ဘား၊မဂ္ဂေါ၊မဂ္ဂသုတ်၊အယောဂုဒ္ဓေါ၊အယောဂုဒ္ဓသုတ်၊ဘိက္ခု၊ဘိက္ခု
သုတ်၊သုဒ္ဓကဉ္စ၊သုဒ္ဓကသုတ်၊ဧစ္စ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ဖယော၊ဖထသုတ်တို့။ အာ
နုန္ဒော၊အာနုန္ဒသဒ္ဓါဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်သော၊ ဧစ္စ၊နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝတ္ထာ၊ဟော
ဘော်မူအပ်ကုန်၏။ အပရေ၊ထိုမှတပါး၊ ဒုဝေ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
ဘိက္ခုသုတ်တို့။ မောဂ္ဂဏာနော၊မောဂ္ဂဏာနသုတ်၊ တထာဂတော၊တထာ
ဂဘသုတ်၊ဣတိ၊ဤသည်တည်း။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၈-ဂင်္ဂါပေယျာသဝဂ်။

၈၆၀ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဂင်္ဂါနဒီ၊ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါစိနနိန္ဒော၊အရှေ့
သို့နိဋ်သည်။ ပါစိနပေါဏာ၊ အရှေ့သို့ရှိုင်းသည်။ ပါစိနပတ္တာရာ၊အရှေ့သို့
ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊သေသုထာဝါ၊ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဝေ
မေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ စက္ကာရော၊လေးပါးကုန်
သော၊ဣဒ္ဓိပါဒေ၊တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊
စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို။ ဗဟုထီ
ကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်
သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်း
သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ကထဉ္စ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု
ရဟန်းသည်။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊တန်ခိုး၏အခြေတို့
ကို။ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော။
ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို။ ဗဟုထီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာ ပြု
သည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊နိဗ္ဗာန်သို့
ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
ဆန္ဒသမာဓိပ္ပသာန သင်္ခါ၊ရသမန္နာဂတံ၊ အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော
တည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊
ဣဒ္ဓိပါဒံ၊တန်ခိုး၏အခြေကို။ ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏။ ဝိရိယ သမာဓိစိတ္တသမာဓိ
ဝိသံသာသမာဓိပ္ပသာန သင်္ခါ၊ရ သမန္နာဂတံ၊ လုံ့လကို အကြီးပြု၍ ဖြစ်သော
တည်ကြည်ခြင်းစိတ်ကို အကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း ဓူးစမ်းခြင်း
ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သော တည်ကြည်ခြင်း အားထုတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒ်၊ တန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဇေဝေါ၊ ဤသို့သျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊
လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေ
သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ တန်ခိုး၏အခြေတို့ကို၊
ဗဟုတီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာနနိဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ညွတ်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါဇော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့
ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

၀၆၀-(ပ)-၀၇၁-

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၇၆-အပ္ပမာဒဝဂ်-(ပ)-၀၁-သေနာဝဂ်၊

၀၇၂-(ပ)-၆၀၃

ယာဝသေနာ၊ ရှာဖွေခြင်းတိုင်အောင်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ တန်ခိုး၏
အခြေတို့၌၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်ကုန်၏။ ။

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၀၂-ဩဇာဝဂ်-၆၀၄-(ပ)-၆၀၂၊

၆၀၃ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တာဂိယာနိ၊ အထက်အတို့ရှိကုန်
သော၊ သညောဇနာနိ၊ နှောင်မွဲတတ်သော တရားတို့သည်။ ဣမာနိပဉ္စ၊
ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟုသည်။ ကတမာနိ၊ အတယ်သည်တို့
နည်း။ ရူပရာဂေါ၊ ရူပသံ၌တပ်တတ်သော ရာဂလည်းကောင်း၊ အရူပရာ
ဂေါ၊ အရူပသံ၌တပ်တတ်သော ရာဂလည်းကောင်း၊ မာနေ၊ ထောင်စွား
ထတ်သောမာန လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ပျံလွင့်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊
မသိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥဒ္ဓန္တာဂိယာနိ၊
အထက်အတို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ နှောင်မွဲတတ်သော တရားတို့
သည်။ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တာဂိယာနံ၊ အထက်အတို့ရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသညော
ဇနာနံ၊ ဤနှောင်မွဲတတ်သော တရားတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
သိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊
ပ-ဘာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေါ၊ တန်ခိုး၏
အခြေတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဟု

၇-ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်-၈၂-ဩစာဝဂ်၊

သည်၊ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ဤအဆုံး
 အမထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရ သမန္နာဂတံ၊
 အလိုဆန္ဒကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ထန်ခိုး၏အခြေကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွားစေ
 ၏၊ဝိရိယသမာဓိစိတ္တသမာဓိဝိဝံသာသမာဓိပ္ပဝေန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊လုံ့လ
 ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်း စိတ်ကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်
 ကြည်ခြင်း ရူးစမ်းခြင်းကိုအကြီးပြု၍ဖြစ်သောတည်ကြည်ခြင်းအားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ထန်ခိုး၏အခြေကို၊
 ဘာဝေတိ၊ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ပဉ္စနံ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဥဒ္ဓန္တာဂိ
 ယာနံ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသညောဇနာနံ၊ ဤနှောင်ဖွဲ့
 ထတ်သောတရားတို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိ
 ညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ကုန်စေခြင်းငှါ။ ပဟာနာယ၊
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ စတ္တာဇော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဤထန်ခိုး၏
 အခြေတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဇ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ မဂ္ဂသံယုတ္တံ၊မဂ္ဂသံယုတ်ကို၊ ဝိတ္တာရိတံယထာ၊ ချဲ့အပ်
 သကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊ထိုအတူ၊ဂင်္ဂါပေယျာထော၊ဂင်္ဂါပေယျာထော၊ယာဝ
 ဝေနာ၊ဝေသာဝင်တိုင်အောင်၊ပါဠိ၊ပါဠိကို၊ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ထန်ခိုး၏အခြေတို့
 ၌၊ဝိတ္တာဇေတဗ္ဗာ၊ချဲ့အပ်ကုန်၏၊ သတ္တဝံ၊ချစ်ရခြောက်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ
 သံယုတ္တံ၊ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈-အနုရုဒ္ဓသံယုတ်-၈၃-ရဟောဂတဝဂ်၊

၆၀၄ ဧဝံ၊ဤသို့၊မေမယာ၊ငါသည်၊ သုတံ၊ကြားလိုက်ရ၏၊ကိံသု
 တံ၊အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧတံ၊တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊
 အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊
 အနာထဝိဇ္ဇိကဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာ သုဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်
 ဖျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍
 ပရိသုလ္လိနဿ၊ တယေဝံအထည်းတည်းကိန်းသော၊ အာယသ္မထော အနု
 ရုဒ္ဓဿ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါအားဧဝံ၊ဤသို့၊စေတသော၊စိတ်၏၊ပရိဝိတက္ကော၊အကြံ
 သည်၊ဥဒပါဒါ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံဥဒပါဒါ၊အဘယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း။

ကောသပ္ပိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇော၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဝိဇ္ဇော၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊
 မြတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောသပ္ပိ၊ အဇ္ဈိကုန်သော၊ ယေသံ၊
 အကြင်သူတို့အား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်
 တို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယ
 ဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကုန်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 မဟာ မောဂ္ဂဿနော၊ အရှင် မဟာ မောဂ္ဂဿန် သည်၊ အာယသ္မတော
 အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏၊ စေထောပရိပိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို၊ စေတ
 သာ၊ မိမိ၏စိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော၊ ဝုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေး၍ထားအပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ မောင်းကို
 လည်း၊ ပေသာရေယျသေယျထာဝီ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိ
 ထံ၊ ဆန့်၍ထားအပ်သော၊ ဗဟံဝါ၊ မောင်းကိုလည်း၊ သမဇ္ဈေယျသေယျ
 ထာဝီ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အာယသ္မ
 တောအနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏၊ သဗ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟော
 တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဿနော၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿန်သည်၊ အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ အာဝ
 သောအနုရုဒ္ဓါ၊ ငါရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ကိတ္တာဝဏာ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ နှုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ထေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊ ဆို၏၊ အာဝသော၊ ငါရှင်
 မောဂ္ဂဿန်၊ ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
 အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ သရဒယဝဓ္မာနု
 ပယာ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ (ပ)၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊
 ဝယဝဓ္မာနုပယာ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော
 အပေါင်း၌၊ သရဒယဝယဝဓ္မာနုပယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အဘန်

တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်
စေတတ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊
သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊
လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ သရဒယဓမ္မာ
နုပယီ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေဇ္ဇါ၊ (ပ)၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ဝယ
ဓမ္မာနုပယီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊
သရဒယ ဝယဓမ္မာနုပယီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲ
ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံး
မသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊
အတွင်းအပဋ္ဌ ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ သရဒယ
ဓမ္မာနုပယီ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော
အပေါင်း၌၊ ဝယဓမ္မာနုပယီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အဘန်တလဲလဲရှုလေ့
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌ ဖြစ်သော၊
ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ သရဒယ ဝယဓမ္မာနုပယီ၊ ဖြစ်ခြင်း
ပျက်ခြင်းသဘောကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေ
သာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊
ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပဋိကူလေ၊ အလိုရှိအပ်သော
ဝတ္ထု၌၊ ပဋိကူလသည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊
နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခီတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဋိကူလသည်၊
အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇ္ဇါ၊ ပဋိကူ
လေ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထု၌၊ အပဋိကူလသည်၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခီတိ၊ အကယ်၍
အလိုရှိအံ့၊ အပဋိကူလသည်၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊

ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပဋိကူလေစ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်း
ကောင်း၊ ပဋိကူလေစ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလ
သည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ပဋိကူလသည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟု
အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ပဋိကူလေစ၊ အလို
မရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ အပဋိကူလေစ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု
၌လည်းကောင်း၊ အပဋိကူလသည်၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ အပဋိ
ကူလသည်၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ
၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အပဋိကူလဉ္စ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊
ပဋိကူလဉ္စ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ တဒုဘဟံ၊ ထိုနှစ်ပါး
ရံကို၊ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဥပက္ခကော၊ ယျစ်ယျ။ ရှုသည် ဖြစ်၍။
သထော၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊
အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဥပက္ခကော၊ ယျစ်ယျ။ ရှုသည် ဖြစ်၍။ သထော၊
အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်
ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ဝေဒနာသုဝေဒနာတို့၌၊ သဗုဒ္ဓယဝဓ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကိုအာဘန်
တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာတို့၌၊ ဝယဝဓ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကိုအာဘန်
တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာတို့၌၊ သဗုဒ္ဓယဝယဝဓ္မာနုပဿီ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
သဘောကိုအာဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို
ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာ
ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကောထော
ကန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊
ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာ
တို့၌၊ သဗုဒ္ဓယဝဓ္မာနုပဿီဖြစ်ခြင်းသဘောကိုအာဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာတို့၌၊
ဝယဝဓ္မာနုပဿီ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကို အာဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသုဝေဒနာတို့၌၊ သဗု

ဗယ ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကိုအဘိဓာန်တလဲလဲရှုထောင့်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေထုတ်သော လုံ့လရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့
 ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောဂ၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ လိုချင်
 ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဇ္ဈတ္တ
 ဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ သရဒယဓမ္မာ
 နုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကိုအဘိဓာန်တလဲလဲရှုထောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊
 ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ပျက်ခြင်းသဘောကိုအဘိဓာန်တလဲလဲရှုထောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့၌၊ သရဒယဝယ ဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို
 အဘိဓာန်တလဲလဲရှုထောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေထုတ်
 သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောဂ၌၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒေါမနသံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပဋိကူလေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၌၊
 ပဋိကူလသညီ၊ အလိုမရှိအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဋိကူလသညီ၊ အလို
 မရှိအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပဋိ
 ကူလေ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထု၌၊ အပဋိကူလသညီ၊ အလိုရှိအပ်ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍
 အလိုရှိအံ့၊ အပဋိကူလသညီ၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အပဋိကူလေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိကူလေ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ပဋိကူလ
 သညီ၊ အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဋိကူလသညီ၊ အလိုမရှိအပ်ဟု
 အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ပဋိကူလေ၊ အလို
 မရှိအပ်သောဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ အပဋိကူလေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု
 ၌လည်းကောင်း၊ အပဋိကူလသညီ၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ အပဋိ
 ကူလသညီ၊ အလိုရှိအပ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟ

ရတိ၊ နေဇာ၊ အပဋိကူလဉ္စ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု ထည်းဖြစ်ထသော၊ ပဋိကူလဉ္စ၊ အလိုမရှိအပ်သောဝတ္ထု ထည်းဖြစ်ထသော၊ ထဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ အဘိနဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သထော၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ သထော၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ ဝိတ်၌၊ (ပ)၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ (ပ)၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ သရဒယ ဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ပျက်ခြင်း သဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ သရဒယ ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း သဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ ကိလေသာကို ပုလဲစေထတ်သော လုံ့လ ရှိသည် ဖြစ်၍ (ပ)၊ အဘိဇ္ဈာ ခေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ ရတိ၊ နေဇာ၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပဋိကူလေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၌ ပဋိကူလသည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ပဋိကူလသည်၊ အလို မရှိအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ (ပ)၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သထော၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတ၊ ရားတို့၌၊ (ပ)၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတ၊ ရားတို့၌၊ (ပ)၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်း အပဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတ၊ ရားတို့၌၊ သရဒယ ဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတ၊ ရားတို့၌၊ ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ပျက်ခြင်း သဘောကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေဇာ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတ၊ ရားတို့၌၊ သရဒယ ဝယဓမ္မာနုပသယိ၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း သဘောကို အဘန် တလဲလဲ ရှုလေ့

ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဘာဝိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပဇိကူထေ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု၌၊ ပဇိကူထသည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သစေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဇိကူထသည်၊ အလိုမရှိအပ်ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ပ)၊ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်ထု၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ သဟော၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ ဧတ္တာဝတာခေါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဋ္ဌမရဟောဂထသုတ်ပြီး၏။

၉၀၅ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရဟောဂဏဿ၊ ခဏိတံ၊ ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သော၊ ပဇိသလ္လိနုဿ၊ တယောကံအထည်းတည်းကိန်းသော။ အာယသ္မတော၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ သိခြင်းစိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဝိရဒ္ဓါ၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဝိရဒ္ဓေါ၊ အထူးသဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကသဗ္ဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ မဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်

မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏။ ဝေ
 တောပရိဝိတက္ကံ၊ ဗိတ်အကြံကို၊ ဝေတသာ၊ မိမိ၏ဗိတ်ဖြင့်၊ အညာယ၊ သိ၍၊
 ဗလဝါ၊ အားကြီးသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေး၍ထား
 အစ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ မောင်းကိုမူလည်း၊ ပသာရေယျသေယျထာဝီ၊ ဆန့်ရာ
 ထိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်၍ထားအစ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊
 မောင်းကိုမူလည်း၊ သမဗ္ဗေယျသေယျထာဝီ၊ ကွေးရာထိသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ။ အရှင်
 အနုရုဒ္ဓါ၏၊ သဗ္ဗခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏာန်နော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်
 သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ အာဝုသော၊ အနုရုဒ္ဓ၊ ငါ့ရှင်
 အနုရုဒ္ဓါ၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ဂဟန်း၊
 အား၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဟူသည်။
 အာရုဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ နှုခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ တေဝစနံ၊
 ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်၊
 ဣဝ၊ ဤအဆုံးအမတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော၊
 ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနုပသထိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း
 ကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
 တတ်သောထုံ၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သတိမာ၊ အော်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇောကော၊ ထောက၌၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌ဖြစ်သော၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း
 ၌၊ ကာယာနုပသထိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ပ)၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပ၌ဖြစ်သော၊ ကာယေ
 ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနုပသထိ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်းကို
 အဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်
 သောထုံ၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သတိမာ၊ အော်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇောကော၊ ထောက၌၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာဟူ၍၊
 ဝေဒနာနုပသထိ၊ ဝေဒနာကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝီ၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောထုံ၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်

ခြင်းပညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ယောကောယောကန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပန္နိဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ
 သု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုပယတိ၊ ဝေဒနာကိုအာနံ့ထလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကန္တံ၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အန္တတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပန္နိဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုပယတိ၊ ဝေဒနာကိုအာနံ့ထလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာ
 နော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံး
 မသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အန္တတ္တံ၊
 အတွင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပန္နိဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊
 အန္တတ္တ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်း အပန္နိ ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်၌၊ ဝိတ္တာနုပယတိ၊
 ဝိတ်ကို အာနံ့ထလဲလဲ ရှုထေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို
 ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊
 ယောကန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံး မသာယာ ခြင်းကို၊
 ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အန္တတ္တံ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပန္နိဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရား
 တို့၌၊ အန္တတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အတွင်းအပန္နိ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 ဓမ္မာနုပယတိ၊ တရားကို အာနံ့ထလဲလဲ ရှုထေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊
 ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်
 ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကန္တံ၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်
 ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂဏန်းခေါ်စင်စစ်၊ ဣာဝတာ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ခုဟန်းအား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ အာရဒ္ဓါ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။

ဒုတိယရဟောဂတသုတ်ပြီး၏။

၉၁၆ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်
 အနုရုဒ္ဓါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သုတနူတီရေ၊ သုတနူမြစ်နား၌။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထံခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနု
 ရုဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေနေ၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံပိ၊ သု၊
 ကပ်ထေကုန်၏။ ဥပသကံပိတွာ၊ ကပ်ထေကုန်ပြီး၍။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေန
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိံ၊ သု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော
 ကုန်၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ၊
 အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊
 ပြီးဆုံးစေကုန်ပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိဘိဒိံ
 သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိထိန္ဒာ
 ခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော။ ထေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အနု
 ရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ကတမေ
 သံပဗ္ဗာနံ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏။ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဗဟုဏီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။
 မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၏။ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊
 ရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ခေါ၊ စင်စစ်အဘိ၊ ငါသည်။ စတုန္တံ၊ ထေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ ဗဟုဏီ
 ကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဘိညတံ၊
 ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကို ရသည်၏။ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဆို၏။ ကတမေသံစတုန္တံ၊ အဘယ်ထေးပါးကုန်သော၊
 သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏။ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဗဟုဏီကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။
 မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကို ရသည်၏။ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊
 ရောက်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌။ ကာယာနုပသဘိ၊ ဆံအစရှိသော
 အပေါင်းကိုအာသနံတလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာဝီ၊ ကိလေသာကို
 ပုပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ထောကေ၊ ထောက၌။ အဘိဇ္ဈာ
 ဒေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍။ ဝိဟရာ

မိ၊နေ၏၊ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ စိတ္တေ၊စိတ်၌၊ဓမ္မေသု၊တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနု
 ပသမိ၊တရားကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ကိလေသာ
 ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အဘိဇ္ဈာ
 ခေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊နေ၏၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေသံခေါ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤထေးပါး ကုန်သော သတိပဋ္ဌာနံ တို့ကို၊
 ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတက္ကာ၊ အကြိမ်
 များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘိညတံ၊ မြောက်ပါးသော
 အဘိညာဉ်ကိုရသောအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤထေး
 ပါးသောသတိပဋ္ဌာနံတို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုထီကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဟိနုဓမ္မံ၊ ယုတ်သောတရားကို၊ ဟိနုတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ အပ္ပညာသိံ၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိပြီး၊ မဇ္ဈိမံဓမ္မံ၊ အလတ်ဖြစ်သောတရားကို၊ မဇ္ဈိမတော၊
 အလတ်အားဖြင့်၊ အပ္ပညာသိံ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိပြီး၊ ပဏီတဓမ္မံ၊ မြတ်
 သောတရားကို၊ ပဏီတတော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊ အပ္ပညာသိံ၊ ထူးသော
 ဥာဏ်ဖြင့်သိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

တကိယသုတနုသုတ်ပြီး၏။

(၉၁၇) ကော်၊တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာစ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစမဟာမောဂ္ဂထာနော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂထာနံသည်လည်းကောင်း၊ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌၊ ကဏ္ဍဇီ
 ဝနေ၊ ခန့်ကြီးတော၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်၏၊ အထ၊ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာစ
 သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစမဟာ
 မောဂ္ဂထာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာနံသည်လည်းကောင်း၊ သာယန္တသမယံ
 ဉ္စချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပေတံထည်းထည်းကိန်းအောင်းရာမှ၊
 ပုဗ္ဗိတာ၊ ထကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာစ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
 သကံသိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသကံသိံတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မ

တာအနုရုဒ္ဓေန၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သမ္ပောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အံသက်ထက်ဆုံး အောက်မှေအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိယာရေတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက် ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒိံ သု၊ ထိုင်ကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓိံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ အာဝုသော အနုရုဒ္ဓါ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ သေခေး၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်သနည်း၊ ဣတိထေဝံစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သေခေး၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊ ဆံအဝ ရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနူပဏီ၊ ဆံအဝရှိ သော အပေါင်းကိုအာနံတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝိက္ကေ၊ ဝိတံ၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပဏီ၊ တရားကို အာနံတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ယရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သေခေး၊ သေခဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

စတုတ္ထကဏ္ဍကိဝနသုတ်ပြီး၏။

(၆၁၀) သာကေတနိဒါနံ၊ သာကေတ နိဒါန်းတည်း။ ။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက် ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီး သော၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ ရာသည်။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓိံ၊

အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ အာဝဿောအနုရုဒ္ဓါ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အယေဝေန၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်သနည်း၊ ဣတိဇေတံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝဿောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ အယေဝေန၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ စက္ကာ ရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်ကုန်နည်း၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနုပဿီ၊ ဆံ အစရှိသော အပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယော ကော၊ ယောကဋ္ဌံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသျှ၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌံ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဝဿောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊ အယေဝေန၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာတဗ္ဗာ၊ နေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ပဉ္စမကဏ္ဍကိဝနသုတ်ပြီး၏။

၉၀၉ သာကေထနိဒါနံ၊ သာကေထနိဒါနံတည်း၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော အာယသ္မာသာရိ ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန် သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝိတက္ကံ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာ
 သိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
 ရှားခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊
 သတိပဋ္ဌာနတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိ
 ကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာအဘိညတံ၊
 ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကတမေသံစတုန္ဒံ၊ အဘယ်ထေးပါးကုန်သော၊
 သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မဟာသိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သနည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣခေ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနုပဿိ၊ ဆံအစ
 ရှိသော အပေါင်းကို အတန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေ
 သာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
 ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝောကော၊ ဝောက၌၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်
 ၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတို့ကို၊ ဘာဝိ
 တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်
 ကို ရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာ
 နာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာနတို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္တာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဟဿံ၊ တထောင်သော၊ ထောကံ၊ ထောကကို၊ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ဆဋ္ဌကဏ္ဍကိဝနသုတ်ပြီး၏။

၉၂၀ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ တကြံခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာဂုဿော

ဘိက္ခုဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေထိ၊ သိစေ၏။ တေဘိက္ခု။ ထို
 ရဟန်းတို့သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာသုသောတိ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါဟူ၍၊ အာယသ္မာ
 ထောအနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအား၊ ပစ္စယေသာသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အာယသ္မာ
 အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါစ၊
 ဆို၏။ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စက္ကာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ တဏှက္ခယာယ၊ တဏှာကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အာသု
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊
 ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနူပသတိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်
 တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝိက္ကေ
 စိတံ၌၊ ဝေဒ္ဓေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသတိ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလို၊ ထရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝောကေ၊ ဝောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 ကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါသတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ တဏှက္ခယာယ၊ တဏှာကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ။

သတ္တမတဏှက္ခယသုတ်ပြီး၏။

၉၂၁ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်
 အနုရုဒ္ဓါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သလဇ္ဇာဂါရေ၊ ထင်းရှူးပင်
 ရောက်သောကုဋ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တတြိခေါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊
 သိစေ၏။ (ပ)၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။
 သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ ပါဏိနနိန္ဒာ၊
 အရှေ့သို့နိဗ္ဗံသည်။ ပါဏိနပေါဏာ၊ အရှေ့သို့ရှိုင်းသည်။ ပါဏိနပတ္တာရာ၊ အရှေ့
 သို့ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်း
 သဏ္ဍိ၊ ကုဒါထဝိဇုကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့

သည်၊ ဣဝံဂင်္ဂါနဒီ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကို၊ ပစ္ဆာနိန္ဒံ၊ အနောက်သို့နိုင်အောင်၊ ပစ္ဆာပေါက်၊ အနောက်သို့ရှင်းအောင်၊ ပစ္ဆာပစ္ဆာရံ၊ အနောက်သို့ဝှမ်းအောင်၊ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍သာရာ၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တံ၊ ထိုငါဆိုသောစကားကို၊ ကိံမဉာထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည်၊ သာဂင်္ဂါနဒီ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို၊ ပစ္ဆာနိန္ဒံ၊ အနောက်သို့နိုင်အောင်၊ ပစ္ဆာပေါက်၊ အနောက်သို့ရှင်းအောင်၊ ပစ္ဆာပစ္ဆာရံ၊ အနောက်သို့ဝှမ်းအောင်၊ ကရေယျအဝိနု၊ ပြုနိုင်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ဧတံ၊ ဤသို့အနောက်သို့နိုင်ရှင်းဝှမ်းအောင်၊ နောဟိကရေယျ၊ မပြုနိုင်ရာ၊ တံ၊ ထိုသို့မပြုနိုင်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပါစိနိန္ဒာ၊ အရှေ့သို့နိုင်သည်၊ ပါစိနပေါတာ၊ အရှေ့သို့ရှင်းသည်၊ ဝါစိနပစ္ဆာရာ၊ အရှေ့သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကို၊ ပစ္ဆာနိန္ဒံ၊ အနောက်သို့နိုင်အောင်၊ ပစ္ဆာပေါက်၊ အနောက်သို့ရှင်းအောင်၊ ပစ္ဆာပစ္ဆာရံ၊ အနောက်သို့ဝှမ်းအောင်၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသုကရာ၊ မလွယ်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ယာဝဒေဝစပန၊ အကြင်ရွှေထော်ကား၊ သောမဟာဇနကာယော၊ ထိုများစွာသော လူအပေါင်းသည်၊ ကိဿမထသာ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဝိဇာထသာ၊ နှမ်းနယ်ခြင်း၏၊ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တံ၊ ပွားစေသော၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဗဟုထိကရောန္တံ၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ရာဇာနောဝါ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘတိဝါ၊ အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာသောဟိထာဝါ၊ သားချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အစ္ဆောပုရိသာ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဧဟိ၊ ထာထော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣမေကာသာဝါ၊ ဤသင်တန်းတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အနုဒဟန္တိ၊ အစဉ်ထောင်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ရဗ္ဗေစ၊ ဦးဖြည်းသည်ဖြစ်၍၊ ကပါထံ၊ သင်္ဂိတ်ကိုထက်စွဲထွက်၊ အနုသံစရိတံ၊ ထည့်သည်ဘိသနည်း၊ ဧဟိ၊ ထာထော၊ ဟိနာယာဝတ္တိတွာ၊ လူထွက်၍၊ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း၊ ဝုဋ္ဌဿ၊

ခံစားသော၊ ပုညာနိစ၊ ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပြုသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်၊ အဘိဟဋ္ဌ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ ပါဝါရေယျ၊ ဘိတ်ကုန်ရာ၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝတ၊ ဝင်စစ်သော်ကား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာပေတိ၊ ပွားစေသော၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဗဟုထိကရောန္တေ၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍၊ ဟိနာယာဝတ္ထိဿတိ၊ လူထွက်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့မရှိခြင်းသည်၊ ကံဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယံဝံပိတ္တံ၊ အကြင်မိတ်သည်၊ ဗုဒ္ဓကောလံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိဝေကနိန္ဒံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ညွတ်သည်၊ ဝိဝေကပေထံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ရှိုင်းသည်၊ ဝိဝေကပတ္တာနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပိတ္တံ၊ ထိုမိတ်သည်၊ ဝတ၊ ဝင်စစ်သော်ကား၊ ဟိနာယာဝတ္ထိဿတိ၊ လူထွက်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာထိအကြောင်းကြောင့်တည်း၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာပေတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြုသနည်း၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနူပသယိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ မိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသယိ၊ တရားကို အဘန်တလဲလဲရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသာကေ၊ ဝေသာက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာပေတိ၊ ပွားစေ၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

အဋ္ဌမသလဇ္ဇာဂါရသုတ်ပြီး၏။

၉၂၂ ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာစ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်းကောင်း၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ အဗ္ဗပါလိဝနေ အဗ္ဗပါလိဏ္ဍိယျာဉ်တော၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သာယန္တသမယံ၊ ညနေချင်းသောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ တဖေဖော်ထည်းတည်းကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုပ္ပိတော ထလျက်၊ (ပ)ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓံ၊ ကျိ၊ တေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော အနုရုဒ္ဓ၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓ၊၊ တေ၊ သင်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဝိပ္ပသန္နာနိခေါ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ထင်ကုန်၏၊ ခုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာ၏အဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်၏၊ ပရိယောဒါတော၊ ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏၊ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ကတမေန၊ အဘယ်သို့သော၊ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋ္ဌိတပိက္ကော၊ ကောင်းစွာထင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ကတမေသုစတုသု၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋ္ဌိတပိက္ကော၊ ကောင်းစွာထင်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေသနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနူပသဟိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်ထလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အတိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ စိက္ကေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသဟိ၊ တရားကိုအဘန်ထလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အတိဇ္ဈာဒေါ

ဂ-အနုရုဒ္ဓသံယုတ်-ဂ၃-ရဟောဂထဝဂ်၊ ၁၁၇

မနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေ၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုသု၊ ထေးပါး
 ကုန်သော။ ဣမေသုခေါ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ ဤသတိ ပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋိတ
 စိတ္တော၊ ကောင်းစွာထင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေယျတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟု
 လံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယေဝ
 သောထိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်
 ၏၊ ဝိတာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိ၏။ ဝုထိတဝါ၊ သုံးပြီးသောအရိယ
 မဂ်ရှိ၏။ ကတကရဏိယော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိ၏။ ဩဟိတဘာရော၊
 ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိ၏။ အနုပုတ္တသဒတ္တော၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်သော
 မိမိအကျိုးရှိ၏။ ပရိက္ခိတာဘဝသညောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယော
 ဇဉ်ရှိ၏။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်၏။ သောဘိက္ခု၊ သိရဟန်းသည်၊ စတုသု၊ ထေးပါးကုန်သော။ ဣမေသု
 သတိပဋ္ဌာနေသု၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပဋိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ထင်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ။ နော၊ ငါတို့အား၊ လာဘာ
 ဝထ၊ ရထော်ကုန်စွတကား၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်အနုရုဒ္ဓါ။ နော၊ ငါတို့အား၊
 သုလန္တံဝထ၊ ကောင်းစွာရထော်ကုန်စွတကား၊ ယေမဟံ၊ အကြင်ငါတို့သည်
 အာသတိံ၊ ဝါစံ၊ မြတ်သော စကားကို၊ ဘာသမာနုဿ၊ ဆိုတတ်သော၊
 အာယသ္မတော၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏။ သံရခါဝ၊ မျက်မှောက်၌လျှင်၊
 အသုမ္မာ၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုကုန်၏။ ။

နဝမအပ္ပပါလိဝနသုတ်ပြီး၏။

(၆၂၃) ကောံ၊ တပါးသော၊ သမဟံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ အန္ဓဝနတ္ထိံ၊ အကန်း
 တော၌၊ အာဗာဓိတော၊ အနာဒိဝံစက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်
 ဖြစ်၍၊ ဗာဠဂိလ္လာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေ
 န၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ သု၊ ကပ်ထေကုန်၏။ ဥပသကံ
 မိတ္တာ၊ ကပ်ထေကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ ကတမေ
 န၊ အဘယ်သို့သော၊ ဝိဟာဓေန၊ နေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရတော၊ နေသော။

အာယသ္မကောအနုရုဋ္ဌဿ၊ အရှင်အနုရုဋ္ဌါအား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိ
 ကာ၊ ကိုယ်၌ မြီကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့
 သည်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊ နုတိဋ္ဌန္တိ၊ မထည်ကုန်သနည်း။
 ဣတိ၊ ထေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ
 ရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေဿ၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သူပဋိတဗိတ္တဿ၊ ကောင်းစွာထင်သောဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရုတော၊ နေသော။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊ ကိုယ်၌
 မြီကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
 ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊ နုတိဋ္ဌန္တိ၊ မထည်ကုန်၊ ကတမေသုစတုဿ၊
 အဘယ်လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေဿ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သူပဋိတ
 ဗိတ္တဿ၊ ကောင်းစွာထင်သောဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော။
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊ ကိုယ်၌မြီကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊
 ကုန်စေ၍၊ နုတိဋ္ဌန္တိ၊ မထည်ကုန်သနည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ
 ဝါသည်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာ
 ယာနုပဿီ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာဿ၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်၌၊ ဓမ္မဿ၊ ဓမ္မာတို့၌၊
 ဓမ္မာနုပဿီ၊ တရားကို အဘန်တလဲလဲရှုထော့ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊
 ကိလေသာကိုပုပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်
 ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လော
 က၌၊ အဘိဇ္ဈာ ခေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊
 ဖျောက်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသုခေါသတိပဋ္ဌာနေဿ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သူပဋိတဗိတ္တဿ၊
 ကောင်းစွာထင်သောဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော။ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓိရိကာ၊ ကိုယ်၌ မြီကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်စေ၍၊
 နုတိဋ္ဌန္တိ၊ မထည်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစံ၊ ဆို၏။ ။

ဒဿမဗာဠကိလောနသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦး စွာသော၊ ရဟော၊ ဂတ ဝဂ္ဂေါ၊ ရဟော ဂတဝဂ်
 တည်း၊ တဿ၊ ထိုရဟောဂတဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ရဟော

ဂ-အနုရုဒ္ဓိသံယုတ်-ဂ၃-ရဟောဂထဝဂ်၊

ဂထေန၊ ရဟောဂထသဒ္ဓါဖြင့်၊ နွေနှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သုတနု၊ သုတနုသုတ်၊ ကဏ္ဍကီ၊ ကဏ္ဍကီသဒ္ဓါဖြင့် မှတ်အပ် ကုန်သော၊ တယေ၊ သုံးသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ထဗျက္ခယ၊ ထဗျက္ခယသုတ်၊ သထဇ္ဇာဂါရုံ၊ သထဇ္ဇာဂါရသုတ်၊ အမ္မ၊ အမ္မပါလိသုတ်၊ ဗာဠုဂိလာယနံ၊ ဗာဠုဂိလာယနသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

ဂ-အနုရုဒ္ဓိသံယုတ်-ဂ၄-ဒုတိယဝဂ်၊

၉၂၄ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဍိကသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓါရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မတာ၊ အနုရုဒ္ဓေန၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ (ပ)၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဘိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ အနုရုဒ္ဓိံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို၊ အာယသ္မာ၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ ကတမေသံ၊ ဝမ္မာနံ၊ အဘယ်တရားတို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော်၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ကတမေသံ၊ စတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကို ရသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သ

နည်း။ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနူပသီ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုထောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသီ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲရှုထောင့်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇောကော၊ ဇောက၌၊ အတိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီကတက္ကာ၊ အကြိမ်များ၊ စွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဘိညတံ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ကိုရသည်၏အဖြစ်သို့ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတထိန်းကို၊ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်ကျွေးကွပ်၍အောက်မှေနိုင်၏။ ။

ပဌမသဟဿသုတ်ပြီး၏။

၉၂၅ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိဝိဝံ၊ ထန်နိုးဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ ပစ္စန္ဒတောမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဇေကာဝိ၊ တခုသည်လည်း၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကောဝိ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်လည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဝတံ၊ အလိုကို၊ ဝတ္တေမိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ။

ဒုတိယဣဒ္ဓိဝိသုတ်ပြီး၏။

၉၂၆ အာဂ္ဂသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း၊ ဘာဝိတက္ကာ၊

ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တ
 မာနုဿကာယ၊ လူတို့၏သောတကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
 သောကဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်းကောင်း၊ မာ
 နုဿေစ၊ လူ၌လည်းကောင်း၊ ခုရေစ၊ အဝေး၌လည်းကောင်း၊ သန္တိကေစ၊
 အနီး၌လည်းကောင်း၊ ယေသဒ္ဓါ၊ အကြင်အသံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသဒ္ဓေ၊ ထိုအသံတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကာ
 မိ၊ ကြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

တတိယဒိဗ္ဗသောတသုတ်ပြီး၏။

၉၂၇ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရေသတ္တာနံ၊ တပါးကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂ
 ထာနံ၊ တပါးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ စေတော၊ စိတ်ကို၊ စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်
 ဖြင့်၊ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ သရာဝံ၊ ရာဂနှင့်ထက္ခဖြစ်သော၊ စိတ္တံ
 ဝါ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ သရာဝံ၊ ရာဂနှင့်ထက္ခဖြစ်သော၊ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍၊ ပဇာ
 နာမိ၊ သိ၏၊ (ပ)၊ ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကိုလည်း
 ဝိရတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

စတုတ္ထစေတောပရိစ္စသုတ်ပြီး၏။

၉၂၈ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဌာနထော၊
 အကြောင်း ဟုတ်သော အားဖြင့်၊ အဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို
 ထည်း၊ အဋ္ဌာနထော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
 မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ပဉ္စမဌာနသုတ်ပြီး၏။

၉၂၆ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိတာနာဂထ၊ ပစ္စုပ္ပန်နာနံ၊ အတိတ်အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မသမာဓါနာနံ၊ ကံကုသောကံတည့်မြင်းတို့၏၊ ဝိပါ
 ကံ၊ အကျိုးကို၊ ဌာနသော၊ အရာအားဖြင့်၊ ဟေတုသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏။ ။

ဆဋ္ဌကမ္မသမာဓါနသုတ်ပြီး၏။

၉၂၇ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ အလုံးစုံသောအဖြစ်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

သတ္တမသဗ္ဗတ္ထဂါမိသုတ်ပြီး၏။

၉၂၈ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကဓာတုနာနာဓာတုလေ့ကံ၊ များသောဓာတ်
 ရှိသောအထူးထူးသော ဓာတ်ရှိသောလေ့ကံကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

အဋ္ဌမနာနာဓာတုသုတ်ပြီး၏။

၉၂၉ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတတ္ထာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ နာနာမိရတ္တိကံ၊ အထူးထူး
 သောနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

နဝမနာနာမိရတ္တိကသုတ်ပြီး၏။

၆၃၃ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကော၊
ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရသက္ကောနံ၊ တပါးကုန်သောသက္ကဝါတို့၏၊ ပရပုဂ္ဂ
လ္လာနံ၊ တပါးကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိံ၊ ဣန္ဒြေနှင့်မရင့်
ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ဒဿမဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိသုတ်ပြီး၏။

၆၃၄ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကော၊
ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိ သမာပတ္တိနံ၊ ဈာနဝိမောက္ခ
သမာဓိသမာပတ်တို့၏၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ပေါဒါနံ၊ ပြုစင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာမိ၊ ထိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဆို၏။ ။

ဧကောဒသမဈာနဝိမောက္ခသမာဓိသုတ်ပြီး၏။

၆၃၅ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကော၊
ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊
အနုဿရာမိ၊ အစဉ်ကျောက်၍အောက်မှေ့နိုင်၏။ သေယျထိဒံ၊ အောက်မှေ့
နိုင်၏ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဧကန္တိဇာတိံ၊ တခုသောဘဝကို
လည်းကောင်း၊ ဧန္တဝိဇာတိယော၊ နှစ်ခုသောဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွသော၊ သဉ္စဒ္ဓေသံ၊ ညွှန်ခြင်းနှင့်
တကွသော၊ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသံ၊ ရှေး၌
နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်ကျောက်၍အောက်မှေ့နိုင်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ဒွါဒသမပုဗ္ဗေဒိဝါသသုတ်ပြီး၏။

၉၃၆ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကော၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တံ
 မာနုဿကေန၊ လူတို့၏စက္ခုကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်စွဲဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ၊
 မျက်စိဖြင့်၊ စဝမာနေ၊ ဂုတိဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပပစ္စမာနေ၊ ပပိုသန္ဓေနေဆဲ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါတို့ကို၊ ပသာမိ၊ မြင်၏၊ (ပ)၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တံ မာနုဿကေန၊ လူတို့၏
 စက္ခုကိုလွန်သော၊ ဒိဗ္ဗေန၊ နတ်စွဲဖြစ်သော၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ယထာ
 ကဗ္ဗ၊ ပဝေ၊ ကံအားထောင်စွာ ထိုထိုဘဝသို့ကပ်ကုန်သော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါ
 တို့ကို၊ ပစာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

တေရသမဒိဗ္ဗစက္ခုသုတ်ပြီး၏။

၉၃၇ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသဉ္စသတိပဋ္ဌာနာနံ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလျှင်၊ ဘာဝိတက္ကော၊
 ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုထိကတက္ကော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ဝယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ်
 ကို၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ရဒ္ဒသမအာသဝက္ခယသုတ်ပြီး၏။

တကြံ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ ။ သဟဿစ၊
 သဟဿသုတ်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိဝိသုတ်၊ အထစပန၊ ဒိဗ္ဗသောတသုတ်၊ စေတော
 ပရိဂ္ဂ၊ စေတောပရိဂ္ဂသုတ်၊ ဌာနံ၊ ဌာနသုတ်၊ ဣတိတိ၊ ကမ္မသမာဒါသုတ်၊ ပပို
 ဒေါလိကော၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိသုတ်၊ နာနာ၊ နာနာဝေတုသုတ်၊ ဝိရတ္တိ၊ နာနာဝိရတ္တိ
 ကသုတ်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိသုတ်၊ ဈာနံ၊ ဈာနဝိမောက္ခသမာဓိ
 သုတ်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာကိုဟောသောသုံးသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း၊
 အဋ္ဌဝံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော၊ အနုရုဒ္ဓသံယုတ္တံ၊ အနုရုဒ္ဓသံယုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇေယျာနသံယုတ်-၈၅-ဂင်္ဂါပေယျာထဝဂ်၊ ၃၂၅

ဇေယျာနသံယုတ်-၈၅-ဂင်္ဂါပေယျာထဝဂ်၊

ဇေယျာ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ တကြ
 ခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ တိက္ခမံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေ
 ထောင်မူ၏။ ကိံအာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ သိစေထောင်မူသနည်း၊ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဈာနာ၊ ဈာန်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့ကည်း၊ စက္ကာ
 ရော၊ ထေးပါးတို့ ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခမံ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထု
 ကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ
 မထိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊
 ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော၊ ဝိဝေ
 ကဇံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်း
 ရှိသော၊ ပဋ္ဌမံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အတ္တတ္ထံ၊
 အတ္တတ္ထန်သန္တာ၌ဖြစ်သော၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်
 သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောတည်ကြည်ခြင်းကိုပွား
 စေတတ်သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်သည်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်း မ
 ရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း
 ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဒုတိယံဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိ
 ဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိတိယာစ၊ ဝိတိ၏လည်း၊ ဝိရာဂါ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပေက္ခ
 ကော၊ ထုတ်လျှုရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခဉ္စ၊ သုခကိုလည်း၊ ကာယေန
 ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဋိဝံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံဈာနသမဇီဝဂ္ဂလံ၊ အကြင်တက်ယ
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကျောင်း
 တို့သည်၊ ဥပေက္ခကော၊ ထုတ်လျှုရှုသောသူဟူ၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသောသူ
 ဟူ၍၊ သုဝိဟာရိတိ၊ ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရှိသောသူဟူ၍၊ အာစိက္ခန္ဓိံ၊ မြီးမွမ်း
 ကုန်၏။ ထံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တတိယံဈာနံ၊
 တတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သုခသစ၊ ချမ်း
 သာကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခသာစ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊
 ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအတိုက်လျှင်၊ သောမနဿ၊ ခေါ
 မနဿာနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်း

ကြောင့်၊ အနက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်း၊ မဟုတ်သုခလည်း၊ မဟုတ်သော၊ ဥပေက္ခာ သာတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သောသတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ သော၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဈာနာ၊ ဈာန်တို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤလေးပါး တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ သိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ ပါစိနနိန္ဒာ၊ အရှေ့သို့နိဗ္ဗံသည်၊ ပါစိနပေါဏော၊ အရှေ့သို့ရှိုင်းသည်၊ ပါစိနပတ္တာရာ၊ အရှေ့သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိသေယျ ထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဗဟုဏီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည် ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာန နိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာ ရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန် သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဗဟုဏီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသည်ရှိ သော်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်း သည်၊ နိဗ္ဗာနပတ္တာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာ သနာကော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု ကာမဏီလေသာကာမတို့မှာ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ မလိမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှာ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ် ၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော၊ ဝိဝေကဇံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ နှုတ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းရှိ သော၊ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝိဘက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဂူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တတိယံဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ စတုတ္ထံဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဈာနော၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဗဟုဏီကရောန္တော၊ အကြိမ်များစွာပြုသည် ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပေါဏော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်း

ဇ-ဈာနသံယုတ်-၈၅-ဂင်္ဂါပေယျာထဝဂ်၊ ၁၂၇

သည့်နိဗ္ဗာနပတ္တရာ၊ နိဗ္ဗာန်သျှိဝှမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်ထော်မူ၏၊ (ဇ၃၉(ပ)၉၄၉) ။

(ဇ-ဈာနသံယုတ်-၈၆-အပ္ပမာဒဝဂ် (ပ) ဂဂ-ဇေနာဝဂ်။)

(၉၅၀(ပ)၉၀၁)

ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ယာဝဇေနာ၊ ဇေနာဝဂ်တိုင်အောင်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ရေထဗ္ဗာ၊ ရှေ့အပ်၏၊ ။

(ဇ-ဈာနသံယုတ်-၈၆-ဩတ္တဝဂ်၊)

(၉၀၂(ပ)၉၉၀)

၉၉၀ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရူပရာဂေါ၊ ရူပရာဂလည်းကောင်း၊ အရူပရာဂေါ၊ အရူပရာဂလည်းကောင်း၊ မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာနိ၊ အထက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသညောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ်တို့ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဈာနာ၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထော်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ လေမ္မာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗမံ၊ ဈာနံ၊ ပဗ္ဗမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝိတက္ကံ၊ ဝိစာရနာ၊

ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပဿမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပဿဒနံ၊ ကောင်းစွာကြည့် စေတတ် သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဧကောဒိတာဝံ၊ မြတ်သောထည်ကြည်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ထည်းမရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ ထည်းမရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်းချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဒုတိယံဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ တတိယံ ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ စတုတ္ထံဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ ချွဲ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓန္တရိယာ နံ၊ အထက်အတိုရှိကုန်သော၊ ဣမေသံခေါသညောဇနာနံ၊ ဤသံယောဇဉ်တို့ ကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာဒနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဂတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဈာနာ၊ ဤဈာန်တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ် ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဂင်္ဂီ၊ ပေယျာလော၊ ဂင်္ဂီပေယျာလည်း၊ မဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ မဂ္ဂသံယုတ်ကို၊ ဝိတ္ထာရိထံယထာ၊ ချွဲ အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတို၊ ဈာနသံယုတ္တံ၊ ဈာနသံယုတ်ကို ထည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဧသနာပါဠိ၊ ဧသနာပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချွဲအပ်၏၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက် သော၊ ဈာနသံယုတ္တံ၊ ဈာနသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

(၁၀-အာနာပါနသံယုတ်-၆၀-ကောဓမ္မဝဂ်)

(၆၆၂) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ထကြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ (ပ)၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား လောင်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအပေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကောဓမ္မော၊ ထရသော တရားသည်၊ ဘာဝိ တော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် သည်ရှိသော်၊ မဟာပုဏ္ဏော၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကောဓမ္မော၊ ထရသောတရား ဟူသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင် သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ကထံဘာဝိတာစ၊ အကယ်

သို့ဝှားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုဝီကတာစ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များ
 စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာမ္မထာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိဝံသာ၊
 များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝီ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညေဂတောဝါ၊ တော
 အပင်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း
 သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့
 ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပလ္လက္ခိ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာထုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
 ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဏိဓာဟ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့
 ရှေးရှုသတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိထိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသ
 တိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿ
 သတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿသန္တောဝါ၊ ထွက်သက်
 ကိုဖြစ်စေသော်လည်း၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်
 စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ ပဿသန္တောဝါ၊ ဝင်သက်ကို
 ဖြစ်စေသော်လည်း၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ ပဿသာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏
 ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရဿံ၊ တို့စွာ၊ အဿသန္တောဝါ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်
 စေသော်လည်း၊ ရဿံ၊ တို့စွာ၊ အဿသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ
 ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရဿံ၊ တို့စွာ၊ ပဿသန္တောဝါ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ
 သော်လည်း၊ ရဿံ၊ တို့စွာ၊ ပဿသာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ ဟူ၍၊
 ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗကာယပ ခိုသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသော ထွက်သက်ဝင်
 သက်အပေါင်းကို ထင်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်
 စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သဗ္ဗကာယပ ခိုသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသော ထွက်
 သက်ဝင်သက်အပေါင်းကို ထင်စေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကို
 ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုနုရင်းသော ကာယသင်္ခါ
 ရကို၊ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်အံ့
 ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရှုနုရင်းသော ကာယသင်္ခါရကို၊
 ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝီတိပ္ပမိုသံဝေဒိ၊ ဝီတိကိုထင်စွာဖြစ်စေလျက်၊ အဿ
 သိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝီတိပ္ပမိုသံဝေ
 ဒိ၊ ဝီတိကိုထင်စွာဖြစ်စေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့
 ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သုပဋ္ဌမိုသံဝေဒိ၊ သုပဋ္ဌကိုထင်စွာဖြစ်စေလျက်၊ အဿ

သိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သုပ္ပဋိသံ
 ဝေဒိ၊ သုခကိုထင်စွာဖြစ်စေလျက်၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ
 အံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တသင်္ခါရုပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ ဝိတ္တသင်္ခါရုကိုထင်စွာ
 ဖြစ်စေလျက်၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊
 ကျင့်၏၊ ဝိတ္တသင်္ခါရုပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ ဝိတ္တသင်္ခါရုကို ထင်စွာ ဖြစ်စေ လျက်၊
 ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တပ္ပဋိ
 သံဝေဒိ၊ စိတ်ကိုထင်စွာဖြစ်စေလျက်၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကို
 ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ စိတ်ကိုထင်စွာဖြစ်စေ
 လျက်၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပမောဒနံ၊ ရှင်စေလျက်၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်
 သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပမောဒနံ၊ ရှင်
 စေလျက်၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်
 ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒတံ၊ ကောင်းစွာထားလျက်၊ အဿသိဿာဒိတိ၊
 ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒတံ၊
 ကောင်းစွာထားလျက်၊ ပဿ သိ ဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊ ကောင်းစွာလွတ်စေလျက်၊
 အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊ ကောင်းစွာလွတ်စေလျက်၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်
 သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စကိုအဘန်
 တလဲလဲရှုထောင့်သည့်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့
 ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စကိုအဘန်တလဲလဲရှုထောင့်သည့်
 ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိရာ
 ဝါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထောင့်သည့်ဖြစ်၍၊ အဿ
 သိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိရာဝါနု
 ပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုထောင့်သည့်ဖြစ်၍၊ ပဿ သိဿာ
 ဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ နိရောဓာနုပဿီ၊ ချုပ်
 ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုထောင့်သည့်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်
 ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ နိရောဓာနုပဿီ၊ ချုပ်ခြင်းကိုအဘန်
 တလဲလဲရှုထောင့်သည့်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿာဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထောင့်
 သည့်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊

ကျင့်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ စွန့်ခြင်းကိုအတန်လဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿထိဿာပီတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောင်မေ့ခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာပိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုဏီကတာ၊ ဤသို့ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသော အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဟောထော်မူ၏။ ။

ပဌမဇကဝေဠသုတ်ပြီး၏။

၉၉၃ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဘာပိတာ၊ ပွားစေအပ်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ကထံဘာပိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုဏီကတာ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီးသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီးသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုမှီးသော၊ ဝေ၊ သ၊ ဝုပရိတာပိ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော။ အာနာပါနဿတိသဟဂတံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သတိသံဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသောကောင်းစွာ သိခြင်းငှါဖြစ်သော ထရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထရားတို့၌ ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောထရားကို၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သော ထရားကို၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောထရားကို၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောထရားကို၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောထရားကို၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီးသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီးသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုမှီးသော၊ ဝေ၊ သ၊ ဝုပရိတာပိ၊ မဂ်သို့ ညွတ်

သော၊ အာနာပါနဿတိ သဟဂထံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မှ
 ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဥပေက္ခာသမ္ပေဇ္ဇန္တီ၊ ထုတ်ထူရှုခြင်း ဟူသော
 ကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်
 မှေခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ ဧဝံဗဟုတီ
 ကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ဂှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသော
 အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဒုတိယဗောဇ္ဈင်္ဂီသုတ်ပြီး၏။

၆၆၄ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 ကိုအောက်မှေခြင်းသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ ဗဟုတီ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ဂှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသောအကျိုး
 ရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေခြင်း
 သည်၊ ကထံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်သည်ဂှိသော်၊ ကထံဗဟုတီ
 ကတာ၊ အဘယ်သို့ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်သည် ဂှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊
 များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အရည ဂတောဝါ၊ ထောအရပ်သို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ထည်း
 ကောင်း၊ ရုက္ခမူထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊
 သုညာဂါရ ဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊
 ပလ္လင်္ဂီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာသုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥဇု၊ မြောင့်စွာ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို
 ပဏိဝာယ၊ ထား၍၊ ပရိရသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဘိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်
 စေ၏၊ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်
 စေ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ပဓိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနိ
 ထလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ
 ဟူ၍၊ ဘိက္ခုဘိ၊ ကျင့်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်၏၊
 ပဓိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနိထလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿ

သိဿာမီတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ခေါ၊စင်စစ်။အာနာပါနဿတိ၊ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာဝိတာ၊ဤသို့ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတာ၊ ဤသို့ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊များသော အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဟောထော်မူ၏။ ။

တတိယသုဒ္ဓိကသုတ်ပြီး၏။

၉၅ သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည် ဂှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ ခြင်းသည်၊ ကထံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ ပွားစေ အပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုထိကတာ၊ အဘယ်သို့ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏာ၊ များသော အကျိုး ရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသော အာနိသင် ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အရဉ္စဂတောဝါ၊တောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂထောဝါ၊သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ သုညဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ထက်ဝယ်ကို၊ အာသုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ဥဇု၊ဗြောဋ်စွာ၊ ကာယံ၊ကိုယ်ကို၊ပဏိခာယ၊ထား၍၊ ပရိရခံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊သတိံ၊သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒတိ၊ထိုင်နေ၏။သောသိက္ခ၊ထိုရဟန်းသည်၊ သတောဝ၊သတိရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ပဿသတိ၊ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ယာဝ၊အကြင်မျှထော် ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသီ၊စွန့်ခြင်းကိုအာနိတလဲလဲရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊အဿသိဿာမီတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ကျင့်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ ဝိတ္ထာဓော၊အကျယ်ကို၊ကာထဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသီ၊စွန့်ခြင်းကိုအာနိတလဲလဲ ရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာမီတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။သိက္ခတိ၊ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်။အာနာ

ပါနုဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဇေဘာပိတာ၊
 ဤသို့ပွားစေအပ်သည် ဂှိသေဝံ၊ ဇေဗဟုထိကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သည်ဂှိသေဝံ၊ မဟပ္ပဿ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊
 များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဇေဘာပိတာယ၊ ဤသို့ပွားစေ အပ်သော၊ ဇေဗဟုထိကတာယ၊
 ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော၊ အာနာပါနုဿတိယာ၊ ထွက်သက် ဝင်
 သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝေဓမ္မေ၊ မျက်မှော်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌
 သာယျင်၊ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဥပါဒိသေသေ၊
 ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသည်၊ သတိ၊ ဂှိသေဝံ၊ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာ
 ဂါမ်၏အဖြစ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိန္ဒန္တံ၊ နှစ်ပါးတုန်သော၊ ပထာနံ၊
 ဖိုလ်ဘို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ပထံ၊ ဖိုလ်သည်၊ ပါဠိကင်္ဂံ၊ မရွတ်
 ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထပထသုတ်ပြီး၏။

၆၆၆ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနုဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
 ကိုအောက်မေ့ ခြင်းသည်၊ ဘာပိတာ၊ ပွားစေအပ်သည် ဂှိသေဝံ၊ ဗဟုထိ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ဂှိသေဝံ၊ မဟပ္ပဿ၊ များသောအကျိုး
 ရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနုဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်း
 သည်၊ ကထံဘာပိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်သည်ဂှိသေဝံ၊ ကထံဗဟုထိ
 ကတာ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ဂှိသေဝံ၊ မဟပ္ပဿ၊ များသော
 အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊ များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊
 ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင် ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ သုညာ
 ဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ ပလ္လက္ကံ၊
 ထက်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ပြောင့်စွာ၊ ပဏိ
 ဓာယံ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌဇေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတောဝ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍
 သာယျင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်
 ဖြစ်၍သာယျင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓလော့။

ပဋိနိဿတ္တိနူပဿတိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿ
 သိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ တာဝ၊
 ထိုမျှထောက်၊ ဝိတ္ထဇေး၊ အကျယ်ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပဋိနိဿတ္တိ
 နူပဿတိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊
 ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သိက္ခဝေ၊ မဟန်းတို့၊ အာနာ
 ပါနသတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဇံဘာဝိတာ၊
 ဤသို့ပွားစေအပ် သည်ရှိသော်၊ ဇံဗဟုလိကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဗ္ဗထာ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသာ၊
 များသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ မဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်
 စစ်၊ ဇံဘာဝိတာယ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သော၊ ဇံဗဟုလိကတာယ၊ ဤသို့
 အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော။ အာနာပါနသတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို
 အောက်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဖထာ၊ အကျိုးတို့ကို၊ သတ္တ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့ကို၊ ပါဋိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်
 ကုန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဖထာ၊ အကျိုးတို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
 ကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊
 မဆွက၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရောဓေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊ မဆွက၊ အညံ့၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရောဓေတိ၊ အကယ်၍မပြည့်စုံ စေငြားအံ့၊
 အထ၊ ထိုသို့မပြည့်စုံစေသည်ရှိသော်၊ မရဏကာထေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊
 အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရောဓေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊ မဆွက၊ အညံ့၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရောဓေတိ၊ အကယ်၍မပြည့်စုံစေငြားအံ့၊ မရဏကာ
 ထေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရောဓေတိ၊
 အကယ်၍မပြည့်စုံစေငြားအံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မပြည့်စုံစေသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ ဩဓမ္မာဂိယာနံ၊ အောက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာ
 နံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 အသက်အပိုင်း အခြား၏ အထက်ကိုမလွန်မူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်း သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဟစ္စပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အသက်အပိုင်းအခြား၏ အထက်ကို
 လွန်၍ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသင်္ခါရပရိ နိဗ္ဗာယိ၊
 အသင်္ခါရအားဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သသင်္ခါရပရိ

နိဗ္ဗာဟိ၊ သသင်္ခါရအားဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကနိဋ္ဌ
 ဂါမိ၊ အကနိဋ္ဌထံသို့ရောက်သော၊ ဥဒ္ဓံသောတော၊ ဥဒ္ဓံသောတသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ်၊ စင်စစ်၊ ဧဝံဘာဝိတာယ၊ ဤသို့ပွားစေ
 အပ်သော၊ ဧဝံဗဟုလိကတာယ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော၊ အာနာ
 ပါနုဿတိယာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအော်မေ့ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဗယာ၊ ဤအကျိုးတို့ကို၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအာ
 နိသံသာ၊ ဤအကျိုးစက်တို့ကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိမ္မိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမပထသုတ်ပြီး၏။

(၉၉၇) သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ ဝေတြ
 ခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ (ပ)၊ ဧဝံ
 စဝနံ၊ ဤသို့သော စကားတော်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 အာနာပါနုဿတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းကို၊ ဘာဝေ
 ထနောဘာဝေထနု၊ ပွားစေကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ အရိဋ္ဌော၊
 အရှင်အရိဋ္ဌသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားခေါ်၊
 စင်စစ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာနာပါနုဿတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို
 အောက်မေ့ခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေပါ၏။ ဣတိ၊ ဧဝံစဝနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ အရိဋ္ဌ၊ အရိဋ္ဌ၊ တံ၊ သင်သည်။ ယထာကထံပန၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ အာနာပါနုဿတိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအော်မေ့ခြင်း
 ကို၊ ဘာဝေထိ၊ ပွားစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အတီတေသု၊ လွန်လေကုန်ပြီးသော၊
 ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒကို၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်
 ပြီးမေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အနာဂတေသု၊ ယာယတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ကာမေသု၊
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ ကာမစ္ဆန္ဒသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းပြီ၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပ
 သန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတို့၌၊ ပရိဗ္ဗာသညာ၊ ဒေါသသညာကို၊ သုပ္ပမိပီနိတာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်
 အပ်ပြီးသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာ

ယျှင်းအသံသိသာမိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်
 ဖြစ်၍သာယျှင်း၊ ပဿသိသာမိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာနာပါနဿတိ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ၊ ပွားစေပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏။ အရိဋ္ဌ၊ အရိဋ္ဌ၊ သောအာနာပါနဿတိ၊ ဤထွက်
 သက်ဝင်သက်ကိုအော်မေ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ သောအာနာပါနဿတိ၊
 ဤထွက်သက်ဝင်သက် ကိုအောက်မေ့ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ နဝမ၊
 မိ၊ ဟောတော်မမူ၊ အရိဋ္ဌ၊ အရိဋ္ဌ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်။ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်း
 သည်၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ထံထထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်သည်။ သုတာဟိ၊ နာထော၊ သရက်၊
 ကောင်းစွာ၊ မနုသိကဗျေဟိ၊ နှလုံးသွင်းထော၊ ဘာသိသာမိ၊ ဟောတော်
 မူအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊
 ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့၊ ယျှင်း၊ အာယသ္မာအရိဋ္ဌော၊ အရှင်အရိဋ္ဌသည်။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စသောသိ၊ ဝန်ခံ၏။
 ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံဝစံ၊ ဤသို့သောစကားတော်ကို၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော် မူသနည်း။ အရိဋ္ဌ၊
 အရိဋ္ဌ၊ ကထဋ္ဌ၊ အဘယ်သို့၊ ယျှင်း၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို
 အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အရိဋ္ဌ၊ အရိဋ္ဌ၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခ၊
 ရဟန်းသည်။ အရည ဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍လည်း
 ကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။
 သုညာဝါရ ဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။
 ပလ္လင်္ဂီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာထုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇ၊ ဖြောင့်
 စွာ၊ ပဏိဓာယာ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိ၊ သတိကို၊
 ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိ
 သည်ဖြစ်၍သာယျှင်း၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သ
 တိရှိသည်ဖြစ်၍သာယျှင်း၊ ပဿသတိ၊ စင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊
 အဿသန္တောဝါ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသော်လည်း။ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ။ အဿ
 သာမိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ပ)၊ ယာတီ
 အကြင်မျှလောက်။ ပဋိနိယဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနိတလဲလဲ ရှုထေ့ရှိ

သည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအတန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အဂိဋ္ဌ၊ အဂိဋ္ဌ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာနာပါနဿတိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အော်မေ့ခြင်းသည်၊ ဝိတ္ထာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌအဂိဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

(၆၆၆) ယေနသမယေန၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သာဝဏ္ဏိယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါဗန သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာမဟာကပ္ပိနော၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုဓေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှုသတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ အဝိဒ္ဓုဓေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘု ဇိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှုသတိ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေ သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာကပ္ပိနံ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနကို၊ အဗ္ဗသခေါ၊ မြင်တော် မူသည်၊ သာယျင်တည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာ မန္တေ၊ ထိစေတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ အာယသိယျိ၊ ထိစေတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ တေဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဣပ္ပိတတ္တံ၊ ထုပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓိတတ္တံ၊ တုန်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဿကနောပဿ ထနု၊ မြင်ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ ထိစေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါဝိ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သံဃ မဇ္ဈေ၊ သံဃာ၏အထယ်၌၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝံ၊ တေ၊ ထယောက်အထည်းလည်း၊ ရဟော၊ နားမျက်စိတို့ဖြင့်ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ နိသိန္နံ ဝါ၊ ထိုင်နေသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံအာယသ္မန္တံ၊ ထိုအရှင်မဟာကပ္ပိနကို၊ ပဿာမ၊ မြင်ပါကုန်၏။ တဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တဿအာယသ္မတော၊ ထိုအရှင်မဟာကပ္ပိန၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဣပ္ပိ

ထက္ကံဝါ၊ ထုပ်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နပဿာမ၊ မမြင်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေးကန်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊ အကြင်ကပ္ပိနအား၊ သမာဓိဿ သမာဓိ၏၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီ ကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ် ၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သော အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သည် သာလျှင်လည်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိ တက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တဿသမာဓိဿ၊ ထိုသမာဓိကို၊ နိကာမလာဘီ၊ အလိမ္မာတိုင်းရသည်၊ အကိစ္ဆ လာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရ သည်၊ အကထိရလာဘီ၊ မပြုပြင်သဖြင့်ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတမသံစ၊ အဘယ်မည်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သမာဓိဿ၊ သ မာဓိကို၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီကတက္ကာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံ ဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿ တိသမာဓိဿ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအော်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ ၏၊ ဘာဝိတက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတီကတက္ကာ၊ အကြိမ် များစွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည်လည်း ကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဘာဝိတေစ၊ အဘယ်သို့ပွားအပ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ ကထံဗဟုတီကတေစ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ် သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိမ္မိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသမာဓိ၌၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ၊ ထုပ်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတက္ကံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဣဉ္ဇိတက္ကံဝါ

ထွင်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ နဟောတိ မဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသေသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂီ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာသုဇိတွာ၊ ဘွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇုံ ဖြောင့်စွား၊ ပဏိဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတောပ၊ သတိရှိ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပသိ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်ထလဲလဲ ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။ ထာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗ၊ ချွေအပ်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပသိ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်ထလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက် ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဘာပိတေစ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇေပဟုဏိကတေစ၊ ဤသို့အကြိမ် များစွာပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိမ္ပိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိမ္ပိ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဣပ္ပိတတ္ထံဝါ၊ ထွင်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ တုန်သော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိက္ခုဿ၊ မိတ်၏။ ဣပ္ပိတတ္ထံ ဝါ၊ ထွင်သော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ တုန်သောအဖြစ် သည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝ၊ မိန့်တော် မူ၏ ။

သတ္တမမဟာကပ္ပိနသုတ်ပြီး၏။

၇၇၇ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာပိတော၊ ပွားစေအပ်သော၊ ဗဟုဏိ ကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိသည်၊ မဟာပဿော၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထံဘာပိတေစ၊ အဘယ်သို့ပွားစေ အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကထံဗဟုဏိကတေစ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်

များစွာပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အာနာပါနသမာဓိသမာဓိ၊ ထွက်သက်
 ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိသည်၊ မဟာဗ္ဗဇော၊
 များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အရည ဝတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ ရုက္ခမူလဝတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း
 သုညာဂါရ ဝတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကိုး အာတုဇိတွာ၊ ဘွဲ့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇာ၊ ဖြောင့်
 စွာ၊ ပဏိဝေယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပ
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 သတောဝ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကို
 ဖြစ်စေ၏၊ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကို
 ဖြစ်စေ၏၊ ဒီဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း၊ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ
 သည်ရှိသော၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿသမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏
 ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပဋိနိဿ ဝါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်း
 ကို အတန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်
 ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊
 ချွဲအပ်၏၊ ပဋိနိဿ ဝါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအတန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝံဘာဝိတော၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သော၊ ဧဝံဗဟုတိကတော၊
 ဤသို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော၊ အာနာပါနသမာဓိ သမာဓိ၊ ထွက်သက်
 ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော သမာဓိသည်၊ မဟာဗ္ဗဇော၊
 များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္ပေဝေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်
 ဌာ၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်၊ အနဘိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေး
 သော၊ ဗောဓိသက္ကောဝ၊ ဘုရားလောင်းသာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ထွက်၊
 အဟန္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ သုကရံ သုကရေန၊ ပြုလွယ်သော၊ ဣမိနာ
 ဝိဟာရေန၊ ဤသို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဝိဟာရမိ၊ နေ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမိနာဝိဟာရေန၊ ဤသို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုလံ၊
 များစွာ၊ ဝိဟာရတော၊ နေသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါအား၊ ကာယော၊ ကိုယ်
 သည်၊ နေဝက်ထမတိ၊ မပင်ပန်းစက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်၊ နက်ထမန္တိ၊

မပင်ပန်းကုန်၊ အနုပါဒါယစ၊ ထရံထရသောအာရုံကို မယူမူ၍လည်း၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိရုပ္ပိ၊ လွတ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ နေဝကိလမေယျ၊ မပင်ပန်း
 စေရာ၊ စက္ခု၊ နှို၊ မျက်စိတို့သည်၊ နုကိလမေယျ၊ မပင်ပန်းစေကုန်ရာ၊ အနုပါ
 ဒါယစ၊ ထရံထရသောအာရုံကိုမယူမူ၍လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊
 အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိရုပ္ပေယျ၊ လွတ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဝိအာကဏေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိ
 သည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနုဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်
 ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောသမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာရဏံ၊ ကောင်းစွာ၊
 မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဂေဟသိတာ၊
 အတ္တဘောကို မှီကုန်သော၊ ယေပရသကံပ္ပ၊ အကြင်အသံကိုကြိုခြင်းတို့
 သည်းသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပရသကံပ္ပ၊ ထိုအသံကိုကြိုခြင်းတို့ကို၊ ပဟိယေ
 ယျ၊ ပယ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကဏေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလို
 ရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနုဿတိ
 သမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောသမာဓိ
 ကိုသာလျှင်၊ သာရဏံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အပ္ပဒိက္ကု၊ လေ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထု၌၊ ပဒိက္ကု၊ လသည်၊ အလိုမရှိ
 သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာ
 ကဏေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်
 ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနုဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို
 အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသော သမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာရဏံ၊ ကောင်းစွာ၊
 မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဒိက္ကု၊ လေ၊ အလိုမရှိအပ်
 သော ဝတ္ထု၌၊ အပ္ပဒိက္ကု၊ လသည်၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကဏေယျ၊ အကယ်၍လည်း
 အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါ
 နုဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသော
 သမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာရဏံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်

၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိက္ကု၊ လေစ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထု၌လည်း၊
ပဗ္ဗိက္ကု၊ လသည်၊ အလိုမရှိအပ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊
နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကာဓေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊
ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အာယမေဝ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊
ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မှေခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသော သမာဓိကိုသာလျှင်၊
သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ပဗ္ဗိက္ကု၊ လေစ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဝတ္ထု၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိက္ကု၊ လေစ၊
အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထု၌ လည်းကောင်း၊ အပ္ပဗ္ဗိက္ကု၊ လသည်၊ အလိုရှိအပ်
သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိ
အာကာဓေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်
ရှိသော်၊ အာယမေဝ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို
အောက်မှေခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသော သမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊
မနုယိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဟ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အပ္ပဗ္ဗိက္ကု၊ လေစ၊ အလိုရှိအပ်
သော ဝတ္ထုလည်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိက္ကု၊ လေစ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဝတ္ထုလည်း
ဖြစ်သော၊ တနာယံ၊ ထိုနှစ်ပါး၌ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥပေက္ခကော၊
လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်
ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကာဓေယျ၊
အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အာယ
မေဝ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မှေခြင်း
နှင့် ဟဉ္ဇသော သမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာတဗ္ဗော၊
နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာ
ထောင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမက်လေသာကာမတို့မှ
ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ
ဟိ၊ တရားတို့မှ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိတက္ကံ၊ ဝိထက်နှင့် တက္ကဖြစ်
သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့် တက္ကဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ နှစ်လိုခြင်းချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ပဋ္ဌမဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို
ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကာဓေယျ၊
အကယ်၍လည်း အလိုရှိငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အာယ

မေဝအာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်း နှင့်ဟူ၍ သောသမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတက္ကပိစာရာနံ၊ ဝိတက်ပိစာရတို့၏၊ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ သမ္ပဿဒနံ၊ ကောင်းစွာ ကြည်စေတတ်သော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဧကောဒိဘာဝံ၊ ခြစ်သောဟည်ကြည်ခြင်းကိုပွားစေတတ်သော၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိသော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော၊ သမာဓိဇံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊ နှစ်လိုခြင်းချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဒုတိယံဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝိအာကဇီယျံ၊ အကယ်၍လည်းအလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ဟူ၍ သောသမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတိယာစ၊ ဝိတိ၏လည်း၊ ဝိရာဂါ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပေက္ခကောစ၊ ထွက်ထျှုရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သဟောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနောစ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းဟတ္တာရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ သုခံစ၊ သုခကိုလည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗုသံဝေဒေယျံ၊ ခံစားအံ့၊ ယံ၊ အကြင်တတိယဈာန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဥပေက္ခကော၊ ထွက်ထျှုရှုသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သတိမာ၊ သတိရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုခဝိဟာဓိတိ၊ ချမ်းသာစွာနေထေ့ရှိသောသူဟူ၍အာဝိက္ခန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏။ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တဘိယံဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝိအာကဇီယျံ၊ အကယ်၍လည်းအလိုရှိပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ဟူ၍ သောသမာဓိကိုသာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သုခဿစ၊ ချမ်းသာကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿစ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်၊ သောမနဿ

ဒေါမနုဿာနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ အနုက္ခမသုခံ၊ ဆင်းရဲလည်းမဟုတ် ချမ်းသာလည်းမဟုတ်
 သော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရှိသဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည့်ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏
 စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကဓိယျ၊ အကယ်၍လည်း
 အလိုရှိအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနသတိ
 သမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောမေခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောသမာဓိကို
 သာသျှင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အပြားအားဖြင့်၊ ဣပသညာနံ၊ ရုပ်သညာတို့
 ကို၊ သမ္ပတိက္ကမာ၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗိဗသညာနံ၊ ပဗ္ဗိဗသညာ
 တို့၏အတ္တင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထသညာနံ၊ နာနတ္ထသညာတို့ကို၊
 အမနုထိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်
 သည်၊ အနုန္တော၊ အဆုံးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယထာနံ၊ အာကာ
 သာနုဉ္ဇာ ယထာနုဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဝိအာကဓိယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနသတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်
 ဝင်သက်ကို အောမေခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောသမာဓိကို သာသျှင်၊ သာရကံ၊
 ကောင်းစွာ၊ မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာကာသာ
 နုဉ္ဇာယထာနံ၊ အာကာသာနုဉ္ဇာယထာနုဈာန်ကို၊ သမ္ပတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဝိညာဏံ
 ဝိညာဉ်သည်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယထာနံ၊ ဝိညာ
 ဏဉ္ဇာယထာနုဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝေဝိအာကဓိယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိုရှိပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိုရှိ
 သည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနသတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်
 ကို အောမေခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောသမာဓိကို သာသျှင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊
 မနုထိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော
 အပြားအားဖြင့်၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယထာနံ၊ ဝိညာဏဉ္ဇာယထာနု ဈာန်ကို၊ သမ္ပ
 တိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ကိပ္ပိ၊ ထရံထရံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကိဉ္ဇညာ
 ယထာနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယထာနုဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေ

အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိဂ်ဂြားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိဂ်ဂြားသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ်သော သမာဓိကို သာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနုဈာန်ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာ ယတနုဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိဂ်ဂြားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိဂ်ဂြားသည်ရှိသော်၊ အယမေဝ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ်သော သမာဓိကို သာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍လည်း အလိဂ်ဂြားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အလိဂ်ဂြားသည်ရှိသော်၊ အယမေဝအာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ်သော သမာဓိကို သာလျှင်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုထိကတေ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သော၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၌၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ်သော သမာဓိ၌၊ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဝေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အနုဇ္ဈောယိတာ၊ မမက်မောအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အနုထိနန္ဒိတာ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ဒုက္ခဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဝေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အနုဇ္ဈောယိတာ၊ မမက်မောအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အနုထိနန္ဒိတာ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အနုက္ခမသုခံ၊

ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ စေတေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အနုဏ္ဏောထိတာ၊ မမက်မောအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အနုဘိနန္ဒိတာ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သုခံ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ စေတေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်းသောယှဉ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ စေတေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ နံ၊ ကိုဝေဒနာကို၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်းသောယှဉ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ စေတေဒိယတိ၊ အကယ်၍ခံစားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ ကင်းသောယှဉ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်အပိုင်း အခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံစားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံစားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်ခန်းသည်တိုင်အောင်၊ ဣဇေဝ၊ ဤလောက၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အထုံးစုံခံစားခြင်းတို့၌၊ အနုဘိနန္ဒိတာနိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေထဗ္ဗုခိ၊ ဆီကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝဋ္ဋိ၊ စားစားစားကိုလည်း၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ တေထဗ္ဗုခိပေ၊ ဆီမီးသည်၊ ဈာယေယျ၊ လောင်ရာ၏၊ တထေဝတေထဿစ၊ ထိုဆီ၏လည်းကောင်း၊ တထေဝဝဋ္ဋိယာစ၊ ထိုမီးစား၏လည်းကောင်း၊ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်၊ အနာဟာရော၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယေယျသေယျထာဝိ၊ ငြိမ်းရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ကာယပရိယန္တိကံ၊

ကိုယ်အပိုင်အခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အပိုင်အခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယမာနေ၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်အပိုင်အခြားရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံစားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်၌၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်ခန်းသည်တိုင်အောင်၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံသောခံစားခြင်းတို့၌၊ အနတ္တိန္ဒိတာနိ၊ မနှစ် သက်အပ် ကုန် သော သိတိ၊ ငြိမ်းအေး ခြင်း တို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။

အဋ္ဌမဒိပသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀၀) ဧံ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံ သုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧဝံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလိပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထောကြီး၌၊ ကုဗ္ဗာဂါရသာထာယံ၊ အထွန်ရှိသော စရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ တေနခေါဗနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနေကမရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသုဘာယ၊ အသုဘ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အသုဘာဘာဝနာယ၊ အသုဘကိုပွားစေခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေ၊ သိစေတော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေ၊ အဘယ်သို့ သိစေတော်မူသနည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဖို့၊ ငါထုရားသည်၊ အဗ္ဗမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး၊ ပဋိသန္ဓိယိတံ၊ ကိုယ်တော်အထည်းတည်း ကိန်းခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာပါတနိဟာရကေန၊ ဆွမ်းကိုဆောင်တတ်သော၊ ဧကေန၊ ထယောက် သော ရဟန်းကို၊ အညတြိ၊ ထား၍၊ ဧကေနပိ၊ ထရံ ထယောက်သော ရဟန်းသည်၊ ဥပသကံမိတဗ္ဗော၊ ချဉ်းကပ်အပ်သည်။ နဂိနအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေသိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိဿထွာ၊

ဝန်ခံကုန်၍၊ ဝိဇ္ဇာပါတနိဟာရဏေန၊ ထွင်းကိုဆောင်တတ်သော၊ ဧကေန၊
ထယောက်သောရဟန်းကို၊ အညတြိ၊ ထား၍၊ ကောဗိ၊ တရံထယောက်
သောရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နာသုဓဉ္စပသင်္ကမတိ၊
မကပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ အသုဘာယ၊ အသုဘ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ အသု
ဘာဝနာယ၊ အသုဘကိုပွားစေခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊
ဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ တပါးမက များသော
အကြောင်းနှင့်နှိုးနှောသော၊ အသုဘာဝနာနုယောဂံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းစီး
ဖြန်းခြင်းထံထက်၊ အနုယုတ္တာ၊ အဘန်ထလဲလဲအားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣမ်နာကာယေန၊ ဤကိုယ်
ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယမာနာ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်နိုးကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဖိရုန္တ မာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဟာ ရက်၊
အသက်ကိုဆောင်တတ်သောခေးလက်နက်ကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်
၏၊ ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဧကောဟေန၊
ထရက်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ခေးထက်နက်ကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊
ဝိသစ္စိ၊ နှစ်ကျိပ်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (လ)၊ တိသစ္စိသုံးကျိပ်ထည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧကောဟေန၊ တရက်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ခေး
ထက်နက်ကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿအစမာသဿ၊ ထိုလခွဲ၏၊ အစုယေန၊ လွန်
သဖြင့်၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော် အထည်းတည်း ကိန်းရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊
ထထော်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ၊ ကိန္နုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်း
အပေါင်းသည်၊ ထနုတုထောဝိယ၊ ပါးပါးကဲ့သို့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ
ထိ၊ ထိစေတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့အား၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်း
ဖြင့်၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘစကားကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အသု
ဘာယ၊ အသုဘ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဟောထော်မူ၏၊ အသုဘ
ဘာဝနာယ၊ အသုဘကိုပွားစေခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော
ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကာကာရဝေါကာရံ၊ တပါးမက များစွာသော

အကြောင်းနှင့်နှီးနှောသော၊ အသုဘဘဝ ခန့်ခွဲယောဂံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း
 စီးဖြန်းခြင်းလို့လက်၊ အနုယုတ္တံ၊ အဘန်တလဲလဲ အားထုတ် ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကိံဝိဟရန္တိ၊ အဘယ်သို့နေကုန်သနည်း၊ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣမိနာကာယေန ဤမိမိကိုယ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယမာနာ၊ ငြီးငွေ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်မိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိဂုတ္တမာနာ၊ စက်
 ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဟာရကံ၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော ဝေး
 လက်နက်ကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏၊ ဒသ၊ တကျိပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊
 ချားတို့သည်လည်း၊ ဧကောဟောန၊ တရက်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ဝေးလက်နက်
 ကို၊ အာဟာရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဝိသံ၊ နှစ်ကျိပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ ရဟန်းတို့
 သည်လည်း၊ တိံသံ၊ သုံးကျိပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်း၊
 ဧကောဟောန၊ တရက်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တံ၊ ဝေးလက်နက်ကို၊ အာဟာရန္တိ၊ ဆောင်
 ကုန်၏၊ တထာဟိပန၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တနုဘူတော၊ ပါးသည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ အယံဘိက္ခု၊ သံဃော၊ ဤရဟန်း အပေါင်းသည်၊ အညာယ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ သဗ္ဗဂ္ဂဟေယျ၊ တည်ရာ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခ
 တု၊ ကြားတော်မူသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 ဟေနဟိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ ယာဝတိကော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီကုန်၍၊ ဝိဟ
 ရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာ
 နုသာယာယံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးရာစရပ်၌၊ သန္နိပါတေဟိ၊ စည်းဝေးစေ
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊
 ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ဗဒိုသဒုတ္တာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ ယာဝတိကော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ဝေသာလိံ၊ ဝေသာလီပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီကုန်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနု သာယာယံ၊
 အညီအညွတ်စည်း ဝေးရာစရပ်၌၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေကုန်၍၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်

စွာတုရား၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေး
ပါပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ခါနိစ္ဆုခါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ၊ အကြင်
တရားဖောတော်မူခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညယိ၊ ထိတော်မူ၏၊ တံကာ
လံ၊ ထိုအခါကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ လျှော်
၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
၌၊ ဥပဋ္ဌာနသာသာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးရာစရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ထေန၊ ထိုအရပ်၌၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်တော်
မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊ တုရားနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်တော်
မူ၏၊ နိသန္ဓခေါ၊ ထိုင်တော်မူပြီး၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေထော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အတယ်သို့
ထိစေထော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံအာနာပါနသမတိသမာမိ၊
ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟုဉ်သောတည်ကြည်ခြင်း
သည်၊ ဘာပိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတိကတော၊ အကြိမ်များ
စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တောစေတ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီ
တောစ၊ မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေစနကောစ၊ ပရိကံဥပစာနှင့် မရော
နှောသည်လည်းကောင်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိဟာရောစ၊ နေခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နိပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊
ပါပကေ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မေစ၊ တရားတို့ကိုလည်း၊ ဋ္ဌာနသော၊ ထာဝရခြင်း၊ အန္တရောပေတိ၊ ကွယ်
စေ၏၊ ဝုပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိမ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏။
ပစ္စိမေ၊ နေခံဆုံးဖြစ်သော၊ မာသေ၊ လ၌၊ ဝိဟာတံ၊ တက်သော၊ ရဇောဇလ္လံ၊
မြူအညစ် အကြေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တမေနံ၊ ထိုမြူ အညစ် အကြေးကို၊
မဟာအကာလမေဗော၊ အခါမဲ့ရွာသောမိဗ်းကြီးသည်၊ ဋ္ဌာနတော၊ ထာဝရ
ခြင်း၊ အန္တရောပေတိသေယျထာဝိ၊ ကွယ်စေသကဲ့သို့၊ ဝုပသမေတိသေယျ
ထာဝိ၊ ငြိမ်းစေသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာ
ဗျှင်၊ အဟံအာနာပါနသမတိသမာမိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အော်မေ့
ခြင်းနှင့် ဟုဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဘာပိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်
ဗဟုတိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တောစေတ၊ ငြိမ်သက်
သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတောစ၊ မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေစနကော
စ၊ ပရိကံဥပစာတို့နှင့် မရောနှောသည်လည်းကောင်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊
ဝိဟာရောစ၊ နေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နိပ္ပန္နေ။

ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန် ပြီးသော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ၊ ထရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌာနသော၊ တာဏခြင်း၊ အန္တရောပေတိ၊ ကွယ်စေ၏၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောထည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗဟုဏီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တောစေ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတောစ၊ မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေစနကောစ၊ ပရိကံဥပစာတို့နှင့်မရောနှောသည် လည်းကောင်း၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိဟာရောစ၊ နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ၊ ထရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌာနသော၊ တာဏခြင်း၊ အန္တရောပေတိ၊ ကွယ်စေသနည်း၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဓူက္ခမုဗ္ဗဂတောဝါ၊ သစ်ပင်များသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုညာဂါ၊ ရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာသုဇိတွာ၊ သို့၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏီဓေယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ သထောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ ဝိညာရေတဗ္ဗံ၊ ရွဲအပ်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသထိ၊ စွန့်ခြင်းကို အတန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသထိ၊ စွန့်ခြင်းကို အတန်တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောထည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဏီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သန္တောစေ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီတောစ၊ မြတ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေစနကောစ၊ ပရိကံဥပစာတို့နှင့်မရောနှောသည်လည်းကောင်း၊

ကောင်း၊ သုံးခါ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝိဟာရေစ၊ နေ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နု၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဠေစ၊ ထရားတို့ကိုလည်း၊ ဣန္ဒာယော၊ တာဝကခြင်း၊ အန္တရောပေတိ၊ ကွယ်စေ၏။ ဝူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ဣကိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။

နဝမဝေသာလီသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၁ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ အက္ခန္ဓ်အာနန္ဓာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိမိလယံ၊ ကိမိလ မြို့၌၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ ထတြေခေါ၊ ထိုသို့ နေထိုင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တကိမိလံ၊ အရှင်ကိမိလကို၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့သိစေတော်မူသနည်း၊ ကိမိလ၊ ကိမိလ၊ အာနာပါနသင်္ဂဟမာမိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဖွဉ်သော တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်သည် ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏော၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊ ဟောတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒတ္ထ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာကိမိလော၊ အရှင်ကိမိလသည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ် မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ တတိယမ္ပိခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တကိမိလံ၊ အရှင်ကိမိလကို၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့သိစေတော်မူ သနည်း၊ ကိမိလ၊ ကိမိလ၊ အာနာပါနသင်္ဂဟမာမိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဖွဉ်သော တည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏော၊ များသော အကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊ ဟောတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ တတိယမ္ပိခေါ၊

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ အာဟသ္မာကိမိဿော၊ အရှင်ကိမိဿသည်။ တုဏှိ၊
ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ အာဟသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ထူးကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဘိ၊ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော မြတ်စွာထူးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ အာနာပါ
နဿတိ သမာမိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟူ၍ သော
ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ ယံဘာသေယျ၊ အကြင်ဟောရာ၏။ ဧတဿ၊ ထို
ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟူ၍ သောထည်ကြည်ခြင်းကို
ဟောခြင်း၏။ ကာသော၊ အခါတန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို
ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာထူးကို၊ ဧတဿ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်ကို
အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟူ၍ သောထည်ကြည်ခြင်းကို ဟောခြင်း၏။ ကာသော၊
အခါတန်ပါပြီ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်ထက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
ယျောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဝေဒနဟိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သုဏာဟိ၊ နာသော၊
သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုသိကဗျေဟိ၊ နှလုံးပြုလော့။ ဘာသိသာမိ၊ ဟော
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဧံ၊ ကောင်း
ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဤသို့လျှင်၊ အာဟသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးကို၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စသေသသိ၊ ဝန်ခံ
၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားတော်ကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒ၊ အာနာပါနဿတိ သမာမိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်း
နှင့် ဟူ၍ သောထည်ကြည်ခြင်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဘာပိတောစ၊
ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗဟုလိကတောစ၊ အကြိမ်များ
စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာမ္မဏေ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ မဟာနိသံ
သော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊
ဣ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရဉ္စဂတောဝါ၊ တောအ
ရပ်သို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူယဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့
ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့
ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပလ္လက္ခိ၊ ထုတ်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ဘွဲ့၍၊
ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏိဝေယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌန်းသို့

ရှေးရှုသတိ၊ သတိကို ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍ သောသိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည် သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ ၏၊ သတောပ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ ၏၊ (ပ)၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနာတလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိ နိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကို အာနာတလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပဿ သိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါနသတိသမာပိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မှေခြင်းနှင့်ဟူ၍သောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာပိတော၊ ဤသို့ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုတီကတော၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ် သည်ရှိသော်၊ မဟပ္ပဏော၊ များသောအ ကျိုးရှိသည်၊ မဟာနိသံသော၊ များသောအကျိုးစက်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ယထိံ သမ ငေ၊ အကြင်အခါ၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒီဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူထည်း၊ အဿ သန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿသမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဒီဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူထည်း၊ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ ပဿသမိ တိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရသံဝါ၊ တိုစွာမူထည်း၊ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ရသံ၊ တိုစွာ၊ အဿသမိ တိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရသံဝါ၊ တိုစွာ မူထည်း၊ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ရသံ၊ တိုစွာ၊ ပဿသမိ တိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗ ကာယပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသောထွက်သက်၏အစအထယ်အဆုံးသုံးပါး အပေါင်းကို ထင်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသောဝင်သက်၏အစ အထယ်အဆုံးသုံးပါး အပေါင်းကိုထင်စေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင် သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ အရှုပြင်း၍ရှုရင်း သောထွက်သက်ကို၊ ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေ့ညှင်း ခြင်း ဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ အရှုပြင်း၍ရှုရင်းသောဝင်သက်ကို၊ ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေ့ညှင်းရှိကံခြင်းဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ အာနန္ဓ၊

အာနန္ဒာ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ထွက်
သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌၊ ကာယာနုပဿိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း
ကိုအာနန္ဒာတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေ
တတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊
လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တံ၊
ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အတယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဒိဒံအနန္တံ အဿာသပဿာသံ၊ အကြင်ထွက်သက်
ဝင်သက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒိဒံအနန္တံအဿာသပဿာသံ၊ ထိုထွက်
သက်ဝင်သက်ကို၊ ကာယညထရံ၊ များသောကာယတို့တွင်ကာယတပါး
ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တဿှ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထေရ်၌၊ တထိံ သမ
ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
အပေါင်း၌၊ ကာယာနုပဿိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းကို အာနန္ဒ
တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊
သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း
နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတိပ္ပဒိုသံဝေ
ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုထင်စေလျက်၊ အဿာသိဿာသိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်
စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတိပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုထင်စေ
လျက်၊ ပဿာသိဿာသိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သု
ခပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ ချမ်းသာကိုထင်စေလျက်၊ အဿာသိဿာသိတိ၊ ထွက်သက်ကို
ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ သုခပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ ချမ်းသာကိုထင်စေလျက်
ပဿာသိဿာသိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္ထသင်္ခါ
ရပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်အပ်သောဝိတက်ဝိစာရဋ္ဌတပါးသော စေတ
သိက်ငါးဆယ်ကိုထင်စေလျက်၊ အဿာသိဿာသိတိ၊ ထွက်သက် ကိုဖြစ်
စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝိတ္ထသင်္ခါရပ္ပဒိုသံဝေဒိ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်
အပ်သော ဝိတက်ဝိစာရဋ္ဌတပါးသော စေတသိက်ငါးဆယ်ကို ထင်စေ
လျက်၊ ပဿာသိဿာသိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊
ဝိတ္ထသင်္ခါရံ၊ စိတ်သည် ပြုပြင်အပ်သော ဝိတက်ဝိစာရဋ္ဌ တပါးသောစေ

တထိကံငါးဆယ်ကို၊ ပဿန္တယံ၊ ငြိမ်းစေလျက်၊ အဿ သိဿာမိတိ၊ ထွက်
သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ စိတ္တသင်္ခါရံ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်
အပ်သောစိတကံဝိစာရမှ တပါးသောစေတု သိကံငါးဆယ်ကို၊ ပဿန္တယံ၊
ငြိမ်းစေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊
ကျင့်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ထထိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာ
ယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရ
ကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုဿိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဟဒိဒိယံ၊ အဿာသ
ပဿာသံ၊ အကြင်ထွက်သက် ဝင်သက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒိဒိယံ၊ အဿာသ
ပဿာသံ၊ ထိုထွက်သက် ဝင်သက်ကို၊ ဝေဒနာဉာတရံ၊ ဈာ
သောဝေဒနာတို့တွင်ဝေဒနာတပါးဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ထထိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာကိုအဘန်တလဲလဲရှုထေ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်
သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံး
မသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ထထိ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စိတ္တပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ်
ကိုထင်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊
သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ စိတ္တပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ်ကိုထင်စေလျက်၊ ပဿသိဿာမိ
တိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပ
မောဒယံ၊ ရှင်စေလျက်၊ (ပ)၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓဟံ၊ ကောင်းစွာထား
လျက်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊
ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊
လွတ်စေလျက်၊ ပဿသိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊
ကျင့်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ထထိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊

မိတ္တေ၊ မိတ်ဒ္ဓိ၊ မိတ္တာနူပဿီ၊ မိတ်ကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ထာပီ၊ ကိထေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊
 ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထောကော၊
 ထောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပိနေ
 ယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ရဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်
 သောသတိရှိသော၊ အသမ္ပဇာနဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာမရှိသောရဟန်းအား
 အာနာပါနဿတိသမာဒိဘာဝနံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်း
 နှင့်ဟူ၍သောတည်ကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောဘာဝနာကို၊ အဟံ၊ ငါတုရား
 သည်၊ နဝဒါမိ၊ ဘောထော်မဇူ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊
 ဤသာသနာ ထော်ဒ္ဓိ၊ တတ္ထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 မိတ္တေ၊ မိတ်ဒ္ဓိ၊ မိတ္တာနူပဿီ၊ မိတ်ကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အာထာပီ၊ ကိထေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာ
 နော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ထောကော၊ ထောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 ကို၊ ပိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံ သမ
 ယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနိစ္စာ နူပဿီ၊ အနိစ္စကို
 အဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿထိဿာပီတိ၊ ထွက်သက်ကို
 ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ (ပ)၊ ပိရာဂါနူပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို
 အဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နရောဓာနူပဿီ၊ ချုပ်ခြင်းကို အဘန်
 တလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပဿီ၊ စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲ
 ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿထိဿာပီတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပဿီ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿထိဿာပီတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊
 ကျင့်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဓမ္မဿ၊ တရားဘုံ၌၊ ဓမ္မာနူပဿီ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အာထာပီ၊ ကိထေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ထောကော၊ ထောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း
 ကို၊ ပိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းတို့ကို၊ ယံထံပထာနံ၊

အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပယ်ခြင်းကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အတ္တု၊ ပေက္ခိတာ၊ ထွက်လျှု၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တတ္ထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကိုအာနာပါတလဲလဲရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးထေးဆုံ၌၊ မဟာပံသုပုဗ္ဗော၊ မြေမှန်ပုံကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်း၊ သကဗုံဝါ၊ တွင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရုထောဝါ၊ ရထားသည်လည်းကောင်း၊ စေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ထာငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သာသည်ရှိသော်၊ တံပံသုပုဗ္ဗံ၊ ထိုမြေမှန်ပုံကြီးကို၊ ဥပဟာနထေဝသေယျထာဝိ၊ ထိခိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမာယ၊ အနေခံဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှလည်းကောင်း၊ သကဗုံဝါ၊ တွင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရုထောဝါ၊ ရထားသည်လည်းကောင်း၊ စေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ထာငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သာသည်ရှိသော်၊ တံပံသုပုဗ္ဗံ၊ ထိုမြေမှန်ပုံကြီးကို၊ ဥပဟာနထေဝသေယျထာဝိ၊ ထိခိုက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဝမေဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာဟာနုပဿိ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်းကို အာနာပါတလဲလဲ ရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာဝိ၊ နေသော်လည်း၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပဟာနထေဝ၊ ထိခိုက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ (ပ)၊ ဝိက္ခေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကိုအာနာပါတလဲလဲရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာဝိ၊ နေသော်လည်း၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဟာနထေဝ၊ ထိခိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။

ဒဿမကိမိလသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဧကဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဧကဓမ္မဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊ တဿ၊ ထိုဧကဓမ္မဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်
 ကား၊ ၊ ဧကဓမ္မောစ၊ ဧကဓမ္မသုတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီစ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီသုတ်၊ သုဒ္ဓိကံစ
 သုဒ္ဓိကသုတ်၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပထာ၊ ပထသုတ်တို့၊ အရိဋ္ဌော၊ အရိဋ္ဌ
 သုတ်၊ ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနသုတ်၊ ဒိပေါ၊ ဒိပသုတ်၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလိသုတ်၊
 ကိမ်ဇေနစ၊ ကိမ်ဇေသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ၊

၁၀-အာနာပါနသံယုတ်-၆၁-ဒုတိယဝဂ်၊

၁၀၀၂ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂဏေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂဏ၌၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂဏဝနသဏ္ဍေ၊ ဣစ္ဆာ
 နင်္ဂဏတောအုပ်၌၊ ဝိကရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝေတြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေ၊ ထိ
 စေတော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေ၊ အဘယ်သို့ထိစေတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ဝါထုရားသည်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးထပတ်လုံး၊ ဝဇ္ဇိသလ္လိ
 ယိတုံ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိန်းခြင်း၌၊ ဣစ္ဆာ၊ ဝိ၊ အလိဂ္ဂိတော်မူ၏၊
 ဝိဏ္ဏပါတနိဟာရကေန၊ ဆွမ်းကိုဆောင်သော၊ ဧကေန၊ တယောက်သော
 ရဟန်းကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ဧကေန၊ တရံတယောက်သော ရဟန်းသည်၊
 ဥပသကံမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်သည်၊ နန္ဒိနအန္ဒါ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ
 ထိစေတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊
 စကားတော်ကို၊ ပဋိဿတွာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ ဝိဏ္ဏပါတနိဟာရကေန၊ ဆွမ်း
 ကိုဆောင်သော၊ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊
 ဧကေန၊ တရံတယောက်သော ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 နာသုဓုဓုပပသကံမတိ၊ မကပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿတေမာသဿ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးထ၏၊
 အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လာဏာ၊ ကိုယ်တော် အထည်းတည်း
 ကိန်းရာမှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာ
 မန္တေ၊ ထိစေတော်မူ၏၊ ကိံအာမန္တေ၊ အဘယ်သို့ထိစေတော်မူ
 သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ၊ စင်စစ်၊ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနံတော်
 မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော၊ စရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ အာဝုဇော၊

ငါ့ရှင်တို့၊ ကံထမေန၊ အကယ်မည်သော၊ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်၊ သမဏော
 ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဝဿာဂါသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊
 ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟာသိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတုတ္ထေ ယျ၊
 အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗပ၊ မေးအပ်
 ကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါး
 သော အယုဂ္ဂိကုန်သော၊ တေသံပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား၊ အာဂု
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိနာ၊
 ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသော တည်ကြည်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝဿာဂါသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလ ပတ်လုံး၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊
 ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊ ဖြေကြားကုန်သော၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အထံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သတော၊
 သတိ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသာမိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ သတော၊
 သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသာမိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏၊ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊
 အဿသန္ဓေ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿ
 သာမိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊
 ပဿသန္ဓေ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊ ပဿသာ
 မိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ရသယံ၊ တိုစွာ၊ အဿ
 သန္ဓေ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ရသယံ၊ တိုစွာ၊ အဿသာမိတိ၊
 ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ရသယံ၊ တိုစွာ၊ ပဿသန္ဓေ၊
 ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ရသယံ၊ တိုစွာ၊ ပဿသာမိတိ၊ ဝင်သက်
 ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ သဗ္ဗကာယပ္ပဒိုသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော
 ထွက်သက်၏ အစအလယ်အဆုံး သုံးပါးအပေါင်းကို ထင်စွာပြုထုတ်၊
 အဿသိသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဝိတ္ထာ
 ရော၊ ချဲ့အပ်၏၊ (ပ)၊ ပဗ္ဗိနံဿဂ္ဂါနုပသယိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အဿသိသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ
 ၏၊ ပဗ္ဗိနံဿဂ္ဂါနုပသယိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿ
 သိသာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အရိယဝိဟာရောဣတိ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရောဣတိ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထထာဂ
 တဝိဟာရောဣတိ၊ ထာခြင်းကောင်းသောဘုရားတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ယံဟိ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗာ၊

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အရိယဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ ထာခြင်းကောင်းသောဆရာတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း။ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အော်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသောသူသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေခါ၊ သေခြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပတ္တမာနဿ၊ မရေခံသေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အလွန်မြတ်သောဆရာမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂစေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အော်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကုန်ခံထိုက်ကုန်သော၊ ဝိသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ ဝုဘိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော။ ဩတိတတာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပတ္တသဒတ္ထံ၊ အစဉ်ချော်အပ်သော မိမိအကျိုးရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိတဘာဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘာဝသံယောဇဉ် ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိ၍၊ ဝိရက္ခာ၊ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ယေ စခေါတေ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အော်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုတိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒိဗ္ဗဓမ္မသုခဝိဟာရယောဂေ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဗညာယစ၊ သက်ပညာအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ အရိယာတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ မြတ်သောသူတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရောဇ္ဈတိရိ၊ ထာခြင်းကောင်းသောဆရာတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ယံတိ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသော

သူသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အရိယဝိဟာရောဇ္ဈတိဝိ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရောဇ္ဈတိဝိ၊ မြတ်သော သူတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရော ဇ္ဈတိဝိ၊ ထာခြင်း ကောင်းသောတရားတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာနာပါနိသယုတ် သမာဓိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်ငွေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောတည် ကြည်ခြင်းကို၊ ဝဒေယျော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြား လိုက်ရ၏။ ။

ပဌမဇ္ဈိယနိသယုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၃ ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာယောမသကံ ဘိသော၊ အရှင်လောမသကံဘိယသည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိလ ဝတ္ထုတ္ထိ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ နိဂြောဓရာမေ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာနာ မော၊ မဟာနာမ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာယောမသကံဘိ ယော၊ အရှင်လောမသကံဘိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ ထိုအရှင်လောမ သကံဘိယရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ထောမသကံဘိယံ၊ အရှင်လောမသကံဘိယကို၊ အဘိဝါ ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျော့ပတ် သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ထောမသကံဘိယံ၊ အရှင် လောမသကံဘိယကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယောသေခေါ ဝိဟာရော၊ အကြင်သောတို့၏နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောသေခေါဝိဟာရော၊ ထို သောတို့၏နေခြင်းသည်၊ တထာဂတဝိဟာရော၊ နှုခေါ၊ မြတ်စွာတရားတို့၏ နေခြင်းပင်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ သေခေါဝိဟာရော၊ သေတို့၏ နေခြင်းသည်၊ အညော၊ တပါးလေထော၊ တထာဂတဝိဟာရော၊ မြတ်စွာ ဘုရားတို့၏နေခြင်းသည်၊ အညော၊ တပါးလေထော၊ ဇ္ဈတိတေဝဝနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှော့၏။ အာဝုသောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ် ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောသေခေါဝိဟာရော၊ အကြင်သောတို့၏ နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သေဝ၊ ထိုသောတို့၏ နေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ တထာဂတဝိဟာ

ရော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏နေခြင်းသည်၊ နဟောတိ မဖြစ်၊ အာရုဿောမဟာ
 နာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သေခေါဝိဟာရော၊ သေခတို့၏နေခြင်း
 သည်၊ အညော၊ တပါးတည်း၊ တထာဂတဝိဟာရော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏
 နေခြင်းသည်၊ အညော၊ တပါးတည်း။ အာရုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာ
 နာမ်၊ သေခါ၊ သေခဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မရောက်သေးသော
 အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊
 အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂ
 သေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ငါးပါး
 သောကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ကာမစ္ဆန္ဒနိဝရဏံ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို လျချင်ခြင်းဟူသော
 ကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏၊ ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ကုသိုလ်တို့ကိုဖုံး
 လွှမ်းတတ်သောတရားကို၊ (ပ)။ ထိန မိဒ္ဓန္ဒနိဝရဏံ၊ စိတ်စေတသိက်တို့၏
 လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်းဟူသော ကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောတရား
 ကို၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုပ္ပနိဝရဏံ၊ ဖျံလွင့်ခြင်းနှောင်တ တာန်ပူပန်ခြင်း ဟူသော
 ကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်း တတ်သောတရားကို၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏံ၊ ယုံမှား
 ခြင်းဟူသောကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အာရုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ သေခါ၊ သေခ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မရောက်သေးသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်
 သော၊ ယေဝိတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်
 လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂသေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေနိဝရဏေ၊ ဤ
 ကုသိုလ်တို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အာရုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ အရဟန္တော၊
 ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကုန်သော။ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိ
 သူနုသော၊ ဝုထိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ ကထ
 ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ကိစ္စရှိကုန်သော၊ ဩဟိတတာရာ၊ ချအပ်
 ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပတ္တယဒတ္ထာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရေခံအပ်သော

အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မိမိအကျိုးရှိကုန်သော၊ ပရိက္ခိဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိကုန်၍၊ ဝိရတ္တာ၊ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ယေစတေတိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ထည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စနိဝရဏာ၊ ငါးပါးသောကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥဒ္ဓိန္နမူထာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအရင်းရှိကုန်ပြီ၊ တာဇာဝတ္ထု၊ ကတာထန်းပင်ဝတ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီးအာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်ပြီ၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဟူမူကား၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏံ၊ အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကိုလိုချင်ခြင်းဟူသောကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောတရားကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဥဒ္ဓိန္နမူထံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအရင်းရှိပြီ၊ တာဇာဝတ္ထု၊ ကတာထန်းပင်ဝတ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ပြီ၊ အနဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ပြီ၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိပြီ၊ အာဂုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်ကုန်သော၊ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော အရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အရဟတ္တမဂ် တည်းဟူသောကိစ္စရှိကုန်သော၊ ဩဟိတ ဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန် ရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောမိမိအကျိုးရှိကုန်သော၊ ပရိက္ခိဏဘဝ သံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိကုန်၍၊ ဝိရတ္တာ၊ လွတ်ကုန်ပြီးသော၊ ယေစတေတိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေနိဝရဏာ၊ ဤကုသိုလ်တို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သောတရားတို့ကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥဒ္ဓိန္နမူထာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသောအရင်းရှိကုန်ပြီ၊ တာဇာဝတ္ထု၊ ကတာထန်းပင်ဝတ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနဘာဝံကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်ပြီ၊ အာဂုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ ထံထိုတရားကို၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝေဗိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သေခေါ်ဟောရော၊ သေခတ်တို့၏နေခြင်းသည်၊ အညောဝ၊ ထပါးသာရွှင်ထည်း၊ တထာဂတဝိဟာရော၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏နေခြင်းသည်၊

အညော၊ တပါးသာလျှင်တည်း၊ အာဂုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊
 ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣစ္ဆာ
 နဂံ၊ သ၊ ဣစ္ဆာနဂံ၊ လဂ္ဂာ၌၊ ဣစ္ဆာနဂံ၊ ထဝနသဏ္ဍေ၊ ဣစ္ဆာနဂံ၊ ထတော၊ အုတ်၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ တကြံခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ အာဂုဿော
 မဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေထော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ထိစေထော်
 မူ သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံး
 ထပတ်လုံး၊ ပဋိသလ္လိယံ၊ တုံ၊ တယေဝံ၊ ထည်းတည်းကိန်းခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလို
 ရှိ၏၊ ဝိဏ္ဏုပါ၊ တနိဟာရိ၊ ကေန၊ ဆွမ်းကိုဆောင်သော၊ ဧကေန၊ တယေဝံသော
 ရဟန်းကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ဧကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်။
 ဥပသကံမိ၊ တဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်သည်။ နမိနအမ္ဘိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ
 ထိ၊ ထိစေထော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ အာဂုဿောမဟာနာမ၊ တကာမဟာနာမ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပဋိသုက္ခာ၊ ဝန်ခံကုန်၍၊ ဝိဏ္ဏုပါ၊ တနိဟာရ
 ကေန၊ ဆွမ်းကို ဆောင်တတ်သော။ ဧကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်း
 ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ဧကေနမိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ နာသုဗုဓုပသကံမိ၊ မကပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာဂု
 ဿော၊ တကာမဟာနာမ်၊ အကခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တဿတေမာသဿ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးထ၌၊ အစ္စယေန၊ လွန်သော အခါ၌၊
 ပဋိသလ္လာတာ၊ ကိုယ်တော်အထည်း တည်းကိန်းရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ ထသည်
 ရှိသော်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေထော်မူ၏၊ ကိံ အာမန္တေ
 ထိ၊ အဘယ်သို့ထိစေထော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အညတိတ္ထိ၊ ဘာ၊ သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
 ကာ၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမေတာဂေါ၊ တမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်၊ ကတမေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်၊
 ဝဿာဝါသံ၊ ဝါတွင်းသုံးထပတ်လုံး၊ ဗဟုယံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝိဟာထိ၊
 နေသနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သစေသုဗ္ဗယျံ၊ အကယ်၍ မေးကုန် ပြားအံ့၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့
 သည်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော၊
 တေသံပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊
 ဖြေကြားကြကုန်လော့၊ ကိံ ဗျာကရေယျာထ၊ အဘယ်သို့ဖြေကြား ကုန်

အံ့နည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဝဝါမြတ်စွာထူးသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အာနာပါနသတိသမာဓိနာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇ
 သောတည်ကြည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဿဝါသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဗဟုလံ၊
 အကြိမ်များစွာ၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျာထ၊ မြေကြား
 ကုန်လော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါထူးသည်၊ ဣတိ၊ ဤသောသနာ
 တော်၌၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသာမိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်
 စေ၏၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသာမိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊
 ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒိဗံ၊
 ရှည်စွာ၊ အဿသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊
 ဒိဗံ၊ ရှည်စွာ၊ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒိဗံ၊ ရှည်
 စွာ၊ ပဿသာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပာသိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနာတလဲလဲ
 ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိသာမိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊
 ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပာသိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနာတလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဿသိသာမိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာမိ၊ သိ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ အရိယဝိဟာရောဣတိ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍
 ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရောဣတိ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေခြင်းဟူ၍ ထည်း
 ကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရောဣတိ၊ လာခြင်းကောင်းသောထူးတို့၏
 နေခြင်းဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ယံတိ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော
 သူသည်၊ သမ္မာကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အရိယဝိဟာရောဣတိ၊
 အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရောဣတိ၊ မြတ်သော
 သူတို့၏နေခြင်းဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရောဣတိ၊ လာခြင်း
 ကောင်းသောထူးတို့၏ နေခြင်းဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ အာနာပါနသတိ
 သမာဓိံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇသောတည်
 ကြည်ခြင်းကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ သေခါ၊ သေခါဖြစ်ကုန်သော၊ အပတ္တမာန
 သာ၊ မရောက်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိကုန်သော၊ ယေတေ ဘိက္ခု။
 အကြင်ဂဟန်းတို့သည်၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတရားမရှိသော
 ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂဇေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊
 တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဂဟန်းတို့သည်၊
 အာနာပါနသတိသမာဓိံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟဉ္ဇ

သောတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇီ
ကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား
တို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်ကုန်သော၊ ဝိတာ
သဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်သော၊ ဝုထိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော
အရိယမဂ်ရှိကုန်သော၊ ကထကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအရဟတ္တမဂ်
ကိစ္စ ရှိကုန်သော၊ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်ရှိကုန်သော၊
အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရော်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောမိမိ
အကျိုးရှိကုန်သော၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယော
ဇဉ်ရှိကုန်သော၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာ၊ သိကုန်၍၊ ဝိရက္ခာ၊ လွတ်ကုန်ပြီး
သော၊ ယေစတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ထည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ထေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
ကိုအော်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေ
အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
ဒိဋ္ဌေဝဓဓ္မေ၊ မျက်မှော်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သုခဝိဟာရာယစေဝ၊
ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဇညာယစ၊ သတိ
ပညာအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အရိယဝိဟာရောဇ္ဇတိရိ၊ အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိ
ဟာရောဇ္ဇတိရိ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာဂတ
ဝိဟာရောဇ္ဇတိရိ၊ ထာခြင်းကောင်းသော ဘုရားတို့၏ နေခြင်းဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ယံဟိ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ပာ၊
ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အရိယဝိဟာရောဇ္ဇတိရိ၊ အရိယာတို့၏ နေ
ခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိ ဘာရောဇ္ဇတိရိ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေခြင်း
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တထာဂတဝိဟာရောဇ္ဇတိရိ၊ ထာခြင်းကောင်းသော
ဘုရားတို့၏နေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်
သက်ဝင်သက်ကို အော်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဝဒမာ
နော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ အာဂုဿာမဟာနာမ၊ ထကာမဟာနာမ်၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤတရားကို၊ ဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သောပရိယာဟ်အား
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ သေခေါဝိဟာရော၊
သေခတို့၏နေခြင်းသည်။ အညောဝ၊ တပါးသာလျှင်ထည်း၊ တထာဂတ

ဝိဟာရော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ နေခြင်းသည်၊ အညော၊ တပါးသာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ခုတ်ယအသန္တိယသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၄ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂပန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီး သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂပန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကမေဗ္ဗော၊ ထရသော တရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပူရေထိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ် များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧန္ဒြေစိပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧက မေဗ္ဗော၊ ထရသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိ ကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပူရေထိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊

အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧစ္စန္ဒရ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိဿောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိန္ဒုခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထီ ကတော၊ အကြိမ် များစွာ ပြုအပ် ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဧစ္စန္ဒရ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိဿောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ကတမောပန၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါနဿတိ၊ သမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောထည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထိခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္ထ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထိခြင်းငှါဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဧစ္စန္ဒရ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာနာပါနဿတိ၊ သမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောထည်ကြည်ခြင်းသည်။ ကထံဘာဓိတော၊ အဘယ်သို့ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုထီကတော၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေသနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊

ရဟန်းသည်။ အရညဂတောဝါ။ တောအရပ်သို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ ထည်း
ကောင်း။ ဓူက္ခမူထ ဂတောဝါ။ သစ်ပင် ရင်းသို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ ထည်း
ကောင်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ။ သိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်း
ကောင်း။ ပလ္လင်္ဂီ။ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ။ ဘွဲ့၍။ ဥဇု။ ဖြောင့်စွာ။
ကာယံ။ ကိုယ်ကို။ ပဏိဝေယ။ ထား၍။ ပရိရခံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ သတိံ။
သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတိ။ ထိုင်နေ၏။ သောသိက္ခ။ ထို
ရဟန်းသည်။ သတောဝါ။ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာ။ သျှင်။ အဿသတိ။ ထွက်
သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သထောဝါ။ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာ။ သျှင်။ ပဿသတိ။
ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ ဒီဗံဝါ။ ရှည်စွာမူထည်း။ အဿသန္တော။ ထွက်သက်
ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဗံ။ ရှည်စွာ။ အဿသဒိတိ။ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ
၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ။ သိ၏။ ဒီဗံဝါ။ ရှည်စွာမူထည်း။ ပဿသန္တော။ ဝင်သက်
ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ပဿသဒိတိ။ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာနာ
တိ။ သိ၏။ ဝိတ္ထာပော။ ချဲ့အပ်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ။ စွန့်ခြင်းကိုအာနံတလဲလဲ
ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿ သိဿာဒိတိ။ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။
သိက္ခတိ။ ကျင့်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ။ စွန့်ခြင်းကို အာနံတလဲလဲ ရှုထေ့
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဿသိဿာဒိတိ။ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ။
ကျင့်၏။ အာနန္ဓ။ အာနန္ဓာ။ တထိံ။ သမယေ။ အကြင်အခါ၌။ သိက္ခ။ ရဟန်း
သည်။ ဒီဗံဝါ။ ရှည်စွာမူထည်း။ အဿသန္တော။ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်
ရှိသော်။ ဒီဗံ။ ရှည်စွာ။ အဿသဒိတိ။ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာ
နာတိ။ သိ၏။ ဒီဗံဝါ။ ရှည်စွာမူထည်း။ ပဿသန္တော။ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ
သည်ရှိသော်။ ဒီဗံ။ ရှည်စွာ။ ပဿသဒိတိ။ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာ
နာတိ။ သိ၏။ ရာယံ။ တိုစွာ။ (ပ)။ ကာယသင်္ခါရံ။ အရှုပြင်း၍ ရှုရင်းသော
ထွက်သက်ကို။ ပဿ ဗ္ဗ ယံပဿ ဗ္ဗ ယန္တော။ သာယာဖြေ့ညှင်းရှုခြင်းဖြင့်
ငြိမ်းစေထုက်။ အဿသိဿာဒိတိ။ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ
ကျင့်၏။ ကာယသင်္ခါရံ။ အရှုပြင်း၍ရှုရင်းသော ဝင်သက်ကို။ ပဿ ဗ္ဗ
ယံပဿ ဗ္ဗ ယန္တော။ သာယာဖြေ့ညှင်းရှုခြင်းဖြင့်ငြိမ်းစေထုက်။ ပဿ
သိဿာဒိတိ။ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ။ ကျင့်၏။ အာနန္ဓ။ အာနန္ဓာ
တထိံ။ သမယေ။ ထိုအခါ၌။ သိက္ခ။ ရဟန်းသည်။ ကာယေ။ ဆံအစရှိသော
အပေါင်း၌။ ကာယာနုပဿိ။ ဆံအစရှိသော အပေါင်းကို အာနံတလဲလဲ
ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတာပိ။ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောထုံထုရှိ
သည်ဖြစ်၍။ သမ္မဇာနော။ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ။ သတိ

ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံး
မသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ယဒိဒံအနိဒံ အဿာသပဿာသံ၊ အကြင် ထွက်သက် ဝင်သက်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒိဒံအနိဒံအဿာသပဿာသံ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်ကို၊
ကာယညတရံ၊ များသောကာယတို့တွင်ကာယတပါးဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်။ ဇေတံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာယာနူပယာပီ၊
ဆံအစရှိသောအပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊
ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်
ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကန္တိ၊
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍
ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်။ ဝိတိပုဋိသံဝေဒီ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ထင်စေထွက်၊ အဿ
သိဿာပိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။ သုဗ္ဗဒ္ဓိသံဝေ
ဒီ၊ ချမ်းသာကိုထင်စေထွက်၊ ဝိတ္တသင်္ခါ၊ ဝေဒိသံဝေဒီ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်အပ်
သောဝိတက် ဝိစာရဌတပါးသော စေတသိက်ငါးဆယ်ကို ထင်စေထွက်၊
ဝိတ္တသင်္ခါ၊ ဝိတံသည်ပြုပြင်အပ်သော ဝိတက်ဝိစာရဌတပါးသော စေတ
သိက်ငါးဆယ်ကို၊ ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ ငြိမ်းစေထွက်၊ အဿ
သိဿာပိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တသင်္ခါ၊
ဝိတံသည်ပြုပြင်အပ်သောဝိတက်ဝိစာရဌတပါးသောစေတသိက်ငါးဆယ်
ကို၊ ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ ငြိမ်းစေထွက်၊ ပဿသိဿာပိတိ၊ ဝင်
သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဘိက္ခုတိ၊ ကျင့်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တတ္ထိံသမ
ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနူပယာပီ
ဝေဒနာကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို
ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာ
ဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုယိကာရံ၊ နှလုံးထွင်း

ခြင်းရှိသော၊ ယဒိဒံယံအံဒံ အဿာသပဿာသံ၊ အကြင် ထွက်သက်ဝင် သက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒိဒံတံအံဒံ အဿာသပဿာသံ၊ ထိုထွက်သက် ဝင်သက်ကိုဝေဒနာဉာဏရုံ၊ ဈာနသောဝေဒနာတို့တွင်ဝေဒနာတပါးဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာသျှ၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနူပသီ၊ ဝေဒနာကိုအဘန် တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝကော၊ ဝေဝက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တပ္ပဋိဝံဝေဒိ၊ မိတ်ကို ထင်စေလျက်၊ အဿသိဿာပီတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တပ္ပဋိဝံဝေဒိ၊ မိတ်ကိုထင်စေလျက်၊ ပဿသိဿာပီတိ၊ ဝင် သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဘိပ္ပမောစယံ၊ ရှင်စေလျက်၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သမာဓတံ၊ ကောင်းစွာထားလျက်၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ် ကို၊ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်၊ အဿသိဿာပီတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ အံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်၊ ပဿ သိဿာပီတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ ဝိတ္တာနူပသီ၊ မိတ်ကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေ သာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဝကော၊ ဝေဝက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿပောတု၊ အဘယ်အ ကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ရဋ္ဌဿ တိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသော၊ အသမ္ပဇာနဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာမရှိ သောရဟန်းအား။ အာနာပါနသတိသမာဓိဘာဝနံ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် ကိုအော်ခေခြင်းနှင့်ဗျာဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းကိုပွားခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟော တော်မူ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တေ၊ မိတ်၌၊ ဝိတ္တာနူပသီ၊ မိတ်ကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်

စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည် ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမ နုဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဝိရာဂါ နုပဿိ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓာ နုပဿိ၊ ချုပ်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာဒိတိ၊ ထွက် သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခာဘိ၊ ကျင့်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာဒိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ အံ့ဟူ၍၊ သိက္ခာဘိ၊ ကျင့်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကိုအဘန် တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း သည်၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနုဿာနံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း တို့ကို။ ယံတံပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပယ်ခြင်းကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဇ္ဈ၊ ပေက္ခိတာ၊ ထျစ်ထျစ်ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယောကော၊ ယောကဋ္ဌ။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနုဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာနုပပါနုဿတိ သမာပိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်စေခြင်းနှင့် ယှဉ်သောထည် ကြည်ခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာဝိတော၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟု တီကတော၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကိုနုသော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်

တို့သည်၊ ကထံဘာဝိတာစ၊ အဘယ်သို့ ပွားစေအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊
 ကထံ ဗဟုတိ ကာတာစ၊ အဘယ်သို့ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် ကုန်သည် ရှိ
 သော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သိခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန် သော တရား
 တို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်သနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံ သမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်း၌၊
 ကာယာနူပသိ၊ ဆံအစရှိသော အပေါင်းကို အဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ သတိ၊ သတိ
 သည်၊ အသံ၊ ခုဋ္ဌာ၊ မေဇေယျ၊ မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်
 ခြင်းသတိသည်၊ အသံ၊ ခုဋ္ဌာ၊ မေဇေယျ၊ မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အောက်မေ့
 ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်
 စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အောက်မေ့ခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာ သိ
 ခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော ကောင်း
 စွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာဝနာ၊ ပရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၊ ဖြစ်ပြည့်စုံ
 ခြင်းသို့၊ ဣတ္ထတိ၊ ရောက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား
 ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ပဝိစရတိ၊ ဥာဏ်ကို စေထွတ်
 ၏၊ ပရိဝိမံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတော၊ သတိရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တံ၊ ဓမ္မံ၊ ထိုတရား
 ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ပဝိစရတိ၊ ဥာဏ်ကို စေထွတ်
 ၏၊ ပရိဝိမံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တထိံ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်း၏၊ ဓမ္မဝိစယ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တရားတို့ကို
 ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရား သည်၊
 အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တရားတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသော
 ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံ သမ

ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တရားတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ထံခမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဗိစိနတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ ပဗိစရတော၊ ဉာဏ်ကိုစေထွတ်သော၊ ပရိဝိဓံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတော၊ ရောက်သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အသုဇ္ဈိနံ၊ မတွန့်သည်ဖြစ်၍၊ အာရဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထံခမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဗိစိနတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ ပဗိစရတော၊ ဉာဏ်ကိုစေထွတ်သော၊ ပရိဝိဓံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတော၊ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်၊ အသုဇ္ဈိနံ၊ မတွန့်သည်ဖြစ်၍၊ အာရဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသောလုံ့လရှိသောရဟန်းအား၊ နိရာမိဿ၊ ကိလေသာမှကင်းသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသောလုံ့လရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ နိရာမိဿ၊ ကိလေသာမှကင်းသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာ သိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဝီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သောနှလုံးရှိသောရဟန်း၏။ ကာယောဝိ၊ ကိုယ်သည်

လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ စိတ္တန္တိစိတ်သည်လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝီတိမနဿ၊ နှစ်သက်သော နှလုံး ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ကာယောဝိ၊ ကံယ်သည် လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ စိတ္တန္တိစိတ်သည်လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ယထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပဿန္တိကာယဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသောရဟန်းအား၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဿန္တိကာယဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တည်ကြည်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တည်ကြည်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ တည်ကြည်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ ထိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊ ထုတ်ထူ၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊ ထုတ်ထူ၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ထုတ်ထူ၊ ရှုခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊

တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထုတ်
 ထုတ်ရှုခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဥပေက္ခာ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထုတ်ရှုခြင်းဟူသော ကောင်းစွာထိခြင်းငှါ ဖြစ်သော
 တရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနု
 ပာသိ၊ တရားကို အဘန်တလဲလဲရှုထေ့ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဗ္ဗိတသတိ၊ ထင်
 သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မေ့ထော့
 ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံသမယေ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဥပဗ္ဗိတာ၊ တည်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အ
 သံရဋ္ဌာ၊ မေ့ထော့ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော
 ကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ
 အော်မေ့ခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ
 အော်မေ့ခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ ဘာဝနာပါ
 ရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ မှော်၏၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သတိပဋ္ဌာန်
 သတိပဋ္ဌာန်ကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံယထာ၊ ချဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ ဖေံထထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာ
 ဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အန္တုပေက္ခိ
 တာ၊ ထုတ်ထုတ်ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယထိံသမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊
 တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အန္တုပေက္ခိတာ၊
 ထုတ်ထုတ်ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်း၏၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထုတ်ရှုခြင်းဟူသောကောင်းစွာ
 ထိခြင်းငှါ ဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊
 ထုတ်ထုတ်ရှုခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါ ဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေ

တိ၊ ပွားစေ၏။ တထိံသမယော၊ ထိုအခါ၌၊ တိက္ခါနော၊ ရဟန်း၏။ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂေ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသောကောင်းစွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရား သည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ သည်၊ ဧဝံဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုလိကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ထိခြင်းငှါဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန် ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ကာဝံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုလိ ကတာ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာဝါရိတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန် သနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခါရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်း ကိုမှီသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ အောက်မေ့ခြင်း ဟူသောကောင်း စွာထိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို မှီသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို မှီသော၊ နိရောဓ နိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကို မှီသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ ညွတ်သော၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူသော ကောင်း စွာထိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ သည်၊ ဧဝံဘာဝိတာ၊ ဤသို့ ပွားစေအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုလိ ကတာ၊ ဤသို့ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာဝါရိတ္ထိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိဇ္ဇာ အရ ဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၊ ပရိ ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယအာနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၅ ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂပါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော် မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ

ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ နိသိဒ္ဓိခေါ်၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာဟာသ္မန္တံအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ဣတိဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ်၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘဂဝံ မူလကော၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင်အရင်းရှိကုန်၏၊ (ပ)၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ ပြည့်စေ၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ဣတိဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုတီကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့ကို၊

ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဧသော၊ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အာနာပါနသသတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေခြင်းနှင့် ယှဉ်သော တည်ကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကေ၊ ဓမ္မော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထိ ကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အာနာပါနသသတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေခြင်းနှင့်ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံဘာဝိတော၊ အဘယ်သို့ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုထိကတာ၊ အဘယ်သို့ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေသနည်း၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဧဝံဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထအာနန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၆ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဇာ၊ များစွာကုန်သော၊ တိက္ခ။
 ရဟန်းတို့သည်၊ ယေဒ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ ထေဒ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ
 သု၊ ကပ်ဝေကုန်၏။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်ဝေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ သု၊ ထိုင်နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျှောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ သေ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေတိက္ခ။ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဝေါရံ၊ ယျှောက်ကုန်၏။ ကိံအဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျှောက်ကုန်သနည်း၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကမေဗ္ဗော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊
 ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်
 စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွား
 စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေ
 ကုန်၏။ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွား
 စေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ဧန္ဒုနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်
 ၏။ ဣတိဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိခေါ၊ ရှိပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ယျှောက်ကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကမေဗ္ဗော၊ တခုသောတရား
 သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များ
 စွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်
 ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်များစွာပြု
 အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့
 သည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတော၊ အကြိမ်
 များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧန္ဒုနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိဧသောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိ
 ခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင် ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကမေဗ္ဗော၊ တခုသောတရားသည်၊ ဘာဝိတော၊

ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုထီကတော့၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် သည်ရှိ
သော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်
စေ၏။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွား
စေအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီ ကတော့၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊
ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်။ ဘာဝိ
တာ၊ ပွားစေအပ်သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထီ ကတော့၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊
ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ-ဧသော ဓမ္မော၊ ဤတရား သည်၊ ကတမော ပန၊
အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငွေ့ကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါနသတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေ
ခြင်းနှင့် ဖွဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကဓမ္မော၊ တခုသော
တရားသည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ် သည် ရှိသော်၊ ဗဟုထီ ကတော့၊
အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတိ
ပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်
သော၊ သတိ ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် တို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထီကတော့၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊
ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ ပရိ
ပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ ၊ သိခြင်းငှါဖြစ်
ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗဟုထီ
ကတော့၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာဝိရတ္ထိံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနသတိသမာ
ဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေခြင်းနှင့် ဖွဉ်သောတည် ကြည်ခြင်း
သည်။ ကထံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေ အပ်သည်ရှိသော်။ ကထံဗဟု
ထီကတော့၊ အဘယ်သို့ အကြိမ်များ စွာအပ် သည် ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊
ထေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ
သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤအာသနာထေင်္ဂီ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ ထည်းကောင်း။
(ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါ
ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဧဝံဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိ

သော်၊ ဧဝံဗဟုဏီကတာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝိရတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုတ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုတ်သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စုံ
စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမဘိက္ခုသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀၇) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန် သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူ ရာအရပ်သို့၊
ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဿိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊
သင့်တင့် ထျောက်ပတ် သောအရပ်၌၊ နိဿိဒေခေါ၊ ထိုင်နေ ကုန်ပြီးသော၊
ထေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစံ၊ ဤသို့
သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်
မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကမဗ္ဗော၊ ထရသောထရားသည်၊ ဘာဝိ
တော၊ ပွားစေအပ် သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေ
တိ၊ ပြည့်စေ၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိ
တာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊
ပြည့်စေကုန်၏၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊
ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဧန္ဒြ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်
၏၊ ဣတိ၊ သောဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ နော၊ အကုန်တို့အား၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်၊ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရား သာဠျင် အရင်း
ရှိကုန်၏။ (ပ)၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစံ၊ စကားထော်ကို၊
သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဓာရေသာန္တိ၊ ဆောင်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ထျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧက
မဗ္ဗော၊ ထရသော ထရားသည်၊ ဘာဝိတော၊ ပွားစေ အပ်သည် ရှိသော်၊
ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါး

ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊
ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိဇေသော၊ ဓမ္မေ၊
ဤတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်သာ သျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧက
ဓမ္မေတရားသောတရားသည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟု
ထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေတရား တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေတရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟု
ထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန် သည်ရှိ သော်၊
ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဣတိဇေသော၊ ဓမ္မေ၊
ဤတရားသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါ
နဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဟပ်သော
တည်ကြည်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကဓမ္မေ၊ တရားသည်။ တရားသည်။
ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြု
အပ်သည်ရှိသော်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်
တို့ကို၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိ
ပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊
ပြည့်စုံကုန်၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်း၌ ဖြစ်ကုန်သော
တရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကတာ၊
အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇာဓုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုထိဝိဇ္ဇာ
အရဟတ္တဖိုထိသမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ ခြင်းနှင့်

ယှဉ်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံတာဝိတော၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်
သည်ရှိသော်၊ ကထံဗဟုထိကတော၊ အဘယ်သို့ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သတ်ပဋ္ဌာနေ၊ သတ်ပဋ္ဌာန်တို့
ကို၊ ပရိပူရေထိ၊ ပြည့်စေသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သည်
ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဓူက္ခမုထဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း၊ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း၊ ပလ္လင်္ဂံထက်ပယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊
ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ပဏ်ဓာယ၊ ထား၍၊ ပရိရခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊ သတိံ၊ သတိ
ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သတော
ဝါ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဿသတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ သ
တောဝါ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿသတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ၏၊ (ပ)၊
ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသထိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနိတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿ
သိသာသိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ
နူပသထိ၊ စွန့်ခြင်းကိုအာနိတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိသာသိတိ၊
ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ
သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒီဗံဝါ၊ ရှည်စွာမူထည်း။
အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿ
သာသိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဒီဗံဝါ၊ ရှည်စွာ
မူထည်း။ ပဿသန္တော၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒီဗံ၊ ရှည်စွာ၊
ပဿသာသိတိ၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရသယံဝါ၊
တိုစွာမူထည်း။ အဿသန္တော၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ (ပ)၊
သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒိ၊ အလုံးစုံသောထွက်သက်၏အစအထယ်အဆုံးသုံး
ပါးအပေါင်းကိုထင်စေလျက်။ (ပ)၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ အရူပြင်း၍ရုန်ရင်းသော
ထွက်သက်ကို၊ ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေးညှင်း ရှုခြင်းဖြင့်
ငြိမ်းစေလျက်၊ အဿသိသာသိတိ၊ ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခ
တိ၊ ကျင့်၏၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ အရှိုက် ပြင်း၍ ရုန်ရင်းသော ဝင်သက်ကို၊
ပဿန္တယံပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေးညှင်းရှိုက်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်းစေလျက်၊
ပဿသိသာသိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံသမယေ၊ တိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊
ခံအစရှိသော အပေါင်း၌၊ ကာယာနူပသထိ၊ ခံအစရှိသော အပေါင်းကို

အာနာပါတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကဋ္ဌိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဘိပဋိသံဝေဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ထင်စွာပြုလျက်၊ (ပ)၊ သုခပဋိ သံဝေဒိ၊ ချမ်းသာကိုထင်စွာပြုလျက်၊ စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒိ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်အပ်သော ပိတက်ဝိစာရမှတစ်ပါးသောစေတသိက် ငါးဆယ်ကိုထင်စေလျက်၊ စိတ္တသင်္ခါရံ၊ စိတ်သည် ပြုပြင်အပ်သော ပိတက်ဝိစာရမှ တစ်ပါးသောစေတသိက်ငါးဆယ်ကို၊ ပဿန္တယံ ပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေးညှင်းလေထုတ်ခြင်းဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်၊ အဿသိသာသိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ စိတ္တသင်္ခါရံ၊ စိတ်သည်ပြုပြင်အပ်သော ပိတက်ဝိစာရမှတစ်ပါးသောစေတသိက်ငါးဆယ်ကို၊ ပဿန္တယံ ပဿန္တယန္တော၊ သာယာဖြေးညှင်းလေရှိုက်ခြင်းဖြင့်ငြိမ်းစေလျက်၊ ပဿသိသာသိတိ၊ ပင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုဟာပီ၊ ဝေဒနာကို အာနာပါတလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကဋ္ဌိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ် ခြင်းသည်၊ ကိလေဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ယဒိဒံယံအုဒံ အဿာသပဿာသံ၊ အကြင်ထွက်သက်ပင်သက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒိဒံယံအုဒံ အဿာသပဿာသံ၊ ထိုထွက်သက် ပင်သက်ကို၊ ဝေဒနာညတရံ၊ များသောဝေဒနာ တို့တွင် တစ်ပါးသောဝေဒနာဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ထိုကရားကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသော သနာတော်၌၊ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ ဝေဒနာနုဟာပီ၊ ဝေဒနာကိုအာနာပါတလဲလဲရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လော

ကော၊ လောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိ
 နေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ သမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သံဝေဒါ၊ စိတ်ကိုထင်စေထွက်၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပမောဒဿံ၊ ရှင်စေထွက်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒတံ၊
 ကောင်းစွာထားထွက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဒတံ၊ ကောင်းစွာထားထွက်၊ ပဿ
 သိဿာမိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိ
 မောစယံ၊ လွတ်စေထွက်၊ အဿသိဿာမိတိ၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ
 ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေထွက်၊ ပဿသိဿာ
 မိတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဝိတ္တာနုပဿိ၊
 စိတ်ကိုအတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်
 စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေထု၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခုဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသော
 အသမ္ပဇနဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာမရှိသောရဟန်းအား၊ အာနာပါနဿတိ
 သမာဓိဘဝံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
 တည်ကြည်ခြင်းကိုပွားခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မမူ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဝိတ္တာနုပဿိ၊
 စိတ်ကိုအတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်
 စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောကန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စကိုအတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 (ပ)ဝိရာဂါနုပဿိ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုအတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိ
 ဇရာဓာနုပဿိ၊ ချုပ်ခြင်းကိုအတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ
 နုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကို အတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿသိဿာ

မိတ်၊ ထွက်သက် ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ပဋိနိဿ-ဂ္ဂါနူပသတိ၊
 စွန့်ခြင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာမိတ်၊ ဝင်သက်
 ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသတိ၊ တရားကို
 အဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိုလေသာကို ပူပန်စေတတ်
 သောလုံ့ထရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သ
 တိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်
 ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ လိုချင်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊
 ဖိတံပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပယ်ခြင်းကို၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒိက္ခာ၊ မြင်၍၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊
 သျှစ်ထူ၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပသတိ၊ တရားကိုအဘန်တလဲလဲ
 ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာတာပီ၊ ကိုလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့ထ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိ
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံ၊ လိုချင်ခြင်း
 နှလုံးမသာယာခြင်းတို့ကို၊ ဝိနေယျ၊ ပျောက်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနသတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကိုအောက်မှေ
 ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောထည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဧဝံဘာဝိတော၊ ဤသို့ပွားစေအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဧဝံဗဟုထိကတော၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊
 ပြည့်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာ
 နာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ကထံဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ ကထံဗဟုထိကတော၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားတို့
 ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံသမယေ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်း၌၊ ကာ
 ယာနူပသတိ၊ ဆံအစရှိသောအပေါင်းကိုအဘန်တလဲလဲရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဥပမ္ဘိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထိံသမ
 ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မှေ့ထော့ခြင်း မရှိသည်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်း၏။ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အသံရဋ္ဌာ၊ မှေ့ထောင့်
 ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်း၏။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မှေ့ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်း
 ဌာဖြစ်သောတရားသည်။ အာရဇ္ဈေ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မှေ့ခြင်း
 ဟူသောကောင်းစွာသိခြင်း၌ ဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်
 မှေ့ခြင်းဟူသောကောင်းစွာ သိခြင်း၌ဖြစ်သောတရားသည်။ ဘာဝနာပါရိ
 ပုရိံ၊ တာဝနာ၏ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေထွက်။
 တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ပဝိစရတိ၊
 ညွှန်ကို စေ့ထွတ်၏။ ပရိဝိဓံသံ၊ စုံစမ်းခြင်း၊ ရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ
 ရန္တော၊ နေထွက်။ တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတိ၊ ဆင်
 ခြင်၏။ ပဝိစရတိ၊ ညွှန်ကိုစေ့ထွတ်၏။ ပရိဝိဓံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊
 အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဓမ္မဝိစ
 ယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တရားတို့ကိုဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသောကောင်းစွာသိခြင်း၌
 ဖြစ်သောတရားသည်။ အာရဇ္ဈေ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမ
 ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တရားတို့ကို
 ဆင်ခြင်ခြင်း ဟူသောကောင်းစွာသိခြင်း၌ဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွားစေ၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ ဓမ္မဝိစယ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တရားတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်း၌
 ဖြစ်သော တရားသည်။ ဘာဝနာ ပါရိပုရိံ၊ တာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊
 ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတော၊
 ဆင်ခြင်သော၊ ပဝိစရတော၊ ညွှန်ကိုစေ့ထွတ်သော၊ ပရိဝိဓံသံ၊ စုံစမ်း
 ခြင်း ရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတော၊ ရောက်သော၊ တထာ၊ ထိုရဟန်းအား၊
 အသလ္လိန္နံ၊ မတွန့်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လသည်။ အာရဇ္ဈံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ တံခမ္ဘံ၊
 ထိုတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစိနတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ ပဝိစရ

တော၊ ဥာဏ်ကို စေတနာတော်၊ ပရိဝိမံသံ၊ စုံစမ်းခြင်းရှာခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ
 တော၊ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ အသလ္လိနံ၊ မတွန့်သော၊ ဝိရိယံ၊
 လုံ့လသည်၊ အာရဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အားထုတ်ခြင်း
 ဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိရိယ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ အားထုတ်ခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော
 တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အားထုတ်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ
 ဖြစ်သောတရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏၊ အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသောလုံ့လရှိသောရဟန်း
 အား၊ နိရာမိဿ၊ ကိလေသာတို့မှကင်းသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အာရဒ္ဓဝိရိ
 ယဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသောလုံ့လရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိရာ
 မိဿ၊ ကိလေသာတို့မှကင်းသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေ၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်
 ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရား
 ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 ဝီတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂေ၊ နှစ်သက်ခြင်းဟူသောကောင်းစွာ သိခြင်းငှါဖြစ်သော
 တရားသည်၊ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဝီ
 တိမနဿ၊ နှစ်လိုသောနှလုံးရှိသောရဟန်း၏၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း
 ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဝိတ္တန္တိ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယထိံ၊ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝီတိမနဿ၊ နှစ်လိုသောနှလုံးရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ကာယောဝါ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း
 ၏၊ ဝိတ္တန္တိ၊ စိတ်သည်လည်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ပဿန္နိသဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ငြိမ်းခြင်းဟူသောကောင်းစွာ
 သိခြင်းငှါဖြစ်ကုန်သောတရားသည်၊ အာရဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်၊ ပဿတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ငြိမ်း
 ခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ

၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊
 ငြိမ်းခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာဝနာ
 ပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပဿဒ္ဓကာယဿ၊
 ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော ရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမ
 ယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဿဒ္ဓကာယဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသော၊ သုခိ
 နော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သမာဓိ
 ယတိ၊ တည်ကြည်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ တည်ကြည်ခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ
 ဖြစ်သော တရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ
 သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
 ၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ
 တည်ကြည်ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာ
 ဝနာပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥပေက္ခာ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ လျစ်လျူရှုခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော
 တရားသည်၊ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂံ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်း
 ဟူသော ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
 တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊
 လျစ်လျူရှုခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဘာ
 ဝနာပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေဒနာသု၊
 ဝေဒနာတို့၌၊ ဗိက္ကေ၊ စိတ်၌။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဓမ္မာနုပဿိ၊ တရားကို
 အတန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဗ္ဗိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိ

သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိ၊ သတိသည်။ အသံရဋ္ဌာ၊ မေဓေထျှေခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သတိ၊ သတိသည်။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်။ အသံရဋ္ဌာ၊ မေဓေထျှေခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မေ့ခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါဖြစ်သော တရားသည်။ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သတိ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်။ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (ပ)။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊ ထုတ်ထျှေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတာ၊ ထုတ်ထျှေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥပေက္ခာ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထျှေခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်။ အာရဒ္ဓေါ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥပေက္ခာ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထျှေခြင်း ဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥပေက္ခာ၊ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထျှေခြင်းဟူသော ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားသည်။ ဘာဝနာပါရိပုရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ် စက္ကာဓော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်။ ဧဝံ ဘာဝိတာ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ ဗဟုထိကထာ၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ကထံ ဘာဝိတာ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကထံ

ဗဟုထိကတာစ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဝိရုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊ ပြည့်စေ
 ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂ
 ကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိ
 တာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ အောက်မေ့ခြင်းဟူသော
 ကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဝိဝေကနိဿိ
 တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊
 နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်းကိုမှီသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်
 သော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ တရားဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါဖြစ်သော
 တရားကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ (ပ)၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုမှီ
 သော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုမှီသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ခြင်း
 ကိုမှီသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိံ၊ မဂ်သို့ညွတ်သော၊ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊
 ထွက်ရှုခြင်းဟူသောကောင်းစွာသိခြင်းငှါ ဖြစ်သောတရားကို၊ ဘာဝေ
 တိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုထိကတာစ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သော၊
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သိခြင်းငှါဖြစ်သောတရားတို့သည်၊
 ဝိဇ္ဇာဝိရုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိဇ္ဇာ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပရိပူဇေန္တိ၊
 ပြည့်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗဘိက္ခု သုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်
 ဝင်သက်ကိုအောက်မေ့ခြင်းနှင့် ဖွင့်သောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဘာဝိ
 ထော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုထိကထော၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သံယောဇနဂ္ဂဟာနာယ၊ သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံ
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)-(၁၀၀၉)၊ အနုသယသရုတ္တိ၊ ခုနစ်ပါးကို
 ခွါခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁၀၁၀)၊ အဒ္ဓါနပရိညာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁၀၁၁)၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေတရားတို့၏
 ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနာပါ
 နဿတိသမာဓိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့ခြင်းနှင့်ဖွင့်သော

ထည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ကထံဘာဝိတောစ၊ အဘယ်သို့ပွားစေအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ကထံဗဟုထီကတောစ၊ အဘယ်သို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သံယောဇနပ္ပဟာနာယ၊ သံယောဇဉ်ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ အနုသယသရေ္တိဗ္ဗာယ၊ အနုသယကိုခွါခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ အဒ္ဓါနပရိညာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံ
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ ယောအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း
 ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒု
 တိယံ၊ နှစ်ခုမြော်သော၊ ဝေယျာကရဏံယထာ၊ ဖြေကြားခြင်းကဲ့သို့၊ စာထာ၊
 ထိုအထူး၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊
 စွန့်ခြင်းကို အာနုတလဲလဲရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဿသိဿာမီတိ၊ ထွက်
 သက်ကိုဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ၊ စွန့်ခြင်းကို
 အာနုတလဲလဲရှုထော့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿသိဿာမီတိ၊ ဝင်သက်ကိုဖြစ်စေ
 အံ့ဟူ၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာနာပါ
 နုသယတိသမာဓိ၊ ဤထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မှေ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော
 ထည်ကြည်ခြင်းသည်၊ ဝေဘာဝိတော၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သည် ရှိသော်၊
 ဝေဗဟုထီကတော၊ ဤသို့အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သံယော
 ဇနပ္ပဟာနာယ၊ သံယောဇဉ်ကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အနု
 သယသရေ္တိဗ္ဗာယ၊ အနုသယကိုခွါခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အဒ္ဓါန
 ပရိညာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ အာသဝါနံ၊
 အာသဝေါ တရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊
 ဝဂ်ထည်း၊ ။ ထဿ၊ ထိုဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံးသည်ကား၊ ။ ဣတ္ထာနဂီလံ
 ဣတ္ထာနဂီလသုတ်၊ ကင်္ခေယျံ၊ ကင်္ခေယျသုတ်၊ အပရေ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒုဝေ၊ နှစ်
 မားကုန်သော၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒသုတ်တို့၊ ဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ ဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ ပုဂ္ဂံ၍
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်သုတ်တို့၊ သံယောဇနံ၊ သံယော
 ဇနသုတ်၊ အနုသယံ၊ အနုသယသုတ်၊ အဒ္ဓါနံ၊ အဒ္ဓါနသုတ်၊ အာသဝက္ခယာ၊
 အာသဝက္ခယသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊

၁၀၀၂ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ တကြံခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေး မင်းသည်၊ စတုန္ဒီဒီပါနံ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌၊ ဣဿရိယာဗိပစ္စရန္တံ၊ အပိုးရခြင်း၏ အဖြစ်ကြီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာဓေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရိမရတာ၊ ရုတ် နောက်၌၊ သုဝတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းသောရူပါရုံစသည်တို့ဖြင့်မြတ်သော၊ ထောက်၊ နတ်ပြည်၌၊ ဒေဝါနံ ထာဝတီံ သာနံ၊ ထာဝတီံ သာနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ၊ ဗိမာန်၌၊ ကိဉ္ဇာဝိဥပပဇ္ဇ တိ၊ အကယ်၍ကားပဋိသန္ဓေနေ၏။ သော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ အတ္တရာသဗ်ပရိဂတော၊ နတ်ထိုး အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိစ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ကိဉ္ဇာဝိသမပ္ပိတော၊ အကယ်၍ ကားပြည့်စုံ၏။ ပရိစာရေဟိစ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ဖြင့်လည်း၊ ကိဉ္ဇာဝိသမဝီ ဘုတော၊ အကယ်၍ကားပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်၊ စတု ဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ အသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ အ ထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သော၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ အပရိရက္ခောစ၊ မလွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ ဘိရစ္ဆာနံတို့၏အမျိုး၊ ရှာအပရိရက္ခောစ၊ မလွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ပြိက္ခာတို့၏နေရာမှ၊ အပရိရက္ခောစ၊ မလွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသောသူတို့၏လား ရာဖြစ်သောပျက်စီးထျက်ကျရာမှ၊ အပရိရက္ခောစ၊ မလွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသာဝကော၊ ငါထုရားတပည့် သားတော်သည်၊ ဝိဇ္ဇိယထေဝပေန၊ ဆွမ်းခံသဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာဝိ ယာပေတိ၊ အကယ်၍ကား၊ မျှတ၏။ နန္ဒကာနိဗ၊ ပုဆိုးကြမ်းတို့ကိုလည်း၊ ကိဉ္ဇာဝိစာရေ တိ၊ အကယ်၍ကားဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန် သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၏။ အထခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိရက္ခောစ၊ လွတ်သည်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်။ ၁၇၇

ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိ
 ရက္ခောစ၊ လွတ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏
 နေရာအရပ်မှ၊ ပရိရက္ခောစ၊ လွတ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပါယဒုဂ္ဂ
 တိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သောပျက်စီးသူက်ကျ
 ရာမှ၊ ပရိရက္ခောစ၊ လွတ်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုဟိ၊ လေးပါးတို့
 ဟူသည်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ သိက္ခဝေရဟန်းတို့
 နှုခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ငါတုရားတပည့်သားတော်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဓေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
 သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ
 ဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်
 သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာ
 ရဏေန၊ ဤသို့ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လောကသုံးပါးကိုသိတော်
 မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒု၊ လောကဝိဒုမည်တော်
 မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့ မယဉ်ကျေး ကုန်သော လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်
 ယောကျ်ားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် အတုမရှိဆုံးမတော် မူတတ်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္ပသာရထိမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့၊
 သဂ္ဂာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိ
 ဣမိနာဂကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းထော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပ
 သာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်
 သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ သန္တိဗ္ဗိကော၊ မြီးပွမ်းအပ်
 သော အရိယမဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့ကို အောင်တော်မူတတ်၏။ အကာ
 လိကော၊ အခါမသင့်အရိယမဂ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးထုတ်၏။ ဧတိပဿိ
 ကော၊ ထာထုည့်ရှုထည့်ဟူသော အစီအရင်ကို ခံထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော
 မိမိမိတ်၌ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းကို ထိုက်၏။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊
 မိမိ၏မိတ်၌၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 တော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာ
 ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊
 ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာဝက
 သံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်
 တော်မူ၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား
 သံဃာတော်သည်။ ဥာယပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်အထို့ငှါ ကျင့်တော်မူတတ်၏။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်
 သည်။ သာမိဝိပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို အလိုရှိသော သူတို့၏ အရိအံသေ
 ပြုထိုက်အောင် ကျင့်တော်မူတတ်၏။ ယုဂဠဝသေန၊ အစုံ၏ အစွမ်း အား
 ဖြင့်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒံယာနိ ဣမာနိ ပုဂ္ဂိုလ်ယုဂါနိ၊ အကြင်
 ယောကျ်ားမြတ် အစုံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ယဒိဒံယေ ဣမေ ပုဂ္ဂိုလ်ပုဂ္ဂတာ၊
 အကြင်ယောကျ်ားမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သေသေသော သာဝကသံဃော၊ ထိုအစုံလေး

ယောက်အသီးသီး ရှစ်ယောက်သော တပည့်သား သံဃာ တော်သည်၊
 အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍လှူအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏၊
 ဗါဟုနေယျော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောညွှတ်သည်တို့၏အကျိုးငှါရှိသောစွာစီရင်
 အပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကို
 ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံတော် မူထိုက်၏၊ အဂ္ဂထိကရုဏီ
 ယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုရာ
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၌၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အတု
 မရှိသော၊ ပုညက္ခတ္တံ ပုညက္ခတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်း မှုတည်း ဟူသော
 မျိုးစေတီတို့၏ စိုက်ပျိုးရာ ထပ်တစာ မြေကောင်း သဘွယ် ဖြစ်တော် မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယ
 ကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုး
 ကုန်သော၊ အဆိဗ္ဗေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော၊ အသဗလေဟိ၊ မကျားကုန်သော
 အကမ္မာသေဟိ၊ မပြောကံကုန်သော၊ ဘုဇိဿေဟိ၊ တော်ထွန်သောအဖြစ်
 ကိုပြုလတ်ကုန်သော၊ ဝိညူပသတ္တေဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်
 သော၊ အပရာမဇ္ဈေဟိ၊ မစွဲလမ်းအပ်ကုန်သော၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊
 သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဒိပါနံ၊ ကျွန်းကြီးတို့ကို၊ ပဋိဿာဘော၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစ
 အကြင်သူသည်လည်း၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 ပဋိဿာဘော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိပါနံ၊
 ကျွန်းကြီးတို့ကို၊ ပဋိဿာဘော၊ ရသောသူသည်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဋိဿာဘာဿ၊ ရသောသူ၏၊ သောဠုထိ၊ တဆဲ့ခြောက်
 စိတ်စိတ်၍၊ ကလံ၊ ထစိတ်ကိုမျှ၊ နုဗ္ဗတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ။

ပဌမစက္ကဝတ္တိသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၃ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်သားတော်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါဗ်သို့ ကျခြင်းသဘော

မရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်တော်၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါး၊
 လျှင်ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်ထည်းဟူသောမဟာ
 သရဗုဒ္ဓရာသို့ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့် မပွင့်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်ထို့
 ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောဂုတ္တိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေတိစတုယံ
 အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရား
 ထပည့်သားတော်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မထုန်မထွင်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ ဘမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ
 ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့မတောက်မပြန်
 မိမိ အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူတတ်သော အကြောင်း ကြောင့်
 လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး
 စရဏ ထဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့် လည်း၊
 ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ကောင်းသောစကား
 ကိုဆိုတော်မူတတ်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့လောကသုံးပါးကိုသိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓါ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ မယဉ်ကျေး ကုန်သော
 လူယောကျ်ားနတ်ယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကဲ့ယဉ်ကျေးအောင်
 အတုမရှိဆုံးမတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရော
 ပုဂ္ဂိသဒ္ဓမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုဂ္ဂိသဒ္ဓမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏၊ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့
 ၏သရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊
 သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါးတို့ကို သိတော်မူ
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ထုန်းတော်ခြေပ်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံထော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 ထော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွင်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဠု၊
 တရားတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဗော၊ သံဗာထော်၌၊
 အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော၊ အဝေဠုဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊
 သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေရဟာနိတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဝေဠုဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သားတော်သည်။ အဓိနိပါ
 တဝေဠော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မော
 ဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်း ထျောင်းရာရှိသော၊ သောတာ
 ပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်ထည်းဟူသော မဟာသရဒ္ဓရာသို့ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏။
 သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထုန၊ ဟော
 ထော်မူပြီး၍၊ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတံဝစ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ သဒ္ဓါစ၊ ဘုရား၌ယုံကြည်ခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ သီလဓူ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော သီလသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဿာဒေ၊ သံဗာထော်၌ ကြည်ညိုခြင်း သည် လည်းကောင်း၊
 ဝေဠုဒဿနံ၊ တရားတော်ကိုဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသေန၊ ထျောက်ပတ်သော အခါ၌၊
 ဗြဟ္မစရိယောဂဏံ၊ မြတ်သော အကျင့် သို့သက်ဝင်၍ တည်သော၊ သုခံ၊
 အထက်မက်သုံးပါးနှင့် ဟွဉ်သော ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပစ္စေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏။ ။

ဒုတိယကြိတ်သုတ်ပြီး၏။

(၁၀၁၄) ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစားပေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိဃာဝု၊ ဒိဃာဝုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိဝက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဗာဠုဂိဿနေ၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိဃာဝု၊ ဒိဃာဝုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဝိတရံ၊ အဘဖြစ်သော၊ ဇောတိကံ၊ ဇောတိက မည်သော၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်ကို၊ အာမန္တေယိ၊ သိစေ၏။ ကိံ၊ အာမန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ သိစေသနည်း။ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဇေတိ၊ ထာယော၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမ၊ ကပ်ချေသော၊ ဥပသကံပိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တ၊ ရှိခိုးလေသော။ ကိံ၊ ဝန္တတိ၊ အဘယ်သို့ရှိခိုးရမည်နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒိဃာဝု၊ ဒိဃာဝုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိဝက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဗာဠုဂိဿနေ၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒိဃာဝုဥပါသကာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝန္တ၊ ရှိခိုးလေသော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒိဃာဝု၊ ဒိဃာဝုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ၏။ နိဂေသနံ၊ အိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ အနုကစ္ဆံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသကံမ၊ ကပ်ချေရာ၊ ကပ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေတိ၊ လျှောက်ပါလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ သိစေ၏။ တာတ၊ အမောင်၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇောတိကော၊ ဇောတိက အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိံ၊ သူကြွယ်သည်။ ဒိဃာဝု၊ ဒိဃာဝုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပနိဿတော၊ ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ

မိ၊ ကပ်ထေဇ်၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ထေဇ်၊ ဖြစ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဇောတိကော၊ ဇောတိက အမည်ရှိသော၊ ဝဟံပတိ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤသို့ သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သ နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါသုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာဒိဝံစင်္ကံသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဗာဠုဂိယာနေ၊ ပြင်းစွာနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါသုဒ္ဓါကောသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေ၊ ရေထော်တို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုသေး၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဓု၊ ထောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါ၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါအမည်ရှိ သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါသုဒ္ဓါကော၏အိပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ အနုကန္တံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတုကိရ၊ ကပ်ထေဇ်မူပါလောထံ၊ ဣတိဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေတိ၊ ယျောက်လိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တုဏှိတာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့်၊ အမိဝါသေထိ၊ သည်းခံထေဇ်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ပြင်ဝတ် ဝတ်တော်မူ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါ၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါသုဒ္ဓါကော၏အိပ်ရှိရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေဇ်မူ၏၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ထေဇ်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ ထုရားနေရာ၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ တော်မူ၏၊ နိသန္ဓေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗာ သုဒ္ဓါ၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤသို့သော စကားထေဇ်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော် မူသနည်း၊ ဒိဗ္ဗာသုဒ္ဓါသုဒ္ဓါကော၊ အသို့နည်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်း ပါ၏၊ တေ၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ သာပနိယံ၊ ရှုထပါ၏၊ တေ၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ဒုက္ခာ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဒုက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏လော။

နောအဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးကုန်၏ထော၊ ပဒိုက္ကမောသာနံ၊ ဆုတ်ခြင်း၏အဆုံး
 သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏ထော၊ နောအဘိက္ကမော၊ မတိုးခြင်းသည်၊ ပညာယ
 တိ၊ ထင်၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား
 မေးအကျွန်ုပ်အား၊ နမပနိယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ၊ နယာပနိယံ၊ မရွှေ့တပါ၊ မေး
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဗာဠု၊ ပြင်းစွာကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာတို့သည်၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးကုန်၏၊ နောပဒိုက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ကုန်၊
 အဘိက္ကမော သာနံ၊ တိုးခြင်း၏ အဆုံးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ နော
 ပဒိုက္ကမော၊ မဆုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဒိဗာဝု၊ ဒိဗာဝု၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဂေတယာ၊ သင်သည်၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့ကျင့်အပ်
 သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကိံ၊ ဘဝိဿာမိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်
 တိုင်သိတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာ
 စကာရဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
 သမ္ပန္နမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာ
 စကာရဏေန၊ ဤသို့ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လောကသုံးပါးကိုသိတော်
 မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓမည်တော်
 မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့ မယဉ်ကျေး ကုန်သော လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်
 ယောကျ်ားတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် အတုမရှိဆုံးမတော် မူတတ်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း

ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊
ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစ
ကာရဏေန၊ ဤသို့တန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊
အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်
၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်
သက်အပ်ကုန်သော၊ အစေတေတိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိ
ကေတိ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေတိ၊ သီလတို့နှင့်
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတမ္ပံ၊
ကျင့်အပ်၏။ ဒိဗ္ဗာသုဒိဗ္ဗာသု၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ တေတယာ၊ သင်
သည်၊ သိက္ခိတမ္ပံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ယာနိမာနိသောတာပတ္တိယဂီ၊ နိ၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်၏
အင်္ဂါတို့ကို၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတေဓမ္မော၊ ထိုစာရား
တို့သည်၊ မဟိ၊ ငါ၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊
တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုစာရားတို့၌၊ သန္နိဿာမိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊
မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဘ
ဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့။ ကိံဘဝိဿာမိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ သောဘဂ
ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူး
ကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာ
ဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာ
ဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ
ဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးကိုသိစေတော်မူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့တန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ

တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေတုရား၌၊ အဝေဓပုဗ္ဗသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့် သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဓပုဗ္ဗသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာကိုသည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ သမာဓိကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သိလေဟိ သိလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါစ၊ လျှော်၏၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသောတာပတ္တိယဂေဝိသု၊ ဤသောတာပတ္တိမဂ်၏အင်္ဂါတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယော၊ ဝိဇ္ဇာ၏အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဘာဝေယျာသိ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိစ္စေ၊ မမြဲသည်၌၊ ဒုက္ခသည်၊ ဆင်းရဲ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ အနတ္တသည်၊ အစိုးမရဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟာနုသည်၊ ပယ်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂသည်၊ ရာဂကင်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိရောဓသည်၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာဟိ၊ နေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါစ၊ သိန့်တော်မူ၏၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ ဒိဗ္ဗာသု၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေတယော၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယော၊ ဝိဇ္ဇာ၏အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို၊ ဒေထိတာ၊ ဟောထော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဇေထေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ မယိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဟံစ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ထေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ သန္တိဿာမိ၊ ထင်၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စကိုအဘန်တလဲလဲ ရှုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနိစ္စေ၊ မမြဲသည်၌၊ ဒုက္ခသည်၊ ဆင်းရဲ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ အနတ္တသည်၊ အစိုးမရဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟာနုသည်၊ ပယ်အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရာဂသည်၊ ရာဂကင်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

နိရောဓသည်၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊
 နေပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ဇေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း။ ဇောတိကော၊ ဇောတိကအမည်ရှိသော၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤ
 အဘသူကြွယ်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သောအခါ၌၊ ဝိ
 ဗာထံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ မာဟေဝအာပဇ္ဇတိ၊ မရေခံပါစေစဉ်၊ တာတဒိဗာ
 သု၊ ချစ်သားဒိဗာသု၊ တံ့၊ သင်သည်။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မာမနုဿကာထိ၊ နှလုံးမပြု
 ပါစေစဉ်၊ တာတဒိဗာသု၊ ချစ်သားဒိဗာသု၊ ဣဗံ၊ တိုက်တွန်း၏။ တံ့၊ သင်သည်။
 ယဒေဝ၊ အကြင်ထရားကိုလျှင်၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 အာဟ၊ ဟောထော်မူ၏။ တဒေဝ၊ ထိုထရားကိုလျှင်၊ တံ့၊ သင်သည်။ သာဓု
 ကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကရေဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဗာသု၊ ဒိဗာသုအမည်
 ရှိသော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဣမိနာ၊ ဩဝါဒေန၊ ဤသို့သောဆုံးမခြင်း
 ဖြင့်၊ ဩဝါဒိတွာ၊ ဆုံးမထော်မူပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပက္ကမိ၊
 ဗဲကြွထော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိဗာသု၊ ဒိဗာသု အမည် ရှိသော။
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိရ
 ပက္ကန္တဿ၊ ဗဲ၍မကြာမြင့်မီ၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကာထိ၊ ပြုလေ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလ္လာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။
 တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်လေကုန်
 ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ
 ဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိထိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိထိန္နာခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်
 ကုန်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဒိဗာသုနာမ၊ ဒိဗာသုအမည်ရှိသော၊ ယောသောဥပါသကော၊ အကြင်
 ဥပါသကာသည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဝိက္ကေန၊ အကျဉ်း
 ဖြစ်သော၊ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဩဝါဒိထော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ ထို
 ဒိဗာသုဥပါသကာသည်။ ကာလကံတော၊ သေကဲ့ပြီ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိ၊
 လားရာကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ အဘိသမ္ပရေယော၊ တမလွန်သည့်၊ ကော၊

အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေပျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗာဒု၊ ဒိဗ္ဗာဒုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ အနုဓမ္မံ၊ သေချာသောတရားကို၊ ဓမ္မာဓိကရတံ၊ တရားတည်းဟူသောတည်ရာကို၊ နစပိဖေဝေသေ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဗ္ဗာဒု၊ ဒိဗ္ဗာဒုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တုဂိယာနံ၊ အောက်အတို့ရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာထောကာ၊ ထိုလောကမှ၊ အနာဝတ္ထိဓမ္မော၊ တတန်သာခြင်းသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ခိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဒိဗ္ဗာဒုသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀၅) ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည် လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာစ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်လည်းကောင်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာစအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာယနသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌၊ ပဋိသလ္လာနာ၊ တယောက် အထည်းတည်းကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ ထသည်ရှိသော်၊ (ပ)၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိထိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာစ အာနန္ဒော၊ အရှင် အာနန္ဒာသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ကတိနံ၊ အတယ်မည်ကုန်သော ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ သမန္နာဝမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံပစာ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘော မရှိသော၊ နိယတာ၊ ဖြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မင်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မဟာသဗ္ဗရာသီညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော သတ္တဝါဟူ၍၊ ဗျာကတာနုခေါ၊ ကြားအပ် လေသလော၊ ဣတိဇေဝံစနံ၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ် ၉၂-ဝေဠုဒါရဂ်၊ ၂၀၉

ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆို၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ခေါ၊စင်စစ်၊စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ဓမ္မာနံ၊ တရားကို၏။သမန္နာဂမန ဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊အယံပဇာ၊ဤသက္ကဝါကို၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတာ၊မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါး၊ထွင်လည်း၊ ထောင်းရာရှိသော၊ သောထာပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသောမဟာဘရံဒုရာသို့ညွတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောသက္ကဝါဟူ၍၊ ဗျာကတာ၊ကြားအပ်၏။ ကတမေသံစတုနံ၊အဘယ်လေးပါးတို့၏။ အာဂုဿော၊ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ဣဓ ဤသာသနာထော်၌၊ အဂိယသာ ဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊(ပ)သောဘဂဝါထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဣမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်ထော်မှု၏။သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရထေန၊ဤသို့သတ္ထာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်ထော်မှု၏။သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရထေန၊ဤသို့ထုန်းတော်ခြေပံပါးနှင့်ပြည့်စုံထော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မှု၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဓမ္မေ၊တရားတော်၌၊ သံဃော၊သံဃာတော်၌၊အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဂိယကန္တေတိ၊အဂိယာတို့သည်နှစ်သက် အပ်ကုန်သော။ အဓဇ္ဈေတိ၊မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဂတ္တနိကေတိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊သီလေတိ၊သီလတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုလေ၏။ အာဂုဿော၊ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ စတုနံ၊လေးပါးကုန်သော၊ဣမေသံခေါဓမ္မာနံ၊ဤထရားတို့၏။သမန္နာဂမနဟေတု၊ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါကို၊

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်တော်၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်သုံး ပါးလျှင်ထည်း လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော မဟာသရဗ္ဗရာသို့ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး တည်း ဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောသတ္တဝါဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားတော် မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုထေ၏။ ။

စတုတ္ထသာရိပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၀၆) အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ယေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံဒိ၊ ကပ်သေ၏။ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်သေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒုခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ သောတာပတ္တိယင်္ဂံန္တိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ရှေးအတို့၌ ရအပ်သော အင်္ဂါ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ်သောအင်္ဂါဟူ၍။ ဣဝံစနံ၊ ဤစကား ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သော တာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ ရအပ်သောအင်္ဂါသည်။ ကတံနုခေါ၊ အဘယ် နည်း၊ ဣတိထေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သပ္ပုရိသသံသေဝေါတိ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုမြှီဝဲ ခြင်းသည်။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ်သော အင်္ဂါတည်း။ သဗ္ဗန္ဓာသဝံစနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏စကားကိုကြားနာရခြင်း သည်။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ်သောအင်္ဂါ တည်း။ ယောနိသောမနထိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ သောတာ ပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ရှေးအတို့၌ ရအပ်သောအင်္ဂါ တည်း။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ ထောကုတ္တရာထရားအားလျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်။ သောတာပတ္တိယင်္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ် သောအင်္ဂါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ ပုတ္တရာ။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သာရိပုတ္တရာ၊ သပ္ပုရိ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်။ ၂၁၁

သံသံသေဝေဟိ၊ သူတော်ကောင်း တို့ကို ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သောတာပတ္တိ
 ယင်္ဂီ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ငှေးအတို့၌ရအပ်သောအင်္ဂါတည်း၊ သဒ္ဓမ္မဿ
 ဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုကြားနာခြင်းသည်၊ သောတာပတ္တိ
 ယင်္ဂီ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ်သောအင်္ဂါတည်း၊ ယောနိသော
 မနုထိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂီ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ရအပ်သောအင်္ဂါတည်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊
 ထောကုက္ကရာတရားအားလျော်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းသည်၊ သောတာ
 ပတ္တိယင်္ဂီ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ ရအပ်သောအင်္ဂါတည်း၊ ၊
 သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောတောသောတောတိ၊ အယဉ်အယဉ်ဟူ၍၊
 ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သော
 တော၊ အယဉ်သည်၊ ကတမောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊
 အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝဟိမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်ပင်လျှင်၊ သောတော၊
 အယဉ်မည်၏၊ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယျထာကတမော၊ အဘယ်
 နည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသော အယူကို ယူခြင်း ထည်းကောင်း၊ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသော အကြံကိုကြံခြင်း ထည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါစာ၊
 ကောင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းထည်းကောင်း၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်း
 သောအမှုကိုပြုခြင်းထည်းကောင်း၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသောအသက်
 မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းထည်းကောင်း၊ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းသောလုံ့လ
 ကိုအားထုတ်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ သမ္မာသတိ၊ ကောင်းသောတရားကို
 အောက်မေ့ခြင်း ထည်းကောင်း၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောတရားတို့၌
 စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာရ
 သာရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ အရိယော၊ မြတ်သော
 အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝဟိမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်ပင်လျှင်၊
 သောတော၊ အယဉ်မည်၏၊ ဣဒံအယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယျထာကတ
 မော၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယူကိုယူခြင်းထည်းကောင်း
 (၁)၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောတရားတို့၌ စိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊
 သောတာပန္နော၊ သောတာပန္နောတိ၊ အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ် အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊

ဤစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောတာပဇ္ဇော၊ အယဉ် သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယောဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤမဂ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သွာယံ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဝေံနာမော၊ ဤသို့သောတာပန်ဟူသော အမည်ရှိ၏။ ဝေံဂေါက္ကော၊ ဤသို့သောတာပန်ဟူသော အနွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ သျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ သာရဿာရ၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ယောဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ ဣမိနာမဂ္ဂေန၊ ဤမဂ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သောတာပဇ္ဇော၊ အယဉ် သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သွာယံ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဝေံနာမော၊ ဤသို့သောတာပန်ဟူသော အမည်ရှိ၏။ ဝေံဂေါက္ကော၊ ဤသို့သောတာပန်ဟူသော အနွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသာရိပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၀၁၇ သာပတ္တိနိဒါနံ၊ သာပတ္တိနိဒါနံ၊ တည်း၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိဗ္ဗိတစိဝရော၊ ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကိုစွဲရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမာသစ္စယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလကိုလွန်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏စိ၊ ဝရကမ္ပံ၊ သင်္ကန်းအရှေ့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော၊ ထပတယော၊ လက်သမားတို့သည်။ သာရကော၊ သာရကန္တာ၌၊ ကေနုပိဒေဝကရဏီယေန၊ တရံတရသောပြုဘွယ်ကိုစွဲဖြင့်၊ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော၊ ထပတယော၊ လက်သမားတို့သည်။ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နိဗ္ဗိတစိဝရော၊ ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမာသစ္စယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလကိုလွန်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား

၏။ စိဝရကမ္ဘံသကင်္ဂိန္ဒါချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိကီရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသံသေ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏ အမည်ရှိကုန်သော၊ ထပ
 တယော၊ လက်သမားတို့သည်၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဋ္ဌပေသံ၊
 ထားကုန်၏။ ကိံဋ္ဌပေသံ၊ အဘယ်သို့ထားကုန်သနည်း။ အန္တောပုရိသ၊ အို
 ယောကျ်ား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံထော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မဘောကံမပြန်ကိုယ်ထော်တိုင်သရွာ
 လေးပါးကို သိထော်မူသော၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွထော်မူလာသော၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿေယျာထိ၊ မြင်ပြားအံ့၊ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊
 ဝါတို့အား၊ အာရောစေယျာထိ၊ ပြောကြားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဋ္ဌပေသံ၊
 ထားကုန်၏။ ဣဘာတိဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်သော၊ သော ပုရိ
 သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဗုဒ္ဓတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွ
 ထော်မူလာသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊
 ဣသိဒတ္တပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော၊ ထပတယော၊ လက်သမားတို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏ အမည်ရှိကုန်သော၊
 ထပဘယော၊ လက်သမားတို့ကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။
 ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အယတံ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံထော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောကံမပြန်ကိုယ်ထော်တိုင်
 သရွာလေးပါးကို သိထော်မူသော၊ သောအဟံဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်
 အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွထော်မူလာ၏။ ဒါနံ၊ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿ၊ အကြင်သွား
 ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို၊ မဉ္ဇထ၊ သိကုန်၏။ တံကာလံ၊ ထိုသွားခြင်း၏အခါ
 ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဣသိဒတ္တ ပုရာဏာ၊ ဣသိ ဒတ္တ ပုရာဏ အမည် ရှိကုန်သော၊
 ထပထယော၊ လက်သမား တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ
 မိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန် ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နောက်တော်၌ နောက်ထော်၌၊ အနု
 ဗန္ဓိံသု၊ သိုက်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

မဂ္ဂါခရီးမှ၊ ဩက္ကမ္ပ၊ ဗေတော်မူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အညတရံ၊ တရ
 သော၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသစ်ပင်ရင်းရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံ၊ ဝိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊
 ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေထောင်မူ၏။
 ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏ အမည်ရှိကုန်သော၊ ထပတယော၊
 လက်သမားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေ
 စွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ သု၊
 ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒ္ဓာ ခေါ၊
 ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တပုရာဏ အမည်ရှိကုန်
 သော၊ တေထပတယော၊ ထိုလက်သမား တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ကံ
 အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း တို့၌၊
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊
 အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုရေ၊ အဝေး၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊
 ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကန္တော
 တိ၊ ကြွသွား၏ဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုရေ၊ အဝေး၌၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေါမနဿံ၊ နှလုံး
 မသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊
 အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်ကိုသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ကောသလေဟိ၊ ကောသလတိုင်းတို့မှ၊ မလ္လိံ၊ မလ္လာတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသ
 စာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာမ၊ ကြားရ
 ကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနတ္တမနတာ၊

မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဇေ၊ အဝေး
 ဦးနှော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ကောသလေတိ၊ ကောသလတိုင်းတို့မှ။
 မလ္လိံ၊ မလ္လာတိုင်းသို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကန္တေတိ၊ ကြွထော်မူ
 ပြီဟူ၍။ သုတာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့အား။ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဇေ၊ အဝေး၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်
 အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။
 မလ္လိတိ၊ မလ္လာတိုင်းတို့မှ။ ဝဇ္ဇိံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။
 ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွထော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတာမ၊ ကြားရကုန်၏။
 တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်
 သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဇေ၊ အဝေး၌။ နော၊ ငါတို့
 ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမ
 နဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ မလ္လိတိ၊ မလ္လာတိုင်းတို့မှ။ ဝဇ္ဇိံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ
 ကို။ ပက္ကန္တေတိ၊ ကြွထော်မူ၏ဟူ၍။ သုတာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တသ္မိံသမ
 ယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဇေ၊ အဝေး၌။ နော၊ ငါတို့၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေါမ
 နဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့မှ။ ကာသိံ၊ ကာသိတိုင်းသို့။ စာရိကံ၊ ဒေသ
 စာရိကို။ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွထော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတာမ၊ ကြားရကုန်
 ၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်
 သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဇေ၊ အဝေး၌။ နော၊
 ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိဟိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့မှ၊ ကာသိ၊ ကာသိတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊
 ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကဋ္ဌန္နာတိ၊ ကြွတော်မူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။
 တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်
 သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂေ၊ အဝေး၌၊ နေ၊ ငါတို့
 ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာသိဟိ၊ ကာသိတိုင်းတို့မှ၊ မဂဓေ၊ မဂဓတိုင်းသို့၊
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာ
 မ၊ ကြားရကုန်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနတ္တ
 မနတာ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဂေ၊
 အဝေး၌၊ နေ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာသိဟိ၊ ကာသိတိုင်းတို့မှ၊ မဂဓေ၊ မဂဓတိုင်းသို့
 စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကဋ္ဌန္နာတိ၊ ကြွတော်မူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရ
 ကုန်၏။ တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနတ္တကား၊ များစွာ
 သော၊ အနတ္တမနတာ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒုဂေ၊ အဝေး၌၊ နေ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနတ္တကား၊ များစွာသော၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်
 အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဂဓေ
 ဟိ၊ မဂဓတိုင်းတို့မှ၊ ကာသိ၊ ကာသိတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊
 ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။
 တထိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နေ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနသံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌
 ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဂဓေဟိ၊

မဂဓတိုင်းတို့မှ၊ ကာသိ၊ ကာသိတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊ ပက္ကန္တော
 တိ၊ ဣတေသံမူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ထသိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌
 ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာသိတိ၊
 ကာသိတိုင်းတို့မှ၊ ဝဇ္ဇိံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊ ပက္ကမိဿတိ၊
 ပက္ကန္တောတိ၊ ဣတေသံမူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ထသိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊
 အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ကာသိတိ၊ ကာသိတိုင်းတို့မှ၊ ဝဇ္ဇိံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊
 ပက္ကန္တောတိ၊ ဣတေသံမူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ထသိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿံ၊
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါပန၊
 အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့မှ၊ မဇ္ဈိံ၊ မဇ္ဈာတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊ ပက္က
 မိဿတိ၊ ဣတေသံမူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ထသိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သော
 စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌၊ နော၊ ငါတို့၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမ
 နဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒါ
 ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့မှ၊ မဇ္ဈိံ၊ မဇ္ဈာတိုင်းသို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊
 ပက္ကန္တောတိ၊ ဣတေသံမူပြီးဟူ၍၊ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ ထသိံသမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်

၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မလ္လိဟိ၊ မလ္လာတိုင်းတို့မှ။ ကောသယေ၊ ကောသလတိုင်းတို့သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ မလ္လိဟိ၊ မလ္လာတိုင်းတို့မှ။ ကောသယေ၊ ကောသလတိုင်းတို့သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကန္တောတိ၊ ကြွတော်မူ၏ဟူ၍။ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ကောသယေဟိ၊ ကောသလတိုင်းတို့မှ။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သာဝတ္ထိဟိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေဘဂနေ၊ ဇေဘဂ်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာမ၊ ကြားရကုန်၏။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနုပ္ပကာ၊ များစွာသော။ အတ္တမနတာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသန္ဓေ၊ အနီး၌။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်။ ၂၁၉

နော၊ ငါတို့၏၊ ဘဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်ထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဂေါရံ၊ ဂေါရံ၊ ထပတယော၊ ထက်သံမားတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤလောက၌၊ စာရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေခြင်းသည်၊ သမ္မာစော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏၊ ရဇာပထော၊ မြူ၏သာရာဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အက္ခောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏၊ ထပတယော၊ ထက်သံမားတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒါယ၊ မစေ့မလျော့ခြင်းငှါ၊ အထဉ္စပန၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ နော၊ အက္ခန္တိပိတုအား၊ ဧတဌာသမ္မာစာ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်းခြင်းထက်၊ အညော၊ တပါးသော၊ သမ္မာစောစ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာစတရောစေဝ၊ အထူးသဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာစသင်္ခါတ တရောစ၊ ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အထူးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဂေါရံ၊ ဂေါရံ၊ ထပတယော၊ ထက်သံမားတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဧတဌာသမ္မာစာ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်းခြင်းထက်၊ အညော၊ တပါးသော၊ သမ္မာစောစ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာစတရောစေဝ၊ အထူးသဖြင့်ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာစသင်္ခါတတရောစ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အထူးသည် လည်းကောင်း၊ ကတမောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣတိ၊ ဤလောက၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မယံ၊ အက္ခန္တိပိတုသည်၊ ပသေနဒီ၊ ပသေနဒီအမည်ရှိသော၊ ကောသလော၊ ကောသလအမည်ရှိသော၊ ရဇာ၊ မင်းသည်၊ ဥယျာနဘုမိံ၊ ဥယျာဉ်ရာသီ၊ နိယျာတုကာမော၊ ထွက်လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသေနဒီယံ၊ ပသေနဒီအမည်ရှိသော၊ ကောသလယံ၊ ကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဩပရဟာ၊ မင်းစီးဆင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေထေနာဂါ၊ အကြင်ဆင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဆင်တို့ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ကစေ၍၊ ပသေနဒီယံ၊ ပသေနဒီအမည်ရှိသော၊ ကောသလယံ၊ ကောသလအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်းသည်၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါ၊ နှလုံးကိုဝှားစေတတ်ကုန်သော၊ ယာတာပဇာပတိယော၊ အကြင်မိဖုယားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုမိဖုယားတို့ကို၊ ပုရုတော၊ ရှေ့၌၊ ဧကံ၊ တယောက်၊ ပစ္ဆိတော၊ နောက်၌၊ ဧကံ၊ တယောက်၊ နိယီဒါပေမ္မာ၊

ထိုင်နေစေကုန်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ တာသံခေါပနဘဂိနိနံ၊ ထိုမိဖုယား
 တို့၏၊ ထာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဝိဝရိယမာနဿ၊ ဖွင့်အပ် သော၊
 ဝဉ္စကဗျူဟဿ၊ နံ့သာကြုတ်၏၊ ဝဉ္စော၊ အနံ့သည်၊ ဟောတိသေယျတာဝိ
 နာမ၊ ဖြစ် သကဲ့သို့သည်၊ ကောင်း၊ ဝဉ္စေန၊ နံ့သာဖြင့်၊ ဝိဘူထိတာနံ၊ ထုံအပ်
 ကုန်သော၊ ရာဇကညာနံ၊ မင်းထီးတို့၏၊ ဝဉ္စော၊ အနံ့သည်၊ ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့သည်၊ ကောင်း၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝဉ္စော၊ အနံ့
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ တာသံခေါပန ဘဂိနိနံ၊ ထို
 မိဖုယားတို့၏၊ တူသဝိရနောဝါ၊ လဲပါဆိုင်၏သည်၊ ကောင်း၊ ကပ္ပိသဝိရနော
 ဝါ၊ ဝါဝှမ်းဆိုင်၏သည်၊ ကောင်း၊ သမ္ပဿော၊ အထွေ့သည်၊ ဟောတိသေ
 ယျတာဝိနာမ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့သည်၊ ကောင်း၊ သုခမိတာနံ၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီး
 ပွားကုန်သော၊ ရာဇကညာနံ၊ မင်းထီးတို့၏၊ သမ္ပဿော၊ အထွေ့သည်၊ ဟော
 တိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့သည်၊ ကောင်း၊ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊
 ကာသသမ္ပဿော၊ ကိုယ်အထွေ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ တထိံခေါပနသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ နာဂေါဝိ၊ ဆင်ကိုလည်း၊ ရက္ခိ
 တဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝိဘဂိနိယော၊ ထိုမိဖုယားတို့
 ကိုလည်း၊ ရက္ခိ ဘဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တာဝိ၊
 ကိုယ် ကိုလည်း၊ ရက္ခိ ဘဗ္ဗော၊ စောင့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တာသုဘဂိနိဿယ၊ ထိုမိဖုယားတို့၌၊
 ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေခြင်းသည်၊
 နုခေါပနအဘိဇာနာမ၊ မထိစဘူးကုန်၊ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 နော၊ အကျွန်ုပ် တို့အား၊ ဇေဗ္ဗာ သမ္ဘာဝေ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်း ခြင်းထက်၊
 အညော၊ တပါး သော၊ သမ္မာခေစ၊ ကျဉ်းမြောင်း ခြင်း သည် သည်း
 ကောင်း၊ သမ္မာခ တရောစေ၊ အထူးသဖြင့် ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ သမ္မာခ သင်္ခါတ တရောစ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော အထူးသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါ
 စံ၊ ဈောကံကုန်၏။ ထပထယော၊ ထက်သမားတို့၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣခ၊ ဤလောက၌၊ စာရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေရ
 ခြင်းသည်၊ သမ္မာခေ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ မြူး၏ထာရာဖြစ်၏။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အဗ္ဗောကာသော လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ ထပ
 ဘသော၊ ထက်သမားတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အပ္ပမာဒါယ၊ မမေ့မေ့ချေခြင်း
 ငါ၊ အထူပန၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်လည်း၊ ထပထယော၊ ထက်သမားတို့၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဒါရဂဝါ။ ၂၂၁

ခေါစင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ခမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိ
ပါထခမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း သဘော မရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊
သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင်လည်း ထောင်းရာရှိသော၊
သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်
ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေး
ပါးတို့နှင့်၊ ထပတယော၊ ထက်သမားတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယ
သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်
မထုပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အရ
ဟံ၊ အရဟမည်ထော်မူ၏။ (၁)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိ
ဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တုံ့၏။ ခရာဖြစ်ထော်မူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်ထော်
မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ ဇာန၊
ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်းထော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံထော်မူသော
အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခမ္မေ၊ တရားထော်၌၊ သံစော၊ သံစောထော်၌၊
အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂတမယမန္တ ဝေန၊ ကင်းပြီးသောအညစ်
အကြေးဟုဆိုအပ်သော ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အကင်္ဂ၊
လူ၏ဘောင်၌၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ ခုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန်ကြခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယထပါဏီ၊ ဆေးပြီးသောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂ
ရတော၊ စွန်ခြင်း၌ မြေ့လျော် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ ထောင်း
ခြင်း၌ ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဏရတော၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၌ မြေ့
လျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ၊ ကရတိ၊ နေ၏။ ထပတယော၊ ထက်သမားတို့၊
စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါခမ္မေဟိ၊ ဤဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါထ

ဝေဠာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်တော်၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မာဓိ
 ပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာ ရှိသော၊ သောတာ
 ပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထပတယော၊ ထက်သမားတို့၊ ခေါ်စင်စစ်၊
 တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုဋ္ဌာ၊ အဝေဠာပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟော
 တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ အရဟိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (၁)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့လှူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်
 တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာ
 ဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဣမိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့သစ္စာစေးပါးကို သိစေတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်မြောက်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုဋ္ဌာ၊ အဝေဠာပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဠာ၊ တရား
 တော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာ တော်၌၊ အဝေဠာပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဘု
 တုသော၊ ဘုရားအမျိုး၌၊ ယံခေါပနဒေယျမေဉံ၊ အကြင်လူဘွယ်ဝတ္ထု
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစုံကို၊ သီထဝန္တဟိ၊ သီထဝဂ္ဂိကုန်သော၊
 ကလျာဏဝေဠာဟိ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်၊ အပ္ပမ္ဘိ
 ဝိဘက္ကံ၊ မိမိအဘို့ငြိမဝေဘန် အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထပတယော၊
 ထက်သမားတို့၊ တံ၊ ထိုမေးထက္ကံ၊ သော စကားကို၊ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့
 အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ဒါနသံဝိဘာဂေ၊ ပေးကမ်းဝေဘန် ခြင်း၌၊ ယေ
 မနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊ သမသမာ၊ ထပ်တူ
 ထပ်မျှရှိကုန်၏။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူ
 တို့သည်၊ ကတိဝိဝေ၊ အဘယ်မျှအပြားရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ လဘာ၊
 ချေတော်ကုန်စွတကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နေ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၂၃

သုလန္တံ၊ ကောင်းသော ရခြင်းပေတည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေသံနော၊ အကြင်အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောဂ်ကုန်၏။ ။

ဆဋ္ဌဇ္ဇာသိဒ္ဓတ္တဝုရာဏသုတ်ပြီး၏။

၁၀၁၀ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံ၊ သုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခု၊ သံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ ထကွ၊ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိ ကို၊ စရမာနော၊ ဟုဉ္ဇုံထည်သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ကော သလ္လနံ၊ ကောသလတိုင်းတို့၏၊ ဝေဠုဒ္ဓါရံ၊ နာမ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရှာသို့၊ ဂန္ထဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏၊ ထံထေန၊ ထို ခရီးဖြင့်၊ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဝေဠုဒ္ဓါရေယျကာ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရရှာ၌ နေကုန်သော၊ တေ၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ် တို့သည်၊ သကျဝုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ သကျကုဏာ၊ သာကီဝင် မင်းမျိုးမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမသည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခု၊ သံစောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ ထကွ၊ ကောသလေသု၊ ကော သလတိုင်းတို့၌၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ဟုဉ္ဇုံထည်တော် မူသည်ရှိသော်၊ ဝေဠုဒ္ဓါရံ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရရှာသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ခလု၊ အစဉ်ရောက် သတတ်၊ ထံခေါပန၊ ဘဝန္တံ၊ ဂေါတမံ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဏှာဏော၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသော အသံသည်၊ အတ္တ၊ ဣတော၊ ပြန်၍တက်၏၊ ကိံ၊ အတ္တ၊ ဣတော၊ အဘယ်သို့ပြန်၍တက် သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဝိဇ္ဇမိနာ၊ စကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရ ယံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဝိ ဇ္ဇမိနာ၊ စကာရဏေန၊ ဤသို့မဘောက်မပြန် မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာယေး၊ ပါးတို့ကိုခံတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိ၊ ဝိဇ္ဇမိနာ၊ စကာရဏေန၊ ဤသို့ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ

သမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့် ထည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လောကသုံးပါးကိုသိတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ထောကဝိဒ္ဓ၊ ထောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ မယဉ်ကျေး ကုန်သော လူယောကျာ်း နတ်ယောကျာ်း တိရစ္ဆာန်ယောကျာ်းတို့ကို ယဉ်ကျေးအောင် အတုမရှိ ဆုံးမတော် မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့် ထည်း၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္ပဿာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသ ဒမ္ပဿာရထိမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာဝေးပါးတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာ ရဏေန၊ ဤသို့ဆုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တိ မာရ်မင်း ပြည်နှင့် တကွသော၊ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ့နှစ်ဆယ်နှင့် တကွသော၊ ဣဓံလောကံ၊ ဤလောကကို၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏီ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွသော၊ သဒေဝ မနုဿံ၊ သဗျတိနတ်ဘည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော၊ ပဇံ၊ သတ္တလောကကို၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသော ဥာသံဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိကဇျာဏံ၊ အစဉ် ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈေကဇျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယောသာနကဇျာဏံ၊ အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သဗျုဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံပြည့်စုံသော၊ ပရိသဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိဏ္ဍိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အတ္တဂ္ဂတော၊ ပြန်နှံ့၍တက်၏။

တထာဂ္ဂပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရဟတံအရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
 တို့အား၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ်ပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိုခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာ လျှင်
 တည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေဠုဒ္ဓါရေယျကာ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရရွာ၌နေကုန်သော၊
 တေဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူး
 ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံပိ သု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
 လေကုန်ပြီး၍၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ထူးကို၊ အဘိဝါဒေတွပ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွသမ္ပောဒိ သု၊ ပမ်းမြော်
 ဝမ်းသာပြောဟောကုန်၏။ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 သော၊ သာဓုဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ ကတံ၊ စကား
 ကို၊ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိဝိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူးရှိတော် မူရာအရပ်သို့၊ အဇ္ဈတိံ၊ လက်အုပ်ကို၊
 ပတာမေတွာ၊ ညွတ်စေကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိဝိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သန္တိ၊ ဧကေ၊ အထံတော်၌၊ နာမဂေါတ္တံ၊
 အမည်အနွယ်ကို၊ သာဝေတွာ၊ ကြားကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော
 သူတို့သည်၊ တုဏှိတုတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒ္ဓခေါ၊ ထိုင်နေကုန် ပြီးသော၊
 ဝေဠုဒ္ဓါရေယျကာ၊ ဝေဠုဒ္ဓါရရွာ၌နေကုန်သော၊ တေဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊
 ထိုပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ထူးကို၊ တေဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြ ကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့
 ယျောက်ကုန်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာမာ၊ တပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒာ၊ ဆန္ဒ
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိဗ္ဗါယာ၊ အထိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုဏ္ဏသမ္မာ

သေယနံ၊ သားဟု ဆိုအပ်သော ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းလျှင် နေရာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာဝသေယျာမ၊ နေပါကုန်၏၊ ကာသိစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော စန္ဒကူးကို၊ ပစ္စနဘဝယျာမ၊ ခံစားကုန်၏၊ မာယာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းကို၊ ဓာရေယျာမ၊ ဆောင်ပါကုန်၏။ ဇာတဂ္ဂပရဇထံ၊ ရွှေငွေ ကို၊ သာဒိယေယျာမ၊ သာယာကုန်၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဝောဒါ၊ ပျက် ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်၌၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇေယျာမ၊ ဖြစ်ရ ကုန်အံ့လော၊ တဝဂါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာမာနံ၊ တစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္ဓာနံ၊ ဆန္ဒရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပါ ယာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ နေအမှောက်၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပုတ္တသမ္မာသေယနံ၊ သားဟု ဆိုအပ်သောကျဉ်းမြောင်းခြင်းလျှင်နေရာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာဝသေယျာမ၊ နေပါကုန်၏။ (ပ)၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိ လောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇေယျာမ၊ ဖြစ်ရကုန်အံ့လော၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှော့ကြကုန်၏၊ ဂဟပတယော၊ အိမ်ရှင်တို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အတ္တု၊ ပနာ ယိကံ၊ မိမိ၌ဆောင်အပ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ဒေသိသာ သိ၊ ဟောပေအံ့၊ ထံ၊ ထိုဟောလတ္တံ့၊ သောတရားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနထံ၊ ကမောထ။ နှလုံး သွင်းကုန်လော၊ ဘာသိသာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ ဘော၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေဠုဒ္ဓါ၊ ရေ ယျကာ၊ ဝေဠုဒ္ဓါ၊ ရုက္ခာ၌နေကုန်သော၊ တေ၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ထိုပုတ္တား သူကြွယ်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားထော်ကို။ ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေဝစနံ၊ ဤစကား ထော်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အပေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ သနည်း၊ ဂဟပတယော၊ အိမ်ရှင်တို့၊ အတ္တု၊ ပနာ ယိကော၊ မိမိ၌ဆောင် ဘတ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ် နည်း၊ ဂဟပတယော၊ အိမ်ရှင်တို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝ ကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပရိ သဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇိဝိတု ကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်း၌

အလိုမရှိသည်။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသည်။ ဒုက္ခပ္ပဒိုက္ခယံ။ ယင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 ဇီဝိတုကာဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ အမရိတုကာဝံ၊ သေခြင်းငှါ
 အလိုမရှိသော၊ သုခကာဝံ၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော၊ ဒုက္ခပ္ပဒိုက္ခယံ၊ ယင်းရဲ
 ကိုစက်ဆုပ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ချရာ၏။
 တေံ၊ ထိုသို့ချခြင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်။ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွား
 စေတတ်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟဉ္ဇေဝ၊
 ငါသည်လည်း၊ ဇီဝိတုကာဝံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ အမရိတု
 ကာဝံ၊ သေခြင်းငှါအလိုမရှိသော၊ သုခကာဝံ၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော၊
 ဒုက္ခပ္ပဒိုက္ခယံ၊ ယင်းရဲကိုစက်ဆုပ်သော၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိ
 တိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေယျ၊ ချငြားအံ့၊ ပရသဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ တံ၊
 ထိုချခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါသည်။ ယောအယံ ဝေဇ္ဇော၊ အကြင်
 တရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားတတ်၊ ပရသဝိ၊
 သူတပါးသည်လည်း၊ ဝေသောဝေဇ္ဇော၊ ထိုတရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊
 အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါသည်။ သောအယံ
 ဝေဇ္ဇော၊ ထိုတရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေ
 တတ်၊ ကတံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ တေန၊
 ထိုတရားနှင့်၊ ယံယောဇေယျံ၊ ဟဉ္ဇရောနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသပ္ပိက္ခတိ၊
 ဆင်ခြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒိုသဝိ၊ ယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အတ္တနာ
 စ၊ မိမိသည်သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဒို
 ဝိရဘော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိ
 ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ခြင်း၌၊ သမာ
 ဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချ
 ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ခြင်း၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊
 ဆို၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အယံကာလံသမာစာရော၊ ဤကိုယ်၏
 ကောင်းသောအကျင့်သည်။ တိကောဗ္ဗိပရိသုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဟပထယော၊ အိမ်ရှင်တို့၊ ပုန၊ ထာဝရလည်း၊
 အပရံ၊ တပါးတို့၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဒိုသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဟံ၊ ပဒိုသပ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း။
 ခေါ၊ စင်စစ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်

နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကို၊ ထေယျသင်္ခါတံခိုးလိုသော
 ဝိတ်အရဖြင့်၊ အာဒိဇေယျ၊ ခိုးယူရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ခိုးယူခြင်းကို၊ မေ၊
 ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ နအဿ၊
 မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံစေဝ၊ ငါသည်လည်း၊ ပရေဿ၊
 သူတပါး၏၊ အနိန္ဒ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး
 ဥစ္စာကို၊ ထေယျသင်္ခါတံခိုးလိုသောဝိတ်အရဖြင့်၊ အာဒိဇေယျ၊ ခိုးယူငြား
 အံ့၊ ပရေဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ထံ၊ ထိုခိုးယူခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်
 သည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊
 အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ပရေဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ဧသော
 ဓမ္မော၊ ထိုတရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေ
 တတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိ
 ယော၊ မချစ်အပ်၊ အနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ကတံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 အဟံ၊ ငါအည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ထေန၊ ထိုတရားနှင့်၊ သံယောဇေယျံ၊ ဖွင့်
 စေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အနိန္ဒ၊ ဒါနာ၊
 အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အနိန္ဒ၊
 ဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူ
 ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊
 အနိန္ဒ၊ ဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကို
 ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြည်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊
 ဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အယံကာယသမာစာရော၊
 ဤကိုယ်၏ကောင်းသောအကျင့်သည်၊ တိကောဓိပရိသုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါး
 မှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့၊ ပုနစ၊
 တဘန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးထံ၊ အဂိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်
 ခြင်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒါရေသု၊ မယား
 တို့၌၊ စာဂိတ္တံ၊ ကျူးလွန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ထိုသို့
 ရောက်ခြင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေ
 တတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟံစေဝ၊

ငါသည်လည်း၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဒါရေသု၊ မယား ကိစ္စ၊ စာရိတ္တံ၊ ကျူးလွန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ငြားအံ့၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ထံ၊ ထိုသို့ရောက်ခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်၊ အာသာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံ၊ ဝေဠု၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ဝေဠု၊ ဤတရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံ၊ ဝေဠု၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ကထိ၊ အတယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ တေန၊ ထိုတရားနှင့်၊ ယောဇေယျံ၊ ယှဉ်စေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ယုတ်သော အကျင့်မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရံ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ယုတ်သော အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ခြင်း၌၊ သမာဒေပတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ယုတ်သော အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ခြင်း၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ခို၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာသာ၊ ထိုသူအား၊ အယံ၊ ကာယသမာစာရော၊ ဤကိုယ်၏ကောင်းသော အကျင့်သည်၊ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဂဟဂတယော၊ သူကြွယ်တို့၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးတို့၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရဿ၊ ဝါဒေန၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဘဇ္ဇေယျံ၊ ပျက်ဆီးရာ၏၊ ဝေံ၊ ထိုသို့ပျက်ဆီးခြင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်၊ နအာသာ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ရဿ၊ ဝါဒေန၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဘဇ္ဇေယျံ၊ ပျက်ဆီးငြားအံ့၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ထံ၊ ထိုပျက်ဆီးခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်၊ အာသာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံ၊ ဝေဠု၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ပရဿ၊ သူတပါးသည်လည်း၊ ဝေဠု

ထိုတရားကို အဝိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊
 ခေါ်စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယောအယံဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ အဝိယော၊
 မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကို မပွားစေတတ်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 အဘံ၊ ငါသည်၊ ဗရံ၊ သူတပါးကို၊ တေန၊ ထိုတရားနှင့်၊ သံယောဇေယျံ၊
 ပဏ္ဍိစေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသင်္ခါယ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း။ ရသာ
 ဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို
 ဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ သောက်တည်စေ၏။
 ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်
 ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူ
 အား။ အယံဝစီသမာစာရော၊ ဤနှုတ်၏ကောင်းသော အကျင့်သည်၊ တိ
 ကောဗုပရိသုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
 ဂဟပထယော၊ သူကြွယ်ဘို့၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။
 ကိံ၊ ပဗ္ဗိသပ္ပိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိသုဏာယ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်မှ ဆိတ်စေတတ်
 သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့မှ၊ ဘောဗေယျ၊ ပျက်
 ဆီးရာ၏၊ ဧတံ၊ ထိုပျက်ဆီးခြင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊
 မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အဟဇ္ဇေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဗရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝိသုဏာယ၊ ချစ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်မှဆိတ်စေတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ မိတ္တေဟိ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့မှ၊ ဘောဗေယျ၊ ပျက်ဆီးငြားအံ့၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း၊
 တံ၊ ထိုပျက်ဆီးခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွား
 စေတတ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ (ပ)၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ အယံ
 ဝစီသမာစာရော၊ ဤနှုတ်၏ ကောင်းသော အကျင့်သည်၊ တိကောဗုပရိ
 သုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဂဟပထယော၊
 သူကြွယ်ဘို့၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယသာဝကော၊
 ဘုရားတပည့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသပ္ပိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ၊ ပဗ္ဗိသပ္ပိက္ခတိ
 အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 ပရဿာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သရဒါစရေယျ၊ ဖြော

ဆိုရာ၏။ မေ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ထိုပြောဆိုခြင်းကို၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်၊ မနာဝံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟဂ္ဂေဝ၊ ငါသည်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ပရုဿာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သရဒါစရေယျံ၊ ပြောဆိုငြားအံ့၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ တံ၊ ထိုပြောဆိုခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာဝံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ (ပ)၊ ဧံ၊ ဤသို့အဿ၊ ထိုသူ၏၊ အယံ ဝစီသမာစာရော၊ ဤနွတ်၏ကောင်းသောအကျင့်သည်။ တိကောဗိုပရိသုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဟပထယော၊ သူကြွယ်တို့၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ အပရံ၊ တပါးတို့၊ အရိယသာဝကော၊ တရားထပည့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံ၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗဘာသေန သဗ္ဗပ္ပဏာပတာသေန၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားဖြင့်၊ သရဒါစရေယျံ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ဧတံ၊ ထိုသို့ဆိုခြင်းကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာဝံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟဂ္ဂေဝ၊ ငါသည်လည်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ သဗ္ဗဘာသေန သဗ္ဗပ္ပဏာပတာသေန၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားဖြင့်၊ သရဒါစရေယျံ၊ ပြောဆိုငြားအံ့၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ တံ၊ ထိုပြောဆိုခြင်းကို၊ အဝိယံ၊ မချစ်အပ်သည်။ အမနာဝံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်။ ယောအယံ ဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေအပ်၊ ပရဿဝိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဧသော ဓမ္မော ထိုတရားကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေအပ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါသည်။ ယောအယံ ဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို၊ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်၊ အမနာပေါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေအပ်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ တေန၊ ထိုတရားနှင့်၊ ဟောဇေယျံ၊ ယှဉ်စေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ယော၊ ထိုသူသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သဗ္ဗပ္ပဏာပ၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရံစ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သဗ္ဗပ္ပဏာပ၊ ပြန်ဖျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ သဗ္ဗပ္ပဏာပ၊ ပြန်ဖျင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြည့်ခြင်း၏လည်း။

ဝတ္ထိ၊ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ဆို၏၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ အဿ၊ထိုသူအား၊အဟံ
 ဝစိသမာစာရော၊ ဤနှုတ်၏ကောင်းသော အကျင့်သည်၊ တိကောဗိုပရိ
 သုဒ္ဓေါ၊ အစွန်းသုံးပါးမှစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ။သော၊ထိုသူ
 သည်၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိံဟောတိ၊အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ
 ဏေန၊ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်ထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 အရဟံ၊အရဟမည်တော်မူ၏၊(ဝ)၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
 ကာရဏေန၊ဤသို့သစ္စာထေးပါးတို့ကိုထိစေတော်မူတတ်သောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
 ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဓမ္မေ၊တရားတော်၌၊
 သံစော၊သံစောတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညို
 ခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိံဟောတိ၊အဘယ်
 သို့ဖြစ်သနည်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာဝကသံစော၊တပည့်သား
 အပေါင်းသည်၊သုပ္ပဗိုလန္တော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊(ဝ)၊လောကဿ၊
 လူအပေါင်း၏၊အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညဓမ္မော၊ကောင်းမှု၏၊စိုက်ပျိုး
 ရာလယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊သံစော၊သံစောတော်၌၊အဝေဗ္ဗပ္ပ
 သာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ
 သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်
 ကုန်သော၊ အခယောဟိ၊မကျိုးကုန်သော၊(ဝ)၊သမာဓိ သံဝတ္ထနိကေဟိ၊
 တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊သီလ
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပ တယော၊
 ငှက်ကြယ်တို့ခေါ၊စင်စစ်၊ယတော၊အကြင်ကြောင့်၊အရိယသာဝကော၊ဘုရား
 တပည့်သည်၊သတ္တဟိ၊ရနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိသဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ ဤသူတော်
 ကောင်း တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

အာကဗီယေဟိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ဤအကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊သော၊ထိုထုရားတပည့်သည်၊အာကဗီမာနေ၊အလိုရှိသည်ရှိသော်၊
 အတ္တနာဝ၊မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြား
 ရာ၏၊ ကိံဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရအံ့နည်း၊ အဟိံ၊ငါသည်၊ ဝိဏ
 နိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငဲ့ရှိသည်၊ ဝိဏတိရစ္ဆာနယောနိကော၊ ကုန်ပြီး
 သောတိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်၊ ဝိဏဝိတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသောပြိတ္တာတို့၏
 နေရာရှိသည်၊ ဝိဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ်သို့လား
 ခြင်းသဘောရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ဖြစ်၏၊အဟိံ၊ငါသည်၊အဝိနိပါတဓမ္မော၊အပါယ်
 သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မာဗိပရာယနေ၊
 အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်
 ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အသ္မိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗျာကရေယျ၊ကြားရာ၏၊ ဝေံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဟော
 ထော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဠုဒွါရေယျကာ၊ဝေဠုဒွါရပုဏ္ဏားရွာနှင့်နေကုန်
 သော၊ဗြာဟ္မာဏဂဟပတိကာ၊ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဝေါရံ၊ဈောကံကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ၊
 အဘယ်သို့ဈောကံကုန်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊အဘိက္ကန္တံ၊
 နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွ(ပ)၊ ဘဂဝန္တံဂေါတမံ၊အရှင်ဂေါတမကို၊ ဧတေမယံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါ
 ကုန်၏၊ဓမ္မဉ္စ၊တရားတော်ကိုထည်းကောင်း၊ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ရဟန်းအပေါင်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်
 ၏၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍၊ ပါဏူပေတံ၊ အသက် ထက်ဆုံး၊သရ
 ဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတေ၊ရောက်ကုန်သော၊ ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာ
 တို့ဟူ၍၊ ဘဝံဂေါတမော၊အရှင်ဂေါတမသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ဓာရေ
 ထု၊မှတ်တော်မူပါလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါရံ၊ဈောကံကုန်၏။ ။

သတ္တမဝေဠုဒွါရသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၁၆) မေအကျွန်ုပ်သည်၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သုတံ ကြားလိုက်ရ၏၊ကိံ
 သုတံ၊အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း၊ဧကံ၊တပါးသော၊ သမယံ၊အခါ၌၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဥာတိကေ၊ဥာတိကရွာ၌၊ ဝိဇ္ဇကာဝသထေ၊
 အုတ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊နေထော်မူ၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ

အာနန္ဒောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သူရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာသူရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာသူရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာသူရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ ဈေျှောက်၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 သူရား၊ သာဠောနာမ၊ သာဠအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလကံ
 တော၊ သေခြင်းကိုပြုပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂတိ၊ ထားရာသည်၊ ကာ၊
 အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်သည်၊ ဧကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ
 မြတ်စွာသူရား၊ နန္ဒာနာမ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမသည်
 ကာလကတာ၊ သေခြင်းကိုပြုပြီ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာ
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပ ရာယော၊ တမလွန်သည်၊ ဧကော၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာသူရား၊ သုဒတ္တောနာမ၊ သုဒတ္တအမည်ရှိ
 သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ကာလကတော၊ သေခြင်းကိုပြုပြီ၊
 တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာ
 ယော၊ တမလွန်သည်၊ ဧကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာသူရား၊ သုဇာ
 တာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ ကာလ
 ကတာ၊ သေခြင်းကိုပြုပြီ၊ တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာသည်၊
 ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်သည်၊ ဧကော၊ အဘယ်နည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာဠော၊ သာဠအမည်
 ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလကတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊
 အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖလ သမာပတ်ကို၊
 ပညာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာယျင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာထိ၊ နေ
 ၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ နန္ဒာ၊ နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 ကာလကတာ၊ သေခြင်းကို ပြုသည် ရှိသော်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
 ဩရ မ္မာဂိယာနံ၊ အောက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့

၏။ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်ဖြစ်၍၊ တဿာလော
 ကာ၊ ထိုလောကမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ လည်ခြင်း သဘောမရှိသည် ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိနိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထွက်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 သုဒတ္တော၊ သုဒတ္တအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ကာလံ
 ကတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာ
 နံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊
 ရာဂဒေါသမောဟတို့၏၊ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါ
 ဝါမိ၊ သကဒါဂါမ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သင်္ကဓေ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣဝံ
 လောကံ၊ ဤလောကကို၊ အာဂတ္တံ၊ ထာ၍၊ ဣက္ခယ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သုဇာတာ၊ သုဇာတာအမည်
 ရှိသော၊ ဥပါထိကာ၊ ဥပါထိကာမသည်၊ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်
 ရှိသော်၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခ
 ယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိ
 သော၊ နိယတာ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာဟနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်း
 လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့
 ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူသည်၊ ယံကာလံကရေယျ၊ အကယ်၍
 သေခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ထိုသေခြင်းကို၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အနုတ္တရိယံ၊ မအံ့အပ်၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလံကတော၊ သေ
 ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤ
 အကြောင်းကို၊ စေပဋိပုစ္ဆိဿတ၊ အကယ်၍မေးကုန်အံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 ဧဝံ၊ ဤသို့မေးကုန် သည်ရှိသော်၊ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားအား၊ ဝိဟေဿ၊
 ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တဿာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မဒါသံနာမ၊ တရားကြွေးရုံမည်သော၊ ဓမ္မပရိ
 ယာယံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ ယေန၊ အကြင်တရား
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယဿဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊
 အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြား
 ရာအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငရဲရှိသည်၊ ဝိတ
 တိရုတ္တနယောနိကော၊ ကုန်ပြီးသော တိရုတ္တန်အမျိုးရှိသည်၊ ဝိတဝိတ္တိဝိ
 သယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာနေရာရှိသည်၊ ဝိတာပါယဒုဂ္ဂံတိဝိနိပါတော၊

ကုန်ပြီးသောအပါယ်သို့ လားခြင်းသဘောရှိသည်။ အမ္ဘိဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝိနိပါတေဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဓမ္မာဒါသော၊ တရားကြေးရံဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယော၊ တရားဒေသနာ သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဓကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ အာကင်္ခါနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏။ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာအံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဘာနိရယော၊ ကုန်ပြီးသောစေ့ရှိသည်။ ဝိဏတိရစ္ဆာန ယောနိကော၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်။ ဝိဏတိတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ဗြဟ္မာနေရာရှိသည်။ ဝိဏာပါယ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော အပါယ်သို့ကျခြင်းရှိသည်။ အမ္ဘိဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဝိနိပါတေဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဓာဗြာဿာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာထားပါးတို့ကို သိစေတော် မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော် မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပသာဒေန

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၃၇

န၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဠုတရား၌၊ သံဗော၊ သံဗာသ၌။ အဝေပုပ္ဖသားဒေန၊
 မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အရိယ ကန္တေဟိ၊ အရိယာ တို့သည် နှစ်သက်အပ် ကုန်သော၊
 အာဇောဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိ သံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဝေဠုဒါသော၊ တရား
 ကြေးမုံဟုဆိုအပ်သော၊ သောဝေဠုပရိယာယော၊ ထိုတရား ဒေသနာသည်၊
 အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ သုရားတပည့်သည်၊ အာကင်္ခါမာနေ၊ အလိုရှိ
 သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာက
 ရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဝိဏနိရယော၊ ကုန်ပြီးသောငဲ့ရှိသည်၊ ဝိဏတိရစ္ဆာနယောနိကော၊
 ကုန်ပြီးသော ဘိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်၊ ဝိဏဝိတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော
 ပြိတ္တာနေရာရှိသည်၊ ဝိဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ်ကျ
 ခြင်းရှိသည်၊ အဒ္ဓါ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝိနိပါတေဓမ္မော၊ အပါယ်ကျခြင်း
 သဘောမရှိသော၊ နိယထော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရားယနေ၊ အထက်မင်သုံး
 ပါးလျှင်ထည်းထောင်းရာရှိသော၊ သောဇာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထည်းဟူ
 သောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ဟိ၊ ဝိဏဝိ၊ သုံးပါး ထည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သုတ္တန္တာနိ၊ သုတ်တို့ သည်၊ ဧကနိ ဒါနာနိ၊ တခုသော နိဒါန်း
 ရှိကုန်၏ ။

အဋ္ဌမဂိဋ္ဌိကာဝသထသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၀) ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈောဂံ၏၊
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈောဂံသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အသော
 ကောနာမ၊ အသောကအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာထကံတော၊
 သေခြင်းကိုပြုပြီး၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိ၊ လားရာသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊
 အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်သည်၊ ဧကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ

တုရား၊ အသောကာနာမ၊ အသောကအမည်ရှိသော၊ တိက္ခ၊ နိ၊ ရဟန်း၊ မိန်းမ
သည်၊ ကာလံကတာ၊ သေခြင်းကိုပြုပြီး (ပ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား။ အသော
ကောနာမ၊ အသောကအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ကာ
လင်္ကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုပြီး (ပ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ အသောကာနာမ၊
အသောကာအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမသည်၊ ကာလံကတာ၊
သေခြင်းကိုပြုပြီး၊ တဿ၊ ထိုဥပါသိကာမ၏၊ ဂတိ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်သည်၊ ကာ၊
အဘယ်နည်း။ အဘိ၊ သမ္ပရာယော၊ တမလ္လနံသည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ငေ့သံ၏၊ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ အသောကော၊ အသောက
အမည်ရှိသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလင်္ကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိ
သော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊
အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဖလသမာပတ်ကို၊
ပညာဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်
၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ။
ပုရိမဝေယျကရဏေန၊ ရှေးဖြစ်သော ကြားခြင်းနှင့်၊ ကေနိဒါနံ၊ တူသော
နိဒါန်းရှိ၏။ ။ အာနန္ဓ၊ အာနန္ဓာ၊ ဓမ္မာဒါသော၊ တရားကြေးရံဟု ဆိုအပ်သော၊
သောဓမ္မ ပရိယာယော၊ ထိုတရား ဒေသနာသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်
တည်း။ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယ
သာဝကော၊ တုရားတပည့်သည်၊ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊
အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြား
ရာ၏။ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာအံ့နည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဝိဏာ
နိရယော၊ ကုန်ပြီးသောစေ့ရှိသည်။ ဝိဏာတိရတ္တန ယောနိကော၊ ကုန်ပြီး
သောတိရတ္တနအမျိုးရှိသည်။ ဝိဏာဝိတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသောပြိတ္တာတို့၏
နေရာရှိသည်။ ဝိဏာပါယဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော အပါယ်သို့ကျ
ခြင်းရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့
ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိ ပရာယနော၊
အထက်မက်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါး ထည်းဟူသောအယဉ်ထို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမဂိဋ္ဌိကာဝသထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၂၁ ကေမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက် ပတ်သောအရပ်၌။ နိထိန္ဒော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝပနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ
 ၌၊ ကက္ကဋ္ဌောနာမ၊ ကက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။
 ကာထကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုပြီး၊ တဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာ
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်သည်၊ ကော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ၌၊ ကဋ္ဌိဘောနာမ၊
 ကဋ္ဌိဘ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ၌၊ နိကတောနာမ၊ နိကတအမည်ရှိသော၊
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိက
 ရွာ၌၊ ကမ္ပိဿဟောနာမ၊ ကမ္ပိဿဟ အမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ၌၊ တုဠော
 နာမ၊ တုဠအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ၌၊ သံတုဠောနာမ၊ သံတုဠ အမည်ရှိသော၊
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိက
 ရွာ၌၊ ဘန္ဒေါနာမ၊ ဘန္ဒအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဥပတိကေ၊ ဥပတိကရွာ၌၊ သုဘဒ္ဒေါနာမ၊ သုဘဒ္ဒအမည်
 ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ကာထကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုပြီး၊
 တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိ၊ ထားရာသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော၊
 တမလွန်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကက္ကဋ္ဌော၊ ကက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ ကာထကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဩဂုတ္တဝဂိယာနံ၊ အောက်အဘို့ရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊
 သုံးယာဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုထောကမှာ၊ အနာဝတ္တိဝဇ္ဇော၊
 တာန်ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထဏှ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကဋ္ဌိဘော၊ ကဋ္ဌိဘအမည်ရှိသော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ နိကတော၊ နိကတအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကာ
 သည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကမ္ပိဿဟော၊ ကမ္ပိဿဟ အမည်ရှိသော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုဠော၊ တုဠအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကာသည်

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သန္တု၊ သန္တု၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဣဒ္ဓိ၊ အမည်ရှိသော ဥပါသကာသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ဘဒ္ဒေါ၊ အမည်ရှိသော ဥပါသကာသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ သုဘဒ္ဒေါ၊ သုဘဒ္ဒေါ၊ အမည်ရှိသော ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာသည်။ ကာလကံ၊ ထော၊ သေခြင်းကို ပြုသည်ရှိသော်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တရိယာနံ၊ အောက်အတို့ရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာထောကာ၊ ထိုလောကမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ တစာန်လာခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထတ္တံ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်လိမ်းကုန်သောသူတို့ကို၊ ဧကဝတိကာ၊ တူသောလားခြင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဥပတိကော၊ ဥပတိကရူပ၌၊ ပရောပညာသံ၊ ငါးကျိပ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ကာလကံ၊ ထော၊ သေခြင်းကို ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရုတ္တရိယာနံ၊ အောက်အတို့ရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တသ္မာထောကာ၊ ထိုလောကမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ တစာန်လာခြင်းသဘောမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်ထတ္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဥပတိကော၊ ဥပတိကရူပ၌၊ သာမိကနုဂတိ၊ အလွန်နှင့်တကွကိုးဆယ်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ကာလကံ၊ ထော၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏၊ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံထောကံ၊ ဤလူ့ထုံသို့၊ အာဂတ္တံ၊ ထာကုန်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်ထတ္တံ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥပတိကော၊ ဥပတိကရူပ၌၊ ဆအတိရေကာနိ၊ ခြောက်ယောက်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝုတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ကာလကံ၊ ထော၊ သေခြင်းကို ပြုကုန်သည်ရှိသော်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိကုန်သော၊ နိယတာ၊ မြီကုန်သော၊ သမ္မောမိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်း ထျောင်းရာရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီး

သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မနုဿတု
 တော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူသည်။ ယံကာလံကရေယျ၊ အကြင်သေခြင်းကို
 ပြုငြားအံ့။ ဧတံ၊ ထိုသေခြင်းကို၊ အနတ္တရိယံ၊ မအံ့အပ်၊ တတ္ထိတတ္ထိ၊ ထိုထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလကတေ၊ သေခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါတုရားသို့၊
 ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ စေပဋိ၊ ပုစ္ဆိသထ၊
 အကယ်၍မေးကုန်လတ္တံ့၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သော၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊
 တထာဂတဿ၊ ငါတုရားအား၊ ဝိဟေသ၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မာဒါ
 သံနာမ၊ တရားကြေးမုံမည်သော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာကို၊ အတံ၊
 ငါသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တုရားထပည့်သည်၊ အာကင်္ခမာနော၊ အလို
 ရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာ
 ကရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာအံ့နည်း၊ အတံ၊
 ငါသည်၊ ဝိဏနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငဲ့ရှိသည်၊ ဝိဏတိရတ္တာနယောနိ
 ကော၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်၊ ဝိဏဝိတ္ထိဝိသယော၊ ကုန်ပြီး
 သောပြိတ္တာတို့၏နေရာရှိသည်။ ဝိဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသော
 အပါယ်သို့ကျခြင်းရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊
 အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာ
 ယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အသင်္ဃာသို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဓမ္မာဒါသော၊ တရားကြေးမုံဟုဆိုအပ်
 သော၊ သောဓမ္မပရိယာယော၊ ထိုတရားဒေသနာ သည်။ ကတ မောစ၊
 အဘယ်နည်း။ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိ
 ယသာဝကော၊ တုရားထပည့်သည်။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။
 အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ
 ၏၊ ကိံ၊ ဗျာကရေယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာအံ့နည်း။ အတံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏနိရ
 ယော၊ ကုန်ပြီးသော ငဲ့ရှိသည်။ ဝိဏတိရတ္တာနယောနိကော၊ ကုန်ပြီးသော
 တိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်။ ဝိဏဝိတ္ထိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသောပြိတ္တာတို့၏နေရာ
 ရှိသည်။ ဝိဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ်ကျခြင်းသဘော
 ရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အတံ၊ ငါသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း
 သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံး

ပါးလျှင်ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပဇ္ဇော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣဒိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာယေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ သံစော၊ သံစာ၌၊ အဝေစ္စပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေတိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေတိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဓမ္မာဒါသော၊ တရားကြေးမုံဟု ဆိုအပ်သော၊ သောဓမ္မပရိယာယော၊ ထိုဘုရားဒေသနာသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ယေန၊ အကြင်တရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အာကင်္ခမာနေ၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကဓရယျ၊ ကြားရာ၏၊ ကိံဗျာကဓရယျ၊ အဘယ်သို့ကြားရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိတနိရမေယာ၊ ကုန်ပြီးသောရေရှိသည်၊ ဝိတတိရတ္တနုယောနိကော၊ ကုန်ပြီးသောတိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်၊ ဝိတတိတ္ထိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသောပြိတ္တာတို့၏နေရာရှိသည်၊ ဝိတာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ်သို့ကျခြင်းရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝိနိ

ပါတခမ္ဘော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယထော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာ ရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီး သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကဏေယျ၊ မြေကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝေဠုန္ဒါရဝဂ္ဂေါ၊ ဝေဠုန္ဒါရဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ တထာ၊ ထိုဝေဠုန္ဒါရဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ရာဇာ၊ စက္ကဝတ္တိသုတ်၊ ဩဂဒိဇာသု၊ ဩဂဒသုတ်ဒိဗာသုသုတ်၊ အပရေ၊ ထိုမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တသုတ်တို့၊ ထပတယော၊ ထပတိသုတ်၊ ဝေဠုန္ဒါရေ၊ ဝေဠုန္ဒါရသုတ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကာဝသထေ၊ ဝိဇ္ဇကာဝသထသုတ်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ။

ဒသမဂိဇ္ဇကာဝသထသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၂) ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ရာဇကာရာမေ၊ ရာဇကာရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ အထခေါ၊ ဣအခါ၌၊ သဟဿတိက္ခု၊ နိဝံဇော၊ တထောင်သော ရဟန်းသိန်းမအပေါင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်သော၊ တာဘိက္ခုနိယော၊ ထိုရဟန်းသိန်းမတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဧထံဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းသိန်းမတို့၊ စတုဟိခေါ၊ ထေးပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်။ အဝိနိပါတခမ္ဘော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယထော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်။

ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဲရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းတော်မူ၏၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဗော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနှိုင်ကုန်သော၊ ဘိဏေဟိ၊ ဘိဏတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနီယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျွဲခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနေော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်း ထောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဝှင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသဟယသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၃) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဥဒယဂါမနိနာမ၊ ပွားခြင်းသို့ရောက်ကြောင်း

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဒါရဝဂ်၊ ၂၄၅

မည်သော၊ ပဋိပဓံ၊ အကျင့်ကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာဝကံ၊ တပည့်သားကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ကိံ၊ သမာဒပေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆောက်တည်စေကုန်သနည်း၊ အန္တောပုရိသ၊ အိယောကျား၊ ဇေတိ၊ ထာယော၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပါစီနရခေါ၊ အရှေ့သို့ရှေးရှု၊ ယာဟိ၊ သွားလေလော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ သောန္တံ၊ ထုံးအိုင်ကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ ပပါတံ၊ ကမ်းပါးပြတ်ကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ ခါဏံ၊ သစ်တက်ကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ ကဏ္ဍကံ၊ ဆူးရှိသော၊ ဋ္ဌာနံ၊ အရစ်ကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ စန္ဒနိယံ၊ ထစီးချိုင့်ကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ ဩဇ္ဈိဂလ္လံ၊ ထစီးတွင်းကို၊ မာပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ မကြဉ်လေထင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ထုံးအိုင်စသည်၌၊ ပပါထေယျာထိ၊ ကျရာ၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရစ်၌ပင်လျှင်၊ မရတံ၊ သေခြင်းသို့၊ အာဂမေယျာထိ၊ ရောက်ရာ၏၊ အန္တောပုရိသ၊ အိယောကျား၊ ဝေ၊ ဤသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏၊ ယားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံထောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဥပလဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံခေါပနေတံ၊ ထိုအယူသည်၊ ဗာလဂမနံ၊ ပျင်းသောထာခြင်းရှိ၏၊ ဇေတံ၊ ထိုအယူသည်၊ ရဋ္ဌဂမနံ၊ တွေဝေသောထာခြင်းရှိ၏၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇခေါ၊ ငါဘုရားသည်ထည်း၊ အရိယဿ၊ အရိယာ၏၊ ဝီနယေ၊ ဝိနည်း၌၊ ဥဒယဂါမ်နိံ၊ ပွားခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိပဓံ၊ အကျင့်ကို၊ ဝိညာပေမိ၊ ထိစေအံ့၊ ကိံ၊ ဝိညာပေမိ၊ အဘယ်သို့ထိစေအံ့နည်း၊ ယာပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သမ္ပောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယာဉ္ဇဒယဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကြင်ပွားခြင်းသို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ငြိမ်းငြိမ်းငြါ၊
 (ပ)၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငြါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဉ္ဇဒယ
 ဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ထိုပွားခြင်းသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ကတ
 မာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်
 မထွက်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့မတောက်မပြန်
 သစ္စာလေးပါးတို့ကို မိမိအလိုလိုသိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 သဗ္ဗသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗသမ္မုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ (ပ) သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်
 တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန
 ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်းတော်ခြေခံပေးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊
 အဝေဓ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွက်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဓ္စပ္ပ
 သာဒေန၊ မတုန်မထွက်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊
 အာရောဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိ သံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါ
 ယ၊ စင်စစ်ငြိမ်းငြိမ်းငြါ၊ (ပ)၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငြါ၊ သံဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဉ္ဇဒယ ဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ထိုပွားခြင်းသို့ ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိယအာနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၄၇

(၁၀၂၄) ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာစအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဓာသည်ထည်းကောင်း။ အာယသ္မာစသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်ထည်းကောင်း။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဍိကံသ၊ အနာထဝိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့ထွက်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေထိုင်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဓိသလ္လာနာ၊ ကိုယ်တော်အထည်းထည်း ကိန်းရာမှ၊ ဝုပ္ပိကော၊ ထသည်ရှိသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာစအာနန္ဓော၊ အရှင်အာနန္ဓာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဓာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ အာယသ္မတာအာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဓာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော။ ကတံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေကပ်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေကပ်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဓံ၊ အရှင်အာနန္ဓာကို၊ ဇေတဝန်၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝသောအာနန္ဓံ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဓာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကတိနံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ကတိနံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဝမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထူးသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော။ နိယတာ၊ မြဲသော။ သမ္မောဒိပရာယနာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရော်ပြီးသောဝုပ္ပိလ်ဟူ၍၊ ဖျာကတာ၊ ကြားအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဝမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ထူးသည်။ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း သဘော မရှိသော၊ နိယတာ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဒိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်ထည်း

ကျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္န၊ မဂ္ဂင်္ဂှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့
ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတာ၊ ကြားအပ်၏၊ ကုတမေ
သံစတုန္ဒံ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊
ဘုရား၌၊ ယထာဂ္ဂူပေနခေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ အပ္ပသာ ဒေန၊
မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသော
အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်
၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊
ချင်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လမ်းရာဖြစ်သော၊ ဝိနိ
ပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အဿ၊
ထိုပုထုဇဉ်အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တထာ ဂ္ဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော၊
အပ္ပသာဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်
သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ယထာဂ္ဂူပေနခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊
အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
တပည့်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လမ်းရာဖြစ်သော၊
သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်အား၊
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တထာဂ္ဂူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေါ၊ မတုန်
မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရ
ဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်
ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန ဤသို့လှူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ
မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရ
ဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်
ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူနတ်တော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရားတော်၌၊

ယထာဂ္ဂပေနခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အပ္ပဿာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အပ္ပဿာဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေနခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသ္မာဂကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုထုရားတပည့်အား၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ သွာချာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ (ပ)၊ ဝိည္ဇဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေနခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အပ္ပဿာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အပ္ပဿာဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ယထာဂ္ဂပေနခေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်

ရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ သုရားတပည့်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊
 ကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်ရ၏၊ အဿ၊ ထိုသုရားတပည့်အား၊ သံဗော၊ သံဃာထော်၌၊ တထာ
 ဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝေဓ္စပ္ပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ သာဝကသံဗော၊ တပည့်သားသံဃာထော်သည်
 သုပ္ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော် မူတတ်၏၊ (ပ)၊ ယောကဿ၊ လူအ
 ပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေတီ၏၊ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေ ကောင်းသောလွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သံဗော၊ သံဃာထော်၌၊ အဝေဓ္စပ္ပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယထာဂ္ဂပေန၊
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဒုဿိဇေယန၊ ဘိလမရှိခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အဿဘတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊
 ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုပ္ပတိံ၊ မကောင်း
 သောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
 ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ ဟထာဂ္ဂပေ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဒုဿိဇေယန၊ ဘိလမရှိသောအဖြစ်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ အာဂု
 သော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယထာဂ္ဂပေဟိစခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်
 သော၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဘိလေ
 ဟိ၊ ဘိလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ
 သော၊ အရိယသာဝကော၊ သုရားတပည့်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊
 ကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂိလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ယထာဂ္ဂပေါနိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရိယကန္တာနိ၊
 အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝဏ္ဏာနိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊
 သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်
 သော၊ ဘိဏာနိ၊ ဘိလတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်
 သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊
 ဤတရားတို့ကို၊ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊

ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အယံပဇာ၊ ဤသက္ကဝါကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတာ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာဟနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးထွင်ထည်းထောင်း ရာရှိသော။ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက် ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတာ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ၊

တတိယအာနန္ဒသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၅) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တရား တပည့်သည်၊ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ အလုံးစုံသောဒုဂ္ဂတိဘေးကို၊ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ် လေးပါးတို့နှင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာ ဝကော၊ တရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူ ထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါးတို့ကိုထိတော် မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ထန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေဠုဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝဏ္ဏနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေ

ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါမေတ္တဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပဉ္စသည်။ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ အလုံးစုံသော ဒုဂ္ဂတိဘေးကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုဂတိပရာယနသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၆) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မေတ္တဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပဉ္စသည်။ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတဘယံ၊ အလုံးစုံသော ဒုဂ္ဂတိဘေးကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ ကောင်းစွာလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထမေဟိစတုဟိ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပဉ္စသည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုးစံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ သံဗော၊ သံဇာတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာဇေယျတိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝက္ကနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၈၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဂင်၊ ၂၅၃

စေခြင်းငှါ ဖွမ်းနှိုင်းကုန်သော၊ ဘိလေတိ၊ ဘိလတိန္နံ၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ သဗ္ဗဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတတယံ၊ အလုံးစုံသောဒုဂ္ဂတိဘေးကို၊ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာလွှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုဂတိပရာယနသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၇) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်ရာ၏။ မိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဉာတိဝါ၊ အမျိုးထည်း ဖြစ်ကုန်သော သာလောဟိတာဝါ၊ သားချင်းထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို၊ မညေယျံ၊ အောက်မေ့ကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော သောတာပတ္တိဟင်္ဂေသု၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သောအင်္ဂါတို့၌၊ သမာဒိပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ကတမေသု စတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ တရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿာဒေ၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာဒိပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ကိံ၊ သမာဒိပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်သနည်း။ ကိံ၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့သွင်းအပ်ကုန်သနည်း။ ကိံ၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့တည်စေအပ်ကုန်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိ၊ နာစကာရဏေ၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိ၊ နာစကာရဏေ၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိ၊ နာစကာရဏေ၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိ၊ နာစကာရဏေ၊ ဤသို့ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ

တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေတုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေ၊ မကုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊
 သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်
 ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မေတရားတော်၌၊ သံစော၊
 သံစာတော်၌၊ အဝေဠပဿာဒေ၊ မကုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာ
 ဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊
 ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ အရိယကန္တေသု၊ အရိယာတို့သည်
 နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေသု၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိ
 ကေသု၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေသု၊
 သီလတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊
 သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယေတေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်ရာ၏၊
 ဝိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေလည်းဖြစ်ကုန်သော
 ဥာတီဝါ၊ အမျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာလောဟိတာဝါ၊ သားချင်းလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို၊
 မညေယျံ၊ အောက်မေ့ကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊
 စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု၊ သောတာပတ္တိယဂေသု၊ ဤသောတာ
 ပတ္တိမဂ်၏ရှေးအဘို့၌ဖြစ်ကုန်သောအင်္ဂါတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်
 တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊
 တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌမိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနု
 ကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်ရာ၏၊ ဝိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတီဝါ၊ အမျိုးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ သာလောဟိတာဝါ၊ သားချင်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစ၊
 အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို၊ မညေယျံ၊ အောက်
 မေ့ကုန်ငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ စတုသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ သောတာပတ္တိယဂေသု၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်
 ကုန်သောအင်္ဂါတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေ
 သေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ် ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာ ပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေ အပ်ကုန် ၏။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၂-ဝေဠုဒ္ဒါဝဂ်၊ ၂၅၅

ကကမေသုစတုသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေ၊
မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေ
အပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေ
အပ်ကုန်၏၊ ကိံသမာဒပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်
သနည်း၊ ကိံနိဝေသေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ကိံပတိဋ္ဌာ
ပေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ
ထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊
သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရ ဏေန၊
ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော် မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာ
ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝဗူမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သော ဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး
တို့ကိုခံစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်
မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊
ဤသို့ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်
လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပ
ဿာဒေ၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေ
အပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေ
အပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏လည်း
ကောင်း၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏လည်းကောင်း၊ တေဇောဓာတု
ယာ၊ တေဇောဓာတ်၏လည်းကောင်း၊ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာ
ဘုတ်တို့၏၊ အညထတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယဿာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်အား၊
အညထတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ နံတေဝထိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တဏှ
ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ထတ္တံ၊ ဝေညကား၊ အနုညထတ္တံ၊ မဘောက်
ပြန်သောအဖြစ်တည်း၊ ဝတ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿ
ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သော
အရိယဿာဝကော၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်၊ နိရယံဝါ၊ ငရဲ၌လည်းကောင်း၊
တိရစ္ဆာနုယောနိဝါ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ပိတ္တိဝိသယံဝါ၊ ပြိတ္တာ

တို့၏အရာ၌လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပုဿဒေန၊ မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ နိရယံဝါ၊ ငဲ့ရှည်လည်းကောင်း၊ တိရုတ္တာနယောနိံဝါ၊ တိရုတ္တာနအမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသယံဝါ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အရိယကန္တေသု၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာဝေဇ္ဇေသု၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေသု၊ တည်ကြည်ခြင်း ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန် သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေ အပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေ အပ်ကုန်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏ လည်းကောင်း၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏ လည်းကောင်း၊ တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏လည်းကောင်း၊ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့၏၊ အညထတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်အား၊ အညထတ္တံ၊ ဘောက်ပြန်သောအဖြစ်သည်၊ နုတွေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ တကြံဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနညထတ္တံ၊ မဘောက်ပြန်သောအဖြစ်တည်း၊ ဝထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုတရားတပည့်သည်၊ နိရယံဝါ၊ ငဲ့ရှည်လည်းကောင်း၊ တိရုတ္တာနယောနိံဝါ၊ တိရုတ္တာနအမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တိဝိသယံဝါ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေတေ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်ရာ၏၊ ဝိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမဂ္ဂာဝါ၊ အဆွေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥာဟိဝါ၊ အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာလောဟိတာဝါ၊ သားချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောဝဇ္ဇံ၊ နာအပ်သည်ကို၊ မညေယျံ၊ အောက်မေ့ကုန်ရာ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉ ၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၅၇

ထိုသူတို့သည်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုသောတာပတ္တိယင်္ဂေသု
ဤသောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတ္တိန္ဒြိဖြစ်ကုန်သောအင်္ဂါတို့၌၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ
ဆောက်ထည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေကဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဗ္ဗာပေ
တဗ္ဗာ၊ ထည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမဓိတ္တသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၂၉) သာဝတ္ထိဒိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိဒိဒါနံးထည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ
၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်၊ ဗလဝါ၊
အားရှိသော၊ ဝုဒ္ဓိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗ ဟံ
ဝါ၊ မောင်းကိုလည်း။ ပသာရေယျသေယျထာဝီ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊ မောင်းကို လည်း။
သမဗ္ဗေယျသေယျထာဝီ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤ
အတူသာလျှင်၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊
ကွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသုတာဝတိံ သေသု၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၌၊ ပါတု
ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုထာ၊ ချားစွာကုန်သော
တာဝတိံသကာယိကာ၊ တာဝတိံသာသံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊
နတ်တို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်၊ အတ္ထိရိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ရှိရာ
အရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသကံမိံတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး
၍၊ အာယသ္မာန္တံ မဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ကို၊ အဘိဝါ
ဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ငြိတာခေါ၊
ရပ်ကုန်ပြီးသော၊ တာဒေပတာယော၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
ဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်
တို့၊ ဗုဒ္ဓေတုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာရခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)။ သော

ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ် တို့၏ဆရာဖြစ်တော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနု သာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုသာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သတ္တဝါတို့ကို သိစေတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသုသော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့် သမန္နာဂမနံ ဟောတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ သောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာသုသော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားထော်၌၊ သံဗေ၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသုသော၊ အချင်းနတ်တို့၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့ သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေဠုဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိ သံဝတ္တနိကေဟိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် ကုန်သော၊ ဝီရိယေဟိ၊ ဝီရိယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်း သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသုသော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီရိယေဟိ၊ ဝီရိယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ ဟောတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ သောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ဇာရိသမောဂ္ဂဿာနံ၊ အရှင်မောဂ္ဂဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာဓု

ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရ
 ဏောန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်
 ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရ
 ဏောန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေ
 ဘုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမ
 နဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဝ၊ ဤထော
 က၌၊ ဧကေဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နေ့ခက်၌၊
 သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံထောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊
 ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 တော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်
 ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်
 ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိ ကေဟိ၊
 တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယ
 ကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်
 သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကေဋ္ဌေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာ
 ယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊

နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

အဗ္ဗမဒေဝစာရိကသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၀ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သမဋ္ဌိတံ၊ ကွေးအပ်သော၊ ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကိုလည်း။ ပဿာရေယျသေယျထာဝိ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဿာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော၊ ဗာဟံ ဝါ၊ မောင်းကိုလည်း။ သမဇ္ဈေယျသေယျထာဝိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇေထဝနေ၊ ဇေထဝန် ကျောင်းတော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသုတာဝတိံ သေသုတာဝတိံ နတ်တို့၌၊ ပါတု ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ တာဝတိံ သကာယိကာ၊ တာဝတိံ သာတုံ၌နေကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏာနော အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂဏာန်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိဘာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကာဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဏာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာပသော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဓ္မပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း၌၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာရခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့လှူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်ထော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၆၀

ထုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါးတို့ကို သိစေ
 တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ဘဂဝါ၊
 ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်
 မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊
 ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုဿော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
 ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ
 ထောက်၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဂုဿော၊ အချင်းနတ်တို့၊
 ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဗော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်
 မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊
 ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာတို့၊
 သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော။ (ပ)၊ သမာဓိ
 သံဝတ္တနိကေဟိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် ကုန်သော၊
 သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်း
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုဿော၊ အချင်းနတ်တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊
 သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်
 သော၊ သဂ္ဂံထောက်၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဠု၊
 ဆို၏။ မာရိသမောဂ္ဂံသာန၊ အရှင်မောဂ္ဂသာန်၊ ဗုဒ္ဓေ ထုရား၌၊ အဝေဠုပ္ပဿာ
 ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။
 သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်

ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊(ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာ ဝနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးကိုထိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့် ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဓ္မပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့် သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဓဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံထောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဓမ္မေ၊ တရားထော်၌၊ သံဗော၊ သံဗောတော်၌၊ အဝေဓ္မပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝဇ္ဇေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိ ဧကဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာရိသမောဂ္ဂဏာန၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေတု၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယဓဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော သဂ္ဂံထောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ခဝါ၏။

နဝမဒေဝစာရိကသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၁) အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဗလဝါ၊
အားရှိသော၊ ဗုဒ္ဓိသော၊ သောကျားသည်၊ သမဗ္ဗိတံ၊ကျွေးအပ်သော၊ ဗာ
ဟံဝါ၊မောင်းကိုလည်း၊ ပဿာရေယျသေယျထာဝီ၊ ဆန့်တန်းရာသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ပဿာရိတံ၊ဆန့်တန်းအပ်သော၊ ဗာဟံဝါ၊မောင်းကိုလည်း၊
သမဗ္ဗေ သေယျထာဝီ၊ ကျွေးရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဝေမေဝ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ဇေဘဝနေ၊ဇေထဝနံကျောင်းတော်မှ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့
သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသုတာဝတီသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၌၊ပါတရ
ဟောထိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊သမ္ပဟုဏာ၊များစွာကုန်သော
တာဝတိံသာကာယိကာ၊တာဝတိံသာသံဃုနေကုန်သော၊ ဒေဝတာယော၊
နတ်တို့သည်၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏၊တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံသု၊
ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊အဋ္ဌံသု၊ရပ်ကုန်၏၊ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သောအရပ်၌၊ဋီတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော၊တာဒေဝတာယော၊ထိုနတ်
တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဝံဝစံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊
အဂေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်သနည်း၊ အာဂ
သော၊ထကာနတ်တို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌၊ အဝေဝုပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊သမန္နာဂမနံ၊ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာရခေါ၊ကောင်းသည်
သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ကိံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊သောဘဂ
ဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ဤသို့ပူဇော်အထူး
ကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်
တော်မူ၏(ပ)၊သောဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရ
ဏေန၊ဤသို့နတ်ထူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့
ကိုထိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစ ကာရဏေန၊ဤသို့
ထုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌၊အဝေဝုပ္ပသာဒေ
န၊မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊

သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုဿော၊ တကာ
နတ်တို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
နှင့်၊ သမန္နာဂမန ဟေတုခေါ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော၊ နိယတာ၊
မြဲကုန်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိ
ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ
ရောက်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဂုဿော၊ တကာ
နတ်တို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဗေ၊ သံဗာထေတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿာဒေန၊
မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓု
ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာတို့
သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေတ္တေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိ
သံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊
သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်း
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂုဿော၊ တကာနတ်တို့၊ အဂိယကန္တေ
ဟိ၊ အဂိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊
သမန္နာဂမန ဟေတုခေါ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း သဘောမရှိကုန်သော၊
နိယတာ၊ မြဲကုန်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်း
လျောင်းရာရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်
သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ ဟောတော်မူ၏။ မာရိယ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊
အဝေဂ္ဂပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊
ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်
သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူ
တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာ
နံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၂-ဝေဠုဒ္ဓါရဝဂ်၊ ၂၆၅

သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိစေတော်
 မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာ တုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ တုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုရား၌၊ အဝေဠုပဿဒေန၊ မတုန်
 မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာရခေါ၊
 ကောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိသ၊ အရှင်တုရား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုရား
 ၌၊ အဝေဠုပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေ
 တုခေါ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံပဇာ၊
 ဤသတ္တဝါသည်၊ အဝိနိပါတဝဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊
 နိယတာ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်း
 လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့
 ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိသ၊ အရှင်တုရား၊ ဝေဠု၊
 တရားတော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠုပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်
 သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာရခေါ၊ ကောင်း
 သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်
 သက်အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိ
 ကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊
 သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သာရခေါ၊ ကောင်းသည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရိသ၊ အရှင်တုရား၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့
 သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂမနဟေတု
 ခေါ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံပဇာ၊
 ဤသတ္တဝါသည်၊ အဝိနိပါတဝဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊
 နိယတာ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လည်း
 လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့
 ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်
 ကုန်၏။ ။

ဒသမဒေဝစာရိကသုတ်ပြီး၏။

နုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ရာဇကာရာမဝဂ္ဂေါ၊ ရာဇကာရာမဝဂ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။

သဟဿာ၊ သဟဿသုတ်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြဟ္မဏသုတ်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒသုတ်၊ အပရေ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိသုတ်တို့၊ မိတ္တေန၊ မိတ္တသဒ္ဓါနှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊ နွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အမစ္စာ၊ အမစ္စသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒေဝစာရိကာစ၊ ဒေဝစာရိကသုတ်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဝဂ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေမယံ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏၊ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ ကြားလိုက်ရသနည်း၊ ဧကံ၊ တစ်ပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကရိယဝတ္ထု၊ ကရိယဝတ်ပြည်၌၊ နိဂြောဓရာမေ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မှု၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံကရိယဝတ္ထု၊ ဤကရိယဝတ်ပြည်သည်၊ ဣဒံစေဝ၊ ကြွယ်လည်းကြွယ်ဝ၏။ ဒီတစ္ဆ၊ ပွင့်လည်းပွင့်လင်း၏။ ဗဟု၊ ဗဟု၊ ချားသောလှ၏။ အာကိတ္တမန္တံ၊ ငြိမ်းသောလှ၏။ သမ္မာဗျူဟံ၊ ကျဉ်းသောခရီးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သောခေါအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ယယိဂ္ဂပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ မနောဘာဝနိယေ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ သိက္ခ၊ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုမူလည်း၊ ယယိဂ္ဂပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ သာယန္တသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌၊ ကရိယဝတ္ထု၊ ကရိယဝတ်ပြည်သို့၊ ပဓိသန္တော၊ ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘမန္တေန၊ လည်သော။ ဟတ္ထိနာဝိ၊ ဆင်နှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဟမန္တေန၊ ထည်သော၊ အသောနဝိ၊ မြင်းနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။

၁၀-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်။ ၂၆၃

ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ရထေနဝိ၊ ရထားနှင့်လည်း၊ သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။
 ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ သကဇေနဝိ၊ ထွန်းနှင့်လည်း၊ သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်
 မိ၏။ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ပုရိသေနဝိ၊ ယောကျ်ားနှင့်လည်း၊ သမာဂစ္ဆာမိ၊
 ဆိုင်မိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿမယံ၊
 ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ တဂန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရတ္တအာရုံပြု၍၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ ရုဿကေဝ၊ မေ့လျော့သည်သာလျှင်ကည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ကို၊ အာရတ္တအာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ရုဿတိ၊ လွတ်၏။ သံစာံ၊ သံစာ
 တော်ကို၊ အာရတ္တအာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ရုဿတိ၊ လွတ်၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ တဿမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဝေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော
 အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ အကြံဖြစ်ပါ
 သနည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမမိစသမယေ၊ ဤအခါ၌သာလျှင်၊ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုငြားအံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂတိ၊ လားရာကား၊ ကာ၊
 အဘယ်နည်း၊ အတိ၊ သမ္ပရာယော၊ ထမလွန်ဘဝသည်၊ ကော၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာဘာယိ၊
 မကြောက်ပါစဉ်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်ပါစဉ်၊
 တေ၊ သင်၏။ အပါပကံ၊ မယုတ်မာသော၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်စေ့။ အပါဝိကာ၊ မယုတ်မာသော၊ ကာလံ၊ ကိရိယာ၊ ရုတေခြင်းသည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်စေ့။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ယဿကဿပိ၊ အကြင်
 အမှတ်မရှိသောသူအား၊ ဒိစာရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓါ
 ပရိဘာဝိတံ၊ ဝိတ္တံ၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပွား၊ စေအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ သိဗပရိဘာဝိတံ
 စိတ္တံ၊ သိသဖြင့်ပွား၊ စေအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ သုတပရိဘာဝိတံ၊ သုတဖြင့်
 ပွား၊ စေအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ စာဂပရိဘာဝိတံ၊ စာဂဖြင့်ပွား၊ စေအပ်သော
 စိတ်ရှိ၏။ ပညာပရိဘာဝိတံ၊ ပညာဖြင့် ပွား၊ စေအပ်သော စိတ်ရှိ၏။
 တဿ၊ ထိုသူ၏။ ယောဟိ၊ ခေါ အယံ၊ ကာယော၊ အကြင်ကိုယ်သည်၊ ခူဗံ၊
 ဘောက်ဖြန့်ခြင်းရှိ၏။ စာတု၊ မဟာဘူတိ၊ ကော၊ လေးပါးသောမဟာဘူတတို့
 ကြောင့်ဖြစ်၏။ မာထာဝိတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်၏။
 ဩဒနကုဗ္ဗာသုဝယော၊ ထမင်းမယောရန်တို့ကြောင့်ပွား၏။ အနိစ္စ၊ အာဒန
 ပရိမန္နဒဘေဒနိဋ္ဌံ၊ သနခန္ဓာ၊ မမြဲသောသဘောဖုံးထွင်းခြင်း သဘောဆုပ်
 နယ်ခြင်းသဘောကွဲပြားခြင်း သဘောပျက်စီးခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ကာကာဝါ၊

ကျီးတို့သည်မူလည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာဝါ၊ လင်းထတို့သည်မူလည်း၊
 ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ ကုထထာဝါ၊ စွန်ရဲတို့သည်မူလည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ သုနခါ
 ဝါ၊ ဇွေးတို့သည်မူလည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ ထိင်္ဂါထာဝါ၊ မြေဇွေးတို့သည်မူ
 လည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပါဏက
 ဇာထာဝါ၊ မိုးမျိုးတို့သည်မူလည်း၊ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယဇ္ဇပိတ္တံ၊
 အကြင်စိတ်သည်လည်း၊ ဧဒါရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညည့်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓါ
 ပရိဘာဝိတံ၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပွားစေအပ်သည်။ သီလသုတစာဂပညာပရိဘာဝိတံ၊
 သီလ သုတစာဂပညာဖြင့် ပွားစေအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုစိတ်
 သည်၊ ဥဒ္ဓါဂါမိ၊ အထက်အတို့အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။ ဝိသေသဂါမိ၊ ထူး
 သောအတို့ အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်
 သောယူထာဝါ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဂန္တိရုံ၊
 နက်စွာသော၊ ဥဒကရဟဒံ၊ ရေအိုင်သို့၊ ဩဂါဟိတွာ၊ သက်၍၊ သပ္ပိကုမ္ဘံ၊
 ထောပတ်အိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဇေထကုမ္ဘံ၊ ဝါ၊ ဆီအိုးကိုလည်းကောင်း၊
 ဘိန္နုယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ထဩ၊ ထိုရေအိုင်၌၊ ယာသက္ခရာဝါ၊ အကြင်ကျောက်
 စစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာကထထာဝါ၊ အကြင်အိုးခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုကျောက်စစ်အိုးခြင်းသည်။ အဂေါဂါ
 မိ၊ အောက်အတို့အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝဏ္ဏ၊ ထိုရေ
 အိုင်၌၊ ယဉ္ဇခေါ၊ သပ္ပိ၊ အကြင်ထောပတ်သည် လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇခေါ
 ထေလံ၊ အကြင်ဆီသည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုထော
 ပတ်ဆီသည်၊ ဥဒ္ဓါဂါမိ၊ အထက်အတို့အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။ ဝိသေသဂါ
 မိ၊ ထူးသောအတို့အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယသကထထာဝါ၊ အမှတ်
 မရှိသောသူအား၊ ဧဒါရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညည့်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓါပရိဘာဝိတံ
 ပိတ္တံ၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသည်။ သီလသုတစာဂပညာပရိဘာ
 ဝိတံပိတ္တံ၊ သီလ သုတစာဂပညာဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိသည်။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ထ ယာ၊ ထိုသူ၏၊ ယောဟိခေါ၊ အယံကာယော၊ အကြင်ကိုယ်သည်။
 ဂ္ဂုပိ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်။ စာတုမဟာသုတိကော၊ လေးပါးသော မဟာ
 သုတ်တို့ကြောင့်ဖြစ်သည်။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘာဝါ၊ မိဘတို့၏ သုက်သွေး
 ကြောင်းဖြစ်သည်။ ဩဒနကုမ္ဘာသုပစယော၊ ထမင်းမယောရန်တို့ကြောင့်
 ပွားသည်။ အနိဂ္ဂုမ္ဘာဒနပရိမဒ္ဓနတေဒနပိဒ္ဓသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း သဘောထုံး
 ထွမ်းခြင်း သဘောသုတ်နယ်ခြင်း သဘောကွဲပြားခြင်း သဘောပျက်စီးခြင်း

သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်ကို။ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ပင်
 ယျှင်၊ ကာကာဝါ၊ ကျီးတို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဝိဇ္ဈာဝါ၊ ထင်းတ
 တို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ကုထထာဝါ၊ စွန်ရဲတို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ
 ခဲကုန်၏။ သုနခါဝါ၊ ခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ သိင်္ဂါလာဝါ၊ မြေ
 ခွေးတို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
 သော၊ ပါဏကဇာတာဝါ၊ ပိုးမျိုးတို့သည်မူလည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ ယဉ္ဇခေါ
 ဝိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်မူလည်း။ သဒ္ဓါပရိဘာဝိတံ၊ သဒ္ဓါဖြင့်ပွားစေအပ်
 သည်။ သီလသုဘစာဂပညာပရိဘာဝိတံ၊ သီလသုဘစာဂပညာဖြင့်ပွားစေ
 အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ဥဒ္ဓံဂါမိ၊ အထက်အတို့အားဖြင့်
 လားခြင်းရှိသည်။ ဝိသေသဂါမိ၊ ထူးသောအတို့အားဖြင့်လားခြင်းရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ တုယံ၊
 သင်အား။ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သဒ္ဓါပရိဘာဝိတံ၊ သဒ္ဓါ
 သဒ္ဓါဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ သီလသုဘစာဂပညာပရိဘာဝိတံ၊ သီလ
 သုဘစာဂပညာဖြင့်ပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
 မာဘာယိ၊ မကြောက်စေနှင့်။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်
 စေနှင့်။ သင်အား။ အပါပကံ၊ မယုတ်မာသော။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်။ အပါပိကာ၊ မယုတ်မာသော။ ကာလံကိရိယာ၊
 စုထေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။

ပဌမမဟာနာမသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၃ ဝေ၊ ဤသို့။ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်။ သုတံ၊ ကြား
 လိုက်ရ၏။ ကိံသုတံ၊ အဘယ်သို့ကြားလိုက်ရသနည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော၊
 သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။
 ကဝိဿဝဠု၊ ကဝိဿဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်း
 တော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သက္ကော၊ သာကီဝင်
 မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်
 မူရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုးသစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊
 သင့်ထင့် ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်

လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သက္ကော၊ သာဓကီ
 ဝင်မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒံကဝိဝတ္ထု၊ ဤ
 ကဝိဝတ်ပြည်သည်၊ ဣဒ္ဓံစေတ၊ ကြွယ်လည်းကြွယ်ဝ၏။ ဖိတဉ္စ၊ ပွင့်လည်း
 ပွင့်လင်း၏။ ဗဟုဇဉ်တံ၊ များသောလှ၏။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ငြိမ်းသောလှ၏
 ။ သမ္မာခဝိယုဟံ၊ ကျဉ်းမြောင်းသောခရီးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သော
 ခေါအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ပယိရူပါ
 သိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ မနောဘာဝနိယေ၊ နှလုံးကိုပွားစေ ထတ်ကုန်သော၊
 သိက္ခာ၊ ဝါ၊ ရဟန်းတို့ကိုမူလည်း၊ ပယိရူပါသိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ သာယန္တ
 သမယံ၊ ညနေချင်းအခါ၌၊ ကဝိဝတ္ထု၊ ကဝိဝတ်ပြည်သို့၊ ပဝိသန္တော၊
 ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ဟတ္ထိနာဂိ၊ ဆင်နှင့်လည်း၊ သမာ
 ဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ အသေေနဂိ၊ မြင်းနှင့်လည်း၊ သမာ
 ဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ရထေနဂိ၊ ရထားနှင့်လည်း၊ သမာ
 ဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ဝကမေနဂိ၊ ဝှည်းနှင့်လည်း၊
 သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဘမန္တေန၊ လည်သော၊ ဝရိသေနဂိ၊ ယောက်ျား
 နှင့်လည်း၊ သမာဂစ္ဆာမိ၊ ဆိုင်မိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တထိံ၊ သမ
 ယေ၊ ထိုအခါ၌၊ တသမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ရသေ့ထေဝ၊ ဓမ္မေလ္လဂ္ဂသည်သာ
 ဝျင်တည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားစေတံကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိသည်၊
 ရသတိ၊ လွတ်၏။ သံစံ၊ သံစာတော်ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ သတိ၊ သတိ
 သည်၊ ရသတိ၊ လွတ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တသမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်
 အား၊ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟော
 တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမဒိဝသမယေ၊ ဤအခါ၌၊ ကာ
 လံ၊ သေခြင်းကို၊ ကဓရယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဂတိ၊ လားရာကား၊ ကော
 အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ဘရာယော၊ ထမလွန်ဘဝကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာဘာယိ၊
 မကြောက်လင့်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ တေ၊
 သင်အား၊ အပါပကံ၊ မယုတ်မာသော၊ မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊
 ဖြစ်ထွက်၊ အပါပိကော၊ မယုတ်မာသော၊ ကာလံကိရိယာ၊ ရုစေခြင်းသည်။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၂၂၁

ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊
 ဘုရားတပည့်သည်၊ နိဗ္ဗာနနန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သည်၊ နိဗ္ဗာနပေါတော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနပစ္စာရော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်၊ ဟောတိခေါ၊
 ဖြစ်သည် သာ လျှင်တည်း၊ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်
 ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂိ'ဟောတိ၊
 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိ
 နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်
 တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ
 မနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိ
 နာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလိစေတော်မူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဟုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊
 သံစောတော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာ
 တို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိ
 သံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊
 သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 နာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပါဏိနနိန္ဒော၊ အရှေ့
 သို့ညွတ်သော၊ ပါဏိနပေါတော၊ အရှေ့သို့ရှိုင်းသော၊ ပါဏိနပစ္စာရော၊
 အရှေ့သို့ဝှမ်းသော၊ ဓူက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုသစ်ပင်
 သည်၊ မူထေ၊ အရင်းကို၊ ဆီန္ဒေ၊ ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ကတမေန၊ အဘယ်
 မည်သောအရပ်ဖြင့်၊ ပပတေယျ၊ လည်းရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ နိန္ဒော၊

ညွတ်၏။ ယေန၊ အကြင်ရပ်ဖြင့်၊ ပေါ့တော၊ ရှိုင်း၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ဖြင့်၊ ပစ္စာရော၊ ဝှမ်း၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပပတေယျ၊ ထည်းရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤတူအ
 သာလျှင်၊ စတုဟိ၊ ဆေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော
 ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒော၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့ညွတ်သည်။ နိဗ္ဗာနပေါတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှိုင်းသည်။ နိဗ္ဗာနပစ္စာရော၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ဝှမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ။

ဒုတိယမဟာနာမသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၄ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံတည်း၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါဓ၊ ဂေါဓ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဂေါဓရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါဓံ၊ ဂေါဓ
 ကို၊ တေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ ဂေါဓေ၊ ဂေါဓ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတိတိ၊ အဘယ်သူလောက်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊
 အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတံ၊ မြဲသော၊ သမ္မေဓိပရာယနံ၊
 အထက်မက်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်
 ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍၊ အာဇာနာသိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်။ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘော
 မရှိသော၊ နိယတံ၊ မြဲသော၊ သမ္မေဓိပရာယနံ၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်
 ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်
 သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာနာသိ၊ သိပါ၏။
 ကာမေဟိတိတိ၊ အဘယ်သုံးပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ မဟာနာမ၊ မဟာ
 နာမ်၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊
 ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဓေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၂၇၃

ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကောရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့် ထည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကောရဏေန၊ ဤသို့လှူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည် တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကောရဏေ န၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်ထည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာ နိနာစကောရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားထော်၌။ သံစော၊ သံစာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ ဟောတိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံစော၊ တပည့်သား သံစာတော်သည်။ သုပ္ပဗုပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော် မူတတ်၏။ (ပ)၊ ယောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်း မှုထည်းဟူသော မျိုးစေတနာ၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံစော၊ သံစာတော်၌။ အဝေစ္စပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်။ တိဟံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ။ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အဝိနပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတံ၊ မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူ သောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အာဇာနာမိ သိပါ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ကဟိတိ၊ အဘယ်မျှ ယောက်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အဝိန ပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော။ နိယတံ၊ မြဲသော။ သမ္မောဓိ ပရာယနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာ ပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အာဇာနာမိ၊ သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ခေါ်၏။ ဂေါ၊ ခေါ်

ဂေါခေါအဟံခေါ၊ ငါသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတံ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင်လည်း ထွောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ကတမေဟိစတုတ္ထံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ ဂေါခေါဂေါခ ဣခေါ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုခံစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝဏ္ဏနိ ကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သိလေဟိ၊ သိလ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါခေါဂေါခ၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတံ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင်လည်း ထွောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါခ၊ ဆို၏၊ မဟာနာ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဝဂ်။ ၂၇၅

မ၊မဟာနာမ်၊တုံ၊သင်သည်၊အာဂမေဟိ၊ဥဦးလော၊မဟာနာမ၊မဟာနာမ်၊
 တုံ၊သင်သည်၊အာဂမေဟိ၊ဥဦးလော၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာထုရားသည်သာ
 လျှင်၊ထေံ၊ထိုသောတာပန်ကို၊ တေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတံဝါ၊ပြည့်စုံသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသမန္နာဂတံဝါ၊မပြည့်စုံသည်
 ကိုလည်းကောင်း၊ဇာနေယျ၊ထိရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဆို၏၊ဂေါဓေ၊
 ဂေါဓ၊အာယာမ၊သွားကြကုန်ဖို့၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ဥပသင်္ကမေယျ၊မ၊ကပ်ကုန်အံ့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်ကုန်ပြီး၍၊ဘဂဝ
 တော၊မြတ်စွာထုရားအား၊ တေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို၊ အာရောဗိဿာမ၊
 ပြောကြားကုန်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊သက္ကော
 သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊မဟာနာမောစ၊မဟာနာမ်သည်လည်းကောင်း၊
 သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊ ဂေါဓာစ၊ဂေါဓသည်လည်းကောင်း၊
 ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ဥပသင်္ကမိ သု၊ကပ်လေကုန်
 ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ထုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊နိသီဗိ သု၊ထိုင်နေကြကုန်၏၊ဧကမန္တံ၊သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသီဇောခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော၊ သက္ကော၊သာကီဝင်မင်းဖြစ်
 သော၊မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာထုရားကို၊ ထေံ
 စစံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊လျှောက်၏၊ ကိံ၊အဝေါစ၊အဘယ်သို့လျှောက်
 သနည်း၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣစ၊ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါဓာ၊
 ဂေါဓသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပါ၏၊ဘေန၊ထိုဂေါဓရှိရာအရပ်သို့၊ဥပ သင်္ကမိံ၊ကပ်ပြီ၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သက္ကံ၊သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါဓံ၊ဂေါဓကို။
 ထေံစစံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဆိုပါ၏၊ ကိံ၊အဝေါစ၊အဘယ်သို့ဆိုသ
 နည်း၊ဂေါဓေ၊ဂေါဓ၊တုံ၊သင်သည်၊ကတိံ၊အဘယ်မျှထောက်ကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟိ၊ထရားတို့နှင့်၊သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတမ္ပေ၊ အပါတ်
 သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊နိယတံ၊မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယံ၊အထက်
 မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း
 ဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော၊ပုဂ္ဂလံ၊ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာ
 နာသိ၊ထိ သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဆိုပါ၏၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာထုရား။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုဏ္ဏ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါ
 ဝ၊ ဂေါ၊ သေသည်။ ခံ၊ အက္ခန္တိကို၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ ဆို၏။
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အဟံခေါ၊ ဝါ
 သည်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂဓံ၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ အဝိနိပါကဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတံ၊ မြ
 သော၊ သမ္မောဓိပရဟနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတွင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊
 သောဘာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော အဟဉ်သို့ရှေးဦး စွာရောက်ပြီး
 သော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ ကတမေဟိတီဟိ၊ အဘယ်
 သုံးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထူးတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးရှေး၌၊ အဝေစ္စ
 ပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးရှေး၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊
 မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သက္ကာဒေဝမနုဿာနံ၊ သက္ကာဒေဝမနုဿာနံ
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ
 ဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးရှေး၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊
 သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံစော၊
 သံစာတော်၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာဝကသံစော၊ တပည့်သားသံစာတော်သည်။ သုပ္ပဗိပန္နော၊
 ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ (ပ)၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊

အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေတီ၊ ဣပိကံ၊ ပျိုးရာထယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဇော၊ သံဃာတော်၌။ အဝေဋ္ဌပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အတံ၊ ငါသည်။ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိခေါမဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော။ နိယတံ၊ မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသော။ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ကထမေဟိ၊ အဘယ်မျှ ကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော။ နိယတံ၊ မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အာဇာနာမိ၊ သိသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုပါ၏။ တဗ္ဗေ၊ မြတ်စွာထုရားဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သက္ကံ၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော။ ဂေါခံ၊ ဂေါခကို။ ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပါ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုပါသည်။ ဂေါခေ၊ ဂေါခ၊ အတံခေါ၊ ငါသည်ကား။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ အဝိနိပါတဓမ္မံ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော။ နိယတံ၊ မြဲသော။ သမ္မောဓိပရာယနံ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ ကထမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်။ ဂေါခေ၊ ဂေါခ၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အဝေဋ္ဌပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အဝေဋ္ဌပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိနုဗ္ဗိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော် မူထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိဝိ

ဣဒိနာစကာရဏေန ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ မည်တော်
 မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣဒိ
 နာစကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဗ္ဗေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာ
 တော်၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်
 သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေဇ္ဇေ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေ
 တိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေ၊ သီလတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေါ၊ ဝေါ၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ စတုဟိ၊ စေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ခေါ်ဝေဗ္ဗေ၊ ဤတရားတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဝိနိပါတေ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိ
 သော၊ နိယထံ၊ မြဲသော၊ သမ္မော၊ ဝိပရာယနံ၊ အထက်မင်သုံးပါးလျှင်လည်း
 ဂျောဠိ၊ ရာရှိသော၊ သောတာပန္နံ၊ မပွင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေး
 ဦးစွာရောက်ပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အာဇာနည်၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ ဆိုပါ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဂေါ၊ ဂေါ၊ ဂေါ၊ ဂေါ၊ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
 ဝေ၊ ဝေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ တွံ၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ ငဲ့ဦးထေ့၊ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ တွံ၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ ငဲ့ဦးထေ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်သာလျှင်၊ ဝေ၊ ထိုသောတာပန်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေ၊ ထေဟိ၊ ဝေဗ္ဗေ၊ ဤ
 တရားကိုနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို လည်းကောင်း၊ အသမန္နာ
 ဂတံ၊ မပြည့်စုံသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ ဆိုပါ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣ၊ ဤသမန္နာတော်၌၊ အဟံ
 ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကေ၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ သိက္ခသံ
 စောစ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ ဧကေ၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ ကော
 ဝိဒေ၊ တစ်ထုတ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝေဗ္ဗေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းသည်။

သရပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယေနေဝ၊ အကြင်ဝါဒဖြင့်
သာယျင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုဝါဒ
ဖြင့်သာယျင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဗ္ဘေယျ၊ ယူပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၊ အယံ၊ ဤဂေါဝေကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုသော သူဟူ၍၊ ဝံ၊
အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ တိက္ခသံဃောစ၊ ရဟန်း
အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခနိဝံဇောစ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ ကောဗိဒေဝ၊ တရံတရ
သာယျင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ ငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သရပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယေနေဝ၊ အကြင်ဝါဒကိုသာယျင်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တေနေဝ၊ ထိုဝါဒကိုသာယျင်၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဗ္ဘေယျ၊ ယူပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အယံ၊
ဤဂေါဝေသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုသောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်
စွာထုရား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာထုရားသည်၊
ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ တိက္ခသံဃောစ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်
လည်းကောင်း၊ တိက္ခနိဝံဇောစ၊ ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ဥပါသကာစ၊ ဥပါသကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာ
ယောစ၊ ဥပါသိကာမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအား
ဖြင့်၊ ကောဗိဒေဝ၊ တရံတရသာယျင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အ
ကြောင်းသည်၊ သရပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယေနေဝ၊
အကြင်ဝါဒကိုသာယျင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊
တေနေဝ၊ ထိုဝါဒကိုသာယျင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဗ္ဘေယျ၊ ယူပါအံ့၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အယံ၊ ဤဂေါဝေသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညို
သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓာရေတု၊
မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အယံ
ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ တိက္ခသံ
ဃောစ၊ ရဟန်းအပေါင်း သည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခနိဝံဇောစ၊ ရဟန်း
မိန်းမအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာစ၊ ဥပါသကာတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယောစ၊ ဥပါသိကာမတို့သည် လည်းကောင်း၊

ဧကေတော၊ ဝါဒတပါးအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံတရသာယျင် ဖြစ်သော၊
 ဓမ္မောငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ သရပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
 ယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယေနေဝ၊ အကြင်ဝါဒကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝဒေယျ၊ ရာဆို၏၊ ယေနေဝ၊ ထိုဝါဒကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ ဤဂေါသေသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုသောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဝ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ အဟံဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကေတော၊ ဝါဒ
 တပါးအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုလံစောစ၊ ရဟန်းယောက်ျား အပေါင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခုနိသံစောစ၊ ရဟန်းမိန်းမအပေါင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ဥပါသကာစ၊ ဥပါသကာတို့သည်၊ လည်းကောင်း၊ ဥပါသိကာယောစ၊
 ဥပါသိကာမတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်
 တကွသော၊ သမာရကော၊ ပသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော၊ သ
 ဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ့နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော၊ လောကောစ၊ ဩကာသလောက
 သည်လည်းကောင်း၊ သသမထဗြဟ္မဇာတိ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊
 သဒေဝမနုဿာ၊ သဗ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသော လူနှင့်တကွ
 သော၊ ပဇာစ၊ သတ္တလောကသည် လည်းကောင်း၊ ဧကေတော၊ ဝါဒတပါး
 အားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံတရသာ ယျင်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မောငြင်းခုံခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ သရပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ယေနေ
 ဝ၊ အကြင်ဝါဒကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဒေယျ၊ ရာဆို၏၊
 ယေနေဝ၊ ထိုဝါဒကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူပါအံ့၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ ဤဂေါသေသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညို
 သောသူဟူ၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဈေယျာက်၏၊ ဝေါဓေ၊ ဝေါဓ၊ ဧဝံ၊ ဝါဒီ၊ ဤသို့အယူရှိသော၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်ကို၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊
 ဝဒေထိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဝါဒီ၊ ဤသို့အယူရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်
 ဖြစ်သော၊ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်ကို၊ ကဿာ၊ ကောင်းသည်ကို၊ အညတြ
 ထား၍၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရကို၊ နဝ
 ဒါမိ၊ မဆိုပါ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာက်၏။

တတိယဂေါသေတ်ပြီး၏။

၁၀၃၅ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံးတည်း၊ တေနခေါ
 ဟယမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊
 သာကီဝင်သည်၊ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုသရဏာနိအမည်ရှိသော သာကီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊
 မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင် လည်းထျောင်းရာ
 ရှိသော၊ သောတာပန္နောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ
 ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားထော်မှုအပ်၏၊ ဟတ္ထ၊ ထို
 အခါ၌၊ သမ္ပဟယာ၊ များစွာကုန်သော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ သင်္ဂဗ္ဗ၊
 ပေါင်းကုန်၍၊ သမာဂဗ္ဗ၊ ချမ်းကုန်၍၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်
 ချကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏၊ ကံဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်
 သနည်း၊ ကံဝိယုန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း၊ ကံဝိပါစေန္တိ၊ အဘယ်
 သို့ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္ထ၊ ရိယံပတာ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ
 တကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္ထ၊ ယံဝတာ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲဖြစ်စွတကား၊ ဧတ္ထ၊
 ဤထောကဗ္ဗ၊ ဒါနိဗ္ဗာနိ၊ ဤအခါ၌၊ ဘော၊ အဘယ်သူသည်၊ သောတာပန္နော၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော၊ အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဟတ္ထ၊ ဟိနာမ၊ အကြင်ကြောင့်
 လျှင်၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊
 ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊ ထိုသရဏာနိအမည်ရှိသော သာ
 ကီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့
 ကျခြင်း သဘော မရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနော၊
 အထက်မက် သုံးပါးလျှင် လည်းထျောင်း ရာရှိသော၊ သောတာပန္နောတိ၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ
 ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားထော်မှုအပ်၏၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော၊
 သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ သိက္ခာဒုဗ္ဗလျံ၊ သိက္ခာပုဒ်အားနည်းသည်အဖြစ်
 သို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်၏၊ မဇ္ဇံပါနံ၊ သေသောကံခြင်းတို့၊ အပါယံ၊ သောကံ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊
 ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏၊ အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာ
 နာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊
 ဥပသကံ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

ထုရားကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေ့ကပ်
 ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထွေ့ကပ်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိဿိဒေ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သက္ကော၊ သာဏီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာ
 နာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာကံ၏၊ ကိ' အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈေယျာကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာထုရား၊ ဣမာဤသာသနာတော်၌၊ သရဏာနံ၊ သရဏာနိအမည်ရှိ
 သော၊ သက္ကော၊ သာဏီဝင်သည်။ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊
 ထိုသရဏာနိ အမည်ရှိသော သာဏီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊
 ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင်လည်းထွောင်းရာ
 ရှိသော၊ သောတာပန္နောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦး
 စွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ ထကြွ၊ ထိုကြားသောအခါ၌၊ သန္တဟုဿာ၊ များစွာကုန်သော၊ သက္ကော၊
 သာဏီဝင်တို့သည်၊ သင်္ဂမ္မ၊ ပေါင်းကုန်၍၊ သမာဂမ္မ၊ ဝုရုံးကုန်၍၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏။ ကိ' ဥဇ္ဈာ
 ယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ ကိ' ဝိယုန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်
 သနည်း၊ ကိ' ဝိပါစေန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲဆိုကုန်သနည်း။ ဘော၊ အချင်း
 တို့၊ အတ္ထုရိယံဝတ၊ အံ့တွယ်ရှိပေစွတကား၊ တော၊ အချင်းတို့၊ အဗ္ဗုတံဝ
 တ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်စွတကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊
 ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထည်း ဟူသော
 အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 ထတ္တံ၊ နည်း၊ ယတြိဟိနာမ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သရဏာနံ၊ သရဏာနိ
 အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာဏီဝင်သည်၊ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြုခဲ့
 ၏၊ သော၊ ထိုသရဏာနိ အမည်သော သာဏီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းမရှိသော၊ နိယတော၊
 ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင် လည်းထွောင်းရာ
 ရှိသော၊ သောတာပန္နောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ
 ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားအပ်၏။ သရဏာနံ၊ သရဏာ
 နိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာဏီဝင်သည်။ သိက္ခာဒုဗ္ဗယျံ၊ သိက္ခာပုဒ်၏အား
 နည်းသည်အဖြစ်သို့၊ အဝါပိဒိ၊ ရောက်၏။ မဇ္ဇပနံ၊ သေသောက် ခြင်းကို၊
 အပါယိ၊ သောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချ

ကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊ ဗရိပရေဆိုကုန်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ယောသောဥပါ
သကော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်
လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။
ခမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သံစံ၊
သံဃာထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို
ဥပါသကာသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာသို့၊
ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
၏။ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။
ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊
ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ခမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သံစံ၊ သံဃာထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုး
ကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကား
ကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။
သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်ကို၊ ဝဒမာနော၊
ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊
အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ
အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ ဥပါသကော၊ ရတနာစာပေးပါးသို့
ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ခမ္မံ၊ တရား
ထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သံစံ၊ သံဃာ
ထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို သရဏာ
နိအမည်ရှိသော သာကီဝင်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး
လျက်ကျရာသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒမာနော၊ ဆို
သောသူသည်၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
ဣတိ၊ ဤသဘာဝကော်စွဲ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ဖုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကော၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံထော်မူထိုက်

သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည် ဝေင်္ဂီမူ၏။ (ပ)။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
 ထုနတ်ဘူဇီဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေ
 တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်း
 ကော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 ဘာဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်
 မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဗော၊ သံဃာတော်၌၊
 အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ။ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာရှိ၏။ ဇေန
 ပညော၊ ယှဉ်သော ပညာရှိ၏။ ဝိရတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ် နှင့်လည်း၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ ဓယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါ မရှိသော၊
 စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာ
 ဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အတိညာ၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း၊ နိရယာ၊ ဝေဓမ္မ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊
 တိရစ္ဆာန်၏အမျိုးမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ
 မှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ အပါယရုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသောဆင်းရဲ
 သောပျက်စီးထျက်ကျရာမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
 ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာဒိဝဂ်၊ ၂၅၅

သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံထောင်မှုထိုက်
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏(ပ)၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထူးသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်
တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာ
နံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထူး
သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်
မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာ ထူးသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ထူးတော်
ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊
ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးတော်၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မထုန်
မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝေဓေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မထုန်မထွပ်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဗော၊ သံဗော
တော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မထုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာရှိ၏၊
ဇဝနပညော၊ ထျှင်သောပညာရှိ၏၊ ဝိရုတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ကား၊
နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စန္ဒါ၊ ငါးပါးကုန်သော၊
ဩရုတ္တဝါယာနံ၊ အောက်အတိုရှိကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့
၏၊ ပရိစ္ဆယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အသ္မာဇောကာ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊ အနာဝတ္တိဝေဓော၊ သာခြင်းသဘော
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ မဟာနာမ
မဟာနာမံ၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိ
ရုက္ခော၊ လွတ်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိရုက္ခော
လွတ်၏၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ပရိရုက္ခော၊ လွတ်၏၊ အပါယဒုပ္ပ
တိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသောဆင်းရဲသောပျက်စီးပျက်ကျရာမှ၊ ပရိ
ရုက္ခော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမံ၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊
ကောဇ္ဈော၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးတော်၊ အဝေဓပဿာ
ဒေန၊ မထုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထူးတော်၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မထုန်
မထွပ်သော၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထူးသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ

ကောန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရကောန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ
 မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရ
 ကောန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။
 ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရကောန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ အဝေဓ
 ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဗော၊ သံဗာတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်
 သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဟာ
 သပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ။ နဇဝနပညော၊ လျှင်သောပညာမရှိ။ ဝိရတ္တိ
 ယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသော၊ ထိုဂုဏ်
 သည်။ တိဗ္ဗု၊ သုံးပါးတုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ
 ဘုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့ကို၊ ထန္နုတ္တာ၊
 ခေါင်းပါးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါဂါဝိ၊ သကဒါဂါဝ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကံ၊ ဒေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣဝံ၊ ယေကံ၊ ဤလိုပြည်သို့၊
 အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။
 မဟာ နာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံ ဝိခေါ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤဂုဏ် သည်ထည်း။
 နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏။ တိရစ္ဆာန ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်
 တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏။ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊
 ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏။ အပါယ ဒုဂ္ဂတိ ဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာ ကင်းသော
 ဆင်းရဲသော ပျက်စီးလျက်ကျရာမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာ တော်၌ ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊
 အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
 ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊

ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
 ခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်
 မူ၏(ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစကာရဏောန၊
 ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည့်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ သစ္စာသေးပါးတို့ကို
 သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့
 ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓပဿာဒေ
 န၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်
 ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစော၊ သံဃာ
 တော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊
 နစေနပညော၊ သျှင်သောပညာမရှိ၊ ဝိမုတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊
 နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိဗ္ဗံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိနိပါတ
 ဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိ
 ပရာယဒေန၊ အထက်မဂ်သုံးပါးသျှင်လည်းထွောင်းရာရှိသော၊ သောတာ
 ပဒ္ဓော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂထော၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်း၊ နရယာ၊ ငရဲ၌၊ ပရိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိ
 ယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပရိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့
 ၏အရာ၌၊ ပရိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ အပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသော
 ဆင်းရဲသောပျက်စီးထွက်ကျရာ၌၊ ပရိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာ
 နာမ်၊ ဣဝေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နယေဝခေါဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓမ္မေ၊ ထရား
 တော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သံစော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဓ

ပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊ နဇဝနပညော၊ ယှဉ်
သောပညာမရှိ၊ ဝိရတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နသမန္နာဂတော၊
မပြည့်စုံ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊
ယုံကြည်ခြင်းဟူသော အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သော တရား
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ အေးထုတ်ခြင်းဟူသောအစိုးရသည်၏
အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော တရားသည် လည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊
အောက်မေ့ခြင်းဟူသောအစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သောတရား
သည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ တည်ကြည်ခြင်းဟူသောအစိုးရသည်၏
အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော တရားသည်လည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ အပြား
အားဖြင့်ထိခြင်းဟူသော အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သောတရား
သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်
ကြားအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ မက္ခယော၊
အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ နန္ဒာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ ခမန္တိ၊
ခုံကုန်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ တိရစ္ဆာနယောနံ၊ တိရစ္ဆာန်
တို့၏အမျိုးသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ ဝိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာသို့၊ အ
ဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ အပါယံ၊ နဂုတိဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာကင်းသောဆင်းရဲသော
ပျက်စီးထွက်ကျရာသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ ပရိမုက္ခော၊ လွတ်၏၊ မဟာ
နာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဝပန၊ ဤသသနာတော်စွဲကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း
နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊
အဝေဂ္ဂပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊ နဇဝန
ပညော၊ ယှဉ်သောပညာမရှိ၊ ဝိရတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နသမန္နာ
ဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိ
ယံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသောအစိုးရသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သောတရား
သည်၊ (ပ) ပညိန္ဒြိယံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းဟူသောအစိုးရသည်၏အဖြစ်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၂၀၆

ကိုပြီးစေတတ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တုတာဂဇေစ၊ မြတ်စွာဘုရား နှိုလည်း၊ သဒ္ဓါမက္ခန္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမမက္ခန္ဓံ၊ ချစ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နိရယံ၊ ငေရဲသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ တိရစ္ဆာနဿေနိ၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ ဝိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၏အရာသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ အပါယံဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာကင်းသော ဆင်းရဲသောပျက်စီးထျက်ကျရာသို့၊ အဂတံ၊ မသွားမူ၍၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမေမဟာသာယာ၊ ဤအင်ကြင်းပင်ကြီး တို့သည်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းသော စကားကို လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗာသိတံ၊ မကောင်းသောစကားကိုလည်းကောင်း၊ စေဝိအာဇာနေယျံ၊ အကယ်၍သိကုန်၊ ငြားအံ့၊ သာတံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣမေမဟာသာယော၊ ဤအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့ကို၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော၊ နိယထာ၊ မြဲကုန်သော၊ သဗ္ဗောဓိပရာယနာ၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော၊ သောတာပန္နာတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟူ၍၊ ဗျာကဇေယျံ၊ ကြားပေအံ့၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်ကို၊ ကိံမင်္ဂီ၊ မင်္ဂီပန၊ အတယ်ကြောင့်မကြားဘဲရှိအံ့နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီပင်သည်၊ မဇ္ဇဏကာယော၊ သေခါနီးကာလ၌၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို၊ သမာဒိယိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသရဏာနိသက္ကသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၃၆) ကဝိသဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိသဝတ္ထုနိဒါနိးလည်း၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ ကာလံကယော၊ သေခြင်းကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသရဏာနိအမည်ရှိသောသာကီဝင်ကို၊ တဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယထော၊ မြဲသော၊ သဗ္ဗောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နာတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကဇေယျံ၊ ကြားအပ်၏။ ထကြ၊ ထိုသို့ကြား

သောအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ ချားစွဲကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊
 သံဂဗ္ဗ၊ ပေါင်းကုန်၍၊ သမာဂဗ္ဗ၊ ရရုံးကုန်၍၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊
 ရှုတ်ချကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏၊ ကိဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့
 ကုန်သနည်း၊ ကိဝိယုန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း၊ ကိဝိပါစေန္တိ၊
 အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲဆိုကုန်သနည်း။ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္တရိယံဝတ၊ နံ
 ဘွယ်ရှိစွတကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္တရိယံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်စွတကား၊
 ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သောတာ
 ပဒ္ဓော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ယတြုဟိနာမ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊
 သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ ကာဏကံ
 တော၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊ ထိုသရဏာနိအမည်ရှိသော သာကီဝင်ကို၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတစဇ္ဈော၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း
 သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သဇ္ဈောပဓိရာယနော၊ အထက်မဂ်
 သုံးပါးသျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပဒ္ဓောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း
 ဟူသောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက် ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကထော၊
 ကြားအပ်၏၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်
 သည်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို
 ပြုလေ့မရှိသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့
 ကုန်၏၊ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏၊ အထခေါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်
 သည်၊ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ
 ရှိခိုး ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်
 နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေ
 ပြီးသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ လျှောက်၏၊
 ဝိအဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဓ၊
 ဤသာသနာ တော်၌၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည် ရှိသော၊ သက္ကော၊
 သာကီဝင်သည်၊ ကာဏကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊ ထိုသရဏာနိ
 အမည်ရှိသော သာကီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်။ ၂၉၁

ဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောမိ
 ပရာဏနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာ
 ပန္နောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေတြ၊ ထို
 ကြားရာ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ သံ
 ဂမ္မ၊ ပေါင်းကုန်၍၊ သမာဂမ္မ၊ ဝရုံးကုန်၍၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊
 ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏။ ကိဥဇ္ဈာယန္တိ၊ အဘယ်သို့
 ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ ကိဝိယုန္တိ၊ အဘယ်သို့ရှုတ်ချကုန်သနည်း၊ ကိဝိပါ
 စေန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖရိုဖရဲဆိုကုန်သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္ထ၊ ရိယံဝတ၊
 အံ့ဘွယ်ရှိစွထကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အတ္ထ၊ လံဝတ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွ
 ထကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောက၌၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူ
 သည်၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ
 ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်ထွက်နည်း၊ ယတြဟံနာ
 မ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊
 သာကီဝင်သည်၊ ကာလကံတော၊ သေခြင်းကိုပြု၏။ သော၊ ထိုသရဏာနိ
 အမည်ရှိသောသာကီဝင်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိနိပါတ
 ဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောမိ
 ပရာဏနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာ
 ပန္နောတိ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဗျာကတော၊ ကြားအပ်၏။ သရဏာနိ၊ သရဏာနိအမည်ရှိသော
 သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ အပရိပူရကာရီ၊
 ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊
 ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖရိုဖရဲဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါ
 သကာသည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ သရဏံ၊ ကိုယ်ကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သံဗံ၊ သံဃာတော်ကို၊
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုဥပါသကာသည်၊
 ကာထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်
 ရာအံ့နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒမာနော
 ဆိုသောသူသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိဝဒေယျာ

အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊
 ရောက်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊
 သာကီဝင်ကို၊ ဝဒေသနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော၊
 သက္ကော၊ သာကီဝင်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ဒီဗရတ္တံ၊
 ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်၏၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုသရဏာနိ အမည်ရှိသော သာကီဝင်သည်၊
 ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်
 ရာအံ့နည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်
 သိခြင်းသည်၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်၊ အဘိပ္ပ
 သန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏောန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
 ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်
 မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရ
 ဏောန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂ
 ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏောန၊ ဤသို့သစ္စာလေး
 ပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရ
 ဏောန၊ ဤသို့တုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊
 ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာ ကြည်ညိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားထော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊
 အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃေ၊ သံဃာ

၁၁-သောတံစက္ကိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၂၆၃

တော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်
 ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟာသပညော၊ ရှင်သောပညာရှိသည်၊ ဇဝန
 ပညော၊ လျှင်သောပညာရှိသည်၊ ဝိရတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာ
 သဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာ
 သဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊
 ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုးဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်
 တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သတ္တိကဗ်ဗွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
 ဥပသာမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါ
 ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏၊
 တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဝိတ္တိ
 ဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏၊ အပါယဒုပ္ပတိဝိနိပါတာ၊
 ချမ်းသာကင်းသော ဒုဂ္ဂတိသို့ပျက်စီးလျက်ကျရာမှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်၏၊
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဓပန၊ ဤသာသနာ၌ထော်ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်
 သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊
 အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပ
 သန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
 ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်ထော်
 မူ၏(ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊
 ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်ထော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို
 သိစေတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့
 ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊
 စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားထော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပ

သန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစော၊ သံဘဝတော်၌၊
 ဧကန္တဂထော၊ စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟာသပညော၊ ရှင်သောပညာရှိ၏။ ဧပနပညော၊ ယှဉ်သော
 ပညာရှိ၏။ ဝိရက္ခိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ကား၊ နသမန္နာဂထော၊ မပြည့်စုံ
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရတ္တာဂိယာနံ၊ အောက်
 အတ္တိရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အန္တရာပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသက်အပိုင်းအခြား၏အလယ်ကိုမလွန်မူ၍
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဟရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသက်အပိုင်း
 အခြား၏အလယ်ကိုလွန်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသင်္ခါ
 ရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ အသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသင်္ခါ
 ရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကနိဋ္ဌ
 ဝါမိ၊ အကနိဋ္ဌထုံသို့ရောက်သော၊ ဥဒ္ဓံသောထော၊ ဥဒ္ဓံသောတသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံပိခေါပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ထည်း၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်
 တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ပရိ
 ရက္ခော၊ လွတ်၏။ အပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသော ဒုဂ္ဂတိသို့
 ပျက်စီးထွက်ကျရာမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣပေန၊
 ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂထော၊ စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာ
 ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တ
 ဂထော၊ စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာ
 ရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ယည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်
 တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေ
 န၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါးတို့ကို ထိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်ထည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိ
 နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဂဂါ။ ၂၉၅

ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၏။ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာ
 ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်
 သိသည်ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာ ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သံဃော၊ သံဃာတော်၌။ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊
 လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဟာသပညော၊ ရှင်သောပညာမရှိ၊
 နုစဝနပညော၊ သျှင်သောပညာမရှိ၊ ဝိမုတ္တိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊
 နုသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂဒေါသ
 မောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ တဒုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏။ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သကဒါဂါဓိ၊ သကဒါဂါဝံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကံဒေဝ၊
 တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလူ့ထံထို၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယတ္ထိ
 ခေါ်ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။
 တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ ဝိတ္ထိ
 ဝိသယာ၊ ပြိက္ခာတို့၏အရာမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ အပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊
 ချမ်းသာကင်းသောဒုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီးသူကံကျရာမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်
 ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်
 သို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍။ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ လွန်
 စွာကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)။ သော
 ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူနတ်
 တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာ
 နံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်
 မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်းတော်ခြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍။

အဘိပ္ပာသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဠုတရား
 တော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပာသန္ဓေ၊ လွန်စွာ
 ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဗော၊ သံဗာထောတော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊
 စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပာသန္ဓေ၊ လွန်စွာ ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊ နုဇဝနပညော၊ ယှဉ်သောပညာ
 မရှိ၊ ဝိရက္ခိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နုသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံသော
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊
 ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိနိပါတဝေဠော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘော
 မရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်
 ထည်းလျောင်းရာ ရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော
 အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ
 နာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂထော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ နိရယာ၊ ဝေဒေ၊
 ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ပရိ
 ရက္ခော၊ လွတ်၏။ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။
 အပါယရုဂ္ဂတိဝိနိပါတာ၊ ချမ်းသာကင်းသောရုဂ္ဂတိသို့ပျက်စီးထွက်ကျရာမှ
 ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား
 ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်
 စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပာသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟောဝခေါဟောတိ
 မဖြစ်၊ ဝေဠုတရားတော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပာသန္ဓေ
 လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟောတိမဖြစ်၊ သံဗော၊ သံဗာထောတော်၌၊ ဧကန္တဂတော
 စင်စစ်ထိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပာသန္ဓေ၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊ နုဇဝနပညော၊ ယှဉ်သောပညာ
 မရှိ၊ ဝိရက္ခိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နုသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ။
 အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူ
 သောအစိုးရသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေတတ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊
 (ပ)၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းဟူသော အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကို
 ပြီးစေတတ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာထုရားတို့သည်ကြား
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုခြင်း
 ဌာ၊ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိပုဂ္ဂထော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်

သည်သည်း၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိံ၊
 တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ပိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတို့၏
 အရာသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ အပါယံဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာကင်းသော
 ဒုဂ္ဂတိသို့ပျက်စီးထျက်ကျရာသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣဝေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အမျှ
 သော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဘုရား၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်
 ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟောပခေါဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊
 လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ ဧကန္တ
 ဂတော၊ စင်စစ်သိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ လွန်စွာကြည်ညိုသည်။ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ နဟာသပညော၊ ရွှင်သောပညာမရှိ၊ နဝေနပညော၊ လျှင်သောပညာ
 မရှိ၊ ဝိရက္ခိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်လည်း၊ နသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ၊ အဝိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓါန္ဓိယံ၊ ယုံကြည်ခြင်းဟူသော
 အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေထတ်သောတရားလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညိန္ဒြိ
 ယံ၊ အပြားအားဖြင့်ထိုခြင်းဟူသော အစိုးရသည်၏ အဖြစ်ကိုပြီး စေထတ်
 သောတရားလည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတေစ၊ မြတ်စွာဘုရား၌လည်း၊ သဒ္ဓါမတ္တံ၊
 ယုံကြည်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမမတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းမျှသည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ အယံဝိခေါပုဂ္ဂဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်သည်း၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ တိရစ္ဆာန်ယောနိံ၊
 တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ပိတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာတို့၏
 အရာသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ အပါယံဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာကင်းသော
 ဒုဂ္ဂတိသို့ပျက်စီးထျက်ကျရာသို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ပရိရက္ခော၊ လွတ်၏။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေယျထာဝံ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဒုတ္တုမိံ၊
 မကောင်းသောမြေရှိသော၊ အဝိဟထခါဏုကံ၊ မပယ်အပ်သောသစ်ဂုတ်
 ရှိသော၊ ဒုက္ခေတ္တံ၊ မကောင်းသောလယ်သည်၊ ဗီဇာနိစ၊ မျိုးစေ့တို့သည်
 လည်း၊ သုဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာကျိုးကုန်၏၊ ပူတိနိ၊ ပုပ်ကုန်၏၊ ဝါတာထ
 ပဟတာနိ၊ လေနေပူတို့သည်နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ အသာရာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်၊
 အသုခါပသိတာနိ၊ ကောင်းစွာမထားအပ်ကုန်၊ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဓာရံ၊ အရည်ကို၊ နအနုပ္ပဝစ္ဆေယျ၊ မရွာငြားအံ့၊ အဝိ၊ စင်စစ်၊
 တာနိဗီဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့

ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ရာကုန်အံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူး၊ ဝေံ၊ ဤကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ နောတိ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ခွါက္ခာတော၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပဝေဒိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိယျာနိကော၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုပဿမသံဝတ္တနိကော၊ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း၌မစွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ ထူးမဟုတ်သောသူသည်ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါထူးသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားကို၊ ဒုက္ခေတ္တသိတိ၊ မကောင်းသောထပ်မြေသဘွယ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အသိတဓမ္မော၊ ဤတရား၌ထည်း၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နော၊ တရားအားလျော်စွာကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သာမိဗိပ္ပဋိပန္နော၊ ရှိသေစွာကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ အနုဓမ္မစာရီ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဟံ၊ ငါထူးသည်။ ဣ၊ ဤအကျင့်ကို ဒုဗ္ဗိတေသိတိ၊ မကောင်းသောမျိုးစေ့သဘွယ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဘုမိ၊ ကောင်းသောမြေရှိသော၊ သုဝိဟတခါဏုကံ၊ ကောင်းစွာ ဖယ်အပ်သော သစ်ဂုတ်ရှိသော၊ သုခေတ္တံ၊ ကောင်းသောထပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗိဇောနိစ၊ မျိုးစေ့တို့သည်ထည်း၊ အခဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးကုန်သည်။ အပူတိနိ၊ မပုပ်ကုန်သည်။ အဝါတာတမဟာတာနိ၊ လေနေပူတို့သည်မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ သာရာနိ၊ အနှစ်ရှိကုန်သည်။ သုခါပသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ထူးအပ်ကုန်သည်။ အထျှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုထပ်အား၊ ဝေဝေါစ၊ မိုးသည်ထည်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝေရံ၊ အမည်ကို၊ အနုပ္ပဝေဒ္ဓေယျ၊ ရွာရာ၏။ အဝိ၊ စင်စစ်၊ ထာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့သည်၊ ဝုဗ္ဗိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဗ္ဗိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ရာကုန်အံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူး၊ ဝေံ၊ ဟုတ်ပါပေ၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုပ္ပဝေဒိတော၊ ကောင်းစွာကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိယျာနိကော၊ သံသရာမှထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ-

ဖြစ်၏။ ဥပသမသံဝတ္တနိကော၊ ငြိမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓပ္ပပေဒိတော၊ မြတ်စွာထုရားသည် ကြားအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါထုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားကို။ သုက္ကေတ္တ
 ဣတ္ထိံ၊ ကောင်းသောထယ်မြေသတ္တုဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏။ တထိံ၊ စ
 ဓမ္မေ၊ ထိုတရား၌လည်း။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပုဒ်ပန္နော၊
 တရားအားထောင်စွာကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သာဝိပိဋ္ဌိပန္နော၊ ရိုသေစွာကျင့်သည်
 ဖြစ်၍။ အနုဓမ္မစာဒ္ဓိ၊ အထူးလိုက်၍ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဟံ၊
 ငါထုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်ကို။ သုက္ကေတ္တဣတ္ထိံ၊ ကောင်းသောထယ်မြေ
 သတ္တုဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏။ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော
 သက္ကံ၊ သာကီဝင်ကို။ ကိမဂီပန၊ အဘယ်ကြောင့်မကြားဘဲရှိအံ့နည်း။
 မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ သရဏာနိ၊ သရဏာနိ အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊
 သာကီဝင်သား၊ မရဏကာထေ၊ သေခါဒီးကာထ၌၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး
 ၌။ ပရိပုရကာရီ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုထေ့ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသရဏာနိသက္ကသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၃၇) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနိးတည်း။ ထေနခေါပနထမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌။ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊
 သူဌေးသည်။ အာဗာမိကော၊ အနာဒိဝိစက်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲ
 သည်။ ဗာဠာဂိသာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌
 အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်။
 အညတရံ၊ တယော်သော၊ ပုဂ္ဂိသံ၊ ယောဂျားကို၊ အာမန္တေထိ၊ သိစေ၏။ ကိ
 အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ အန္တောပုဂ္ဂိသ၊ အိုယောဂျား၊ တံ၊
 သင်သည်။ ဇတိ၊ ထာထော၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာသာရိပုက္ကော၊
 အရှင်သာရိပုက္ကရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမ၊ ကပ်
 လေထော၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ မမ၊ ငါ၏။ စစနေန၊ စကားဖြင့်၊
 အာယသ္မာထောသာရိပုက္ကော၊ အရှင်သာရိပုက္ကရာ၏။ ပါဓေ၊ ခြေတို့ကို။ သိ
 ရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဓု၊ ရှိခိုးပါလေ။ ကိဝန္ဓု၊ အဘယ်သို့ရှိခိုးရမည်နည်း။ တန္တေ၊
 အရှင်ထုရားသာရိပုက္ကရာ၊ အနာထဝိဇ္ဇိကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်။ အာဗာမိကော၊ အနာဒိဝိစက်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲသည်။ ဗာဠာဂိသာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို

သုဋ္ဌေးသည်။ အာယသ္မတောသာဂိပုတ္တဿ။ အရှင်သာဂိပုတ္တရာ၏။ ပါဒေ၊
 ခြေတို့ကို၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓုတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝန္ဓု၊ ရှိခိုးပါလေ၊
 ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုပါဦးလော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားသာဂိပုတ္တ
 ရာ၊ သာရကိရ၊ ကောင်းပန်ပါသတတ်၊ အာယသ္မတောသာဂိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာဂိပုတ္တရာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာ
 ထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဋ္ဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိပ်ရာအရပ်သို့၊ အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါ
 ဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသကံမတု၊ ကြွစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊
 ဆိုပါလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေံ၊
 ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 အနာထဝိဏ္ဏဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဋ္ဌေး၏၊ ဝ
 စနံ၊ စကားကို၊ ပဒိုသပုတ္တော၊ ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မတောသာဂိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာဂိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ
 မိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံသာဂိပုတ္တံ၊ အရှင်
 သာဂိပုတ္တရာကို၊ အကိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွဲရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
 အာယသ္မန္တံသာဂိပုတ္တံ၊ အရှင်သာဂိပုတ္တရာကို၊ ယေံ၊ ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားသာဂိပုတ္တရာ၊ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော
 ဂဟပတိ၊ သူဋ္ဌေးသည်၊ အာဗာမိကော၊ အနာဒိဝစင်သည်ဖြစ်၍၊ နုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲသည်၊ ဗျာဠာဂိလ္လာနေ၊ ပြင်းစွာနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
 သူဋ္ဌေးသည်၊ အာယသ္မတောသာဂိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာဂိပုတ္တရာ၏။ ပါဒေ၊ ခြေ
 တို့ကို၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓုတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုသေး၏။
 ကိ၊ ဝဒေတိ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရကိရ၊ တောင်း
 ပန်ပါသတတ်၊ အာယသ္မတောသာဂိပုတ္တော၊ အရှင်သာဂိပုတ္တရာသည်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဂဟ
 ပတိဿ၊ သူဋ္ဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊
 အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသကံမတု၊
 ကပ်စေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ဆိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏
 အာယသ္မတောသာဂိပုတ္တော၊ အရှင်သာဂိပုတ္တရာသည်၊ တုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်

ဆိတ်နေရာဖြင့်၊ အမိဝါသေထိခေါ၊ ထည်းခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပုဗ္ဗန္ဓာမယံ၊ နံနက်အခါ
 ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစီရေ၊ သဝိတ်သံကံန်းကို။
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာယသ္မတာအာနန္ဒန္တ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ပစ္စာသမထေန
 နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာ
 ထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအိပ်ရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိဝိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏။ နိသန္ဓေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနာထဝိဏ္ဏိကံ၊ အနာထဝိဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ
 သူဌေးကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ကိံအ
 ဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း။
 ထေ၊ သင်အား၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ယာပနိယံ၊
 မျှတပါ၏လော၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 တို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏လော၊ နောအဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးကုန်၏လော
 ပဋိက္ကမောသာနံ၊ ဆုတ်ခြင်း၏အဆုံးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏လော၊ နော
 အဘိက္ကမော၊ မတိုးပြီးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးလေ၏။ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားသာရိပုတ္တရာ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ခမနိယံ၊ မခန့်ကျန်းပါ၊ နယာ
 ပနိယံ၊ မမျှတပါ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗာဠာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးကုန်၏။ နောပဋိက္က
 မန္တိ၊ မဆုတ်ကုန်၊ အဘိက္ကမောသာနံ၊ တိုးခြင်း၏ အဆုံးသည်၊ ပညာ
 ယတိ၊ ထင်၏။ နောပဋိက္ကမော၊ မဆုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
 ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ဟထာရူပေ၊ အကြင်သို့
 သဘောရှိသော၊ အပသာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ၊ ဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊
 ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဝေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊
 သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်း
 သောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊
 နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တထာရူပေ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အပသာဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟ
 ပတိ၊ သူဌေး၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွင်

သော ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိနာဂကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိနာဂကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သက္ကာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သက္ကာဒေဝ မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိနာဂကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ၊ ဣဒိနာဂကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိစ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တဗ္ဗပန အဝေဠပဿဒံ၊ ထိုမတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းကိုလျှင်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တစထခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပဿေ၊ ယျ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ ယထာရှုပေန အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ အပဿဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အသုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လမ်းရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးလျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ဝေဒနံ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ တထာရှုပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အပဿဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ အဝေဠပဿဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ အဝေဠပဿဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်ကို၊ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ (ပ)၊ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပစ္စန္တံ၊ မိမိ

၁၁-သောတာပတ္တိသံပုဂံ-၉၄-သရဏာဒီဂင်၊ ၃၀၃

စိတ်၌၊ ဝေဗိတဗ္ဗော၊ လိအင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေထရားတော်၌၊ အဝေဗ္ဗ
ပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဓမ္မေထရားတော်၌၊ တဗ္ဗပနအဝေဗ္ဗပဿာဒံ၊ ထိုမတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊
သင်အား၊ ဋ္ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပရိပ္ပဿန္တေ
ယျ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊
ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ အပ္ပဿာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်း
နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဂါ၊ နည်းသော အကြား
အမြင် ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ် သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ ကိုယ်
၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊
အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်
သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ တထာဂူပေါ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ အပဿာဒေါ၊ မကြည်ညိုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊
သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပဿာဒေါ၊ မတုန်
မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပဿာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံ၊
ဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိ၏၊ (ပ)၊ ဝေဝကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။
ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုးရာ ထယ်တာ
မြေသဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပဿာဒေါ၊
မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းသည်။ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာ လျှင်တည်း။
သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ တဗ္ဗပနအဝေဗ္ဗပဿာဒံ၊ ထိုမတုန်မထွပ်သောကြည်
ညိုခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်
အား၊ ဋ္ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပရိပ္ပဿန္တေယျ၊ ငြိမ်း
ကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိ
သော၊ ဒုသိလျေန၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသော။
အဿုတဂါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။
ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏

ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပစ္စတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒုသိယံ၊ သိသမရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ အရိယကန္တာနိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သိသာနိ၊ သိထတို့သည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အရိယကန္တာနိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ထာနိပန၊ သိသာနိ၊ ထိုသိထတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဋ္ဌာနသော၊ ထာဓကခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပဋိပဿန္တေယျံ၊ ပြင်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသင်္ခယော၊ မှားသောအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတပါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထားရာ ဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာ ဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပစ္စတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသင်္ခယော၊ မှားသောအယူသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယူသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ ထိုကောင်းသောအယူကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဋ္ဌာနသော၊ ထာဓကခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ တို့သည်၊ ပဋိပဋိပဿန္တေယျံ၊ ပြင်းကုန် ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသင်္ခယော၊ မှားသောအကြံနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတပါ၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ထားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထျက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပစ္စတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသင်္ခယော၊ မှားသောအကြံသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာသင်္ခယော၊ ကောင်းသောအကြံသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာသင်္ခယော၊ ထိုကောင်းသောအကြံကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သမုတာနိဝါဟံ ၃၀၅

တော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တစထာခြင်း၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ယထာ
ရူပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝါစာယ၊ မှားသောစကားနှင့်၊ သ
မန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပု
ထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်
မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်
သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ထထာရူပါယ၊ ထိုသို့ သ
ဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မှားသောစကားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး
တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းသောစကားသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်
သာလျှင်တည်း၊ တဗ္ဗပနသမ္မာဝါစံ၊ ထိုကောင်းသောစကားကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ
၌၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တစထာ
ခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊
သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တေ
န၊ မှားသောအမှုနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသော
အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊
ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်း
သာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါ
တံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊
သင်အား၊ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တော၊ မှားသော
အမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာကမ္မန္တော၊
ကောင်းသောအမှုသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဗ္ဗပနသမ္မာ
ကမ္မန္တံ၊ ထိုကောင်းသောအမှုကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်း
စွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တစထာခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့
သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာ
ရူပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာအာဇီပေန၊ မှားသောအသက်မွေး
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြား
အမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊
ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရတာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာ
ကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊
ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား

တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ မှားသောအသက်မွေးခြင်းသည်၊ နုတ္တိမဂ္ဂါ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္တိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာအာဇီဝံ၊ ထိုကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝါယာမေန၊ မှားသောအားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမနူဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါနည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏၊ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝါယာမော၊ မှားသော အားထုတ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိမဂ္ဂါ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းသောလုံ့လသည်၊ အတ္တိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာဝါယာမံ၊ ထိုကောင်းသောလုံ့လကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသတိယာ၊ မှားသောအောက်မေ့ခြင်းနှင့်၊ သမနူဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝါနည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏၊ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသတိ၊ မှားသောအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ နုတ္တိမဂ္ဂါ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာသတိ၊ ကောင်းသောအောက်မေ့ခြင်းသည်၊ အတ္တိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာသတိံ၊ ထိုကောင်းသောအောက်မေ့ခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿန္တေယျံ၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘော

ရှိသော၊ မိစ္ဆာသမာဓိနာ၊ မှားသောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏၊ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက် ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ မှားသောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာဿမာဓိံ၊ ထိုကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပရိပ္ပဿန္တေယျု၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဥာဏေန၊ မှားသောဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏၊ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဥာဏံ၊ မှားသောဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္မာဥာဏံ၊ ကောင်းသောဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စပနသမ္မာဥာဏံ၊ ထိုကောင်းသောဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ပရိပ္ပဿန္တေယျု၊ ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထာဂ္ဂပေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝိရတ္တိယာ၊ မှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသောသူတို့၏၊ လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီးထွက်ကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ တေ၊ သင်အား၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မိစ္ဆာဝိရတ္တိ၊ မှားသောနှလုံးသွင်း

ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေး၊ တေ၊ သင်အား၊ သမ္ဘာဝိရတ္တိ၊ ကောင်း
သောနှလုံး သွင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိစခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တဗ္ဗပန
သမ္ဘာဝိရတ္တိံ၊ ထိုကောင်းသောနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿ
တော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာကိုသည်၊ ပဒိုပ္ပဿန္တေ ယျ၊ ငြိမ်းတုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဟောတော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏ
အမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေး၏၊ ဌာနသော၊ တခဏခြင်း၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာကိုသည်၊ ပဒိုပ္ပဿန္တိံ သူ၊ ငြိမ်းတုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထ
ဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အာ
ယသ္မန္တုဗ္ဗသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်းကောင်း၊ အာယသ္မန္တုဗ္ဗ
အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုလည်းကောင်း၊ သကေနေဝထာယိပါကေန၊ မိမိ
ဆွမ်းချက်အိုးဖြင့်လျှင်၊ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထ
ဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ သုတ္တာပိံ၊
ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဏီတပတ္တပါဏိံ၊ သဝိတ်ချပြီးသောလက်ရှိသော၊
အာယသ္မန္တုဗ္ဗသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချင်းကပ်၍၊
အညတရံ၊ ထရသော၊ နိဝံ၊ နိဝံသော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဧကမန္တံ၊ သင့်ကင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
သင့်ကင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေသော၊ အနာထဝိဏ္ဏိ
ကံ၊ အနာထဝိဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိံ၊ သူဌေးကို၊ အာယသ္မာသာရိ
ပုတ္တာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဣမာဟိဂါထာယိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အနူ
မောဒိ၊ အနူမောဒနာပြု၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ တထာ ဂတေ၊
မြတ်စွာထုရား၌၊ အစလာ၊ မတုန်ထွပ်သော၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်
သော၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊
ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းသော၊ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်သော
ပသံသိတံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သော၊ သိလဗ္ဗ၊ သိလသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သံစော၊ သံစာထော်၍၊ ပဿဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်း
သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဥဇုတုတံ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒဿနဗ္ဗ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
သည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ မဆင်းရဲသောသူ
ဟူ၍၊ ဗုခေ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇီဝိတံ၊
အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အမောဗံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သဒ္ဓံစ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သိလဗ္ဗ၊ သိလကိုလည်းကောင်း၊ ပဿ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၃၀၉

ဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနံ၊ တရားထော်ကိုဖူးမြင်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ မေခဝါ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ အနုယုဋ္ဌေထ
 အဘန်တလဲလဲအားထုတ်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်သည်။ ဝရံ၊ မြတ်
 သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။ အထသေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနာထဝိဏ္ဍိကံ၊ အနာထဝိဏ်အမည်
 ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ အနုမော
 ဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြုပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာငှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပက္ကမံ၊ ဖဲကြွ
 တော်မူ၏။ အထသေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
 တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပ
 သကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ
 သေစွာရှိနိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်
 နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။
 ဧကံဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာတွံ၊ သင်သည်။ ဟန္တံ၊ ဟု၊ အခါ၌၊ ဒိဝါဒိ
 ဝဿ၊ နေတောတော၌၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ အာယသ္မတာ
 သာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနာထဝိဏ္ဍိကော၊ အနာထဝိဏ်
 အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ ဣမိနာစဏ္ဍမိနာစ၊ ဤအမည်ရှိသော
 ဤအမည်ရှိသော၊ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဩဝဒိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိ
 ပုတ္တရာသည်။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ ယတြိဟိနာမ၊ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်၏ ရှေးအစဉ်၌ဖြစ်ကုန်သောအင်္ဂါတို့ကို၊ ဒဿဟိ၊ ဆယ်ပါး
 ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇိယဟိ၊ ဝေဘန်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌဒုဿီလသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၀ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံးတည်း၊ တေနခေါပနသမ
 ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟ
 ပံတိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဗာမိကော၊ အနာဒိဝံစက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ဗာဠဂိဏာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အနာထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာ
 အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပုရိသံ၊
 ယောကျ်ားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေ၏။ ကိံ အာမန္တေ ထိ၊ အဘယ်သို့ထိစေ
 သနည်း၊ အတ္တေပုရိသ၊ ဒိုယောကျ်ား၊ ထံ့၊ သင်သည်၊ ဇေယျံ၊ ထာထော၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်ထေထော၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ အာယသ္မတော
 အာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ထိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓ၊
 ရှိရိုးထော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အနာထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်
 ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဗာမိကော၊ အနာဒိဝံစက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဗာဠဂိဏာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ အာယသ္မတောအာနန္ဒာ၊ အရှင်
 အာနန္ဒာ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ထိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓတိ၊ ရှိရိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝန္ဓ၊ ရှိရိုးထော၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ ယျောက်ဦးထော၊ ကိံ ဝဒေဟိ၊
 အဘယ်သို့ယျောက်ရမည်နည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ သာရကိရ၊ တောင်း
 ပန်ပါသတတ်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူ
 သူဌေး၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအိပ်ရှိရာအရပ်သို့၊
 အနုကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတု၊
 ကြွစေချင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ ယျောက်ဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 မန္တေထိ၊ ထိစေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်၊ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ အနာထဝိဇ္ဇာကော၊ အနာထဝိဇ္ဇာ
 အမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၏၊ စနံ၊ စကားကို၊ ပဋိထတု၊
 ဝန်ခံ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်ထေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊
 ရှိသောစွာရှိရိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိမိ၊

ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဓောခေါ်၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သောဝရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အနာထဝိဏ္ဏိကော၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးသည်၊ အာဗာဓိကော၊ အနာမြှုပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာဠဂိဏ္ဍာနော၊ ပြင်းစွာနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်၊ အာယသ္မန္တော အာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဒတိ၊ ရှိသိုး၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒတိ၊ ယျောက်သေး၏။ ကိံ ဝဒတိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ သာဓုကိရ၊ တောင်းပန်ပါသကတိ၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေး၏။ နိပေသနံ၊ အိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ အနုကမ္ပိ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဓါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသကံမတု၊ ကပ်စေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ယျောက်သေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တုဏှိဘာဓဝန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဓိဝါသေထိခေါ၊ သည်းခံထေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိဿ၊ သူဌေး၏။ နိပေသနံ၊ အိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အနာထဝိဏ္ဏိကံ၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ထေ၊ သင်အား၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ယာပနိယံ၊ ဖျာတပါ၏လော၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ပရိက္ကမန္တိ၊ ဆုတ်ကုန်၏လော၊ နော အဘိက္ကမန္တိ၊ မတိုးကုန်၏လော၊ ပရိက္ကမောသာနံ၊ ဆုတ်ခြင်း၏အဆုံးသည် ပညာယတိ၊ ထင်၏လော၊ နော အဘိက္ကမော၊ မတိုးခြင်းသည်၊ ပညာယတိ။

ထင်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တန္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ နဝမနိယံ၊ မခန့်ကျွန်းပါ၊ နယာပနိယံ၊ မရွတ်ပါ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏
 ဗာဠာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊
 အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးကုန်၏၊ နောပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ကုန်၊ အဘိက္ကမောသာနံ၊
 တိုးခြင်း၏အဆုံးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ နောပဋိက္ကမော၊ မဆုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊
 ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အဿုတဝတော၊ နည်းသော
 အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသောအဖြစ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊
 မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေဟိစတုဟိ၊
 အဘယ်ထေးပါးတို့နှင့်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အဿု
 တဝ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ အပသာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တဥပနအပသာဒံ၊ ထိုမကြည်ညိုခြင်းကို၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမန္နပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်
 အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်
 ခက်တရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်
 ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အဿုတဝ၊
 နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ဝေဇ္ဇေ၊ ထရား
 တော်၌၊ အပသာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဇ္ဇေ၊ ထရားတော်၌၊ တဥပနအပသာဒံ၊ ထိုမကြည်ညိုခြင်း
 ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမန္နပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်
 အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊
 ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပရာယိကံ၊
 တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊
 အဿုတဝ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊
 သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အပသာဒေန၊ မကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ တဥပနအပသာဒံ၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဂါ။ ၃၁၃

ထိုမကြည်ညိုခြင်းကို အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဒုသိဇ္ဈေန၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗပနဒုသိလျံ၊ ထိုသိလမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အထုတဝါ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ဒုသိဇ္ဈေန၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗပနဒုသိလျံ၊ ထိုသိလမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ စတုတိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမေယိခေါ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အထုတဝတော၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုတိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ သုတဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အနိဟိသာဂကဿ၊ ထုရားတပည့်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သုထဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယ သာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (၁)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော် မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိ နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စ ပဿာဒေန၊ ထိုမတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမန္နပဿ တော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်အား၊ ဥတ္တာသော၊ ထိတ် ထန်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဝုနုစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးဝံ့၊ သုထဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ ဟုရားတော်၌၊ အဝေစ္စ ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပဿာ ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ (၁)၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်။ ၃၁၅

အဝေဠပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ တဥပနအဝေဠပသာဒံ၊ ထိုမတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်း၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုတုရားတပည့်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘာဝ၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဗရံ၊ တပါးတုံ၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ တုရားတပည့်သည်။ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဠပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဠပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သာဝကသံစော၊ တပည့်သားသံစာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ (ပ)။ ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော၊ ပျိုးစေ့ဟူ၍၊ ဝိကံ၊ ပျိုးချထားရာ ထယ်မြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဠပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ တဥပနအဝေဠပသာဒံ၊ ထိုမတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုတုရားတပည့်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ဘရာယိကံ၊ တမလွန်ဘာဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မရဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဗရံ၊ တပါးတုံ၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသာဝကော၊ တုရားတပည့်သည်၊ အရိယကန္တုဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိ၊ ဧကဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဝီလေဟိ၊ ဝီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိစပနအရိယကန္တာနိ၊ ထိုအရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီလ၊ နိ၊ ဝီလတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနူပဿတော၊ ကောင်းစွာရှုသော၊ အဿ၊ ထိုတုရားတပည့်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိတ်လန့်

ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသည်၏အဖြစ်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော
မရုဏဘယံ၊ သေခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ စတု
ဟိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ သုတဝတော၊ အကြားအမြင်ရှိသော၊ အရိယသဘဝ
ကဿ၊ တရားတပည့်အား၊ ဥက္ကာသော၊ ထိပ်လန်းခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်
ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်ထရော်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ မရုဏဘယံ၊ သေ
ခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေအာ
နန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒ၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်ပါ၊
အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံဘာယိ သာမိ၊ အဘယ်ကြောင့်ကြောက်အံ့နည်း။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒ၊ အဟဗ္ဗိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊
အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
စုံသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊
မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကော
ရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ အမဟိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကောရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်
တော်မူ၏၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကော
ရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိ
ဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူ
သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂေါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဓမ္မေ၊ ဝေရားတော်၌၊ အဝေဗ္ဗ
ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်
မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ
၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်

သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်
 သည်။ သုပ္ပုပဒ္ဓော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူတတ်၏။ (ပ)၊ လောကဿ၊
 လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်း။
 ဟူသောမျိုးစေ့ဘုံ၏စိုက်ပျိုးချထားရာထပ်ထားမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်၌။ အဝေဂ္ဂပဿာဒေဒါ၊ မတုန်မထွင်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိတိသာဒိဗိကာနိ၊
 လူဘုံအားလျော်ပတ်ကုန်သော၊ ယာနိစက္ခုမာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင်သိက္ခာ
 ပုဒ်ဘုံကိုလည်း။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ကိပ္ပိ၊ ထုတ်ချကိုမျှ။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။
 ခဏ္ဍံ၊ ကျိုးသည်ကို။ နုသမနူပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။
 ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တေ၊ သင်အား။ ထာဘာ၊ ရတော်စွာ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။
 တေ၊ သင်အား။ သုလန္ဓိ၊ ကောင်းသော ရခြင်းတည်း။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။
 တယာ၊ သင်သည်။ သောတာပတ္တိပထံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ ဗျာကတံ၊
 ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

သတ္တမဒုသိလျသုတ်ပြီး၏။

၁၀၃၉ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်
 လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိန္ဒံ၊ ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အနာထဝိဏ္ဍိကံ၊
 အနာထဝိဏ္ဍိအမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကို။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ ယတော၊ ခေါ၊ အကြင်
 ကြောင့်လျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်အား။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဘယာနိ၊ ကြောက်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ ဂူပ
 သန္တာနိ၊ စ၊ ငြိမ်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတုဟိ၊ ထေးပါး
 ကုန်သော။ သောတာပတ္တိယဂေဟိ၊ သောပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတ္တိ၌ဖြစ်ကုန်သော
 အကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်အား။ ဥာယော၊ ထိအပ်သော။ အရိဏော၊ မြတ်သော
 ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ သုပ္ပုပိဒ္ဓေါ
 ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ထိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဘုရားသား

တော်သည်။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ အတ္တနာဝု၊ မိမိသည်ပင်
 လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဗျာကဓေယျ၊ ကြားရာ၏။ ကိံ၊ ဗျာကဓေယျ၊
 အဘယ်သို့ ကြားရာအံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိတာနိ၊ ရေယော၊ ကုန်ပြီးသော
 ငရဲရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတာတိ၊ ရုက္ခာနယောနိယော၊ ကုန်ပြီးသောတိ၊ ရုက္ခာနံ
 အမျိုးရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတာတိတ္ထိ၊ ဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော၊ ပြိတ္တာတို့၏
 အရာရှိသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတာပါယ၊ နုဂ္ဂတိ၊ ဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောချင်း
 သာကင်းသော နုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီးလျက်ကျရာသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊
 မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းထောင်းရာ
 ရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာ
 ကဓေယျ၊ ကြားရာ၏။ ကထမာနိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော။ ဘယာနိ၊ ကြောက်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။
 ဝုပသန္တာနိ၊ ပြင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။
 ယံပါတာတိပါတိ၊ အကြင်သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ပါတာတိ ပါတပစ္စယာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမ္ဘိ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ ထည်းဖြစ်သော၊
 ဘယံ၊ ကြောက်ဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ပသဝတိ၊ ပွား၏။ သမ္မရာ
 ယိကမ္ဘိ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ထည်းဖြစ်သော၊ ဘယံ၊ ကြောက်ဘွယ်ဖြစ်သော၊
 ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ပသဝတိ၊ ပွား၏။ စေတထိကမ္ဘိ၊ စိတ်ကိုမြှီ၍ ထည်းဖြစ်သော
 နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒိယတိ၊
 ခံစားအပ်၏။ ပါတာတိ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းငှာ၊ ပဋိ
 ဝိရတဿ၊ ကြဉ်သောသူအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဘယံ၊ ကြောက်ဘွယ်ဖြစ်သော၊
 တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်။ ဝုပသန္တာ၊ ပြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူ
 ဌေး၊ ယံအနိန္ဒာဒါယိ၊ အကြင်အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ယံကာမေသုမိစ္ဆာစာရိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်
 တို့၌မှားယွင်းသောအကျင့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ယံရသာ
 ဝါဒိ၊ အကြင်ညွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂဟပတိ၊
 သူဌေး၊ ယံသုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယိ၊ အကြင်မေ့ထော့ခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောသေကိုသောက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာ
 နပစ္စယာ၊ မေ့ထော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေကိုသောက်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမ္ဘိ၊ ပစ္စုပ္ပန် မျက်မှောက်၌ ထည်း ဖြစ်သော။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်၊ ၃၀၉

ဘယံ၊ ကြောက်ရွယ်ဖြစ်သော၊ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ပသဝတိ၊ ပွား၏။ သမ္ပရာယိကမ္ပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ထည်းဖြစ်သော၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရွယ်ဖြစ်သော။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ပသဝတိ၊ ပွား၏။ စေတသိကမ္ပိ၊ စိတ်ကုန်၍ထည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဒေါမနုဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသံဝေဒိယတိ၊ ခံစားအပ်၏။ သုခုမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော သေကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိပိရတဿ၊ ကြင်သောသူအား၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘယံ၊ ကြောက်ရွယ်ဖြစ်သော၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်။ ဂူပသန္တာ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ကြောက်ရွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိဝေရာနိ၊ ဤရန်တို့သည်၊ ဂူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေဟိစတူဟိ၊ အတယ်လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပတ္တိယဂေဟိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သောအကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာပတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ အတယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ခံစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ ထားတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဇော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊

သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာ
 တို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာရောဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိ
 သံဝတ္ထုနိကေတိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊
 သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိသောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ၊ ဤသောတာ
 ပတ္တိမဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်ကုန်သောအကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်
 စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားထပည့်သည်၊ ကထမော၊ အဘယ်
 မည်သော၊ ဥာယော၊ သိအပ်သော၊ အရိယော၊ မြတ်သောတရားကို၊ ပညာယ၊
 ပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုး
 ထွင်း၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ဣဓ၊ ဤသာသ
 နာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ပဒုမ္မသရုပ္ပါဒဉ္စေတ၊
 ပဒုမ္မသရုပ္ပါဒကိုထွင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်
 မနုဿိကရေတိ၊ နှလုံးပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ၏၊ ဥပ္ပါဒါ၊
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊
 ဤအဝိဇ္ဇာသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဣမသ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ၏။ နိရောဓ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသင်္ခါရသည်၊
 နိဂ္ဂုတိ၊ ချုပ်၏။ ယဒိဒံ၊ သော အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အကြင် အဝိဇ္ဇာဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သင်္ခါရပ္ပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ သမ္ပတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 တောသာဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအရ၏။ သရဓယော၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာယထေဝံ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ သာထွင်၊
 အသေသဝဏ်ရာဂနိရောဓ၊ အကြွင်းမရှိချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရနိရောဓေ၊
 သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောသာဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲ
 အရ၏။ နိရောဓေ၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုဘုရား
 ထပည့်အား၊ ဥာယော၊ သိအပ်သော၊ အယံအရိယော၊ ဤမြတ်သောတရားကို
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိဒ္ဓေါ၊ ကောင်း
 စွာထိုးထွင်း၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး၊ ယတောခေါ၊
 အကြင်ကြောင့်ထွင်၊ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားထပည့်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး

ကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ကြောက်တွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဝေရာနိ၊ ဤရန်တို့သည်၊ ဝူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ သောတာပတ္တိယဂေဟိ၊ ဤသောတာပတ္တိမင်္ဂါ၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုထုရားတပည့်သည်၊ ဥာယော၊ ထိအပ်သော၊ အယံ အရိယော၊ ဤမြတ်သောတရားကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်၊ သုပ္ပဗ္ဗိရိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုထုရားသားထော်သည်၊ အာကင်္ခါမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ကိံ ဗျာကရေယျ၊ အသယ်သို့ ကြားရာအနံနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဘနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငရဲရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဘာတိ ရတ္တာနယောနိ၊ ကော၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်အမျိုးရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဘာတိတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာတို့၏အရာရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဘာပါယဒဂ္ဂတိဝိနိပါထော၊ ကုန်ပြီးသော ချမ်းသာကင်းသော ဒုဂ္ဂတိသို့ ပျက်စီးလျက် ကျရာရှိသည် အမိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘော မရှိသော နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မင်္ဂါထိုးပါးလျှင် ထည်းထောင်း ရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်း ဟူသော အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမတယသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၄၀) သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိ နိဒါနံ အည်၊ (၁)၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ အရိယသာပကဿ၊ ထုရားတပည့်အား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊ ကြောက်တွယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဝေရာနိ၊ ဤရန်တို့သည်၊ ဝူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ သောတာပတ္တိယဂေဟိ၊ ဤသောတာပတ္တိမင်္ဂါ၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုထုရားတပည့်အား၊ ဥာယော၊ ထိအပ်သော၊ အယံ အရိယော၊ ဤမြတ်သောတရားကို၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့် ထည်း၊ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်၊ သုပ္ပဗ္ဗိရိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုထုရား

တပည့်သည်။ အာကင်္ခါမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိထေဝံ၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်
 ဟူ၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗျာကဓေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဣံ ဗျာကဓေယျ၊
 အဘယ်သို့ကြားရာအနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဏနိရယော၊ ကုန်ပြီးသောငွေ
 ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဏဂေ၊ ရွာနုယောနိကော၊ ကုန်ပြီးသောတိရစ္ဆာန်အမျိုး
 ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဏဂိတ္တိမိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာတို့၏အရာ
 ရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဏာပါယ ဓုပ္ပတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောချမ်းသာ
 ကင်းသောဓုပ္ပတိသို့ပျက်စီးထွက်ကျခြင်းသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 အဝိနိပါတစဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊
 သမ္မောဗိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊
 သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအထည်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီး
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကဓေယျ၊ ကြားရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နပမဘယသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၄၁) ဧကံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော်၌၊
 ကုဇာဂါရသာဏယံ၊ အထွဋ်တပ်သောစင်္ဂရံ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒကအမည်ရှိသော၊ လိတ္တဝိမဟာမက္ကော၊
 လိတ္တဝိအမတ်ကြီးသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထောင်မူ၏။ ထေန၊ ထိုထုရားရှိထောင်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိန္ဒခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ နန္ဒကံ၊ နန္ဒကအမည်ရှိသော၊ လိတ္တဝိမဟာမက္ကံ၊
 လိတ္တဝိအမတ်ကြီးကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ နန္ဒကံ၊ နန္ဒကအမတ်ကြီး၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုတ်၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဓမ္မေဟံ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂဇတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊
 ထုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတစဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိ
 သော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်
 ထည်းလျောင်း ရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၄-သရဏာနိဂဂါ။ ၃၂၃

အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေ
 တိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောတရားတို့နှင့်၊ နန္ဒက၊ နန္ဒကအမတ်
 ကြီး၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊
 ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား
 ၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ကောကိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏
 ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊
 သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို လိစေတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြံခံပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊
 တရားတော်၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံစော၊ သံစာတော်၌၊
 အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္ထနိကေဟိ၊
 တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဘီလေဟိ၊ ဘီလတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒက၊ နန္ဒကအမတ်ကြီး၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါ်ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတ
 ဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိ
 ပရာယနေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါး ယှဉ်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာ
 ပဒေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နန္ဒက၊ နန္ဒကအမတ်ကြီး၊ စတုဟိ၊ လေးပါး

ကုန်သော၊ ဣမေတိစပနဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဒိဗ္ဗေနုရိ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ မာနုဿနုရိ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ အာယုနာ၊ အသက်နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗေနုရိ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ မာနုဿနုရိ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းနှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗေနုရိ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ မာနုဿနုရိ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာနှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗေနုရိ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော၊ မာနုဿနုရိ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ ယသေန၊ အခြံအရံနှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဗ္ဗေနုရိ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်သော။ မာနုဿနုရိ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်သော၊ အဓိပ၊ တေယျေန၊ အပိုးရ ခြင်းနှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဖွဉ်သည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ နန္ဒက၊ နန္ဒကအမတ်ကြီး၊ အဟံခေါပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ဝုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ယုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယဒေဝ၊ အကြင်အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ မဟာ၊ ငါတုရားသည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဥာတံ၊ သိအပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏၊ တဒေဝ၊ ထိုအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ အဘံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ နန္ဒကံ၊ နန္ဒကအမတ်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိမဟာမတ္တံ၊ လိစ္ဆဝိအမတ်ကြီးကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အပေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အသယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်အမတ်ကြီး၊ နဟာနကာသော၊ ရေချိုးအံ့သောအခါတံပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တဏေ၊ အချင်း၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗာဟိရေန၊ အပဖြစ်သော၊ ဇေတေနဟာနေန၊ ဤရေချိုးခြင်းဖြင့်၊ အလံ၊ ထိုက်သည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာတုရား၌၊ ယဒိဒိယောအယံပဿာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ သောအယံပဿာဒေါ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အန္တတ္ထံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌၊ ဣဒံနဟာနံ၊ ဤရေချိုးခြင်းသည်၊ အလံ၊ ထိုက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

ဒဿမလိစ္ဆဝိသုတ်ပြီး၏။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၄-သရဏာနိဝဂ်။ ၃၂၅

တတိယောသုံးခုမြောက်သော၊ သရဏာနိဝဂ္ဂေါ၊ သရဏာနိဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။တဿ၊ ထိုသရဏာနိဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊
ဥဒါန်းသည်ကား၊ မဟာနာမန၊ မဟာနာမ်ကို အကြောင်းပြု၍၊ ဧစ္စ၊
နှစ်ပါးတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဂေါဓာစ၊ ဂေါဓသုတ်၊ သရဏာ၊
သရဏာနိဝဂ္ဂအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်
ကုန်၏၊ ဒုဿိလ္လေနစ၊ ဒုဿိလ္လအမည်ရှိကုန်သော၊ ဧစ္စ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝေရေနစ၊ ရန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တယေနစ၊
တေးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊
လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိအမတ်ကို၊ ဓသမော၊ ဓာယံခုမြောက်ပြု၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်
၏၊ ဝေဒန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
တည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅ ပုညာတိသန္ဓဝဂ်။

၁၀၄၂ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ သုဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာတိ
သန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်၊ ကုသလာတိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်
တို့သည်၊ ဣမေပတ္တာဒရာ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့
ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤ
သာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရား၌၊
အဝေဓ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရား၌၊ အဝေဓ္စ
ပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိ
ဣဗိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်ထော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဗိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထူးနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်
မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ
မနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဗိ
နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထူးလေးပါးကို သိစေတော်မူသော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရား

သည်။ ဣတိဝိဇ္ဇာနိဒ္ဓါစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည် တော်မူ၏။
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဗုဒ္ဓေါ၊ထုန်း၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
 ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသည်ကား။
 ပဋ္ဌမော၊ရှေးဦးစွာသေစာ၊ သုခဿာဟာရော၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊
 ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုနစ၊တတန်
 လည်း၊ ပရံ၊တပါးတို့၊ အရိယသာဝကော၊ထုန်းတပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊တရား
 တော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိံ၊အဘယ်သို့၊ ဓမ္မေ၊တရားတော်
 ၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာထုန်းသည်၊ ဓမ္မော၊
 တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော် မူအပ်၏။ (ပ)၊ ပိညူ
 ဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပဋ္ဌတ္တံ၊ မိမိစိတ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
 ဓမ္မေ၊တရားတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသည်ကား။ ဒုတိ
 ယော၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊
 ကုသိုလ်၏ အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝုနစ၊
 တတန်လည်း၊ ပရံ၊တပါးတို့၊ အရိယသာဝကော၊ ထုန်းတပည့်သည်။ သံ
 စော၊သံဃာတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ကိံ၊အဘယ်သို့၊ သံစော၊
 သံဃာတော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
 ထုန်း၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပုဒ်ပန္နော၊
 ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏။ (ပ)၊ ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊
 အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုး၊ စေတနံ၊ ဣဝိကိုပျိုး
 ချထားရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ သံစော၊သံဃာ
 တော်၌၊ အဝေဓပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသည်ကား၊ တတိယော၊သုံးခု
 မြော်သော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၂၇

သန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တတန်သည်။ ဝေရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝဇ္ဇေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင် ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်။ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစမိနံ၊ ထော်မူ၏။ ။

ပဌမအဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၃ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့သည်။ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်။ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတာမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣသု၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံထော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်ထော်မူ၏။ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်ထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထံ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံမည်ထော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်။ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာပေးပါးကို သိစေထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏။

သောတဝဂါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒါနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
 သုံးတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 တဝဂါ၊ တဝဂါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပဿ
 ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုခဿာ
 ဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်း
 မှု၏အယဉ်သည်၊ ကုသဏာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝါရနန်းတို့၊ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ပရိ၊ တပါးတို့၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဠပဿဒေန၊
 မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သံစော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေဠပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်
 ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဂတမလမဇ္ဈ
 ဇေန၊ ကင်းပြီးသောအညစ်အကြေးဟုဆိုအပ်သောဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ စေတ
 သာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊ လူ၏ဘောင်၌၊ အဇ္ဈာပသတိ၊ နေ၏။ မုတ္တစာဂေါ၊
 လွတ်လွတ်စွာကြွခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယထပါဏီ၊ ဖြန့်အပ်ပြီးသောထက်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဿဂ္ဂရဏော၊ စွန့်ကြဲခြင်း၌မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ယာစယောဂေါ၊ ထောင်းခြင်းငှါခံသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂဇေတော၊
 ပေးကမ်းဝေတန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာပသတိ၊ နေ၏။
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ သုခဿာဟာရော၊
 ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်
 သည်၊ ကုသဏာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ဝါရနန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်၊ ကုသဏာဘိသန္ဓော၊
 ကုသိုလ်၏ အယဉ်တို့သည်၊ ဣမေခေါ စက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယအဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

(၁၀၄၄) ဘိက္ခဝေ၊ ဝါရနန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့သည်၊
 ကုသဏာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေး
 ပါးတို့တည်း။ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကထမေ၊ အဘယ်သည်တို့

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာဘိန္နသဝဂ်၊ ၃၂၆

နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသာနာထေဝ်ဒွံ၊ အရိယသာဝကော၊
 ဘုရားထပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊
 အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
 ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
 ခံထေဝ်မှုထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်
 မူဇိ၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်ထေဝ်မှုသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန။ ဤသို့သစ္စာထေးပါး တို့ကို
 သိစေထေဝ်မှုသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထူး
 ထေဝ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံထေဝ်မှုသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊
 ဘဂဝမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်
 မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာ
 ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊
 ထုသဿာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ ဘာတန်လည်း၊ ပရိ၊ တပါးတုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 ထပည့်သည်။ ဓမ္မေ၊ တရားထေဝ်၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟံစော၊
 သံဃာထေဝ်၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုသိမ်းဆည်းနိုင်သော၊
 အရိယာ သ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊
 သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ဤ သည်ကား၊ စတုဂ္ဂေ၊ ထေးချမြောက်သော၊ သုခဿာ
 ဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု
 ၏အယဉ်သည်၊ ကုသဿာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်။ ကုသဿာဘိ သန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်။ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယ အဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၅ သာဓက္ခိနိဒါနံ၊ သာဓက္ခိနိဒါနိးတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတာနံ၊ မဖြုတ်ကုန်သေးသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဗရိယောဒပနာယ၊ ဖြုတ်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ နတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့်နင်းအပ်သောအရာတို့သည် ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယဿာဝကော၊ ဘုရားထပ်ညွှတ်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိ ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော် မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိ နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းထေဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဝိသုဒ္ဓါနံ မစင်ကြယ်ကုန်သေးသော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်

၁၀-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၃၃၁

စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတာနံ၊ မဖြူစင်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား၊ ပရိယောဒပနာယ၊ ဖြူစင်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာသော၊ ဒေဝပဒံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့် နှင်းအပ်သော အရာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ ထပ်တလဲလဲ၊ ပရံ၊ တပါး
 တုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ ထရားထော်၌၊ အဝေဓ္စ
 ပသာဒေန၊ မထွန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစော၊ သံဃာထော်၌၊ အဝေဓ္စပသာဒေန၊ မထွန်
 မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေဓ္စတိ၊
 မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေတိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သေး
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိ
 ယောဒါတာနံ၊ မဖြူစင်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရိယောဒ
 ပနာယ၊ ဖြူစင်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်
 သော၊ ဒေဝပဒံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့်နှင်းအပ်သော အရာသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သေးသော၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတာနံ၊ မဖြူ
 စင်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရိယောဒပနာယ၊ ဖြူစင်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့် နှင်း
 အပ်သော အရာတို့သည်၊ ဣမာနိစတုတ္ထာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထဒေဝပဒသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၆ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်သေးကုန်သော၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါ
 တာနံ၊ မဖြူစင်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရိယောဒပနာယ၊
 ဖြူစင်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒါနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နှင်းအပ်
 သော အရာတို့သည်၊ ဣမာနိစတုတ္ထာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတုတ္ထာရိ၊ လေး
 ပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊
 ဣခ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊

ထုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံထော်မှုထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည် ထော်မူ၏၊ (၆)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်ထော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သက္ကာဒေဝမနုဿာနံ၊ သက္ကာဒေဝမနုဿာနံမည်းဟင်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိစေထော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ထုန်းထော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံထော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်သနည်း၊ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နင်းအပ်သောအရာမည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဗျာဇ္ဈောပရမေ၊ ဆင်းရဲခြင်းအတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ကဲ့၊ သုကာမိ၊ ကြား၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ တသံဝါ၊ ထိတ်လန့်ထတ်သောပုထုဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထာဝရံဝါ၊ မြဲမြံသည်ကြည်သောရဟန္တာကိုလည်းကောင်း၊ နုခေါပနဗျာဗာဓေမိ၊ မဆင်းရဲစေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မညွတ်၊ ဒေဝပဒေဓမ္မသမန္နာဝတော၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ဥာဏ်ဖြင့်နင်းအပ်သော ထုရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏ္ဏာမိ၊ ကြား၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်သေးကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိသာ၊ မစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတာနံ၊ မဖြုတ်စင်သေးကုန်သော၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့အား၊ ပရိယောဒပနာယ၊ ဖြုတ်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒေဝပဒံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နင်းအပ်သောအရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ ထာဝရ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာဘိသန္ဓေဝဂ်၊ ၃၃၃

လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဓမ္မေ၊ တရား
ထော်၌၊ အဝေဠပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစော၊ သံစာထော်၌၊ အဝေဠပဿာ
ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်
သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်
ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိံပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်
သနည်း၊ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒံ၊
ဥာဏ်ဖြင့်နှင့်အပ်သောအရာမည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသမ္ဘိက္ခတိ၊ ဆင်
ခြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ ဧဝေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဗျာပဗ္ဗပရေမေ၊ ဆင်းရဲခြင်းအတိုင်းအရှည်
မရှိကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ သုကာမိ၊ ကြား၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သုကာ
မိ၊ ကြားသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိံပစ္စိ၊ ထရံတယောကံသော၊ တသံဝ၊
ထိတ်ထန်တတ်သော ပုထုဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ထာဝရံဝါ၊ မြဲမြံတည်
ကြည်သောရဟန္တာကိုလည်းကောင်း၊ နုခေါပနဗျာဗာဓေမိ၊ မဆင်းရဲစေ၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဒေဝပဒေဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ဥာဏ်ဖြင့်နှင့်
အပ်သော တရားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာနမိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သု
ကာမိ၊ ကြား၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်သေးကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယော
ဒါတာနံ၊ မဖြူစင်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရိယောဒပနာ
ယ၊ ဖြူစင်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ စထုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊
ဒေဝပဒံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နှင့်အပ်သောအရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဝိသုဒ္ဓါနံ၊ မစင်ကြယ်သေးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
အား၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပရိယောဒါတာနံ၊ မဖြူစင်သေးကုန်
သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပရိယောဒပနာယ၊ ဖြူစင်စေခြင်းငှါ၊ ဒေဝါ
နံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏၊ ဒေဝပဒါနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်နှင့်အပ်သောအရာတို့သည်၊ ဣမာနိ
ခေါစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမဒေဝပဒသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၇ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဘာဝတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်ကို၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ် လေးပါးတို့နှင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရား တပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂ ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂ ပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်ထော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလိစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်ထော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြေပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်းဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်ထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာတာဒေဝတံ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ထကြ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ဧံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ယထာဂူပေနခေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုလူ့ပြည်မှ၊ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣ၊ဤနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏၊ အရိယသာဝကောဝိ၊ ဘုရားတပည့်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ ယထာဂူပေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အဝေဂ္ဂပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာတိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၃၅

ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံသို့၊ ဇဟိတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယ သာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေဂ္ဂဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဝီလဟိ၊ ဝီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာတာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီလေဟိ၊ ဝီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤလူ၊ ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ တတြ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါ့ကိုသည်၊ ယထာဂ္ဂပေဟိခေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိကုန်သည် သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီလေဟိ၊ ဝီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုလူ၊ ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣခ၊ ဤနတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ထာကုန်၏၊ အရိယသာဝကောစိ၊ ဘုရားထပည့်သည်လည်း၊ တထာဂ္ဂပေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ဝီလေဟိ၊ ဝီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံသို့၊ ဇဟိတိ၊ လာလတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဘာဂတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဂ္ဂ၊ မိန့်ထော်မူ၏ ။

ဆဋ္ဌသဘာဂတသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၈ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
 သည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊
 နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေ၊ နေထောင်မူ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာနာမေ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကေ၊
 သာကီဝင်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထူး ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊
 အံသိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မဟာနာမေ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊
 သက္ကေ၊ သာကီဝင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာထူး
 ကိဏ္ဍာဝတာ၊ အဘယ်မျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
 သည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။
 အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်
 ယျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထူးကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝံစံ၊ ဝံစာတော်ကို၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာ
 နာမ်၊ ဧက္ကာဝတာခေါ၊ ဤမျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူး၊ ကိဏ္ဍာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သိသသမ္ပန္နော၊ သိသနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
 ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပါဏာ
 တိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော
 သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေ
 သုခိန္ဒာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊
 ပဋိပရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဠာနာ၊ မေ
 ဝေရာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောသေကိုသေခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝါ၊ ၃၃၇

သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဧတ္ထာဝတာခေါ၊ ဤမျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သဒ္ဓေါ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ သဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဧတ္ထာဝတာခေါ၊ ဤမျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နော၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ စာဂသမ္ပန္နော၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ ဝိဂတမလမစ္ဆေ ရေန၊ ကင်းပြီးသော အညစ်ကြေးဟုဆိုအပ်သော ဝင်တိုခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အင်္ဂါရုံလူ၏ဘေသာင်၌၊ အဏ္ဏာဝသတိ၊ နေ၏။ ရတ္တုစာဂေါ၊ လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယဘပါဏီ၊ ဖြန့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေါဿဂ္ဂုရတော၊ စွန့်

ကြခြင်း၌န္တေထျှော်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊ တောင်းခြင်းငှါ
 ခံသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂရထောပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၌န္တေထျှော်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဧတ္တာဝတာခေါ၊
 ဤမျှသော အတိုင်း အရှည်ဖြင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ စာဂ
 သမ္ပန္နော၊ စွန့်ကြဲခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တဇ္ဇေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်း
 အရှည်ဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ မဟာနာမ၊
 မဟာနာမ်၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပညာ၊
 ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုယ်မ်း
 ဆည်းနှိုင်သော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်း
 ငှါစွမ်းနှိုင်သော၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဧတ္တာဝတာခေါ၊ ဤမျှ
 သော အတိုင်း အရှည် ဖြင့်လျှင်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပညာ
 သမ္ပန္နော၊ ပညာဖြင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ။

သတ္တမမဟာနာမသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၆ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ ထုလ္လဗုထိယကေ၊ ကြီးစွာသောရိပ်း
 ပေါက်ရှိသော၊ ဒေဝေ၊ ရိပ်းသည်၊ ဝဿဇ္ဇေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ တံဥဒကံ၊
 ထိုရိပ်းရေသည်၊ ယထာနိန္ဒံ၊ အကြင်နှင့်ရာသို့၊ ပဝတ္တမာနံ၊ စီးသည်ရှိသော်
 ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရသာခါ၊ တောင်ပြတ်ကွဲသော အရပ်မြောင်းငယ်တို့ကို၊ ပရိ
 ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ ပဗ္ဗတကန္ဓရပဒရသာခါ၊ တောင်ပြတ်ကွဲသော အရပ်
 မြောင်းငယ်တို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုသောဇ္ဇေ၊ ငယ်
 သောထုံးအိုင်တို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ကုသောတ္တာ၊ ငယ်သောထုံး
 အိုင်တို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာသောတ္တာ၊ ထုံးအိုင်ကြီး
 တို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ မဟာသောတ္တာ၊ ထုံးအိုင်ကြီးတို့သည်၊ ပရိ
 ပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်
 စေကုန်၏၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၃၃၉

မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ မဟာနဒိယော၊
 မြစ်ကြီးတို့သည်။ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာသရဒ္ဓသာဂရံ၊
 မဟာသရဒ္ဓရာဆားဝံရေကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားထပည့်
 အား။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ ယောစအဝေစ္စပသာဒေါ၊ အကြင်မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ယောစအဝေစ္စပသာ
 ဒေါ၊ အကြင်မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဇော၊
 သံဇာတော်၌။ ယောစအဝေစ္စပသာဒေါ၊ အကြင်မတုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယကန္တာနိ၊ အရိယာတို့သည်
 နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ယာနိစသီလာနိ၊ အကြင်ဘိလတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သန္ဓမာနာ၊ စီးကုန်
 သည်ရှိသော်။ ဝါရံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္စံ၊ သွား၍။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား
 တို့၏။ ဝယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝက္ကန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဝဿသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၀ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကဝိလဝတ္ထု၊ သို့။ ကဝိလဝတ်ပြည်၌။
 နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။
 နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါ
 ယ၊ ယူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကာဠိဂေါဓာယ၊ ကာဠိဂေါဓာအမည်ရှိ
 သော၊ သာကီယာနိယာ၊ သာကီဝင်မင်းထီး၏။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ
 ၏။ ဧတေန၊ ထိုအိပ်ရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊
 ကပ်တော်မူပြီး၍။ ပညာဓတ္တ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။
 နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ကာဠိဂေါဓာ၊ ကာဠိဂေါဓာ
 အမည်ရှိသော၊ သာကီယာနိ၊ သာကီဝင်မင်းထီးသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်
 ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဧတေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကံမိတွာ၊ ကပ်လေ
 ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍။
 ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်စေချောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧက

မန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ကာဠိဂေါဓံ၊ ကာဠိဂေါဓအမည်ရှိသော၊ သာဏီယာနိ၊ သာဏီဝင်မင်းထိုး ကျိဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါ စ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဂေါဓေဂေါ ဓ၊ စတုဟိခေါ၊ ထေးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယ သာဝိကာ၊ ထုရားတပည့်မ သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတာ၊ မြဲသော၊ သမ္မောမိ ပရာယနာ၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လည်းထောင်းရာ ရှိသော၊ သောကာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီး သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာထမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်ထေးပါးတို့နှင့်၊ ဂေါဓေ ဂေါဓ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝိကာ၊ ထုရားတပည့်မ သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ ဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရား သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက် သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုနတ် တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ် စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာထေးပါး တို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထုနတ် တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ ကရားတော်၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်း နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဝေစ္စ ပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဂတမဇမေ၊ ရေ့ရှေးကင်းပြီးသော အညစ် အကြေးဟုဆိုအပ်သော ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ စေတသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၃၄၁

လူ၏ဘောင်၌၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏၊ မုတ္တစာဂါ၊ လွတ်လွတ်စွာကြခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပယတပါဏီ၊ ဖြန့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂေါသာဂ္ဂ
 ရတာစွန်ကြခြင်း၌ မွေ့ထောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂါ၊ တောင်းခြင်း
 ဌါ ခံသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနသံဝိဘာဂရတာ၊ ပေးကမ်းဝေဘန်ခြင်း၌ မွေ့ထောင်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏၊ ဂေါဓေဂေါဓ၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓေယဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့် သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊
 အရိယသဘာဝိကာ၊ ဘုရားကပည့်မသည်၊ အဝိနိပါတာ၊ အပါယ်သို့ ကူးခြင်း
 သဘောမရှိသော၊ နိယတာ၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယန္နာ၊ အထက်မက်သုံးပါး
 ထွင်ထည်းထောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော
 အယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ကန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယာနိဣမာနိ သောတာပတ္တိယာဂီနိ၊ အကြင်
 သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဒေသိတာနိ
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ မယိ၊ အကျွန်ုပ်၌၊
 သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ်သည်ထည်း၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတရား
 တို့၌၊ သန္ဓိဿာမိ၊ ထင်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟိတိ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 ထွင်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်း
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံပါ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂ
 ပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
 သနည်း၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေ
 န၊ ဤသို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊
 အရဟိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေ
 န၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးကို လိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုရားတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂေါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂ ပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံပါ၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဗော၊ သံဗာတော်၌၊

ကုထေ၊ အမျိုး၌၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ တရသော၊ ယံ ခေါပနဒေယျဓမ္မံ၊ အကြင် ဣတ္ထုတ္တလံ
 ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးရုံသော ဣတ္ထုတ္တလံ ဝတ္ထုကို၊
 ကဏ္ဍာဏဓမ္မေဟိ၊ ကောင်းသော သဘော ရှိကုန်သော၊ သီလဝံ နန္ဒေဟိ၊
 သီလ ရှိကုန်သော သူကိုနှင့်၊ အပ္ပမီဝိဘတ္တံ၊ မိမိအဘို့၌ မဝေဘန်အပ်၊
 ဂေါဓေဂေါဓာ၊ တေ၊ သင်အား၊ ထာဘာ၊ ရတော်စွ၊ ဂေါဓေဂေါဓာ၊ တေ၊
 သင်အား၊ သုထဗ္ဗံ၊ ကောင်းသော ရခြင်းတည်း၊ ဂေါဓေဂေါဓာ၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ ဗျာကတံ၊ ကြားအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမကာဠိဂေါဓာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၁ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊
 နိဂြောဓရာမေ၊ နိဂြောဓရုံ ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။
 အထေခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိရှိတော်
 မူ၏။ ထေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်
 လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ
 ဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 နိသိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊
 သာကီဝင်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယသေဝ အရိယ သာဝကဿ၊ အကြင်ထုရား
 ထပညံအားသာလျှင်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂါနိ၊
 သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးအဘို့၌ ရအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗေ
 နသဗ္ဗံ၊ အရင်း ခပ်ထိမ်း၊ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အခါ ခပ်ထိမ်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ သေဝ အရိယ သာဝကော၊ ထိုထုရားထပညံ
 သည်သာလျှင်၊ ပမာဒဝိဟာရိတိ၊ နေလျော့သဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူဟူ၍၊
 ဂုဂ္ဂတိနုခေါ၊ ဆိုအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊
 ယသေခေါ၊ အကြင်သူအား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သောတာပတ္တိယင်္ဂါ
 နိ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏ရှေးအဘို့၌ ရအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့သည်။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၅-ပုညာတိသန္ဓေဝဂ်- ၃၄၃

သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗတာ သဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တံ
ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗာဟံ၊ အပဖြစ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနပက္ခေဗ္ဗိ
တောတိ၊ ပုထုဇ္ဇနအတ္တိန္ဒိတည်သောသူဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နန္ဒိယ
နန္ဒိယ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အရိယသာ
ဝကော၊ တုရားတပည့်သည်၊ ပမာဒဝိဟာရီစေတ၊ မေ့ထျော့သဖြင့်နေထွေ
ရှိသောသူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရီစ၊ မမေ့မထျော့
သဖြင့်နေထွေရှိသောသူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သု
တာတိ၊ နာလော၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကဏှဟိ၊ နှလုံးပြုလော့၊
ဘာသိသာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယ
အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သာကီဝင်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စုသောသိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့
ဟောတော်မူသနည်း၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အရိယသာဝကော၊ တုရား
တပည့်သည်၊ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့ထျော့သည်ဖြစ်၍နေထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊
ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုရား၌၊ အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုရား၌၊ အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်
တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ သက္ကမ္မဒေဝမနုဿာနံ၊ သက္ကမ္မဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာ
လေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ
မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဇ္ဇမိနာစ
ကာရဏေန၊ ဤသို့တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တုရား၌၊
အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊

ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တေနအဝေဗ္ဗ
 ပသာဒေန၊ ထိုမတုန်မထွစ်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နဝါယမတိ၊ လုံ့လမပြု၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ပပိဝေကာယ၊
 ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းချမ်းသာခြင်းငှါ။ ရတ္ထိံ၊ ညဉ့်၌၊ ပဒိုသလ္လာနာယ၊ တယောကံ
 အထည်းတည်း ကိန်းအောင်းခြင်းငှါ။ နဝါယမတိ၊ လုံ့လမပြု၊ ဧံ၊ ဤသို့၊
 ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ တဿ၊ ထို
 သူအား၊ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပါရုဇ္ဈေ၊ ဝမ်း
 မြောက်ခြင်းသည်။ * အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ပဿန္တိ၊ ပြင်း
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဿန္တိယာ၊ ပြင်းခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဒုက္ခံနော၊ ဆင်းရဲသောသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ နသမာဓိယတိ၊ မထည်ကြည်၊ အသမာတိတေ၊ မထည်ကြည်သော၊
 ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ဓမ္မေ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်၊ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်
 ရှားမဖြစ်ကုန်၊ ဓမ္မာနံ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့၏၊ အပါတုဘဝါ၊ ထင်
 ရှားမရှိခြင်းကြောင့်၊ ပမာဒဝိဟာရိတေဝ၊ မေ့လျော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသော
 သူဟူ၍၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ဝုရစ၊
 တာန်သည်၊ ပရိ၊ တပါ၊ တုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊
 တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာတို့သည်
 နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဓဇ္ဈေတိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိ
 ကေတိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေတိ၊
 သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဝကော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ အရိယကန္တေတိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ တေတိ၊
 ထိုသီလတို့ဖြင့်၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နဝါယမတိ
 လုံ့လမပြု၊ ဒိဝါ၊ နေ့၌၊ ပပိဝေကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းချမ်းသာခြင်းငှါ။ ရတ္ထိံ၊
 ညဉ့်၌၊ ပဒိုသလ္လာနာယ၊ တယောကံအထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်းငှါ၊ နဝါ
 ယမတိ၊ လုံ့လမပြု၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ
 တော၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ပါရုဇ္ဈေ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝီတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်
 ပဿန္တိ၊ ပြင်းခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပဿန္တိယာ၊ ပြင်းခြင်းသည်၊ အသ
 တိ၊ မရှိသော်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ ဒုက္ခံနော၊ ဆင်းရဲသော

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၄၅

သူ၏စိတ္တံ၊စိတ်သည်။ နသမာဓိယတိ၊ မတည်ကြည်၊ အသမာဟိတေ၊ မတည်ကြည်သော၊ စိတ္တေ၊စိတ်၌။ ဓမ္မာ၊သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်၊ ဓမ္မာနံ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့၏၊ အပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပမာဒဝိဟာရိတေတွဝ၊ မေ့ထေ့စွဲသဖြင့်နေလေ့ရှိသောသူဟူ၍၊ သန္တိံ၊ မေ့တွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ပမာဒဝိဟာရိ၊ မေ့ထေ့စွဲသဖြင့်နေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိ၊ မမေ့မထေ့စွဲသဖြင့်နေလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သတ္တပေးပါးကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ တေန၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ ထိုမတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ အ၊ သန္တု၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ ဝါ၊ သမာ၊ လုံ့လပြု၏။ ဒိဝါ၊ နေ၌၊ ဝိဝိဝေကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၊ ချင်းသာခြင်း၊ ငှါ၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၊ ပမိ၊ သတ္တနာယ၊ တယောက်အထည်းတည်းကိုးခြင်း၊ ငှါ၊ ဝါ၊ သမာ၊ လုံ့လပြု၏။ ဇံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မေ့ထေ့စွဲခြင်းမရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ပါရန္တံ၊ ဝမ်းမြော်ခြင်း

သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီတိမနဿ၊ နှစ်သက်ခြင်းစိတ်ရှိသော သူအား။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿန္တကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ ဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဒဝိဟာဒိတွေဝ၊ မမေ့ထော့သဖြင့်နေလေ့ရှိသောသူဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ။ ပုနစ၊ တတန်လည်း။ ပရံ၊ တပါးတုံ။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်။ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌။ သံစော၊ သံစာတော်၌။ အရိယကန္တေ၊ အရိယာတို့သည်။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာဇောဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့၌။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ထေဟိ၊ သီလေဟိ၊ ထိုသီလတို့ဖြင့် အသန္တု၊ ဓမ္မာ၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ ပဝိဝေကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းချမ်းသာခြင်းငှါ။ ရတ္တိံ၊ ည၌၌။ ပဗ္ဗိသလ္လာနာယ၊ တယေဝံအထည်းတည်းကိန်းခြင်းငှါ။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့ထော့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတာ၊ နေသောထဿ၊ ထိုသူအား။ ပါရုန္တံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသောသူအား။ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝီတိမနဿ၊ နှစ်သက်ခြင်းစိတ်ရှိသောသူ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။ ပဿန္တကာယော၊ ငြိမ်းပြီးသောကိုယ်ရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသောသူ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သော၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ ဓမ္မာ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မာနံ၊ သမထဝိပဿနာတရားတို့၏။ ပါတုဘာဝါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဒဝိဟာဒိတွေဝ၊ မမေ့ထော့သဖြင့်နေလေ့မရှိသောသူဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ။ ဝေ၊ ဤသို့။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်။ အပ္ပမာဒ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၅-ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၃၄၇

ဝိဟာရိ၊ မေဇေယျသဖြင့် နေလေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒာမနန္ဒိယသုတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ပုညာဘိသန္ဓဝဂ် သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ တဿ၊ ထိုပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ အဘိသန္ဓာ၊ အဘိသန္ဓအမည်ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဒေဝပဒါနိစ၊ ဒေဝပဒအမည်ရှိကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သဘာဂတံ၊ သဘာဂတသုတ်၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမသုတ်၊ ဝသံ၊ ဝသသုတ်၊ ကာဠိစ၊ ကာဠိဂေါဓသုတ်၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၆-သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။

၁၁၅၂ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့သည်။ ကုသဏာဘိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်။ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣစ၊ ဤ သာသနာတော်၌၊ အရိယဿာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေပပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အဝေပပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်ရုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (၁)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လှူဒါန်းအထူးကိုခံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိဝိဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုခံစေတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော

ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဗိနာစကောထေရော၊ ဤသို့ သုန်း
 ဘော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊
 ဘဂဝါမည်ကော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊
 မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုခဿာဟာရော၊
 ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်
 သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တဖန်လည်း၊ ပရံ၊ ထပါးတုံးအရိယသာဝကော၊ ထုရား
 တပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစစ၊ သံဃာတော်၌၊ အရိယကန္တ
 ဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှင့်သက်အပ်ကုန်သော၊ အဝေစ္စေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊
 (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်
 သော၊ သိဇေဟိ၊ သိလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချမြောက်သော၊ သုခဿာဟာရော၊
 ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်
 သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓေ၊
 ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်၊ ဣမေခေါ၊ စတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါ၊ ပုညာဘိ
 သန္ဓေဟိ၊ ဤကောင်းမှု၏အယဉ်တို့နှင့်၊ ဣမေဟိခေါ၊ ကုသလာဘိသန္ဓေဟိ၊
 ဤကုသိုလ်၏အယဉ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယ
 သာဝကဿ၊ ထုရားတပည့်အား၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊
 ကုသလာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဂထေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အသင်္ချေယျာ၊ မခေရတွက်နိုင်သော၊ အဂ္ဂမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊
 မဟာပုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသောကောင်းမှု၏အရဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊
 ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာသဓုဒ္ဓေ၊
 မဟာသဓုဒ္ဓါရုံ၊ ဧတ္ထကာနိဥဒကာဠကနိတိဝါ၊ ဤမျှကွန်းစားတို့ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိ ဥဒကာဠက သတာ နိတိဝါ၊ ဤမျှ ကွန်းစား

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၆-သင်္ဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၄၉

အရာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကာနိ ဥဒကာဠကသဟဿာ နိတိဝါ၊
 ဤမျှကွန်းစား အထောင်တို့ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကာနိဥဒကာဠက
 သတ သဟဿာနိတိဝါ၊ ဤမျှကွန်းစား အထိန်းတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဒကာဿ၊ရေ၏၊ ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဏေတုံ၊ရေ
 တွက်ခြင်းငှါ၊ နုသုကရုံ၊မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အသင်္ချေ
 ယျော၊မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မဟာဥဒ
 ကက္ခန္ဓောတွေဝ၊များစွာသောရေအရဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ရေတွက်ခြင်း
 သို့၊ဂစ္ဆတိ၊သေယူထား၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ပုညာဘိ
 သန္ဓေဟိ၊ ဤကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့နှင့်၊ ဣမေဟိ ကုသလာဘိ သန္ဓေဟိ၊
 ဤကုသိုလ်၏ အယဉ် တို့နှင့်၊ သမန္နာ ဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယ
 သာဂကဿ၊ ဘုရားတပည့်အား၊ သုခဿာ ဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ပုညာဘိသန္ဓော၊ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊ ကုသလာ
 ဘိ သန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဣန္ဒြေကော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ပုညဿ၊ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဏေတုံ၊
 ရေတွက်ခြင်းငှါ၊နုသုကရုံ၊မလွယ်၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊အသင်္ချေ
 ယျော၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မဟာ
 ပုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များသော ကောင်းမှု၏ အရဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိဣဒံစလံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။နရဂဏသံစာသေဝိ
 တာ၊လူများအပေါင်းတို့သည်ဖြစ်အပ်ကုန်သော၊ နန္ဓော၊မြစ်တို့သည်၊ ပုထု၊
 ကြီးစွာ၊သဝန္တိ၊စီးကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟောဒမိံ၊များသောရေထည်းရှိထ
 သော၊အပရိမိတံ၊မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ မဟာသရုံ၊အိုင်ကြီးလည်းဖြစ်ထ
 သော၊ ဗဟုဘောရံ၊ များစွာသော ကြောက်မက်ဘွယ်လည်းရှိထသော၊
 ရတနဂဏာနမာလယံ၊ ရတနာအပေါင်းတို့၏တည်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊
 သာဂရံ၊သရဒ္ဓရာကို၊ဥပသန္တိ၊ထထား၊ကပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေထထာ၊ ထို
 အတူ၊ အနုပါနဝတ္ထဒဒံ၊ ထမင်းအပျော်အဝတ်ဟန်သာကို ပေးတတ်သော၊
 သေယုနံစ၊ အိပ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တဂ္ဂဏဿစ၊ အခင်းကို
 လည်းကောင်း၊ဒါယကံ၊ပေးတတ်သော၊ပဏ္ဍိတံ၊ပညာရှိသော၊ နရံ၊လူကို၊
 ပုညဿ၊ကောင်းမှု၏၊ဓာရာ၊အယဉ်တို့သည်၊ဥပသန္တိ၊ကပ်ကုန်၏၊ကိမိဝ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝါရိဝဟာဝ၊ ရေကိုဆောင်တတ်သည်သာ

ထွင်ဖြစ်ကုန်သော၊ နန္ဒော၊ မြစ်တို့သည်၊ သာဂရံ၊ သရဒ္ဓရာသို့၊ ဥပယန္တိ
ယထာ၊ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝိနိတော်မူ၏။ ။

ပဋ္ဌမအဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၃ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်တို့သည်၊
ကုသဏာဘိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါး
တို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊
ဘုရားထပဉ်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေပစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေပစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်
မူ၏(ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊
ဤသို့ လူနတ် တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး
တို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်
တော် မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဣတိဝိ ဇ္ဇာနိနာစ
ကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါး နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူသော
အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော် မူ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေပစ္စပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပဋ္ဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊ ကုသဏာ
ဘိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပုနစ၊ တဘန်တည်း၊ ပရံ၊ တပါးတုံ၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပဉ်သည်၊
ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ ဝိဂတမယမေတ္တေရေန၊ ကင်း

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၆-သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၅၁

သောအညစ်အကြေးဟု ဆိုအပ်သောဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ စေတသားစိတ်
 ဖြင့်၊အဂါရုံ၊လူ၏ဘောင်၌၊ အဏ္ဏာဝသတိ၊နေ၏၊ ရုက္ခစာဂေါ၊လွတ်လွတ်
 စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပယတပါဏီ၊ဖြန့်အပ်ပြီးသောထက်ရှိသည်ဖြစ်၍
 ဝေါသာဂ္ဂရထော၊ စွန့်ကြဲခြင်း၌ မြေထုပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယာစယောဂေါ၊
 ထောင်းခြင်းငှါခံ့သည်ဖြစ်၍၊ဒါနသံဝိဘာဂရထော၊ပေးကမ်းဝေစာန်ခြင်း
 ၌မြေထုပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဏ္ဏာဝသတိ၊နေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 စတုတ္ထော၊ ထေးချ မြောက်သော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ပုညာဘိသန္ဓော၊ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊ကုသလာ
 ဘိသန္ဓော၊ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 သုခဿာဟာရာ၊ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓော၊
 ကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့သည်၊ ကုသလာဘိသန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏ အယဉ်တို့
 သည်၊ဣမေခေါစက္ကာရော၊ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊စတု
 တိ၊ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါပုညာဘိသန္ဓေဟိ၊ဤကောင်၊မှု၏အယဉ်
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိကုသလာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကုသိုလ်၏အယဉ်
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတဿ၊ပြည့်စုံသော၊ အဂိယသ္မာဝကဿ၊
 ဘုရား တပည့်အား၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 သော၊ပုညာဘိသန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်လည်းကောင်း၊ကုသလာ
 ဘိသန္ဓော၊ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်လည်းကောင်း၊ဧတ္ထကော၊ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုညဿ၊ကောင်းမှု၏၊ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဂဏေတုံ၊ရေတွက်ခြင်းငှါ၊နုသုကရုံ၊မလွယ်၊အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊
 အသင်္ချေယျော၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊မနှိုင်းဖွဉ်နိုင်သော၊
 မဟာပုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များသောကောင်းမှု၏အရဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊
 ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယုထာဝိ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊အကြင်အပေါင်း၌၊ ဣမာမဟာနဒိယော၊ဤ
 မြစ်ကြီးတို့သည်၊ သံသန္ဓန္တိ၊စီးကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣဒံဣမာ
 မဟာနဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့ဟူသည်၊ သေယုထာ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ယရုနာ၊ယရုနာမြစ်လည်းကောင်း၊
 အစိရဝတိ၊အစိရဝတိမြစ်လည်းကောင်း၊သုရဘု၊သုရဘုမြစ်လည်းကောင်း၊
 မဟိ၊ မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 အပေါင်း၌၊ ဧတ္ထကာနိဥဒကာဥဒကာနိတိဝါ၊ ဤမျှကွင်းစားတို့ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဥဒကာဥဒကာသတာနိတိဝါ၊ ဤမျှကွင်းစားအရာတို့ဟူ၍

လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာနိဥဒကာဋ္ဌ ကသဟဿာနိတိဝါ၊ ဤမျှကွင်းစား အထောင်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာနိဥဒကာဋ္ဌကသတသဟဿာ နိတိဝါ၊ ဤမျှ ကွင်းစား အထိန်းတို့ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဏေတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နုဿကရုံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အသင်္ချေယျော၊ မရေတွက် နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ မဟာဥဒကက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသောရေအရဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သေယျ ထာဝိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ လျှင်၊ စတုတိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိပုညာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကောင်းမှု ၏အယဉ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣမေဟိကုသလာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကုသိုလ်၏ အယဉ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂဏဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယဿာဝ ကဿ၊ တရားဘပည့်အား၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပုညာဘိ သန္ဓော၊ ကောင်းမှု၏ အယဉ်သည်၊ ကုသလာဘိ သန္ဓော၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဂဏေ တုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နုဿကရုံ၊ မလွယ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အသင်္ချေ ယျော၊ မရေတွက် နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ် နိုင် သော၊ မဟာပုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသော ကောင်းမှု၏ အရဟူ၍သာ လျှင်၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤ စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒုရ ဂဏသံစာပေဝိတာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် မြစ်အင်ကုန်သော၊ နန္ဓော၊ မြစ်တို့သည်၊ ပထု၊ များစွာ၊ သဝန္တိ၊ စီးကုန်သည်ရှိသော် မဟောဒမိံ၊ များသောရေရှိသော၊ အပ္ပရိမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ မဟာသရုံ၊ အိုင်ကြီး လည်းဖြစ်ထသော၊ ဗဟုဘေရဝံ၊ များစွာသောဘေးလည်းရှိထသော၊ ရတန ဂဏာနမာလယံ၊ ရတနာအပေါင်းတို့၏သည်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သာဂရုံ၊ သရဗ္ဗရာကို၊ ဥပယန္တိ ယထာ၊ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အန္ဓုပနဝတ္ထဒဒံ၊ ထမင်းအဖျော်အဝတ်တန်ဆာကိုပေးတတ်သော၊ သေယျာ နံစ၊ အိပ်ရာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တရဏဿစ၊ အခင်းကို လည်း ကောင်း၊ ဒါယကံ၊ ပေးတတ်သော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော၊ နရံ၊ လူကို၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ဓာရာ၊ အယဉ်တို့သည်၊ ဥပယန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ကိမိ ဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝါရိဝဟာဝ၊ ရေကိုဆောင်တတ်သည်

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၆-သဂါထကပုညသီသန္ဓဝဂ်၊ ၃၅၃

သာယျင်ဖြစ်ကုန်သော၊ နုဇ္ဈော၊ မြစ်တို့သည်၊ သာဂရုံ၊ သရဒ္ဓရာသို့၊ ဥပယန္တိ၊
ယထာ၊ ကပ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒုတိယအဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၄ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညသီသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏ အယဉ်တို့သည်၊
ကုသဿာဘိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါး
တို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့
နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣစ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသံဝကော၊
တရားတပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊
အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို
ခံတော်မူထိုက်သောအကြောင်းကြောင့်တည်း။ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်
မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရထေန၊
ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်တည်း။ သတ္ထာ
ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
စွာတရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရထေန။ ဤသို့သစ္စာထေးပါး တို့ကို
ထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိရိဇ္ဈမိနာစကာရထေန၊ ဤသို့တုန်း
တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊
ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ တရား၌၊ အဝေစ္စပဿဒေန၊ မတုန်
မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သုခဿာဟာရာ၊ ချမ်းသာ
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညသီသန္ဓာ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊
ကုသဿာဘိသန္ဓာ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တတန်တည်း၊ ပရံ၊ တမီးတုံ၊ အရိယသံဝကော၊ တရား
တပည့်သည်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစစာ၊ သံစာတော်၌၊ ပညဝါ၊ ပညာ
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပယတ္တဂါမိနိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုသိမ်း
ဆည်းနိုင်သော၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗေဒိကာယ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်း

ဌာတုဗ္ဗိန္ဒိယော၊ သဗ္ဗဒ္ဓါကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စတုတ္ထော၊ ထေးချမြောက်
 သော၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာတိ၊
 သန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊ ကုသဿာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏အယဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိခေါ ပုညာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကောင်းမှု၏အယဉ်တို့နှင့်၊ ဣမေဟိခေါ
 ကုသဿာဘိသန္ဓေဟိ၊ ဤကုသိုလ်၏အယဉ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ သာ၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ အရိယသာဝကဿ၊ ထုရားတပည့်အား၊ သုခဿာဟာရော၊ ချမ်းသာ
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညာဘိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှု၏အယဉ်သည်၊
 ကုသဿာဘိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်၏ အယဉ်သည်၊ ဧတ္ထေကော၊ ဤမျှအတိုင်း
 အရှည်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊
 ဂဏေတု၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မလွယ်အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အသန္ဓေယျော၊ မရေတွက်နိုင်သော၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊
 မဟာပုညက္ခန္ဓောတွေဝ၊ များစွာသော ကောင်းမှု၏ အရဟူ၍ သာယျင်၊
 သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိဣဒံဝစံ၊ ဤစကားကို၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပုညကာမော၊ ကောင်းမှု
 ကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသထေ၊ ကုသိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊
 အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊
 ပွား၏သော၊ ထိုသူသည်၊ ဓမ္မသာရာမိဂမော၊ ရအပ်သောဖိုလ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ခယော၊ ကိလေသာကုန်ခြင်း၌၊ ရတော၊ မွေ့ထောင်သည်ဖြစ်၍၊ မစ္စုဇရာ
 ကမ္မိတ္ထိံ၊ သေခြင်းအိုခြင်းဟုဆိုအပ်သောတုန်ယှစ်ခြင်း၌၊ နဝေတိ၊ မတုန်
 ယှစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဇာတိယအဘိသန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၅ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 ထုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ထုရားတ
 ပည့်ကို၊ အဇောတိ၊ ကြွယ်ဝသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟန္တနောတိ၊
 များသောဥစ္စာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂေါတိ၊ များသော

စည်းစိမ်ရှိသောသူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဟာယသောတိ၊ ယျားသောအခြံ
အရံရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊
အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿ
ဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂ ပဿဒေန၊
မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညို ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိ
နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ အရဟိ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ဗ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်
တော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝ
မနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိ
နာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကိုလိစေတော်မူသောအကြောင်း
ကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပဿဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညို
ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဇ္ဇေ၊ ထရားထော်၌၊
သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်
ကုန်သော၊ အစဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ဗ)၊ သမာဓိ သံဝတ္တနိကေဟိ၊
တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားထပည့်ကို၊ အဇောတိ၊ ကြွယ်ဝ
သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာဒ္ဓနောတိ၊ ယျားသောဥစ္စာရှိသောသူဟူ၍
လည်းကောင်း၊ မဟာယသောတိ၊ ယျားသော စည်းစိမ်ရှိသောသူဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ မဟာယသောတိ၊ ယျားသော အခြံအရံရှိသော သူဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထမဟာဒ္ဓနသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၆ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်ကို၊ အဇောတိ၊ ကြွယ်ဝသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနောတိ၊
 များသောဥစ္စာရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂေါတိ၊ များသော
 စည်းစိမ်ရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဟာယသောတိ၊ များသောအခြံ
 အရံရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထမေဟိစတုဟိ၊
 အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ အရိ
 ယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊
 မကုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မကုန်မထွပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
 ပူဇော်အထူးကိုခံထော်မှုထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊
 အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်ထော်မှုသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်
 မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစ
 ကာရဏေန၊ ဤသို့ သမ္ပာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိ
 နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းထော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံထော် မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေန၊ မကုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂ
 တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ ထရားထော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာ
 ထော်၌၊ အရိယ ကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ် ကုန်သော၊
 အာဇောတိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဘိလေဟိ၊ ဘိလတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ကို၊ အဇောတိ၊ ကြွယ်ဝ
 သောသူ ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ မဟဒ္ဒနောတိ၊ များသော ဥစ္စာ ရှိသော
 သူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဟာ ဘောဂေါတိ၊ များသော စည်းစိမ် ဥစ္စာ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၆-သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်။ ၃၅၇

ရှိသောသူ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမမဟာဋ္ဌနသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၇ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတေဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးထွင်လှည်းထောင်းရာရှိသော သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးထည်းဟူသော အထင်ပျို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်၊ တိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ တရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေါတုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေါတုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟိံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏။ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထုဒေဝ မနူဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနူဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ တရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့သုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေါတုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အေဗ္ဗေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ

ခေါင်မေတ္တဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတွင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗတိကျသုတ်ပြီး၏

၁၀၅၈ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံးတည်း၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နံခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ နန္ဒိယံ၊ နန္ဒိယအမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာဏီဝင်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ စတုဟိခေါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနေ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတွင် ထည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ထည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောထရားတို့နှင့်၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ ဣခ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဂ္ဂပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝတ္ထာဒေဝ မနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို ထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၆ သဂါထကပုညာတိသန္ဓေဝဂ်၊ ၃၅၉

ဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပံသာဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ သံစော၊ သံဃာတော်၌၊ အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာဇေယှာဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယ၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနေ၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင် လည်းထျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမနန္ဒိယသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၉ ကဝိထဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိထဝတ္ထုနိဒါနံတည်း၊ ဥဗသကံမနံ၊ ကပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နံခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဘဒ္ဒိယံ၊ ဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော၊ သတ္တံ၊ သာကီဝင်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ စတုဟိခေါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အဂိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဗိပရာယနေ၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင် လည်းထျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဣဓ၊ ဤသာဓနာတော်၌၊ အဓိယသာဝကော၊ ထရားထပည့်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဠပံသာဒေန၊ မတုန်မထွင်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ ထရားတော်၌၊ သံစော၊ သံဃာတော်၌၊ အဂိယကန္တေဟိ၊ အဂိယာတို့သည်နှစ်သက်

အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊
 တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေယိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊
 အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ ခြံသော၊ သမ္မောဓိပရာ
 ယနေ၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင်လည်းလျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဘဒ္ဒိယသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၀ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံ၊ ကဝိလဝတ္ထုနိဒါနံတည်း၊ ဥပသင်္က
 မနံ၊ ကပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိထိန္ဒိခေါ၊ ထိုင်နေသော၊ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊
 သက္ကံ၊ သာဓိဝင်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ စတုဟိခေါ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရား
 တပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိသော၊
 နိယတော၊ ခြံသော၊ သမ္မောဓိပရာယနေ၊ အထက်မက်သုံးပါးထွင်လည်း
 လျောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအယဉ်သို့
 ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်
 လေးပါးကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဣခ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပ
 သာဒေန၊ မတုန်မထွင်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာထော်၌၊ အရိယကန္တ
 ဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်
 သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်း
 နိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေယိခေါ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၆၆-သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၊ ၃၆၁

သုရားတပည့်သည်။ အဝိနိပါတစဋ္ဌေ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်း သဘောမရှိ
သော၊ နိယတော၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးတွင်
လည်းထောင်းရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်း ဟူသော
အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမမဟာနာမသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၁ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတာပတ္တိပဓာန် ၇ နှင့် သောတာပတ္တိ
မဂ်၏ရှေးအတို့၌ ရအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤထေး
ပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အတံဟံသည်တို့
နည်း။ သပ္ပုရိသသံသေဝေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မှီဝဲခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗဋ္ဌဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ကြားနာခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနိသိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှုတ်ထွင်းခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဗိုပတ္တိ၊ ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား
ထောင်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
သောတာပတ္တိ ယဂ် ၇ နှင့် သောတာပတ္တိမဂ်၏ ရှေးအတို့၌ ရအပ်ကုန်သော
အကြောင်းတို့သည်။ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမအင်္ဂသုတ်ပြီး၏။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သဂါထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထက
ပုညာဘိသန္ဓဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုသဂါ
ထကပုညာဘိသန္ဓဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ အတိသန္ဓေန၊ အတိသန္ဓ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ တယော၊ သုံးသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ မဟန္တေနစ၊
မဟန္တနသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု
ဘိက္ခုသုတ်၊ နန္ဒိယ၊ နန္ဒိယသုတ်၊ တန္ဒိယံ၊ တန္ဒိယသုတ်၊ မဟာနာမ၊ မဟာ
နာမသုတ်၊ အင်္ဂေန၊ အင်္ဂသုတ်၊ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဆယ်ပါးတို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၇-သပ္ပညဝဂ်

၁၀၆၂ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယသာဝကော၊ ယုရား တပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိသော၊ နိယ တော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မက်သုံးပါးလျှင်လည်းတျော်စား ရာရှိသော၊ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ ရောက်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိစတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန် သောတရားတို့နှင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိယ သာဝကော၊ ယုရားတပည့်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ယုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန် မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ယုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ပူဇော် အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟ မည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံမည်တော်မူ၏၊ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာနိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သစ္စာ လေးပါးတို့ကိုထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည် တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ ဇ္ဇာနိနာစကာရ ဏေန၊ ဤသို့စုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ယုရား၌၊ အဝေဗ္ဗပသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည်နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊ အာဇဇ္ဇေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)၊ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေ ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သံဃေဟိ၊ သံဃာတော်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိခေါဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ အရိယ သာဝကော၊ ယုရားတပည့်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်သို့ ကျခြင်း

သဘောမရှိသော၊ နိယတော၊ မြဲသော၊ သမ္မောဓိပရာယနော၊ အထက်မင်သုံး
 ပါးလျှင်လည်းကျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူ
 သောအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာရောက်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမေ၊
 ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၌၊ အစထ၊ မထုန်ထုပ်သော၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်
 သော၊ သဒ္ဓါစ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယဿ၊
 အကြင်သူအား၊ ကဏ္ဍာဏံ၊ ကောင်းသော၊ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည်
 နှစ်သက်အပ်သော၊ ပသံဝိတံ၊ မြီးမွှမ်းအပ်သော၊ ဝိထံဂ၊ ဝိထသည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သံစော၊ သံစာ၊ တော်၌၊ ပဿ
 ဒေါ၊ ကြည်ညို သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဥဇုဘူတံ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒဿနဗ္ဗ
 အမြင်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ မဆင်း
 ရဲသောသူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓော၊ ပညာရှိတို့ သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုသူ
 အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အမေဗစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်၊ ။
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဗ္ဗ၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝီလဗ္ဗ၊ ဝီလ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒဗ္ဗ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနံ၊
 တရားတော်ကို သူးမြင်ရခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဓေမေဝီ၊ ပညာရှိကုန်
 သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ သရံ၊ သရေန္တံ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်၊ အနုယုဇ္ဇေထ၊ အတန်
 ကလဲလဲအားထုတ်ကုန်စော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဗ္ဗမသဂါထကသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၃ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိက
 ၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊
 အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ဝဿံဂုက္ခော၊ ဝါကျွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကပိလဝတ္ထံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်
 သို့၊ ကေနပိဒေဝကရဏီယေန၊ တရံတရသောပြုဘွယ်ကိုစွဲမြင့်၊ အနုပ္ပက္ခော၊
 အစဉ်ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကာပိလဝတ်ပြည်၌
 နေကုန်သော၊ သက္ခာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ အသေသာသံခေါ၊ ကြားကုန်သည်

သာယျင်တည်း၊ ကိံ အဘယ်သို့၊ အသောသံခေါ၊ ကြားကုန်သနည်း၊ အည
 တရော၊ တယောကံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ဝသံဝုတ္ထော၊ ဝါကျွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊
 အနုပ္ပက္ခောကိရ၊ အစဉ်ရောက်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသံခေါ၊ ကြား
 ကုန်သည်သာယျင်တည်း၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာဝိလဝတ္ထဝါ၊ ကဝိလဝတ်
 ပြည်၌နေကုန်သော၊ သဏှာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊ ဖေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းရှိရာအရပ်သို့၊
 ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်လေကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေကုန်ပြီး၍၊ တံ
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးကုန်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒိံ သု၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊
 သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒ္ဓါခေါ၊ ထိုင်နေကုန်ပြီးသော၊ ကာဝိ
 လဝတ္ထဝါ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ သဏှာ၊ သာကီဝင်တို့သည်၊
 တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရောဂေါစေဝ၊ အနာမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဝါ
 စ၊ အားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊
 ဈေယျာကံကြကုန်၏၊ အာဝုသော၊ တကားတို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အရောဂေါစ၊ အနာမရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဝါစ၊ အားရှိခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 အရှင်မောဂ္ဂဏာန်တို့သည်၊ အရောဂေါစေဝ၊ အနာမရှိခြင်းတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗလဝန္တောစ၊ အားရှိခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါ
 ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေယျာကံကုန်၏၊ အာဝုသော၊ တကားတို့၊
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနာဝိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂဏာန် တို့သည်
 လည်း၊ အရောဂေါစေဝ၊ အနာမရှိခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗလဝန္တောစ။
 အားရှိခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာယျင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း၊
 ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗလဝါစ၊ အားရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဈေယျာကံကုန်၏၊ အာဝုသော၊ တကားတို့၊ ဘိက္ခုသံစောဝိ
 ခေါ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ အရောဂေါစ၊ အနာမရှိခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗလဝါစ၊ အားရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကပ္ပိပန၊ အသိနည်း၊ တေ၊ အရှင်
 တုရားအား၊ ဣမိနာအန္တရဝသောန၊ ဤဝါတွင်း၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 တုရား၏၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ တရားကို၊ သုတံ၊
 ကြားရပါ၏၊ သော၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ နာရပါ၏၊ သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်၏။ အာဂုသော၊ တကာတို့၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ဧတံ၊ ဤစကား
 ကို၊ သုတံ၊ ကြားရပါ၏၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ နာရပါ၏၊
 ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သုတံ၊ ကြားရပါသနည်း။ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ နာရပါသနည်း၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရား
 တို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေတော
 ဝိရတ္တိံ၊ စိတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းရှိသော၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ပညာ
 ဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိလေသာ၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိ
 ညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပကာ၊
 နည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။
 ပဉ္စန္ဒီ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရန္တာဂိယာနံ၊ အောက်အတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိ
 ကာ၊ ဥပပါတ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တသ္မာယောကာ၊ ထိုလောကမှ၊
 အနာဝတ္ထိဓမ္မာ၊ လာခြင်းသဘောမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်
 ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဧတေဝဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
 သာလျှင်၊ ဗဟုတရားများကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားရ၏၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊
 နာရ၏။ အာဂုသော၊ တကာတို့၊ အပရစ္ဆိခေါ၊ တပါးထည်းဖြစ်သော၊ မေ၊
 ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သုတံ၊
 ကြားရ၏၊ သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ နာရ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့
 သံရခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သုတံ၊ ကြားရသနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံရ
 ခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ နာရသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဉ္စန္ဒီ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရန္တာဂိယာနံ၊ အောက်
 အတို့ဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဩပပါတိကာ၊ ဥပပါတ်တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အသ္မာယော
 ကာ၊ ထိုလောကမှ၊ အနာဝတ္ထိဓမ္မာ၊ လာခြင်းသဘော မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ကတ္ထု၊ ထိဖြူစွာပြည်၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိနော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ထေဝဘိက္ခု။ ထို
 ရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိဗ္ဗိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယော
 ဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသ
 မောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါဂါမိနော၊
 သကဒါဂါမ်တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သကိံဒေဝ၊ ထကြိပ်သာလျှင်၊ ဣမံ
 ယေကံ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အာဂတံ၊ လာကုန်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊
 အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ထေဝဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ သုတံ
 ကြားရ၏။ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာရ၏။ အာဂယော၊
 တကာတို့၊ အာရမ္ဘိခေါ၊ ထပါးထည်းဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဂဝတော၊
 မြတ်စွာတရား၏။ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားရ၏။ သံဗုခါ၊
 မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာရ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားရသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သံဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်ထော်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာရသနည်း။ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိဗ္ဗိံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။
 ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့
 ၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်
 တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သကိံဒေဝ၊ ထကြိပ်သာလျှင်၊ ဣမံယေကံ၊
 ဤလောကသို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊
 ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ထေဝဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်း
 ကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိဗ္ဗိံ
 သုံးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အဝိနိပါတာ၊ အပါယ်သို့ကျခြင်းသဘောမရှိကုန်သော၊ နိယတာ၊ မြ
 ကုန်သော၊ သမ္မာဓိပရာယနာ၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင်ထည်းလျောင်းရာရှိ
 ကုန်သော၊ သောတာပန္နာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အယဉ်သို့ရှေးဦးစွာ
 ရောက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေဝဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်
 ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားရ၏။ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာရ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်၏။ ။

ဒုတိယဝဂ္ဂသံဂုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၄ ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မိဂဒါယော၊ သားတို့အားတေးမဲ့
 ပေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဒိန္နော၊ ဓမ္မဒိန္နအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ ပဉ္စတိဥပါသကသထေဟိ၊ ငါးရာသော ဥပါသကတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ ထက္က၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိံ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥဝသကံ၊ မိ၊
 ကပ်ယေ၏၊ ဥပသကံ၊ မိတ္တဝါ၊ ကပ်ယေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဓမ္မဒိန္နော၊ ဓမ္မဒိန္နအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ အဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒိစ
 ရတ္ထံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါ
 ယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊
 ထိုတရားကို၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဩဝေတု၊ ဆုံးမတော်မူပါလော့၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုဿသတု၊ ကမြစ်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ယသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်
 သို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း။ ထထာဂတဗာသိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဂန္တိရာ၊ ဓမ္မအားဖြင့် နက်နဲခြင်း ရှိကုန်သော၊
 ဂန္တိရတ္ထာ၊ အတ္ထအားဖြင့် နက်နဲခြင်း ရှိကုန်သော၊ ယောကုတ္တရာ၊ ယော
 ကုတ္တရာအနက်ကိုပြုထတ်ကုန်သော၊ သညတပဋိသံယုတ္တာ၊ သတ္တ၏စိတ်
 ခြင်းကိုပြုထတ်ကုန်သော၊ ယေထေသုတ္တန္တံ၊ အကြင်သုတ္တန် တို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 ဥပသမ္ပန္န၊ ရကုန်၍၊ ဝိဟရိသာမ၊ နေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်
 အပ်၏၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပုတ္တ
 သမ္ဘာသေယနံ၊ သားတည်းဟူသောကျဉ်းမြောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗာ

ဝသန္တေတိ၊ နေကုန်သော၊ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိကရာဇ်စန္ဒကူးကို၊ ပစ္စန္ဒ
ဘောန္တေတိ၊ ခံစားခြင်းရှိကုန်သော၊ မာလာဂန္ဓဝိဇေယနံ၊ ပန်းနံသာနံသာ
ပြောင်းကို၊ ဝေရယန္တေတိ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို၊
သာဒိယန္တေတိ၊ သာယာကုန်သော၊ အဓေတိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထေ၊ ထို
သုတ္တန်သည်၊ နခေါသုကရံ၊ မလွယ်၊ တထာဂတဘာသိတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဂန္တိရာ၊ ဓမ္မအားဖြင့်နက်နဲခြင်းရှိကုန်သော၊
ဂန္တိရတ္တာ၊ အတ္တအားဖြင့်နက်နဲခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝေဝကုတ္တရာ၊ ဝေဝ
ကုတ္တရာအနက်ကိုပြတတ်ကုန်သော၊ သုညတပဋိသံယုတ္တာ၊ သတ္တ၏ဆိတ်
သောသဘောကိုပြတတ်ကုန်သော၊ ယေတေသုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ စော၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ ဥပသစ္စန္ဒ၊ ရှု၊ ဝိဟရတု၊ နေပါလော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌
ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ တေသံ၊ နေအမှတ်၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဥတ္တရိ၊
အလွန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊
စ၊ ဝျောက်၏၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနတော်၌၊
တေ၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ သိက္ခိ
တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။
ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်
အံ့နည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိန္နာစ ကာရ
ဏေန၊ ဤသို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော် မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိန္နာစကာရဏေန၊ ဤသို့လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ
မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာဒိန္နာစကာရ
ဏေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိဝိဇ္ဇာဒိန္နာစကာရဏေန၊ ဤသို့ထူးတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊

သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဓမ္မေ၊ တရား
 တော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အာရိယကန္တေဟိ၊ အာရိယာတို့သည်နှစ်သက်
 အပ်ကုန်သော၊ အာရောဟိ၊ မကျိုးကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊
 တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဝေံဌိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ၊ သင်သည်။
 သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်
 သော၊ ယာနံဣမာနိသောတာပတ္တိယဝဂံနိ၊ အကြင်သောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေး
 အတို၌ ရအပ်ကုန်သော အကြောင်းတို့ကို၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်၏။ ဇေတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အဓေသု၊ အကျွန်ုပ်တို့၌၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ မယဉ္ဇ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သည်။ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊
 သန္တိဿမ၊ ထင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယံဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
 လျှင်၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အပေပစ္စယသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်ပါ၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေပစ္စ
 ယသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 သနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန၊
 ဤသို့ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊
 အရဟိံ၊ အရဟမည်ကော်မူ၏၊ (ပ)။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိဝိ ဣမိနာစ ကရေဏေန၊ ဤသို့ လှူနတ်တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော် မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံမည်
 တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇမိနာစကာရဏေန
 ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိစေတော်မူသော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ အဝေပစ္စယသာဒေန၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ သံစော၊ သံစာတော်၌၊ အာရိယ
 ကန္တေဟိ၊ အာရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ အာရောဟိ၊ မကျိုး
 ကုန်သော၊ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေဟိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဪ၊ ဝျော့ကံ၊ ကြကုန်၏။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ တေ၊ သင်အား၊
သာဘာ၊ ရထောဝစ္စ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ တေ၊ သင်အား၊ သုထန္တံ၊ ကောင်းသောရခြင်း
ပေတည်း။ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်။ သောတာပတ္တိပလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်
ကိုးဖျာကတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယဓမ္မဒိန္နသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၅ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဗိလဝတ္ထု၊ ကဗိလဝတ်ပြည်၌၊
နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းထော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ တေ၊
ခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗိတစိဝရော၊ ပြီးပြီးသောသင်္ကန်း
ကိစ္စရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမာသဂ္ဂယေန၊ သုံးလလွန်
သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိဝရကမ္ပံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သင်္ကန်းဝင်သည်။
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။
တေန၊ ထိုဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးအဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာ
ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။
ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒေစခေါ၊ ထိုင်နေပြီး
သော၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊ သင်္ကန်းဝင်သည်။
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊
ဪ၊ ဝျော့ကံ၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အစာဟ်သို့ ဪ၊ ဝျော့ကံသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ သမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗိတစိဝရော၊ ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းကိစ္စရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေမာသဂ္ဂယေန၊ သုံးလလွန်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာ
ရိကို၊ ပက္ကမိဿတိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိဝရကမ္ပံ၊ သင်္ကန်းချုပ်
ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ ကံ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကား
ကိုးမေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားရပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သပ္ပညေ
န၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါသကေန၊ သောတာပန်ဥပါသကာသည်။ အာဗာဓိကော။

အနာဒ္ဓိဝိစက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ဗာဠ
 ဝိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာကို၊ ဩဝဇိတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားကို၊
 ဘဂဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ နုသုတံ၊ မကြား
 ရသည်ကား၊ နမဟုတ်၊ သံဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ နပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မနာရ
 သည့်ကား၊ နမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာ
 နာမ်၊ သပ္ပညေန၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါသကေန၊ သောတာပန်ဥပါသကာသည်၊
 အာဗာဓိကော၊ အနာဒ္ဓိဝိစက် သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 သော၊ ဗာဠဝိလာနော၊ ပြင်းစွာနာသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါ
 သကော၊ သောတာပန်ဥပါသကာကို၊ စတူတိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အဿာ
 သနိးယတိ၊ သက်သာခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့ဖြင့်၊
 အဿာသေတဗ္ဗော၊ သက်သာစေအပ်၏၊ ကိံ အဿာသေတဗ္ဗော၊ အဘယ်
 သို့သက်သာစေအပ်သနည်း၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊
 အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာ
 ဟသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ အဿာသတု၊ သက်သာစေသတည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊
 ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာ
 ဝေတေန၊ ဤသို့ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ၏၊ (ပ)၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာဝေတေန၊ ဤသို့လှနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ
 မည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိဇ္ဇာမိနာစကာဝေ
 တေန၊ ဤသို့သစ္စာလေးပါး တို့ကိုထိစေတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိဝိ
 ဇ္ဇာမိနာစကာဝေတေန၊ ဤသို့တုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဘုရား၌၊ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အာဟသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ အဿာသတု၊ သက်သာစေသတည်း၊ ဓမ္မေ၊
 တရားတော်၌၊ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သော ကြည်ညိုခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာဟသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ အဿာသတု၊ သက်သာစေသတည်း၊
 သံဗော၊ သံဗာကော၌၊ အဝေစ္စပသာဒေါ၊ မတုန်မထွပ်သောကြည်ညိုခြင်း

သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ အဿာသတု၊ သက်သာစေသတည်း။ အရိယကန္တာနိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊ အာယ္ဇာနိ၊ မကျိုးကုန်သော။ (ပ)။ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်း နှင်ကုန်သော၊ သီလ္လာနိ၊ သီလတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ အဿာသတု၊ သက်သာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿာသေတဗ္ဗော၊ သက်သာစေအပ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ သပ္ပညေန၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါသကောန၊ သောတာပန်ဥပါသကာသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည့်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗာဠဂိဿာနော၊ ပြင်းစွာနာသော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ဥပါသကော၊ သောတာပန်ဥပါသကာကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဿာသနိယေတိ၊ သက်သာခြင်းကို ပြုထက်ကုန်သော၊ ဣမမဟိဓမ္မေတိ၊ ဤဓမ္မာတို့ဖြင့်၊ အဿာသေတွာ၊ သက်သာစေ၍၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝံ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝံ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ၊ အကယ်သို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝျှင်၊ မာရိသော၊ သေခြင်းသည်။ အဘာနိဘာနိ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝံ့ခြင်းကို၊ သစေကရိဿတိ၊ အကယ်၍လည်း ပြုငြားအံ့၊ မရိဿတေဝ၊ သေအံ့သည်သာလျှင်လည်း။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝံ့ခြင်းကို၊ နေဝစေကရိဿတိ၊ အကယ်၍လည်း မပြုငြားအံ့၊ မရိဿတေဝ၊ သေအံ့သည်သာလျှင်လည်း။ အာယသ္မာ၊ အရှင်၊ သာဓုယောဇ်းပန်ပါ၏။ ထေ၊ သင့်အား၊ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်ဝံ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကံ၊ ထိုဝံ့ခြင်းကို၊ ပဇာ၊ စွန့်ပါလော့။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါအား၊ မာတာဝိတူသု၊ အမိအဘတို့၌၊ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်ဝံ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ သာ၊ ထိုဝံ့ခြင်းကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါ

သကာကို။ အာယသ္မတော၊ အရှင်အား၊ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါအား၊ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာကို။ မာရိသော၊ အချင်း၊ အာယသ္မာဂေါ၊ အရှင်သည်လျှင်၊ မရဏဝဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိ၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ အပေက္ခံ၊ ဝဲခြင်းကို။ သစေဝိကရိသထိ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့၊ မရိဿတေဝ၊ သေအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ အပေက္ခံ၊ ဝဲခြင်းကို။ နောစေဝိကရိသထိ၊ အကယ်၍တည်းမပြုငြားအံ့။ မရိဿတေဝ၊ သေအံ့သည်သာလျှင်တည်း။ အာယသ္မာ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ ဒဲကောင်းပန်ပါ၏။ ဧတေ၊ သင့်အား၊ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ ယာအပေက္ခာ၊ အကြင်ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝဲခြင်းကို။ ပဇာ၊ စွန့်ပါလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ ပုတ္တဒါရေသု၊ သားမယားတို့၌၊ ယာအပေက္ခာ၊ ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာ၊ ထိုဝဲခြင်းကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာကို။ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ မာနုဿကေသု၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ မာနုဿကေသု၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာကို။ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်၊ မာနုဿကေဟိခေါ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ထက်၊ ဗိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းလွန်ကုန်၏။ ပဏီတတရာစ၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ မာနုဿကေဟိ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ပဉ္စာပေတွာ၊ ထစေ၍။ စာထုမာဘာရာဇိကေသု၊ စတုမဟာရာဇ်သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေပေသု၊ နတ်တို့၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ အဓိမေဝ

စေဟိ၊ ထားလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ မာနုဿကေဟိ၊
 လူ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိတံ၊ ထစေ
 အပ်ပြီ၊ စာတုမဟာရာဇိကေသု၊ စတုမဟာရာဇ်သံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ
 သု၊ နတ်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဓိမောစိတံ၊ ထားအပ်ပြီ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 စောဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ သော၊ ထိုသောတာပန် ဥပါသကာကို၊
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ စာတုမဟာရာဇိကေဟိခေါ၊ စတုမဟာရာဇ်သံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့ထက်၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်လည်း
 လွန်ကုန်၏။ ပဏီတတရော၊ အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်ကုန်၏။ အာယသ္မာ၊
 အရှင်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ်သံ
 ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗါပေတွာ၊ ထစေ၍၊ တာ
 ဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝိတ်ကို၊ အဓိမောစေဟိ၊ ထားလော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်
 သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါ
 သည်။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ်သံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိတံ၊ ထအပ်ပြီ၊ တာဝတိံသေသု၊ တာ
 ဝတိံသာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဓိမော
 စိတံ၊ ထားအပ်ပြီ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ စောဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ သော၊
 သောတာပန်ဥပါသကာကို၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တာဝတိံသေဟိခေါ၊ တာဝတိံ
 သာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့ထက်၊ ဟာမာ၊ ဟာမာသံ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ တုထိတာ၊ တုထိတာသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊
 နတ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနရတိ၊ နိဗ္ဗာနရတိသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။
 ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိနော၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိသံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
 သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိဟိ၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိသံ၌
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့ထက်၊ ဗြဟ္မဿေကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်။
 အဘိက္ကန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်လည်း လွန်၏။ ပဏီတတရော၊
 အထူးသဖြင့်လည်းမြတ်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။
 အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိဟိ၊ ပရနိစ္ဆိတဝသဝတ္တိသံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗါပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဗြဟ္မ
 ထောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ အဓိမောစေဟိ၊ ထားလော၊ ဣတိဝေံ၊

ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်
 ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိတိ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိ
 ဟံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိတံ၊ ထအပ်ပြီ။
 ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အဓိမောစိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ သော၊ ထိုသောတာပန်ဥပါ
 သကာကို၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဗြဟ္မဇောကောစိခေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သည်လည်း။
 အနိစ္စော၊ အမြဲမရှိ၊ အဇ္ဈဝေါ၊ အမြဲမတည်။ သက္ကာယပရိယာပန္နော၊ သက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိန္ဒူအကျုံးဝင်၏။ အာယသ္မာ၊ အရှင်၊ သာဓု၊ တောင်းပေး၏။ ဗြဟ္မဇောကာ။
 ဗြဟ္မပြည်မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗာပေတွာ၊ ထစေ၍။ သက္ကာယနိရောဓေ၊
 သက္ကာယ၏ချုပ်ရာ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပသံဟရာဟိ၊ ရှေးရှုဆောင်ထား၊
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသော
 တာပန်ဥပါသကာသည်။ မေ၊ ငါသည်။ ဗြဟ္မဇောကာ၊ ဗြဟ္မပြည်မှ၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိတံ၊ ထအပ်ပြီ။ သက္ကာယနိရောဓေ၊ သက္ကာယ၏ချုပ်ရာ၌၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ဥပသံဟရာမိ၊ ရှေးရှုဆောင်ပါ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝေဝဒေယျ၊
 အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝိရတ္တ
 စိတ္တဿ၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဥပါသကာဿ၊ သောတာပန်ဥပါသကာအား
 အာသဝေါ၊ အာသဝေတရားမှ၊ ဝိရတ္တစိတ္တေန၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝိက္ခ
 နာ၊ ခဟနံ၊ နှင့်၊ ယဒိဗ္ဗိယံ၊ နှစ်ဝိရတ္တံ၊ အကြင်ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းကို၊ အာ
 ဝုဗ္ဗိ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဝိရတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း၏။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရ
 သော၊ နာနာကရတံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နဝဒါမိ
 ဟောတော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထဂိဇ္ဈာနသုတ်ပြီး၏။

- ၁၀၆၆ - ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟနံ၊ တို့။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သောတာပတ္တိပဿန္တိ
 ကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဒီလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့
 နည်း၊ သပ္ပုရိသသံသေဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုမြှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း၊
 သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော် ကောင်းတို့၏ ထမ်းကို ကြားနာခြင်း လည်း

ကောင်း၊ ယောနိသောမနုထိကာရော၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးပြုရခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ၊ ယောကုတ္တရာတရားအားထောင်သောအကုန်
 ကိုကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။
 သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေခေါဓမ္မော၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဏီကတာ၊ အကြိမ်
 များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သောတာပတ္တိ ပထသန္တိ ကိရိယာယ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဓမ္မသောတာပတ္တိပထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၇ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဏီ
 ကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သကဒါဂါမိပထသန္တိ ကိရိ
 ယာယ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဋ္ဌသကဒါဂါမိပထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၈ အနာဂါမိ ပထသန္တိ ကိရိယာယ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို မျက်
 မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမအနာဂါမိပထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၉ အရဟတ္တ ပထသန္တိ ကိရိယာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်
 မှောက်ပြုခြင်း အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမအရဟတ္တပထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၀ ပညာပဋိသာတာယ၊ ပညာကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမပဋိသာတာသုတ်ပြီး၏။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၇၇-သပ္ပညဝဂ်၊ ၃၇၇

၁၀၇၁ ပညာဝုဒ္ဓိယာ၊ ပညာဇီဝါးခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမဝုဒ္ဓိသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၂ ပညာဝေပုလ္လာယ၊ ပညာဇီ ပြန်ပွါးခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဒဿမ-ဝေပုလ္လာသုတ်ပြီး၏။

ဆဗ္ဗော၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သပ္ပညဝဂ္ဂေါ၊ သပ္ပည
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ သဂါထကံ၊ သဂါထကသုတ်
ပဿံဝုတ္တိ၊ ဝဿံဝုတ္တသုတ်။ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နသုတ်၊ ဂိဿယနံ၊ ဂိဿနသုတ်၊
စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖလော၊ ဖလသုတ်တို့။ ပဗ္ဗိဿာဘော၊ ပဗ္ဗိဿာဘ
သုတ်၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝုဒ္ဓိသုတ်၊ ဝေပုလ္လာယာစ၊ ဝေပုလ္လာသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်
အပြီးထည်း။ ။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၇၈-မဟာပညဝဂ်၊

၁၀၇၃ မဟာ ပညတာယ၊ မြတ်သော ပညာဇီ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံ
ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၄ ဝုထုပညတာယ၊ မြေအထူးနှင့်တူသော ပညာဇီဖြစ်ခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဝုထုပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၅ ဝိပုလပညတာယ၊ ပြန်ပြောသော ပညာဇီ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဝိပုလပညာသုတ်ပြီး၏။

၃၇၈

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၁၀၇၆ ဂန္တိရပညတတယ၊ နကိန္ဒသောပညာဇာဏိ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

ဂန္တိရပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၇ အပ္ပမတ္တပညတတယ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောပညာဇာဏိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

အပ္ပမတ္တပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၈ ဘူရိပညတတယ၊ မြေအထူးနှင့်တူသောပညာဇာဏိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

ဘူရိပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၇၉ ပညာဗာဟုလ္လာယ၊ ပညာဇာဏိ ပွားများခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

ပညာဗာဟုလ္လာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၀ သိဗ္ဗပညတတယ၊ ထျင်မြန်သော ပညာဇာဏိ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

သိဗ္ဗပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၁ ဇဟုပညတတယ၊ ဝေါသောပညာဇာဏိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊

ဇဟုပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၂ ဟာသပညတတယ၊ ရှင်သော ပညာဇာဏိ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဟာသပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၃ ဇေနပညတတယ၊ ထျင်သောပညာဇာဏိဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဇေနပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၁-သောတာပတ္တိသံယုတ်-၉၈-မဟာပညာဝဂ်၊ ၃၇၉

၁၀၈၄ တိက္ခပညာတာယ၊ ထက်သော ပညာ၏ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံ
ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
တိက္ခပညာသုတ်ပြီး၏၊

၁၀၈၅ နိဗ္ဗေဓိကပညာတာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော
ပညာ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်၊
ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သပ္ပုရိသသံသေဝေါ၊ သူတော်ကောင်း
တို့ကိုမှီခိုခြင်းလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား
ကိုကြားနာရခြင်းလည်းကောင်း၊ ယောနိသောမနုတိကာရော၊ အသင့်အား
ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပနိပတ္တိ၊ ထောကုက္ကရာတရား
အားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာ
ရော၊ ထေးပါးတို့တည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊
ဣမေခေါဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဗဟုထိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ
တာယ၊ ထိုးထွင်းသောပညာ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။
နိဗ္ဗေဓိကပညာသုတ်ပြီး၏၊

ကောဒသင်္ခံ၊ တဆဲ့တရမြောက်သော၊ သောတာပတ္တိသံယုတ္တံ၊ သောတာ
ပတ္တိသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

မဟာပုထုပ္ပိပုထဂန္တိရံ၊ မဟာပညာသုတ်ပုထုပညာသုတ်ပိပုထပညာ
သုတ်ဂန္တိရပညာ သုတ်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တ၊ အပ္ပမတ္တ ပညာသုတ်၊
ဘုရိ၊ ဘုရိပညာသုတ်၊ ဗဟုလ၊ ဗဟုလပညာသုတ်၊ သီစာ၊ သီစာပညာ
သုတ်၊ ထဟု၊ ထဟုပညာသုတ်၊ ဟာသ၊ ဟာသပညာသုတ်၊ ဇဝန၊ ဇဝနပညာ
သုတ်၊ တိက္ခ၊ တိက္ခပညာသုတ်၊ နိဗ္ဗေဓိကာယစ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာသုတ်၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၉၉-သမာဓိဝဂ်၊

၁၀၈၆ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ (ပ)၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဓိံ၊ ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားကုန်သော
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဓိတာ၊ ထည်ကြည်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

သည့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်
 သို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏
 ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာ
 နာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဓိံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို
 ဘာဝေထ၊ ပွားကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ
 သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်
 ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်း
 ရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသမာဓိသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနေ၊ တယောကံအထည်းထည်း
 ကိန်းခြင်း၌၊ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကုန်လော့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနေ၊ တယောကံအထည်းထည်းကိန်းသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကိဉ္ဇ၊
 အဘယ်သို့မျှင်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊

ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာ တိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဓိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနော၊ တယောက်အထည်းတည်းကိန်းခြင်း၌၊ ယောဂံ၊ ဟူ၍ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇထ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗိသလ္လာနော၊ တယောက်အထည်း တည်းကိန်းသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ ဤသားသနာထော၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရော ဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဓိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယပဗ္ဗိသလ္လာနသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၈ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ထေပြီးသောအခါ၌၊ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေတိ၊ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏ဘောင် ၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသား တို့သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ အတိသမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာထတ္တံ၊ သောအခါ၌၊ ဧကစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေတိ၊ ကုလပုတ္တာ၊ အကြင် အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊

အနဂါရယ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်လတ္တံ့။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသဂ္ဂာနံ၊ အရိယသဂ္ဂာတို့ကို၊ အတိသမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိကုထပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသဂ္ဂာနံ၊ အရိယသဂ္ဂာတို့ကို၊ ယံထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ အတိ သမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကတမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသဂ္ဂာတို့ကို၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသဂ္ဂဿ၊ အရိယသဂ္ဂာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသုရဒယဿ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသဂ္ဂဿ၊ အရိယသဂ္ဂာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဿ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသဂ္ဂဿ၊ အရိယသဂ္ဂာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသဂ္ဂဿ၊ အရိယသဂ္ဂာကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓန္တံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိကုထပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့သည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံယေဝအရိယသဂ္ဂာနံ၊ ဤအရိယသဂ္ဂာတို့ကိုသာလျှင်၊ ယံထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အတိ သမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇိ သု၊ ရဟန်းပြုကုန်ပြီ။ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသုရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒါပဒါ။

ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယကုလပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၀၈၉ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ထေပြီးသောအခါ၌၊
ကေဓိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိကုလပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်
လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊
အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိသ
မေသံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသား
တို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေသံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ သာသတ္တံ့သောအခါ၌၊ ကေဓိ၊ အချို့
ကုန်သော၊ ယေဟိကုလပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ အဂါ
ရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်း
ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေသန္တိ၊
ထိုးထွင်း၍ထိကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအမျိုးသားတို့
သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ အဘိသမေသန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍
ထိကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကေဓိ၊ အချို့ကုန်
သော၊ ယေဟိကုလပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ အဂါရသ္မာ၊
လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေသန္တိ၊ ထိုးထွင်း
၍ထိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ အမျိုးသားတို့တည်း၊ စတ္တာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေသန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့
ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယ
သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်
သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓ
ဂါမိနိပ္ပဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော။

အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့ ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိကုလပုတ္တာဝိ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ အဂါရသ္မာ၊ လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်း၏တောင်၌ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေသျံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ၊ အဘိသမေသန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန် ထတ္တံ။ အဘိသမေန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ အရိယသစ္စာနိ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည် ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိဗ္ဗုဒ္ဓိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကုဋ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိနိတော်မူ၏။ ။

ဝထုတ္တကုလပုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၀ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါရိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယ ထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဣံ၊ သူ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဣံ၊ သူ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာ ဂတမဒ္ဓါနံ၊ သာလတ္တံ၊ သောအခါ၌၊ ယေဟိကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ သမဏာ ဝါရိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း ကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဣံ၊ သူ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိကုန်လတ္တံ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဣံ၊ သူ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိကုန်လတ္တံ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊

ကေဓိ၊ အချိုကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာဝါရိ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယေဟိ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်း
 ချိတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်းချိတ်ကုန်၏။
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည့်၊ ကတမာနံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
 နိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ကေဓိ၊
 အချိုကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာဝါရိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ယေဟိ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာဘူ
 တံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်းချိတ်ကုန်ပြီး၊ အဘိ
 သမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်းချိတ်ကုန်လတ္တံ့၊ အဘိသမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်းချိ
 တ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာ
 ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအရိယသစ္စာနိ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္မောဇ္ဈိန္ဒိ၊ ထိုးထွင်းချိတ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသို့သောအတိုင်း၌၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်း
 ကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိ
 ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသမာဓိဗြာဟ္မဏသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၁ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော
 အခါ၌၊ ကေဓိ၊ အချိုကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာ ဝါရိ၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ အဘိသမ္မုဇ္ဈိန္ဒိ၊

ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသံ၊ ပြကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊
 ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသဗ္ဗာနိ
 အရိယသဗ္ဗာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသံ၊ ပြကုန်ပြီး၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂ
 တမဒ္ဓါနံ၊ ထာဝရဋ္ဌိ၊ သောအခါ၌၊ ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ သမဏာဝါရိ
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
 ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော
 အရိယသဗ္ဗာနိ၊ အရိယသဗ္ဗာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
 အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ
 သမဏာဝါရိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
 အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်း
 ကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိ
 ယသဗ္ဗာနိ၊ အရိယသဗ္ဗာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့
 ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယစွံ
 အရိယသဗ္ဗာလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဋိဝေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်
 ရာနိဗ္ဗာနံ၊ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစွံ၊ အရိယသဗ္ဗာ
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိ၊ တမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊
 ဧကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ သမဏာဝါရိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေဟိ၊ ဗြာဟ္မဏာဝါရိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊
 ပကောသေသံ၊ ပြကုန်ပြီး၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့၊ ပကောသေသန္တိ၊ ပြကုန်
 ၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ အရိယသဗ္ဗာနိ၊ ဤအရိယသဗ္ဗာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ပကောသေသန္တိ၊
 ပြကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသဘာဝတော်၌
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်

ခြင်းကိုကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။(၁)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိဗ္ဗဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်း ကို၊ ကရုဏီယော ပြုအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌာမတဖြာဟွထသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၂ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါဝကော၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ အကျ
သလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကေ၊ အကြံတို့ကို၊ မာဝိတက္ကေယျာထ
မကြံကုန်ထင့်၊ ဣဒံ၊ ဤအကြံတို့ဟူသည်၊ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ထည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်
ထည်းကောင်း၊ ဝိတိံသဒိတက္ကံ၊ ဝိတိံသဝိတက်ထည်းကောင်း။ ဣတိ
ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဟောရခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊
အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေဝိတက္ကော၊
ထိုအကြံတို့သည်၊ နအတ္ထသဉ္စိတာ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို
မရှိကုန်၊ နာဒိဖြာဟွစရိယကာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏ အစနှင့် မဟဉ်ကုန်၊
နိဗ္ဗဒါယ၊ ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်း
ငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်
ဥပဿာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါး
ကိုထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊
နသံဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တုဋေတိ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိတက္ကန္တာစခေါ၊ ကြံကုန်သော်လည်း၊
ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေယျာထ၊
ကြံကုန်သော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်း
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေယျာထ၊ ကြံကုန်သော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။
ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေယျာထ၊
ကြံကုန်သော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိဗ္ဗဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကေ
ယျာထ၊ ကြံကုန်သော၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောရခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊
အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေဝိတက္ကော၊
ထိုဝိတက်တို့သည်၊ အတ္ထသဉ္စိတာ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို
မရှိကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုဝိတက်တို့သည်၊ အာဒိဖြာဟွစရိယကာ၊ မြတ်သော

အကျင့်၏ အစနှင့် ဟွင်ကျင့်၏။ တေ၊ ထိုဝိထက်တို့သည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊
 ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓေယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။
 ဥပဿမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် ထိခြင်းငှါ။
 သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုး
 ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊
 ဤသာသနာတော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား။ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ မိန့်ပွင့်ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊
 ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သတ္တမဝိထက္ကသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၃ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ အကုသလံ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ မာဗိန္ဒေယျာယ၊ မကြံကြံကုန်လင့်
 ကံ။ အဘယ်သို့။ မာဗိန္ဒေယျာယ၊ မကြံရာကုန်သနည်း။ ယောကော၊ လော
 ကသည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ယောကော၊
 လောကသည်။ အသဿတော၊ မမြဲ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ လော
 ကော၊ လောကသည်။ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 ယောကော၊ လောကသည်။ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ တံ၊ ထိုသဘောသည်။ ဇိဝံ၊ အသက်မည်၏။ တံ၊ ထိုသဘောသည်။
 သရိရံ၊ ကိုယ်မည်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇိဝံ၊ အသက်သည်။
 အညံ၊ တပါးလော။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညံ၊ တပါးလော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊
 နောက်၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တထာ
 ဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်
 သလော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။
 မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်သလော။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်သလော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တထာ
 ဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နေဝဟောတိ၊
 ဖြစ်လည်းမဖြစ်သလော။ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိဝါ၊

ဤသို့သည်ကောင်း၊ မာစိန္တယျာထ၊ မကြံကုန်ထင့်၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောရခြင်း
သည်၊ ကိသာပေတေ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဝေပစိန္တာ၊ ထိုအကြံသည်၊ နအတ္ထသဗ္ဗိတာ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းကိုမရှိ၊ နာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊ မြတ်သော အကျင့်၏ အစနှင့်
မယှဉ်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂ
ကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊
မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို
ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ၊ နသံ
ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ စိန္တေန္တရခေါ၊
ကြံကုန်သည်ရှိသော်၊ နှစ် ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေယျာထ၊ ကြံကုန်လော့အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ
ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယျာထ၊ ကြံကုန်လော့အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယျာထ၊
ကြံကုန်လော့အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်
ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယျာထ၊ ကြံ
ကုန်လော့၊ တံ၊ ထိုသို့ဟောရခြင်းသည်၊ ကိသာပေတေ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေပစိန္တာ၊ ထိုအကြံသည်၊ အတ္ထသဗ္ဗိ
တာ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကိုမရှိ၊ ဝေပ၊ ဤအကြံသည်၊ အာဒိ
ဗြဟ္မစရိယကာ၊ မြတ်သော အကျင့်၏ အစနှင့်ယှဉ်၏၊ ဝေပ၊ ဤအကြံသည်၊
နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်
ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်း
ငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ နှစ် ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကမ္မဏိယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကမ္မဏိ
ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစဟောတော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမစိန္တာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၄ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ တယောကံသည် တယောကံနှင့်ဆန့်ကျင်သောစကားကို၊ မာကထေယျာထ၊ မဆိုကုန်ထင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မာကထေယျာထ၊ မဆိုရာကုန်သည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဝံ၊ ဣဝံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ နအာဇာနာသိ၊ မသိ၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဣဝံ၊ ဣဝံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ အာဇာနာသိ၊ သိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣဝံ၊ ဣဝံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ အာဇာနိဿသိ၊ သိ၏၊ သိလတ္တံ၊ နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဓိတ္တာ၊ မကောင်းသော၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ အကျင့်ရှိသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းသော၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ အကျင့်ရှိသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်ကို၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ ပစ္စာ၊ နောက်၌၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်ကို၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ အဝစ၊ ဆို၏၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အသဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်မစပ်၊ တေ၊ သင်၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ထေ၊ ကျက်အပ်သောစကားသည်၊ ဝိပရာဝတ္တံ၊ ဆန့်ကျင်၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝါ၊ ဝါ၊ အယုကို၊ အာရောဂ်ထော၊ အပြစ်တင်အပ်၏၊ ဝါ၊ ဝါ၊ မောက္ခာယ၊ သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်ခြင်းငှါ၊ စရ၊ ထုည့်သည်လေလော၊ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သစေပယောသိ၊ အကယ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ နိဗ္ဗေ၊ ဝေဟိ၊ ဝါ၊ ဖြေမှုလည်းဖြေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဂ္ဂါဟိကကထံ၊ တယောကံသည် တယောကံနှင့် ဆန့်ကျင်သောစကားကို၊ မာကထေယျာထ၊ မဆိုကုန်ထင့်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောကထာ၊ ထိုစကားသည်၊ နအတ္ထ သဗ္ဗိတာ၊ စီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို မရှိ၊ နဒေ၊ ဗြဟ္မစရိယကော၊ မြတ်သော အကျင့်၏ အစနှင့်မဟာ၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ဘာဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကထေ၊ နှာစခေါ၊ ဆိုကုန်သော်လည်း၊ ဣဝံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာထ၊ မဆိုကုန်လော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာထ၊ မဆိုကုန်လော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနံ၊ ရောဝေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာထ၊ မဆိုကုန်လော။

အယ်၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဓိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းအကျင့်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာထ၊ ဆိုကုန်ထော၊
(ပ)၊ ဟောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

နဝမဝိဂ္ဂါဟ်ကကထာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၅ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနေကပိဟိတံ၊ များသောအပြား
ရှိသော၊ တိရစ္ဆာန်ကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူ၍တိလ္လာဖြစ်သောစကားကို၊ မာက
ထေယျာထ၊ မဆိုကုန်လင့်၊ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်တို့၏ တိလ္လာဖြစ်သောစကား
သည်၊ သေယျထာကထာမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ရာဇကထံ၊ မင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
စကားလည်းကောင်း၊ စောရကထံ၊ ခိုးသူကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော စကားလည်း
ကောင်း၊ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးကို စွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်း
ကောင်း၊ သေနာကထံ၊ စစ်သည်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောစကား လည်းကောင်း၊
ဘယကထံ၊ ဘေးကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ထိုး
ခြင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ အန္ဓကထံ၊ ထမင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်
သောစကားလည်းကောင်း၊ ပါနကထံ၊ အပျော်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်း
ကောင်း၊ ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊
သယနကထံ၊ အိပ်ရာနေရာကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ မာဇာ
ကထံ၊ ပန်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓကထံ၊ နံ့သာကိုစွဲ၍
ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ဥပတိကထံ၊ အဆွေအမျိုးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
စကားလည်းကောင်း၊ ယာနကထံ၊ ယာဉ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်း
ကောင်း၊ ဂါမကထံ၊ ရွာကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ နိဂမကထံ၊
နိဂုံးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ နဂရကထံ၊ မြို့ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
စကားလည်းကောင်း၊ ဇနပဒကထံ၊ ဇနပုဒ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော စကားလည်း
ကောင်း၊ ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ပုရိသ
ကထံ၊ ယောကျ်ားကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ သူရကထံ၊ ရဲရင့်
သောသူကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ဝိထိခါကထံ၊ ခရီးဆုံကိုစွဲ၍
ဖြစ်သောစကားလည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ ရေဆိပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
စကားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌လွန်ပြီးသော ဆွေမျိုးကိုစွဲ၍
ဖြစ်သော စကားလည်းကောင်း၊ နာနာတ္ထကထံ၊ အထူးထူးသော စကား

လည်းကောင်း၊ ယောကက္ခယဟိကံ၊ ယောကကိုကြားသော စကားလည်း
 ကောင်း၊ သဗုဒ္ဓက္ခယဟိကံ၊ သဗုဒ္ဓရာကိုကြားသော စကားလည်းကောင်း၊
 ဣတိ ဘဝါ ဘဝ ကထံ၊ ဤသို့ ကြီးပွား၏ ဤသို့ ယုတ်၏ဟူ၍ ဟုတ်ဟုတ်
 ပြားပြားဆိုသော စကားလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသို့မဂ်ဖိုလ်တို့၏
 ဘီယာဖြစ်သောစကားကိုလည်း၊ မာကထေယျာယ၊ မဆိုကုန်လင့်၊ ထံ၊
 ထိုသို့ဟောရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောကထာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တို့၏ဘီယာဖြစ်သောစကား
 ကိုဆိုခြင်းသည်၊ နအတ္ထသဉ္ဇိတာ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို
 မရှိ၊ နာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏အစနှင့်မဟူ၍၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊
 ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊
 မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ငြိမ်းခြင်း
 ငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တ
 တိ၊ မဖြစ်၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊
 နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကထေန္တာဂခေါ၊ ဆိုကြကုန်သော်လည်း၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာယ၊ ဆိုကုန်သော
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကထေယျာယ၊ ဆိုကုန်သော၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာယ၊ ဆိုကုန်သော၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဗ္ဗိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေယျာယ၊ ဆိုကုန်သော၊ ထံ၊
 ထိုသို့ဟောရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောကထာ၊ ဤစကားသည်၊ အတ္ထသဉ္ဇိတာ၊ စီးပွား
 ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကိုမရှိ၊ သော၊ ဤစကားသည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယ
 ကာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏အစနှင့်မဟူ၍၊ သော၊ ဤစကားသည်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊
 ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပ
 သမာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သမ္မော
 ဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊
 သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသ
 နာထေဝံ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောယေ၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ

နိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ။ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဂေါယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမတိရက္ခန္တကထာသုတ်ပြီး၏။

ပဗ္ဗမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမာဓိဝဂ္ဂေါ၊ သမာဓိဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုသမာဓိဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ သမာဓိ၊ သမာဓိသုတ်။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ပဋိသလ္လာနသုတ်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန် သော၊ ကုထဝုတ္တာ၊ ကုထဝုတ္တသုတ်တို့၊ အပရေ၊ ထိုငှတပါး။ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန် သော၊ သမထဗြာဟ္မဏာ၊ သမထဗြာဟ္မဏသုတ်တို့၊ ဝိတက္ကာ၊ ဝိတက္က သုတ်၊ ဝိန္ဒာ၊ ဝိန္ဒသုတ်၊ ဝိဂ္ဂါဟိကာကထာ၊ ဝိဂ္ဂါဟိကာကထာသုတ်တို့ရက္ခန္တ ကထာသုတ်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

၁၂ သစ္စသံယုတ်-၁၀၀-ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနဝဂ်၊

၁၁၉၆ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မိဂဒါယော၊ သားတို့အား ဘေးမို့ ပေးရာ ဖြစ်သော၊ ဣထိပတနေ၊ ဣထိပတနေတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော် မူ၏။ ထဏှ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော် မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇ္ဇေထိ၊ ထိစေတော်မူ၏။ ကိံ အာမဇ္ဇေထိ၊ အဘယ်သို့ ထိစေတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအန္တာ၊ ဤအယုတ်တရားတို့ကို၊ နယေဝိတဗ္ဗာ၊ မငြိပ်အပ်ကုန်။ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူသည့်၊ ကထမေ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဟိ၊ နေ၊ ယုတ်သော၊ ဝါဗ္ဗော၊ ရွာသူတို့၏အထွေအကျွန်ဖြစ်သော၊ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ဥပ္ပာဖြစ်သော၊ အနုရိယော၊ မစင်ကြယ် သော၊ အနုတ္ထဝံဟိတော၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို မရှိသော၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ယောစာယံယောစ၊ အယ်ကာမသုခလ္လိကာနု ယောဂေါ၊ အကြင်ကိထေသာကာမနှင့်ယှဉ်သောချမ်းသာကို ခံစားခြင်း သည်လည်ကောင်း။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲကိုရွက်ဆောင်ထုတ်သော၊ အနုရိယော၊ မစင်ကြယ်သော၊ အနုတ္ထဝံဟိတော၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကို

မရှိသော၊ ယောစာယံယောစအယံအတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ အကြင်မိမိ
 ပင်ပန်းခြင်း၏အကြောင်းကို ခံစားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ ရှိ၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဇေတေခေါအန္တေ၊ ထိုအယုတ်
 ထရားတို့သို့ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ တထာဂတေန၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊
 ထိုးထွင်း၍ ထိအပ်သော၊ စက္ခုဏရဏီ၊ ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော၊
 ဥာဏကရဏီ၊ ဥာဏကိုပြုတတ်သော၊ ယာမဇ္ဈိမာပဗိုပဒါ၊ အကြင်အလတ်
 ဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊
 ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊
 နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တထာဂတေန၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိအပ်သော၊
 စက္ခုဏရဏီ၊ ပညာမျက်စိကိုပြုတတ်သော၊ ဥာဏကရဏီ၊ ဥာဏကိုပြု
 တတ်သော၊ ယာမဇ္ဈိမာပဗိုပဒါ၊ အကြင်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်၊
 ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်
 ထိခြင်းငှါ၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်
 ဟူသောအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာမဇ္ဈိမာပဗိုပဒါ၊ ထိုအလတ်ဖြစ်
 သောအကျင့်သည်၊ ကထမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာရိ
 ကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣဒံ
 အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယုတာကထမော၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 ကောင်းသောအယုကိုယူခြင်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသောအကြံကိုကြံ
 ခြင်း၊ သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၊ သမ္မာကမ္မန္တေ၊ ကောင်း
 သောအမှုကိုပြုခြင်း၊ သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းကိုပြု
 ခြင်း၊ သမ္မာဝါတာမော၊ ကောင်းသောလုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၊ သမ္မာသတိ၊
 ကောင်းသော တရားကို အောက်မေ့ခြင်း၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသော
 ထရားနှိမ်တံကိုထားခြင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
 ဂတေန၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ထိအပ်သော၊ စက္ခုဏရ
 ဏီ၊ ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော၊ ဥာဏကရဏီ၊ ဥာဏ်ကိုပြုတတ်သော၊
 အယံခေါသာမဇ္ဈိမာပဗိုပဒါ၊ ဤအလတ်ဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ဥပသမာ
 ယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊
 သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုး
 ငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတိဝိ၊ ပဗိုသန္ဓေနေရခြင်းသည်
 လည့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဇရာဝိ၊ အိုရခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊

ဗျာဓိဝိ၊ နာရခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မဂုဏ္ဍိ၊ သေရခြင်းသည်
 လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပိယေတိ၊ မချစ်နှစ်လိုအပ်သည်တို့နှင့်၊ သမ္ပယော
 ဂေါ၊ ယှဉ်တွဲ၍နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝိယေတိ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်
 သည်တို့နှင့်၊ ဝိပွဿောဂေါ၊ ကွေကွင်း၍နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ယံဝိန္တံ၊ အကြင်အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထုကို၊ နုလကတိ၊ မဂု၊ တစ္ဆိ၊ ထိုသို့မရ
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သံဝိက္ခော၊ အကျဉ်းခံစားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဝိ၊ ဥပါဒါနံ၏အာရုံဖြစ်သောခန္ဓာတို့ သည်လည်း၊
 ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဣဒံခေါပန၊ ဤပစ္စိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အဂိယသစ္စံ၊ အဂိယသစ္စာတည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပေါနော၊ ဗြဟ္မစိကော၊ တဘာန်ဘဝသစ်ကိုဖြစ် စေတတ်သော၊ နန္ဒိရာဂသဟဂ
 တာ၊ တစ်ခြင်းရာဂနှင့်ကတူဖြစ်သော၊ တကြတတြိ၊ ထိုထိုသို့သောထုံဘဝ
 တို့၌၊ အဘိနန္ဒိနိ၊ လွန်စွာတစ်နှစ်သက်ထတ်သော၊ ယာအယံတဏှာ၊ အကြင်
 တဏှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံခေါပန၊ ဤတဏှာသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊
 ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဂိယသစ္စံ၊ အဂိယသစ္စာမည်၏၊ ဣဒံ
 သောတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်၊ သေယျတာကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ကာမ
 တဏှာ၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝ
 တဏှာ၊ ဣဒံ၊ ဤထည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿာယေဝတဏှာယ၊
 ထိုတဏှာ၏သာလျှင်၊ ယောအသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်အကြွင်း
 မရှိမဂ်ဖြင့်ချုပ်ခြင်းသည်၊ ယောစာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်၊ ယောပဋိ
 နိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဘန်စွန့်ခြင်းသည်၊ ယာရတ္ထိ၊ အကြင်လွတ်ခြင်းသည်၊
 ယောအနာယယော၊ အကြင်မကောင့်ထ ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
 မကောင့်ထခြင်းသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော၊ အဂိ
 ယသစ္စံ၊ အဂိယသစ္စာမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဂိယော၊ မြတ်သော၊
 အဠာပိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်လျှင်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣဒံခေါပန၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပုဋ္ဌိပဒါ
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကူငှ်ဖြစ်သော၊ အဂိယသစ္စံ၊
 အဂိယသစ္စာမည်၏၊ ဣဒံသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ သေယျတာကတမော၊
 အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ ကောင်းသောအယူကိုယူခြင်း၊ (၁)၊ သမ္မာသမာဓိ၊
 ကောင်းသောတရား၌စိတ်ကိုထားခြင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အဂိယသစ္စံ၊ အဂိယ
 သစ္စာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေမယာ၊ ငါတရားသည်၊ ဝုဠေ၊ ရှေး၌၊ အနုဗ္ဗထု

တေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊
 ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဧညာ၊
 ပညာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ တံခေါပနုဏ္ဏံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပရိ
 ညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ (ပ)၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိညာထံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုဗ္ဗဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊
 ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ
 ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဧညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊
 ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရ
 ဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုဗ္ဗဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဧညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊
 အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊
 ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ တံခေါပနုဏ္ဏံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယ
 သစ္စာကို၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌
 (ပ)၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ၊ ငါတုရားသည်၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနုဗ္ဗဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒါ
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဧညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊
 ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
 ပြီ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ
 ရှေး၌၊ အနုဗ္ဗဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ စက္ခု၊
 ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဧညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒ
 ပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊တံခေါပနုဏ္ဍံ
 အရိယသစ္စံ၊ထိုအရိယသစ္စာကို၊သန္တိကာတဗ္ဗံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ဣတိ
 ဤသို့၊ မေ၊ငါထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊(ပ)၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သန္တိ
 ကတံ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မေ၊ငါထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊
 အနုဗ္ဗဿုတေသု၊မကြားဘူးကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ပညာ
 မျက်စိသည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာတံ၊ဥာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ပညာ၊ပညာသည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်၊ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဝေါ၊နိပ္ပဋိပဒေါ၊ဒုက္ခ၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
 သစ္စာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေ၊ငါထုရားသည်၊ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊အနုဗ္ဗဿုတေသု၊
 မကြားဘူးကုန်သော၊ဝေဠုသု၊တရားတို့၌၊စက္ခု၊ပညာမျက်စိသည်၊ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာတံ၊ဥာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ပညာ
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 အာထောကော၊အထင်းသည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ဒုက္ခနိရောဓဝေါ၊ နိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သော၊ တံခေါပနုဏ္ဍံ၊အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ဘာဝေ
 တဗ္ဗံ၊ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မေ၊ငါထုရားသည်၊(ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ ဘာဝိတံ၊ပွားအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မေ၊ ငါထုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊
 အနုဗ္ဗဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊တရားတို့၌၊ စက္ခု၊ပညာ
 မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာတံ၊ဥာဏ်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ပညာ၊ပညာသည်၊ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာထောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ယာဝကီဝဉ္စ၊အကြင်မျှထောက်သည်၊ မေ၊ငါထုရား
 သည်၊စတုသု၊ထေးပါးကုန်သော၊ဣမေသု၊အရိယသစ္စေသု၊ဤအရိယသစ္စာ
 တို့၌၊ဧဝံ၊ဤသို့၊တိပရိဝရံ၊သုံးပါးသောအပြန်ရှိသော၊ ဣဒဿာကာရံ၊ထဆဲ့
 နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာရှိသော၊ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ဥာဏ
 ဒဿာနံ၊ဥာဏ်အမြင်သည်၊သုပိသုဒ္ဓံ၊အလွန်စင်ကြယ်သည်၊ နအဟောထိ၊
 မဖြစ်သေး၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊တာဝ၊ထိုမျှထောက်၊အဟံ၊ငါထုရားသည်
 သဒ္ဓေဝကော၊မြန်တတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊၊ သမာရုကော၊ ဝသဝတ္တိ
 မာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မဇော၊ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။

ထောကောတြိကာသထောကန္တိ၊ သဿမဏာဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်
 တက္ကသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပုတိနတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသော
 လှနှင့်တက္ကသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောကန္တိ၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗ
 သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိ၏ဟူ၍၊ နေဝပစ္စညာထိံ၊ ဝန်ခံကော်မမူသေး၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ မေ၊ ငါတုရားသည်၊ စတု
 သု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုအဂိယသစ္စေသု၊ ဤအဂိယသစ္စာတို့၌၊ ဧံ၊
 ဤသို့၊ ဝိပရိဝဋံ၊ သုံးပါးသောအပြန်ရှိသော၊ ခွါဒဿကာရံ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာရှိသော၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ဥာဏဒဿနံ၊
 ဥာဏ်အမြင်သည်၊ သုဝိသန္တံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဘိ၊ ငါတုရားသည်၊ သဒေဝကော၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တက္ကသော၊ သမာရေကော၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်
 တက္ကသော၊ ဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာနှစ်ထပ်နှင့်တက္ကသော၊ ထောကောတြိကာ
 သထောကန္တိ၊ သဿမဏာ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားနှင့် တက္ကသော၊
 သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပုတိနတ် တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသော လှနှင့်
 တက္ကသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောကန္တိ၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗ
 သမ္မောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိပြီဟူ၍၊ ပစ္စညာထိံ၊ ဝန်ခံကော်မူပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရတ္တိ၊
 အရဟတ္တ ဖိုလ် သည်၊ အကပ္ပ၊ မပျက်စီး၊ အယံ၊ ဤအဖြစ်သည်၊
 အန္တိမာ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း၊ ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝုနတ္တဝေ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ
 တုရား၏၊ ဥာကဗ္ဗပနဒဿနံ၊ ဥာဏ်အမြင်သည်လည်း၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစမိနိတော်
 မူ၏၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂိယာ၊ ပဗ္ဗဝဂ္ဂီ
 အမည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊
 ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒု၊ အလွန်နှစ်
 သက်ကုန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ စပနဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤသို့ဂါထာမပါပုဏ္ဏိယသာ
 ဖြစ်သောဝေယျာကရဏကို၊ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊
 အာယသ္မတော၊ ကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍညအား၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂကင်း
 သော၊ ဝိတမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိမဂ်
 ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား

ဖြစ်သနည်း၊ ယိကိစ္ဆိ၊ အလုံးစုံသော တရားသည်၊ သရဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောတရားသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကေ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထိတေစပန၊ ဖြစ်စေ သည်ရှိသော်၊ တုဗ္ဗာဒေဝါ၊ တုဗ္ဗစိုးနတ်တို့သည်၊ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းကြီးပေးသော အသံကို၊ အနုဿာဝေသံ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားကုန်၏။ ဣံ အနုဿာဝေသံ၊ အဘယ်သို့အဆင့်ဆင့်ကြားကုန်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတော၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်း ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ် သည်လည်းကောင်း၊ မဒရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိံ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ကေနဗိဝါ၊ တစ်စုတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မဖြစ်စေနိုင် သော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဧဝံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿာဝေသံ၊ အဆင့်ဆင့်ကြားကုန် ၏၊ တုဗ္ဗာဒေဝါနံ၊ တုဗ္ဗစိုးနတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းကြီးပေးသောအသံကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားကုန်၍၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်တံ၌ဖြစ်ကုန် သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့သည်၊ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းကြီးပေးသောအသံကို၊ အနုဿာဝေ သံ၊ အဆင့်ဆင့်ကြားကုန်၏။ ဣံ အနုဿာဝေသံ၊ အဘယ်သို့အဆင့်ဆင့် ကြားကုန်သနည်း၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မိဂဒါယေ၊ သားတို့ အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတော၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မဒရေနဝါ၊ မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မုနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိံ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ကေန ဗိဝါ၊ တစ်စုတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မဖြစ် စေနိုင်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဧဝံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစကြာတရား တော်ကို၊ ပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿာဝေသံ၊ အဆင့်ဆင့် ကြားကုန်၏။ ဗာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇ်တံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ၊ ကောင်းကြီးပေးသောအသံကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားကုန် ၍၊ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့သည်၊ ယာ မာ၊ ယာမာတံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့သည်၊ တုသိတာ၊ တုသိတာ

ထုံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနရတီ၊ နိဗ္ဗာနရတီထုံ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္ထိ၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္ထိထုံ၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သန္တံ၊ ကောင်းကြီးပေးသောအသံကို၊ အနုသာဝေသံ၊
 အဆင့်ဆင့်ကြားကုန်၏။ ကိံ၊ အနုသာဝေသံ၊ အဘယ်သို့အဆင့်ဆင့်ကြား
 ကုန်သနည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌၊ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော၊ ဣထိပတနေ၊ ဣထိ
 ပတနထော၌၊ သမဏေနဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊
 ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေနဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရေနဝါ၊
 မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ထောက
 သိ၊ ထောက၌၊ ကေနဝါ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိ
 ဝတ္ထိယံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဇေတံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မ
 စက္ကံတရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာဝေသံ၊
 အဆင့်ဆင့်ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့လျှင်၊ တေနာဝေနေ၊ ထိုခဏ၌၊ တေန
 လယေန၊ ထိုလယ၌၊ တေနရဟုက္ကေန၊ ထိုရဟုတ်၌၊ ယာဝဗြဟ္မဇောကာ၊
 ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်၊ သဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အပ္ပ၊ ဝုဒ္ဓိ၊
 ပြန်နိုး၍တက်၏။ အယပ္ပဒသသဟာသိ၊ ထောကဓာတု၊ ဤတယောင်းသော
 ထောကဓာတ်သည်လည်း၊ သံကမ္ဘိ၊ အထက်အောက်တုန်ထုပ်၏။ သိမ္မကမ္ဘိ၊
 အောက်အထက်တုန်ထုပ်၏။ သမ္ပဝေဒိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတုန်ထုပ်၏။ အပ္ပ
 မာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဥဠာရော၊ မြတ်သော၊ ဩဘာသောစ၊
 အရောင်အထင်းသည်လည်း၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်တို့၏
 အာနုဘော်ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ ပါတုရဟောထိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊
 ကို၊ ဥဒါနံ၊ ကျူးရင့်ထော်မှု၏။ ကိံ၊ ဥဒါနံ၊ အဘယ်သို့ကျူးရင့်ထော်မှု
 သနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ အညာသိဝတ
 သိလေပြီတကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။
 အညာသိဝတ၊ သိလေပြီတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ကျူးရင့်ထော်မှု
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ အာယသ္မာ၊ ထောကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင်ကောဏ္ဍည
 အား၊ အညာထကောဏ္ဍညောထော၊ အညာထကောဏ္ဍညဟူ၍သာလျှင်၊ ဣဒံ
 နာမံ၊ ဤအမည်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 ပဌမတထာဂတသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၇ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ အနုဗ္ဗေ၊
 ထေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာ
 ထူးတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံ
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒ
 ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ တံခေါပန
 ဣဒံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာထူးတို့၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ဂဟန်းတို့၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ အနု
 ဗ္ဗေထေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊
 မြတ်စွာ ထူးတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊
 အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိ
 ယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ အနုဗ္ဗေထေသု၊ မကြားဘူးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာထူးတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာ
 မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 တံခေါပန ဣဒံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာထူးတို့၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ဂဟန်းတို့၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂြေ့၊ ဂြေ့၊ အနုဗ္ဗေထေသု၊
 မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာထူးတို့
 ၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊
 ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာယောကော၊ အထင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ
 ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊

ရှေး၌၊ အနန္တဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာဂတ
တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊
ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာထောကော၊ အလင်း
သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ တံခေါပနုဇ္ဈင်္ဂံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ သန္တိကာ
တဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တိကာတံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊
ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊
ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
ပြီ၊ အာထောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ ဝိနိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်
သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
တရားတို့၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊
ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊
ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်
ပြီ၊ အာထောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ ဝိနိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
အကျင့်ဖြစ်သော၊ တံခေါပနုဇ္ဈင်္ဂံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ဘာဝေ
တဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌၊ အနန္တဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ တထာ
ဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ပြီ၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ အာထောကော၊
အလင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝိနိဗ္ဗေတံ၊ မူ၏။ ။

ဒုတိယတဇာဂတသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။
 ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ
 နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ
 ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ချုပ်ရာဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာထည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်း
 တို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စ၊
 အဘယ်နည်း၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတိ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဟူ၍၊ ၀စနိ
 ယံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဒံဇေယျာဓန္ဓော၊ ဤဓန္ဓာသည်၊ သေယျ
 ထာကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣပုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဣပုပါဒါနက္ခန္ဓာ ထည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာထည်းကောင်း၊
 ဣမေ၊ ဤသည်တို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ထရားကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ပေါ
 နောဗ္ဗ၊ ဝိကာ၊ တဘန်ဘဝသက်ကိုဖြစ်စေထတ်သော၊ နန္ဒိရာဂသဟာဂတာ၊
 ထပ်ခြင်းရာဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တကြတကြ၊ ထိုထိုသို့သောဘုံဘဝတို့၌၊
 အဘိနန္ဒိနိ၊ လွန်စွာတစ်နှစ်သက်တတ်သော၊ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံဇေယျာဓန္ဓော၊ ဤတဏှာသည်၊ သေယျထာကတမော၊
 အဘယ်နည်း၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာထည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝ
 တဏှာထည်းကောင်း၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောထရားကို၊ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ တထာယေဝတဏှာယ၊
 ထိုတဏှာ၏သာလျှင်၊ ယောအသေသဝိရာဂနိရောဓေစ၊ အကြင်အကြောင်း
 မရှိချုပ်ခြင်းသည်၊ ယောစာဂေ၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်၊ ယောပဋိနိဿရော၊
 အကြင်တဘန်စွန့်ခြင်းသည်၊ ယာရတ္ထိ၊ အကြင်လွတ်ခြင်းသည်၊ ယော
 အနာယယော၊ အကြင်မတောင့်တခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်း

တို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်း
 တို့၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊
 အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊
 ဤမဂ်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣဒံသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ဟူသည်၊ သေယျထာကတ
 မော၊ အဘယ်နည်း၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယုက္ခိယုခြင်း၊ (ပ)၊ သဗ္ဗာ
 သမာဓိ၊ ကောင်းသောအာရုံ၌ စိတ်ကိုထားခြင်း၊ အယံ၊ ဤသည်တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိ
 နိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိ
 ယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ အရိယ
 သစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိခေါဝတ္ထာဂါ၊ ဤလေးပါး တို့တည်း၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်း
 ကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိနိပ္ပဒိ
 ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 ဝါမိနိထောဝံမူ၏။ ။

တတိယခန္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၀၉၉ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊
 ဣမာနိဝတ္ထာဂါ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဝတ္ထာဂါ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတ
 မာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
 သစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိနိပ္ပဒိ
 ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ခုဟုန်းတို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်၊ ကတ
 မဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်
 နှိဖြစ်ကုန်သော၊ အယတနာနီတိ၊ အယတနတို့ဟူ၍၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။

အယာဖြစ်၏။ ဆါခြောက်ပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ စက္ခယထနံ၊ စက္ခယတနထည်းကောင်း၊(ဗ)၊ မနာယထနံ၊ မနာယထနထည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခသဗ္ဗဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ယာယံတဏှာ၊ အကြင် တဏှာသည်။ ပေါနောန္တဝိကာ၊ တတနံဘဝသစ်ကိုဖြစ်စေထုတ်သော၊ နန္ဒိရာဂသဟာဂတာ၊ ထပ်ခြင်းရာဝနှင့်တကွဖြစ်သော၊ တတြတတြ၊ ထိုထိုသို့သော ထံဘဝတို့၌၊ အတိနန္ဒိနိ၊ လွန်စွာ ထပ်နှစ်သက်တတ်သော၊ ယာယံတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံသောတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ သေယျတာ၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာထည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာထည်းကောင်း၊ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာထည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခသဗ္ဗဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ တသေဝတဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်၊ ယောအသေသံဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြင်အကြွင်းမရှိမဂ်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းသည်။ ယောစာဂေါ၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်။ ယောပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင်တဘန်စွန့်ခြင်းသည်။ ယာရတ္ထိ၊ အကြင် လွတ်ခြင်းသည်။ ယောအနာယယော၊ အကြင် မထောင့်ထခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌာဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ပင်လျှင်တည်း၊ ဣဒံသောမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယျတာ၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ ကော့င်းသောအယူကို ယူခြင်း၊(ဗ)။ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းသောအာရုံ၌စိတ်ကိုထားခြင်း၊ အယံ၊ ဤသည်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကို၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း

အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခု
 ခဝ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်၊ ဣမာနိခေါစက္ကာရိ၊
 ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
 နိရောဓဝါဓိနိပ္ပမ္ဘိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏ ။

စတုတ္ထအာယတနသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊
 အရိယသစ္စာတို့ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝာဇေထနောဓာဇေထနူ၊ ဆောင်
 ကုန်၏သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရောတယောကံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝာဇေမိ၊
 ဆောင်ပါ၏၊ ဣတိထေဝံစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယာ၊
 ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝာဇေထိ၊ ဆောင်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဒုက္ခံခေါ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဝာဇေမိ၊ ဆောင်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊
 ဒုက္ခသရဒယံခေါ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
 သစ္စာကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝာဇေမိ၊ ဆောင်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တတိယံ၊

သုံးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဓ်ခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝာဇေမိ၊ ဆောင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝာဇေမိ၊ ဆောင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေယျာဏံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွသာလျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝာဇေယိ၊ ဆောင်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိနိတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခခေါ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသစ္စာတရားကို၊ ဝာဇေယိ၊ ဆောင်ထော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခသမုဒယံခေါ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသစ္စာတရားကို၊ ဝာဇေယိ၊ ဆောင်ထော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဓ်ခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသစ္စာတရားကို၊ ဝာဇေယိ၊ ဆောင်ထော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသစ္စာတရားကို၊ ဝာဇေယိ၊ ဆောင်ထော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝာဇေယိ၊

ဆောင်လေလော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသဘာဝ
 ထော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
 နိရောဓဂေါ၊ မိန့်ပုဒ်ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဗဂ္ဂမဝေရကသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၁ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊
 အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဘုရား၊ သင်တို့သည်၊ ဝေရေထနော၊ ဝေရေထနု၊ ဆောင်
 ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ အဟံ၊ ခေါ၊
 အကျွန်ုပ်သည်လျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့ကို၊ ဝေရေမိ၊ ဆောင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဝေရံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဂေါ၊ ဝေျောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ယထာကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တံ၊
 သင်သည်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝေရေထိ၊
 ဆောင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ဝေရေမိ၊ ဆောင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ကော၊ မိ၊
 တရံ၊ တယောက်သော၊ ယောဟိ၊ သမတော၊ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယောဟိ၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေ၊
 ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣ၊ အဘယ်သို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာသနည်း၊ ပဋ္ဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ ဝေရံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာ
 သည်။ န၊ မဟုတ်၊ ယံ၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောကြောင်းဖြင့်၊
 သမဏေန၊ ဂေါ၊ တမေ၊ ရဟန်းဂေါ၊ တမသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ ဝေရံ၊ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယ

သစ္စာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ပညပေသာမိ၊
 ပညတ်ပေအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်း
 သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒုက္ခသမုဒယံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်
 သော၊(ပ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
 နိပ္ပဋိပဒံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ပါ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော၊ ယောဟိသမဏော
 ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဟိဗြာဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ၊
 အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
 နိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ ဇေ
 တံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယံယေန ကာရဏေန၊
 အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ ဒေထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊
 ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
 ဖြစ်သော၊ ဇေတံအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ အညံ့၊
 တပါးသော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာကို၊ ပညပေသာမိ၊ ပညတ်ပေအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
 ဆိုရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ထုရား
 သည်၊ ဒေထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယာ၊ ငါ
 ထုရားသည်၊ ဒေထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဓာရေထိ၊ ဆောင်ပေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ပဌမံ၊

ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခခေါ်ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ဒေသိတံ၊
ဟောအပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုငါဟောသောအရိယသစ္စာကို၊ တံ၊
သင်သည်၊ ဝာရေဟိ၊ ဆောင်စေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်
သော၊ ယောဟိသမဏောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယောဟိ
ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
ဆိုရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ ဧတံအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယံ
ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်း
ဂေါတမသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ ဧတံအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊
စွန့်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊
အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ပညပေသာမိ၊ ပညတ်ပေအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်း၊ ဒုက္ခသရဒယံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ (ပ)ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ဒုက္ခနိရောခံခေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ (ပ)ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ မယာ၊
ငါတုရားသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒံခေါ၊
ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
အရိယသစ္စာကို၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုအရိ
ယသစ္စာကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝာရေဟိ၊ ဆောင်စေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊
ကောစိ၊ တရံတယောက်သော၊ ယောသမဏောဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်
လည်းကောင်း၊ ယောဗြာဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊
စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ ဧတံအရိယသစ္စံ၊ ထို
အရိယ သစ္စာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ယံယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော
အကြောင်းဖြင့်၊ သမဏေနဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဒေသိတံ၊
ဟောအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
နိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ ဧတံ
အရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊
စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊

ပညာပေသာဝိ၊ ပညတ်ပေအံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဇေတံရွာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နုပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မယာ၊ ဝါထုရားသည်။ ဒေထိတာနီ၊ ဟောထော်မှုအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝာရေဟိ၊ ဆောင်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌဓာရဏသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၂ ကေမန္တံ၊ သင့်ဘင့်ဈောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓာန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ကထမာနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ကိတ္တာဝတာစ၊ အဘယ်မျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဝေံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ယံခေါအညာတံ၊ အကြင်မထိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၌၊ ယံအညာတံ၊ အကြင်မထိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဂေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌၊ ယံအညာတံ၊ အကြင်မထိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဒိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်၌၊ ယံအညာတံ၊ အကြင်မထိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂ္ဂိ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အယံ၊ ဤမထိခြင်းကို၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧက္ကာဝတာစ၊ ဤမျှသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊

ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
ယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

သတ္တမအဝိဇ္ဇာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၃ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတဗျော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုထုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏။
ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒါမိ၊ ထိုင်
နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေ
ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ တန္တေ၊
မြတ်စွာထုရား၊ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တန္တေ၊ မြတ်
စွာထုရား၊ ဝိဇ္ဇာဝိဇ္ဇာသည်၊ ကတမာနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ကိတ္တာဝတာစ၊
အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ ဝိဇ္ဇာသို့ရောက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဇေတံဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါစ၊
လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ယံခေါဉာတံ၊ အကြင်ထံခြင်း
သည်၊ ဘည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယေ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း၌၊ ယံဉာတံ၊
အကြင်ထံခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ၌၊
ယံဉာတံ၊ အကြင်ထံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါယ၊
ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်၌၊ ယံဉာတံ၊ အကြင်
ထံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ အယံ၊ ဤထုရားကို၊
ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှသောအတိုင်းအရှည်
ဖြင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာဂတော၊ ဝိဇ္ဇာသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာ
သနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယော
ဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
ယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမဝိဇ္ဇာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၄ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊အရိယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊မယာ၊ငါတုရားသည်၊
 ပညတ္တံ၊ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပညတ်ရာ၌၊ ဣတိဝိ၊ဤသို့လျှင်၊
 ဣဒံ၊ဤကားသည်၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲဖြစ်သော၊အရိယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာမည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရိယမာနာ၊ ချွေအပ်ကုန်သည် ဂှိသော်၊ အပရိမာဏာ၊
 အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာ၊ အက္ခရာတို့သည်၊ အပရိမာဏာ၊
 အတိုင်း အရှည် မရှိ ကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနာ၊ အက္ခရာတစ်တိုက်တို့သည်၊ အပရိ
 မာဏာ၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ သင်္ကာသနာ၊ အနက်ဝေဘန်ခြင်းတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရယံ၊ ဆင်းရဲ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊(ပ)၊ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 တည်း၊တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဝါ၊မိနိပ္ပဋိပဒါ၊
 ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မယာ၊ငါတုရားသည်၊ ပညတ္တံ၊ပညတ်
 အပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုပညတ်ရာ၌၊ ဣတိဝိ၊ဤသို့လျှင်၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
 နိရောဓဝါ၊မိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊အရိယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိတ္ထာရိယမာနာ၊
 ချွေအပ်ကုန်သည်ဂှိသော်၊အပရိမာဏာ၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ဝဏ္ဏာ၊
 အက္ခရာတို့သည်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော၊ ဗျဉ္ဇနာ၊
 အက္ခရာ တစ်တိုက်တို့သည်၊ အပရိမာဏာ၊အတိုင်း အရှည်မရှိ ကုန်သော။
 သင်္ကာသနာ၊ အနက်ဝေဘန်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ တိက္ခ၊
 ရဟန်း၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ဤသည်ကား၊
 ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယောဂေါ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ပြုအပ်၏၊(ပ)၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ဒုက္ခနိရောဓဝါ၊မိနိပ္ပဋိပဒါ၊ဆင်းရဲ၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယောဂေါ၊အား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ကရဏီယော၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊ဟောတော်မူ၏၊

နဝမသင်္ကာသနသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၅ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တထာနိ၊မှန်ကုန်သော၊ အဝိတထာနိ၊
 မချွတ်ယွင်းကုန်သော၊အနုညထာနိ၊တပါးသောသဘောသို့မကပ်ကုန်သော
 အနက်တို့သည်၊ဣမာနိစက္ကာရံ၊ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရိ၊လေးပါးတို့
 ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊

ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ တထံ၊ တထံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အဝိတထံ၊ မဇ္ဈတ်ယွင်း၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အနုညထံ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသမုဒ္ဓယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အဝိတထံ၊ မဇ္ဈတ်ယွင်း၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အနုညထံ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ်၊ အယံ၊ ဤသဘောသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အဝိတထံ၊ မဇ္ဈတ်ယွင်း၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အနုညထံ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါဓိနိပ္ပဒိုပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အဝိတထံ၊ မဇ္ဈတ်ယွင်း၊ ဧတံ၊ ဤတရားသည်၊ အနုညထံ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝဟနံ၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော၊ အဝိတထာနိ၊ မဇ္ဈတ်ယွင်းကုန်သော၊ အနုညထာနိ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ်ကုန်သော အနက်တို့သည်၊ ဣမာနိခေါစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝဟနံ၊ တထာထိ၊ ဧကြာဋံ၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါဓိနိပ္ပဒိုပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝါဓိနိတော်မူ၏။ ။

ဒသမတထသုတ်ပြီး၏။

ဒုက္ခံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဝဂ္ဂေါ၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ သည်ကား၊ တထာဂတေနစ၊ တထာဂတသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးသောသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာသုတ်၊ အာယတနေနစ၊ အာယတနသုတ်၊ ဓာရဏာယစ၊ ဓာရဏသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးသောသုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသုတ်၊ ပိဇ္ဇာ၊ ပိဇ္ဇာသုတ်၊ သင်္ကာသနာ၊ သင်္ကာသနာသုတ်၊ တထေနစ၊ တထသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၁-ကောသိုဂါမဝဂ်၊

၁၁၀၆ ကော်ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝဇ္ဇိသု၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းတို့၌၊ ကောသိုဂါမ၊ ကောသိုရွာ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်
မူ၏၊ တကြခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇ္ဈေထိ၊ ထိစေထော်မူ၏၊ ကိ၊ အာမဇ္ဈေထိ၊ အဘယ်
သို့ထိစေထော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိ
ယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနန္တဗောဓာ၊ ဝေျာပတ်စွာမသိခြင်းကြောင့်
အပ္ပမိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်၊ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရားသည်လည်း
ကောင်း၊ တုမှာကဉ္စ၊ သင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊
ဤရှည်မြင့်စွာသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာပိတံ၊ တထံမှတထံသို့
သေ၍ပြေးသွားရလေပြီ၊ သံသရိတံ၊ တထံထည်း၌အထပ်ထပ်သေ၍ကျင်
လည်ရလေပြီ၊ ကတ၊ မသံစတုန္နံ၊ အဘယ်ထေးပါးကုန်သောအရိယသစ္စာ
တို့ကို၊ အနန္တဗောဓာ၊ ဝေျာပတ်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း
၍မသိခြင်းကြောင့်၊ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ တုမှာကဉ္စ၊
သင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊
ဤရှည်မြင့်စွာသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာပိတံ၊ တထံမှတထံသို့သေ၍ပြေး
သွားရလေသနည်း၊ သံသရိတံ၊ တထံထည်း၌အထပ်ထပ်သေ၍ကျင်လည်ရသနည်း၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာဿ၊ အရိယသစ္စာ
ကို၊ အနန္တဗောဓာ၊ ဝေျာပတ်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍
မသိခြင်းကြောင့်၊ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ တုမှာကဉ္စ၊ သင်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊
ဤရှည်မြင့်စွာသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာပိတံ၊ တထံမှတထံသို့
သေ၍ပြေးသွားရလေပြီ၊ သံသရိတံ၊ တထံထည်း၌အထပ်ထပ်သေ၍ကျင်လည်ရလေပြီ၊
ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာဿ၊ အရိယ
သစ္စာကို၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓဿ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာဿ၊
အရိယသစ္စာကို၊ ဒုက္ခနိရောဓဝါပိနိပ္ပမိဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စာဿ၊ အရိယသစ္စာကို၊ အနန္တ
ဗောဓာ၊ ဝေျာပတ်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမိဝေဓာ၊ ထိုးထွင်း၍မသိ
ခြင်းကြောင့်၊ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ တုမှာကဉ္စ၊ သင်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊ ဣဒံ၊
ဤရှည်မြင့်စွာသောသံသရာ

ကာလပတ်လုံး၊ သန္တာဝိတံ၊ တတံမှတတံသို့သေ၍ ပြေးသွားရတလေပြီ။
 သံသဂိတံ၊ တတံထည်း၌အတင်ထပ်သေ၍ကျင်လည်ရတလေပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ ဖယိဒံတံ၊ အနိစ္စအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယ
 သစ္စာကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ ဝေဇ္ဇာကံပတ်စွာသိပြီ၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဒုက္ခသရ
 ဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ တယိဒံတံ၊ အနိစ္စအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယ
 သစ္စာကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ ဝေဇ္ဇာကံပတ်စွာသိပြီ၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဒုက္ခနိရော
 ဝံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ တယိဒံတံ၊ အနိစ္စအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာ
 ကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ ဝေဇ္ဇာကံပတ်စွာသိပြီ၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဒုက္ခနိရော
 ဝါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊
 တယိဒံတံ၊ အနိစ္စအရိယသစ္စံ၊ ထိုအရိယသစ္စာကို၊ အနုဗုဒ္ဓံ၊ ဝေဇ္ဇာကံပတ်စွာ
 သိပြီ၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဘဝတဏှာ၊ ထုံသုံးပါးတို့၌တပ်တတ်သော
 တဏှာကို၊ ဥဒ္ဓန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ထုံသုံးပါးသို့ဆောင်
 တတ်သော ကြိုးတည်းဟူသော လောဘတဏှာသည်၊ ဒိတာ၊ ကုန်ပြိုဒါနိ
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနုတ္တဝေ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ သိစေထော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂ
 တော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာနု၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော
 ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊
 စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဖထာဘူတံ
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဒဿနာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်
 စွာသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊ တာသုတာသေ့ဝဇာတီသု၊ ထိုထိုသို့သော
 ဘဝတို့၌သာလျှင်၊ သံသိတံ၊ ကျင်လည်ရတလေပြီ၊ ဝေတာနိ၊ ထိုထို
 သဘောရှိကုန်သော၊ ဟာနိ၊ အကြင်သစ္စာတို့ကို၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ထုံသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သောကြိုးတည်းဟူသောထော
 ဘတဏှာကို၊ သမုဟတာ၊ နှုတ်အပ်ပြီ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊
 ဥဒ္ဓန္တိန္ဒာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနုတ္တဝေ၊ တဘန်ဘဝ
 သစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမာဇ္ဇိသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဓိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေတိသမ
 ယာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ ပြာဟ္မဏာဝါ၊
 အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊
 မထိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊
 မထိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေသမဏာဝါ၊
 ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေပြာဟ္မဏာဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သမဏေသုဝါ၊ ရဟန်းတို့၌လည်း၊ နသမဏသမ္ပတာ၊ ရဟန်းဟု
 မသရတ်အပ်ကုန်၊ ပြာဟ္မဏေသုဝါ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌လည်း၊ နပြာဟ္မဏသမ္ပတာ၊
 ပုဏ္ဏားဟုမသရတ်အပ်ကုန်၊ ဧတေအာယာဂ္ဂန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ သာ
 မညတ္တံ၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပြာဟ္မညတ္တံ၊ မကောင်းမှုကို မျှောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညပ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တပ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ဥပသစ္စန္တု၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ နစပနဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကေဓိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေစခေါသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေစခေါပြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊
 ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ
 ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာ
 နန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတေ
 သမဏာဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧတေပြာဟ္မဏာဝါ၊ ထို

ပုဏ္ဏားတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမဏေ သုစေဝ၊ ဂဟန်းတို့၌ သာဓွင်
သမဏသမ္ဘတာ၊ ဂဟန်းဟုသရတ်အပ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏေသုစ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌
သာဓွင်။ ဗြာဟ္မဏ သမ္ဘတာ၊ ပုဏ္ဏားဟု သရတ်အပ်ကုန်၏။ တေစပန
အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်လည်း၊ သာမညတ္တဗ္ဗ၊ ကိလေသာငြိမ်း
တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မညတ္တဗ္ဗ၊ မကောင်းမှုကို
ရှောင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ချက်မှောက်
သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသော
ညာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသုစန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘဝဂ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းတို့ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
ထော်မူ၏။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုထော်မူထတ်သောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာန၊ မိန့်ထော်မူပြီး၍၊ အထာ၊ ရံ
ထိုမှတပါးသော၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းတို့ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါ၊ အထာထံသို့
မိန့်ထော်မူသနည်း။ ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း
ကောင်း၊ အထေ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သန္တံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို
လည်းကောင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲသည်၊ အသေထံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ သဗ္ဗသော၊ ဝပ်သိမ်းသောအပြားအား
ဖြင့်၊ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ။ တဗ္ဗ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ပသမ
ဂါမိနံ၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဗ္ဗ၊ မင်ကို
လည်းကောင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စေတေ၊ ဝိရုတ္တိ
ယာ၊ အရဟတ္တဖဿမာပတ်မှလည်းကောင်း၊ အထေ၊ ထိုမှတပါး၊ ပညာဝိ
ရုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှလည်းကောင်း၊ တိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏။ တေ၊
ထိုသူတို့သည်၊ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်
ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပေ၊ စင်စစ်၊ ဇာတိဇဂ္ဂပဂါ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းအို
ခြင်းသို့ကပ်ကုန်၏။ ။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို
လည်းကောင်း၊ အထေ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ သန္တံ၊ ဖြစ်
ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်၌
လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ အသေထံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ သဗ္ဗသော၊ ဝပ်သိမ်းသော
အပြားအားဖြင့်၊ ဥပရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်၏။ ။ တဗ္ဗ၊ ထိုချုပ်ရာကိုလည်းကောင်း၊
ဒုက္ခံ၊ ပသမဂါမိနံ၊ ဆင်းရဲ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊

မဂ္ဂု၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ စေတောပိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ်နှင့်။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ပညာပိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့်။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုကံကုန်၏။ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇာတိဇရူပဂါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအခါခြင်းသို့ကပ်ကုန်သည်။ နယောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယပဇ္ဇိသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၈ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိခေတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း။ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိဂ္ဂုပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိခေတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စက္ခုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေသံခေ၊ အရိယသစ္စာနံ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ထီးထွင်း၍ထိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရဟံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓေါဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာကော်ရွံ့။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိဂ္ဂုပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသမ္ဗုဒ္ဓသုတ်ပြီး၏။

၁၁၀၉ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိနိဒါန်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ကေဟိမိ၊ အချို့ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော။ ယေဟိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိံ

သူ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့
 သည်၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိ
 ကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ ဧကဟိ
 ဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊
 ယေဝိသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်လတ္တံ့၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါး
 ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
 အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ဧကရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧကဟိဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အထူး
 ကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊ ယေဝိသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်လည်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုး
 ထွင်း၍ထိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊
 စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူ
 တံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏၊ စတ္တာရိ၊
 ထေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရော
 သံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ
 နိရောဓဂါမိနိပ္ပုပ္ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣမာနိ၊ ဤသည်တို့
 တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဧကဟိ၊
 အချို့ကုန်သော၊ အရဟန္တာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်သော၊
 ယေဝိသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်ပြီ၊ အဘိ
 သမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်လတ္တံ့၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိ
 ကုန်ဆဲ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ စတ္တာရိ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ အရိယသစ္စာနိ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမ္ဗုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တသ္မု၊ ထိုကြောင့်၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊

ဒုက္ခံဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
ယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ) အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခန္တိရော ဝေါမိဒိပ္ပမဒါ၊
ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထအရဟတသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၀ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ငါတို့ကားသည်၊ ဇနတော၊ ထိ
သော အားဖြင့်၊ ပဿတော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇနတော၊ မထိ
သောအားဖြင့်၊ အပဿတော၊ မမြင်သောအားဖြင့်၊ နေဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိစ္ဆ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇနတော၊ ထိသောအားဖြင့်၊
ပဿတော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊
ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနတော၊ ထိသောအားဖြင့်၊ ပဿ
ကော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသဗ္ဗဒယော၊ ဆင်းရဲ
၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနတော၊ ထိသောအားဖြင့်၊ ပဿ
တော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခန္တိရော ဝေါမိဒိပ္ပမဒါ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနတော၊
ထိသောအားဖြင့်၊ ပဿတော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
တရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇနတော၊ ထိသောအားဖြင့်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပဿ
တော၊ မြင်သောအားဖြင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထာဝ္ဗ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊
ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ) အယံ၊ ဤသည်

ကား၊ နုက္ခနိရောဓဝါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိနိတော်မူ၏။ ။

ဗညမအာသဝက္ခဏသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၁ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်အံ့၊ မိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတိဝါ၊ အမျိုးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာယောဟိတာဝါ၊ သားချင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗံ၊ နှာအပ်သည်ကို၊ မညေယျံ၊ အောက်မေ့ကုန်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏၊ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ကတမေသံစတုန္တံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်သနည်း၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နုက္ခနိရောဓဿ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ နုက္ခနိရောဓဝါမိနိပ္ပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဗိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ အနုကမ္မေယျာထ၊ အစဉ်သနားကုန်အံ့၊ မိတ္တာဝါ၊ ခင်ပွန်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမစ္စာဝါ၊ အဆွေလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥာတိဝါ၊ အမျိုးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာယောဟိတာဝါ၊ သားချင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗံ၊ နှာအပ်သည်ကို၊ မညေယျံ၊ အောက်မေ့ကုန်အံ့၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံအရိယသစ္စာနံ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊ သမာဒပေတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။ နိဝေသေတဗ္ဗာ၊

သွင်းအပ်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ တည်စေအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနား တို့၊ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထော်စွဲ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

သစ္စမိတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၂ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနားတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနားတို့၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော၊ အဝိ တထာနိ၊ မချွတ်ယွင်းကုန်သော၊ အနုဉာဏာနိ၊ တပါးသောသဘောသို့မကပ် ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိခေါစက္ကာရိ၊ ဤလေး ပါးတို့သည်။ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနားတို့၊ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာ သနာထော်စွဲ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ နိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သစ္စမတထသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၃ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနားတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ

လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်
 ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမာနံ၊ ဤသည်တို့တည်း။ သဒ္ဓေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါ့ထပ်နှင့်
 တကွသော၊ သမာဓကော၊ သဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော
 ဗြဟ္မာ့နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ ဩကာသလောက၌၊ သဒေမဏ
 ဗြာဟ္မဏီယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒ္ဓေဝမနုဿာယ၊ သဗ္ဗုတိ
 နတ်တည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇေယ၊ သက္ကထောက
 ၌။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်။ အရိယော၊ မြတ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အရိယသစ္စာနိတိ၊ အရိယသစ္စာတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်း
 ကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိနိပ္ပဗ္ဗိ
 ပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမလောကသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၄ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။
 ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကာတ
 မာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်သော၊ အရိယ သစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော။
 အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိနိပ္ပဗ္ဗိ
 ပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့သည်။ ဣမာနိခေါစက္ကာရိ၊ ဤ
 လေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ခေါအရိယသစ္စာနံ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့တွင်၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍အပ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်

သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်
 မှောက်ပြုအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘဝေ
 တဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိအပ်၏။ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊
 အရိယသစ္စာကို၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်
 ၏။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊
 ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမအဘိညေယျသုတ်ပြီး၏။

၁၀၀၅ ကော်တံပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ စေတေသု၊
 စေတတိုင်းတို့၌၊ သဟဉ္စနိကော၊ သဟဉ္စနိကဇနပုဒ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။
 တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ထေရာနံ၊
 မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပစ္စာဘာတ္တံ၊ ဆွမ်းရပြီး
 သည်မှနောက်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတ ပဋိက္ကန္တာနံ၊ ဆွမ်းခံရှာမှတ် ကုန်သည်ဖြစ်
 ကုန်၍၊ မဏ္ဍလမာဠေ၊ တန်ဆောင်းဝန်း၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်
 စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် ထိုင်နေကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥဒပါဒိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်ရှား ဖြစ်သနည်း။ အာရသော၊
 အရှင်တို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဿတိ

နှူခေါ၊ မြင်လေသလော၊ နုက္ခန္ဓာရောဝံဝိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဿတိ
 နှူခေါ၊ မြင်လေ သလော၊ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်း၊ ပဿတိ နှူခေါ၊ မြင်လေ သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊
 အာယသ္မာဂဝံပတိ၊ အရှင်ဂဝံပတိသည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 တိက္ကမ္၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိ
 အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဝုသော၊ အရှင်တို့။ မေ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ
 ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးတော်၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်
 ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ပဒိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံ
 အပ်ပါ၏။ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ပဒိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံအပ်
 ပါသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နုက္ခန္ဓာ၊ ဆင်းရဲကို၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်း
 ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နုက္ခ
 သရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊
 နုက္ခန္ဓာ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ နုက္ခန္ဓာ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏
 အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏
 ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ နုက္ခန္ဓာ၊ ဆင်းရဲကို
 လည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏။ နုက္ခန္ဓာရော ဝါမိနိပ္ပဒိ ပဒန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏။ သဗ္ဗခါ၊
 မျက်မှောက်ထော်မှ၊ ပဒိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။

ဒဿမဂဝံပတိသုတ်ပြီး၏။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၁-ကောဋိဂါမဝဂ်။

ထတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကောဋိဂါမဝဂေါ၊ ကောဋိဂါမဝဂ်
သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ ထသ၊ ထိုကောဋိဂါမဝဂ်၏၊
ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဧဝံဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇိနှစ်သုတ်တို့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓသုတ်၊ အရဟံ၊ အရဟသုတ်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝက္ခယသုတ်၊
ပိတ္တံ၊ ပိတ္တသုတ်၊ တထာစ၊ တထသုတ်၊ ယောကောစ၊ ယောကသုတ်၊
အဘိညေယျံ၊ အဘိညေယျသုတ်၊ ဂဝံပတိ၊ ဂဝံပတိသံသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ထည်း။ ၊

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၂-သိသပါဝဂ်။

၁၀၁၆ ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ သိသပါဝနေ၊ ယင်းတိုက်ထော၌၊
ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိတ္တာနိ၊ ပရိတ္တာနိ၊ နည်းကုန်နည်းကုန်သော၊ သိသပါ
ပတ္တာနိ၊ ယင်းတိုက်ရွက်တို့ကို၊ ပါဏိနာ၊ ထက်ထော်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာမန္တ
ယိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်
တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်ထွက်၊ သောစကားကို၊ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့
ကုန်သနည်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိတ္တာနိ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော၊ သိသပါ
ပတ္တာနိ၊ ယင်းတိုက်ရွက်တို့ကို၊ ပါဏိနာ၊ ထက်ထော်ဖြင့်၊ ဂဟိတာနိ၊
ယူတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သိသပါဝနေ၊ ယင်းတိုက်ပင်၌၊
ယဒိန္ဒံ၊ သာနိဇ္ဇမာနိပတ္တာနိ၊ အကြင်ယင်းတိုက်ရွက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏
ထေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတဓံ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ ဗဟုထရံ၊ များ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေယိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိတ္တာနိ၊ အနည်းငယ်ကုန်သော၊ သိသ
ပါပတ္တာနိ၊ ယင်းတိုက်ရွက်တို့ကို၊ ပါဏိနာ၊ ထက်ထော်ဖြင့်၊ ဂဟိတာနိ၊
ယူတော်မူအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုယင်းတိုက်ရွက်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊
အနည်းငယ်မျှတို့သာထည်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊
သိသပါဝနေ၊ ယင်းတိုက်ပင်၌၊ ယဒိန္ဒံ၊ သာနိဇ္ဇမာနိပတ္တာနိ၊ အကြင်ယင်
တိုက်ရွက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထောနေဝ၊ ထိုယင်းတိုက်ရွက်တို့
သည်သာလျှင်၊ ဗဟုထရံ၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်

၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ အနက္ခာတံ၊ မကြားအပ်၊ ဇေဒေဝ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရုံ၊ များ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့် ထိခြင်းငှါ၊ အနက္ခာတံ၊ မကြားအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကိုမှီသည်၊ နဟိသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ အစဖြစ်သောမြတ်သောအကျင့်နှင့်ယှဉ်သည့်၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနက္ခာတံ၊ မကြားအပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကိုသာလျှင်၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားသည်သာလျှင်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းကိုမှီ၏၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားသည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ အစဖြစ်သောမြတ်သောအကျင့်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဇေတံ၊ ထိုတရားသည်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။ သမ္မောဓေယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာ
 နာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊
 ထိုတရားကို၊ အက္ခာတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (၁)။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊
 ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသိသပသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ၊ ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း။ အနတ္တိသမေဓု၊ ထိုးထွင်းသဖြင့် မသိမူ၍၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊
 ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အနတ္တိသမေဓု၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မသိမူ၍၊ ဒုက္ခနိရော
 ဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အနတ္တိသမေဓု၊ ထိုးထွင်းသဖြင့် မသိမူ၍၊ ဒုက္ခ
 နိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။
 အနတ္တိသမေဓု၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မသိမူ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံး
 ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤ
 အကြောင်းသည်။ နပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယုထာဝိ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ
 ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခဒိရပတ္တာနံ၊ ဝါ၊ ရှား
 ရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သလပတ္တာနံ၊ ဝါ၊ ထင်းရှူးရွက်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ အာမလပတ္တာနံ၊ ဝါ၊ ရှိရှားရွက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝုဗ္ဗံ၊
 အထုပ်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒာဘံ၊ ရေကိုလည်းကောင်း။ ထာလပတ္တံ၊
 ခွက်သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဧဝေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝံ၊

ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ ခေါ၊
 ငါသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမှ၍၊ (ပ)၊
 ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမှ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧတံ
 ဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောစ
 ခေါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဇေယျ၊
 အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊
 ထိုးထွင်းသဖြင့်ထိ၍၊ ဒုက္ခသရဒယံ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယ
 သစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊
 ထိုးထွင်းသဖြင့်ထိ၍၊ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ
 အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုး
 ထွင်းသဖြင့်ထိ၍၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း သဖြင့် ထိ၍၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဒုမပတ္တာနံ၊ ကြာရှက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လာသပတ္တာ
 နံဝါ၊ ပေါက်ရှက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာလုပပတ္တာနံဝါ၊ ပြိန်းရှက်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗံ၊ အထုပ်ကို၊ ကရိတွံ၊ ပြု၍၊ ဥဒကံဝါ၊ ရေကိုလည်း
 ကောင်း၊ ထာလပတ္တာံ၊ ခွက်သပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရိဿာမိ၊
 ဆောင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊
 ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝေမဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ
 သစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်း

သဖြင့်သိ၍၊(ပ)၊ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမေဓ္စ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်သိ၍၊ ဒုက္ခဿ၊
 ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊
 ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ထံသွား၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣာ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊(ပ)၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
 ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယဒီရသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၈ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်း
 ကင်သို့၊ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော၊ ခဏှော၊ ထောင်ဌေးသည်၊ သင်္ကိစ္ဆိ၊ တကြိမ်
 လည်း၊ မူဏေန၊ အရင်းဖြင့်၊ နိပတတိသေယျထာဝိ၊ ကျသကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ကိစ္ဆိ၊ တကြိမ်လည်း၊ အဂ္ဂေန၊ အဖျားဖြင့်၊ နိပတတိသေယျထာ
 ဝိ၊ ကျသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာ၊ အဝိဇ္ဇာတို့သည်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ တဏှာ
 သံယောဇနဗန္ဓာ၊ တဏှာသည်၊ ဖွဲ့ချည်အပ် ကုန်သော၊ သန္ဓာဝတော၊ ကျင်
 လည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဂါတို့သည်၊ သင်္ကိစ္ဆိ၊ တကြိမ်လည်း၊ အသ္မာ
 လောကော၊ ဤလောကမှ၊ ပရိလောကံ၊ ထပါးသောလောကသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား
 ကုန်၏၊ သင်္ကိစ္ဆိ၊ တကြိမ်လည်း၊ ပရာလောကော၊ ထပါးသောလောကမှ
 ဣဝံလောကံ၊ ဤလောကသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သာရခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါး ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အ
 ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကတမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်
 ထေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 နည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်း
 ကောင်း၊(ပ)၊ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊
 အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဗ္ဗံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဝိနိဗ္ဗာန်ထော်မူ၏။

တတိယဒဏ္ဍသုတ်ပြီး၏။

၁၁၁၉ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေလေဝါ၊ ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ဘိသေဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒိတ္တေ၊ မီးထောင်းသည်ရှိသော်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဝိနိဗ္ဗာန်ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ စေလေဝါ၊ ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ဘိသေဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒိတ္တေ၊ မီးထောင်သည်ရှိသော်။ တဿေဝစေလဿဝါ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ တဿေဝဘိသေဝါ၊ ထိုဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာပနာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ အဓိမက္ခော၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဆန္ဓော၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကိုလည်းကောင်း။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဿောဠိ၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဒိုဝါနိ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတိ၊ သတိကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပဗညဉ္စ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာကိုလည်းကောင်း။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဝိနိဗ္ဗာန်ထော်မူ၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စေလေဝါ၊ ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ဘိသေဝါ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒိတ္တံ၊ မီးထောင်းသည်ရှိသော်။ အဇ္ဈ၊ ပေက္ခိတွာ၊ ထုတ်ထူ၍။ အမနသိ၊ ကရိတွာ၊ နှလုံးမပြုမူ၍။ အနတိ၊ သမေတာနံ၊ ထိုးထွင်း၍မထိကုန်သေးသော။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အမှန်။ အတိ၊ သမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိစေခြင်းငှါ။ အဓိမက္ခော၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဆန္ဓော၊ ဆန္ဒကိုလည်းကောင်း။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကိုလည်းကောင်း။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥဿောဠိ၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အပ္ပဒိုဝါနိ၊ မဆုတ်နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပဗညဉ္စ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပညာကိုလည်းကောင်း။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ကတမေသံ၊ စတုန္တံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို။ ကရဏီယံ

ပြုအပ်သနည်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ (ပ)။ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိ နိပ္ပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိ နိပ္ပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါမိ နိန္ဒတော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထစေတသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၀ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝဿ သဘာယုကော၊ အနှစ်တရာအသက်ရှိသည်။ ဝဿသတဇီဝိ၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေန၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ အန္တောဝုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တွင်၊ သင်သည်။ ဇတိ၊ လာလော၊ ဝုဗ္ဗဒ္ဓသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သတ္တိသတေန၊ အရာသောထုံဖြင့်၊ ဟနိဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန် လတ္တံ့၊ မဇ္ဈိနိကသမယံ၊ ပွန်းတည့်အခါ၌၊ သတ္တိသတေန၊ အရာသောထုံဖြင့်၊ ဟနိဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့၊ သာဟနသမယံ၊ ညချမ်းသော အခါ၌၊ သတ္တိသတေန၊ အရာသောထုံဖြင့်၊ ဟနိဿန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်လတ္တံ့၊ အန္တော ဝုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ သောခေါတွံ၊ ထို သင်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်း နေတိုင်း၊ တိတိတိသတ္တိသတေတိ၊ သုံးရာသုံးရာသောထုံတို့ဖြင့်၊ ဟဉ္ဇမာ နော၊ ညှဉ်းဆဲပါလျက်၊ ဝဿသဘာယုကော၊ အနှစ်တရာအသက်ရှိသည်။ ဝဿသတဇီဝိ၊ အနှစ်တရာအသက်ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿသ တဿ၊ အနှစ်တရာ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ အနဘိသမေတာနိ၊ ထိုးထွင်း ရှိမထိကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာ တို့ကို၊ အဘိသမေသကိ၊ ထိုးထွင်း၍ ထိလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္ထဝသိကေန၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ သော၊ ကုဗဂုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ ဥပဂန္တျ၊ ကပ်ခြင်းငှါ၊ ဣယံ၊ သင့် လျော်၏၊ တံ၊ ထိုသို့၊ သင့်လျော်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံသံသာရာ၊ ဤခန္ဓာအာယတနတော်

တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းအစဉ်သည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ နှစ်ရာထောင်လေးဝံ့ညာဉ်
 ဖြင့်သျှောက်၍အောက်မှေသော်လည်းမထိကောင်းသော ရှေ့အစွန်းနောက်
 အစွန်းရှိ၏။ သတ္တိပဟာရာနံ၊ ထုံဖြင့်ပုတ်ခတ်အပ် ကုန်သော၊ အဘိပဟာ
 ရာနံ၊ သန်ထွက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်အပ်ကုန်သော၊ ဖရသုပဟာရာနံ၊ ပေါက်ဆိန်
 ဖြင့် ပုတ်ခတ်အပ် ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝုဗ္ဗာ၊ ရှေးနှံ ဖြစ်
 သော၊ ကောဓို၊ အစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ထိုမထင် ခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ခေါပန၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အတံ၊ ငါထုရားသည်။ ဒုက္ခေန၊
 ဆင်းရဲခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ ထက္က၊ ဒေါမနသောန၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းနှင့်၊
 သဟ၊ တက္က၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
 အဘိသမယံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတံ၊ ငါထုရားသည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တက္ကသာလျှင်၊ သောမနသောန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊
 သဟ၊ တက္ကသာလျှင်၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမယံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ကတမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမယံ၊
 ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
 နိပ္ပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဘိသမယံ၊ ထိုးထွင်း၍
 ထိခြင်းကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပစ္စမသတ္တိသဏ္ဍသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၁ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယုထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဣမသ္မိံ၊ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဤဇမ္ဗုဒီကျွန်း၌၊ ရုဠံ၊ ပေါက်
 ရောက်သော၊ တိဏကဋ္ဌသာဝါပဿာသံ၊ မြက်သစ်သားသစ်ခက်သစ်ရွက်

ကိုတစ္ဆေ တွာ၊ ခုတ်ဖြတ်၍၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ သံဟာရေယျ၊ ရုံးရရာ
 ၏၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ သံဟာရိတွာ၊ ရုံးရပြီး၍၊ သူလံ၊ တံကျင်ကို၊ ကရေ
 ယျ၊ ပြုရာ၏။ သူလံ၊ တံကျင်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ မဟာသရဋ္ဌေ၊ မဟာ
 သရဋ္ဌရာဋ္ဌံ၊ ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မဟန္တကာ၊ ကြီးကုန်၏။
 တေပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ မဟန္တေသု၊ ကြီးကုန်သော၊ သူလေသု၊
 တံကျင်တို့၌၊ ယံအာဝဇ္ဇေယျ၊ အကြင်သီရိရာ၏၊ မဟာသရဋ္ဌေ၊ မဟာ
 သရဋ္ဌရာဋ္ဌံ၊ ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈိမကာ၊ အထတ်ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တေပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ မဇ္ဈိမကေသု၊ အထတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သူလေသု၊ တံကျင်တို့၌၊ ယံအာဝဇ္ဇေယျ၊ အကြင်သီရိရာ၏၊ မဟာသရဋ္ဌေ၊
 မဟာသရဋ္ဌရာဋ္ဌံ၊ ယေပါတာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သုရမကာ၊ ငယ်
 ကုန်၏၊ တေပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ သုရမကေသု၊ ငယ်ကုန်သော၊ သူလေ
 သု၊ တံကျင်တို့၌၊ ယံအာဝဇ္ဇေယျ၊ အကြင်သီရိရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မဟာသရဋ္ဌေ၊ မဟာသရဋ္ဌရာဋ္ဌံ၊ ဩဠာရိကာ၊ ကြီးကုန်သော၊ ပါတာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ အပရိယာဒိန္နာစ၊ မကုန်နိုင်ကုန်သည်လည်း၊ အသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 အသ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမသိန္ဒိယေ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌၊ ဗုဒ္ဓံပေါက်
 ရောက်သော၊ ဝိဇာကဋ္ဌ သာခါပလာသံ၊ မြက်ထင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်
 သည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိယာခါနံ၊ ခန်းခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ
 ၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတော၊ ထိုကြီးသောသတ္တဝါထက်၊ မဟာသရဋ္ဌေ
 မဟာသရဋ္ဌရာဋ္ဌံ၊ သုရမကာ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ပါတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဗဟု
 ကရာခေါ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေ၊ အကြင်ငယ်သောသတ္တဝါ
 တို့ကို၊ သူလေသု၊ တံကျင်တို့၌၊ အာဝဇ္ဇေတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသုကရာ၊ မလွယ်။
 တံ၊ ထိုသို့မလွယ်ခြင်း သည်။ ဝိဇာယောတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တဘာဝသော၊ အတ္တဘော၏၊ သုရမတ္တာ၊
 ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူအပါ
 ယော၊ အပါယ်သည်။ မဟာခေါ၊ များသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူမဟန္တသ္မာခေါ၊ ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အပါယသ္မာ၊
 အပါယ်မှ၊ ပရိရတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ အရိယမဂ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ပ)။ အယံ၊
 ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ရောဂါ၊ မိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။

ပဇာနာတိ၊ သိန္ဓိ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာ
ထော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊
အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
နိရောဂေါ၊ မိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိနိထော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗပါဏသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၂ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံ၊ ယဒိဒံ၊ ဣဒံ၊ အရုဏု၊ အကြင်အရုဏ်
ထက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ထိုအရုဏ်ထက်ခြင်းသည်၊ ဥဒယထော၊
ထက်သော၊ သုဂိယဿ၊ နေ၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ရှေ့သွားတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုအရုဏ်
ထက်ခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအကြောင်းတည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယဒိဒံ၊ ယဒိဒံ၊ ဣဒံ၊ အကြင်ကောင်းသော
အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ထိုကောင်းသော အယူသည်၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊
ရဟန်းအား၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အဂိယသစ္စာနံ၊ အဂိယသစ္စာတို့ကို၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အဘိသမယာယ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်း
၎င်း၊ ပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ရှေ့သွားတည်း၊ ဧတံ၊ ဤကောင်းသောအယူသည်၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊
ရှေးအကြောင်းတည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ တသ္မာ
ဘိက္ခု၊ နေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါမိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
ပဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိပ္ပဒိပဒါ၊
ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
ယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရော ဂေါ၊ မိနိပ္ပဒိပဒါ၊
ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါ၊ မိနိထော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုဂိယုပမသုတ်ပြီး၏။

၁၀၂၃ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဝဂင်္ဂိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှ လောကီ
သောကာလပတ်လုံး။ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်။ လောကော၊ လောက၌။
နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ မဟ
တော၊ ကြီးစွာသော၊ အာလောကဿ၊ အလင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်
ခြင်းသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟတော၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဩဘာသဿ၊ အရောင်၏။ အန္ဓတမံ၊ လွန်စွာသောအဓိကံသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္ဓကာရတိမိသာ၊ အဓိကံအတိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်။ နေဝ
ပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်သေး။ မာသဒ္ဓမာသာ၊ လခွဲတလတို့သည်။ နပညာ
ယန္တိ၊ မထင်ကုန်သေး။ ဥတုသံဝစ္ဆရာ၊ ဥတုနှစ်တို့သည်။ နပညာယန္တိ၊
မထင်ကုန်သေး။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောစခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
စန္ဒိမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်။ လောကော၊ လောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ အာလောကဿ၊ အလင်း၏၊ ပါတု
ဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊
ဩဘာသဿ၊ အရောင်၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အန္ဓကာရတမံ၊ လွန်စွာသောအဓိကံသည်။ နေဝ
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အန္ဓကာရတိမိသာ၊ အဓိကံအတိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ မာ
သဒ္ဓမာသာ၊ လခွဲတလတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဥတုသံဝစ္ဆရာ၊
ဥတုနှစ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ
ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယဝဂင်္ဂိဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်
လုံး။ အရဟံ၊ ပုဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘေဝံ
မပြန်ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရား
သည်။ လောကော၊ လောက၌။ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး။ အာလောကဿ၊ အလင်း၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်ခြင်းသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ဩဘာ
သဿ၊ အရောင်၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်
သေး။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အန္ဓတမံ၊ လွန်စွာသောအဓိကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အန္ဓကာရတိမိသာ၊ အဓိကံအတိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်
သောကာလပတ်လုံး။ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
သစ္စာတို့ကို။ အာဓိက္ခတာ၊ ကြားခြင်းသည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒေသနာ၊

ဟောခြင်း သည်၊ ပညာပဒနာ၊ ပညတ် ခြင်းသည်၊ ပဋ္ဌပဒနာ၊ ထားခြင်း သည်၊ ဝိဝရဏာ၊ ဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဝိဘဇနာ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ ဥက္ကာနိကမ္ပံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထောစ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိထော်မူထတ်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောကော၊ ယောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့် တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ အာယောကဿ၊ အထင်း၏၊ ပါတုဘာဂေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟ တော၊ ကြီးစွာသော၊ ဩဘာသဿ၊ အရောင်၏၊ ပါတုဘာဂေါ၊ ထင်ရှားဖြစ် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္ဓတဝံ၊ လွန်စွာသောအဓိကံ သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အန္ဓကာရတိမိသာ၊ အဓိကံအတိသည်၊ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ သစ္စာတို့ကို၊ အာပိက္ခဏာ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသ နာ၊ ဟောခြင်းသည်၊ ပညာပဒနာ၊ ပညတ်ခြင်းသည်၊ ပဋ္ဌပဒနာ၊ ထားခြင်း သည်၊ ဝိဝရဏာ၊ ဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဝိဘဇနာ၊ ဝေဘန်ခြင်းသည်၊ ဥက္ကာနိကမ္ပံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကကမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါး ကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ ဥက္ကာနိကမ္ပံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် သနည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်း ကောင်း၊ ဥက္ကာနိကမ္ပံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည် ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရ ဏိယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏိယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌမသုဂိယုပမသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၄ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေမိ၊ အချိုကုန်သော၊ ယေဟိသမ ဏာဂါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ၊ ဗြာဟ္မဏာဂါ၊ အ ကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ (ပ) အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါဝိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဇာနံ၊ သိအပ်သော တရားကို၊ ဇာနာတိန္နု၊ သိယောင်တကား၊ ပဿံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ပဿတိန္နု၊ မြင်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရခံ၊ အလိုကို၊ ဥလ္လောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာမည်သည့်ကား၊ ဝါတုပါဒါနော၊ ထေ၏အစားဖြစ်သော၊ ထဟုကော၊ ပေါသော၊ တူလင်ရဝါ၊ လဲဝှမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါသဝီရဝါ၊ ဝါဝှမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သမေ၊ ရှသော၊ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအတိုင်း၊ နိက္ခိက္ခော၊ ထားအပ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုလဲဝှမ်း ဝါဝှမ်းကို၊ ပုရတ္ထိမော၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ ပတ္ထိမေန၊ အနောက်အရပ်သို့၊ သံဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ပတ္ထိမော၊ အနောက်ဖြစ် သော၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်သို့၊ သံဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ဥက္ကဓော၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ ဧက္ခိဏေန၊ တောင်အရပ်သို့၊ သံဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏၊ ဧက္ခိဏော၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ ဥက္ကဓေန၊ မြောက်အရပ်သို့၊ သံဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ ဆောင်ခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပါသဝီရနော၊ ဝါဝှမ်း၏၊ ထဟု ကက္ကာ၊ ပေါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိသမဏာဝါ၊ အကြင် ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ (ပ) အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါဝိနိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အညဿ၊ တပါး သော၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ လည်းကောင်း၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဇာနံ၊ သိအပ်သောတရားကို၊ ဇာနာတိန္နု၊ သိယောင်တကား၊ ပဿံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ပဿတိန္နု၊

မြင်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရခံ၊ အလိုကို၊ ဥဗ္ဗေယကေန္တိ၊ ကြည့်
ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကြည့်ခြင်းသည်။ ကိဿပောတု၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
သစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေစခေါသမဏာဝါ၊
အကြင်ရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယေစခေါဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်
ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ (ပ)
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပ္ပဗ္ဗိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ချုပ်နိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အညဿ၊
တပါးသော၊ သမဏ သာဝါ၊ ရဟန်း၏လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ သာဝါ၊ ပုဏ္ဏား
၏လည်းကောင်း၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်။ ဇာနံ၊ သိအပ်သောတရားကို၊
ဇာနာတိန္နနံ၊ သိယောင်တကား၊ ပသံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ပသတိန္နနံ၊
မြင်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရခံ၊ အလိုကို၊ ဥဗ္ဗေယကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဂန္တိရနေမော၊
နက်စွာသောတွင်းရှိသော၊ သုနိခါတော၊ ကောင်းစွာစိုက်အပ်သော၊ အယော
ဒိဿောဝါ၊ သံတံသင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေဝါ၊ တံခါးတိုင်သည်
လည်းကောင်း၊ အစလော၊ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ၊ အသမ္ပကမ္ပိ၊ အပြားအားဖြင့်
တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ၊ တုဿ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတဝုဗ္ဗိ၊ လေးနှင့်ထကွသောရိပ်
သည်၊ ပုရုတ္တိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ ဧဝိအာဂစ္ဆေယျ၊
အကယ်၍ လာပြားအံ့၊ နေဝသံကမ္ပေယျ၊ အထက်အောက်တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ နသမ္ပကမ္ပေယျ၊ အောက်အထက်တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ နသမ္ပကမ္ပေယျ၊ ထက်ဝဲလက်ျာ တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌။ (ပ)
ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ ဧက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်
သော၊ ဒိဿာယ၊ အရပ်၌၊ တုဿ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတဝုဗ္ဗိ၊ လေးနှင့်ထကွသော
ရိပ်သည်၊ ဧဝိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ လာပြားအံ့၊ နေဝသံကမ္ပေယျ၊
အထက်အောက် တုန်ထွပ်ခြင်း မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ နသမ္ပကမ္ပေယျ၊
အောက်အထက်တုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ နသမ္ပကမ္ပေယျ၊
ထက်ဝဲလက်ျာတုန်ထွပ်ခြင်းမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့မရှိခြင်း

သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နေမဿ၊ တွင်း၏၊ ဂန္တိရက္ခာ၊ နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဿ၊ တံခါးတိုင်၏၊ သုနိခါတက္ခာ၊ ကောင်းစွာပိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေစခေါသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ယေစခေါဖြာဟူဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အညဿ၊ တပါးသောသမဏဿဝါ၊ ရဟန်း၏ထည်းကောင်း၊ ဖြာဟူဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏား၏ထည်းကောင်း၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဇာနံ၊ သိအပ်သောတရားကို၊ ဇာနာတိန္နု၊ သိယောင်တကား၊ ပဿံ၊ မြင်အပ်သောတရားကို၊ ပဿတိန္နု၊ မြင်ယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရခံ၊ အလိုကို၊ နဥဇ္ဈောကေန္တိ၊ မကြည့်ကုန်၊ တံ၊ ထိုသို့မကြည့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ ဤအရိယသစ္စာတို့ကို၊ သုဒိဋ္ဌက္ခာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ထည်း၊ ကတမေသံစတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမဣန္ဒြိယသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၅ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ကောဗိ၊ အချိုသော၊ ယောဟိတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရန်ဗွာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ၊ ဝါဒတ္ထိကော၊ အယူကိုအလိုရှိသော၊ ဝါဒဂဝေသီ၊ အယူကိုရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သံကမ္မေဿတိဝါ၊ အထက်အောက်လည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ သမ္ပကမ္မေဿတိဝါ၊ အောက်အထက်လည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ သမ္ပစာလေဿတိဝါ၊ လက်ဝဲလက်ျာလည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ၊ ထိုသူ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းကောင်း၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤထာခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဥတ္တရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဒက္ခိတာယ၊ တောင်ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ၊ ဝါဒတ္ထိကော၊ အယူကိုအလိုရှိသော၊ ဝါဒဂဝေသီ၊ အယူကို ရှာဖွေလေ့ရှိသော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ပြာဟူဏောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သံကမ္မေဿတိဝါ၊ အထက်အောက်လည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ သမ္ပကမ္မေဿတိဝါ၊ အောက်အထက်လည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ သမ္ပစာလေဿတိဝါ၊ လက်ဝဲလက်ျာလည်းတုန်ထွပ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံ၊ ထိုသူ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းကောင်း၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤထာခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ သေယုထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သိထာယူပေါ၊ ကျောက်တိုင်သည်၊ သောဇ္ဇသကုက္ကု၊ ကော၊ တဆဲ့ခြောက်ထောင်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကျောက်တိုင်၏၊ အဋ္ဌကုက္ကု၊ ရှစ်ထောင်တို့သည်၊ ဟေဋ္ဌာနေမဂီမာ၊ အောက်သို့ ဝင်ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နေမဿ၊ တွင်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဋ္ဌကုက္ကု၊ ရှစ်ထောင်တို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယ၊ အရပ်မှ၊ တုဿ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝါတပုဗ္ဗိ၊ လေနှင့်တကွသောမိလ်းသည်၊ ဝေဝိအာ

ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းထာဩဒါနံ၊ နေဝသံကမ္မေယျ၊ အထက်အောက်
မတုန်မထွပ် နှိုင်းသည်သာလျှင်တည်း။ နသမ္ပကမ္မေယျ၊ အောက်အထက်
မတုန်မထွပ်နှိုင်းသည်သာတည်း။ နသမ္ပစာလေယျ၊ ထက်ဝဲထက်ညာ မတုန်
မထွပ်နှိုင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရှေ့၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဥက္ကရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရှေ့၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ
အရှေ့၊ ဘုဿ၊ ပြင်းစွာပသော။ ဝါတဂုဗ္ဗိ၊ လေနှင့်ထကွသောဒိုလ်းသည်။
ဝေဝိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းထာဩဒါနံ၊ နေဝသံကမ္မေယျ၊ အထက်
အောက်မတုန်မထွပ်နှိုင်းသည်သာလျှင်တည်း။ နသမ္ပကမ္မေယျ၊ အောက်အထက်
မတုန်မထွပ် နှိုင်းသည်သာလျှင်။ နသမ္ပစာလေယျ၊ ထက်ဝဲထက်ညာ မတုန်
မထွပ်နှိုင်းသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုသို့မတုန်ထွပ်နှိုင်းခြင်းသည်။ ကိဿ
ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နေမဿ
တွင်း၏။ ဂစ္ဆိ၊ ရက္ခာ၊ နက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သိလယူ
ပဿ၊ ကျောက်တိုင်၏။ သုနိခါတက္က၊ ကောင်းစွာစိုက်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ယောဟိဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊
ဤသည်ကား။ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
အတိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ သိ၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဗုက္ခံ၊ ရောဂေါမိနိပ္ပဗ္ဗိ
ပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ချန်ဗွန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ပဇာနာတံ၊ သိ၏။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့
ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊ အရှေ့၊ ဝါဒတ္ထိကော၊ အယူကိုအသိရှိသော။ ဝါဒဂဝေ
ဘိ၊ အယူကိုရှာလေ့ရှိသော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။
သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်ထကွ။ သံကမ္မေဿတိ၊ အထက်အောက်
လည်းတုန်ထွပ်စေအံ့။ သမ္ပကမ္မေဿတိ၊ အောက်အထက်လည်းတုန်ထွပ်
စေအံ့။ သမ္ပစာလေဿတိ၊ ထက်ဝဲထက်ညာလည်းတုန်ထွပ်စေအံ့။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းထာဩဒါနံ၊ ဇေတုဌာနံ၊ ဤလားခြင်း
၏အကြောင်းသည်။ နုပိန္နဲတိ၊ မရှိ။ ပစ္ဆိမာယ၊ အနောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရှေ့၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဥက္ကရာယ၊ မြောက်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊
အရှေ့၊ ဝေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဒက္ခိဏာယ၊ တောင်ဖြစ်သော။ ဒိသာယ၊

အရပ်မှ၊ ဝါဒတ္ထိကော၊ အယူကိုအလိုရှိသော၊ ဝါဒဝေဝေ၊ အယူကိုရှာဖွေ
 လေ့ရှိသော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဝဏ၊ စင်စစ်၊ သဟဇေဓန၊
 အကြောင်းနှင့်တကွ၊ သံကမ္မေသတိဝါ၊ အထက်အောက်လည်းတူနဲ့ထွပ်
 စေအံ့၊ သမ္ပကမ္မေသတိဝါ၊ အောက်အထက်လည်းတူနဲ့ထွပ်စေအံ့၊ သမ္ပစာ
 သေသတိဝါ၊ လက်ဝဲသဘာဝလည်းတူနဲ့ထွပ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊
 ထိုသူ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေပိအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လည်းသာပြားအံ့၊ ဧဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသာခြင်း၏
 အကြောင်းသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသို့မရှိခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌက္ကာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်
 သည်၏၊ ခြေကြောင့်တည်း၊ ကထမေသံစတုန္ဒံ၊ အဘယ်ထေးပါးကုန်သော
 သစ္စာတို့ကို၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်
 သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိ
 နိပ္ပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊
 အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်
 အပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊
 အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိ
 ရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမဝါဒတ္ထိကသုတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ ထေးချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဘိသပါဝနဝဂ္ဂေါ၊ ဘိ
 သပါဝနဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တဿ၊ ထိုဘိသပါဝနဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဘိသပါ၊ ဘိသ
 ပသုတ်၊ ခဒါရော၊ ခဒါရသုတ်၊ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ္ဍသုတ်၊ စေယာ၊ စေထသုတ်၊ သတ္တိ
 သတေနစ၊ သတ္တိသတသုတ်၊ ပါဏာ၊ ပါဏသုတ်၊ သူရိယူပမာ၊ သူရိယူပမ
 သုတ်တို့ သည်၊ ဒွေဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယေဝေ၊ ဣန္ဒြိယသုတ်၊
 ဝါဒိနော၊ ဝါဒီသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။ ။



၁၁၂၆ ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိပါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကိုအစာ
ကျွေးမွေးရာ ဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊
နေတော်မူ၏။ ထကြွခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇန္တေထိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ကိံ
အာမဇန္တေထိ၊ အဘယ်သို့သိစေတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူထ
ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ အညထရော၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ထော
ကဗိန္တံ၊ ထောကအကြံကို၊ စိန္တေဿာမိ၊ ကြံအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုမာဂဓာ၊ သုမာဂဓာအမည်ရှိသော၊
ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုထေးထောင့်ကန်
ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊
သုမာဂဓာယ၊ သုမာဂဓာ အမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ လေးထောင့်
ကန်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေလေ၏။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေပြီး၍၊
ထောကဗိန္တံ၊ ထောကအကြံကို၊ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ သုမာဂဓာယ၊ သုမာဂဓာ
အမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊
ဘိသရဇ္ဇာလံ၊ ကြာစွယ်ကြာရင်းသို့၊ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သော၊ စတုရနီနိသေနံ၊
အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်သည်ကို၊ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဒိသ္ဗာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ အဟံနာမ၊ ငါမည်
သည်ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တော၊ ရူးသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံနာမ၊ ငါမည်သည်ကား၊
ဝိစေတော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်သဘောသည်၊
လောကော၊ လောက၌၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံ၊ ထိုသဘောကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဗ္ဗံ၊
မြင်အပ်ပြီ။ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ နဂရံ၊
မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာဇနကာမာဿ၊ လူများအပေါင်းအား၊ တန္တေ၊
အရှင်တို့၊ အဟံနာမ၊ ငါမည်သည်ကား၊ ဥဗ္ဗတ္တော၊ ရူးသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံနာမ၊ ငါမည်သည်ကား၊ ဝိစေတော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်
သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။ လောကော၊ လောက၌၊ နုတ္ထိ၊

မရှိ၊ တံ၊ ထိုသဘောကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေထိ၊ ပြောကြား၏၊ အတ္ထောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဥဗ္ဗက္ကော၊ ရူးသနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝိစေတော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သည်။ လောကေ၊ လောက၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။ ယံ၊ အကြင်သဘောကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေးကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ လောကဗိန္တံ၊ ထောကအကြံကို၊ ဝိန္နောဿာမိ၊ ကြံအံ့၊ ဣတိမန၊ သိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုမာဂဓာ၊ သုမာဂဓာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုထေးထောင့်ကန်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ၊ ကပ်ပြီး၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ သုမာဂဓာယ၊ သုမာဂဓာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ထောကဗိန္တံ၊ ထောကအကြံကို၊ ဝိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်၊ နသိဒိံ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုမာဂဓာယ၊ သုမာဂဓာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီယာ၊ လေးထောင့်ကန်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ တိာရဇ္ဇာလံ၊ ကြာစွယ်ကြားရင်းသို့၊ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်သော၊ စတုရင်္ဂီနိယေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစင်သည်ကို၊ အဒ္ဓသံခေါ၊ မြင်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥဗ္ဗက္ကော၊ ရူး၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိစေတော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤသဘောသည်လည်း။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်သဘောကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေထိ၊ ပြောကြား၏၊ အတ္ထောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထ၊ စင်စစ်၊ ဥဗ္ဗက္ကော၊ ရူး၏၊ တတ္ထ၊ စင်စစ်၊ ဝိစေတော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤသဘောသည်လည်း။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်သဘောကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ သိုကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ခေါပန၊ ထိုသဘောကိုကား၊ သောပုရိသော၊ သိုယောကျ်ားသည်၊ တူဘံယေဝ၊ ဟုတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်၏၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို၊ နောအဒ္ဓသ၊ မမြင်ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘူဘပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ ဒေဝါ၊ သုရသင်္ဂါ၊ မော၊ နတ်အသုရာတို့၏စင်သည်သည်၊ သမူပဗျူဠော၊ ကောင်းစွာတက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတ္ထိံ၊ ခေါပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစင်မြေပြင်၌၊ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၊ ဖိနိံ၊ သု၊ အောင်ကုန်၏၊ အသုရာ၊ အသုရာ

တို့သည်၊ ပရာဇိနိံသု၊ ရှုံးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရာဇိတာစခေါ၊ ရှုံးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိသရဇ္ဇာလေန၊ ကြာစွယ်ကြာရှင်းဖြင့်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒေဝါနံယေဝ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏သာယျင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မောဟယ၊ မာနာ၊ ထွေဝေစေကုန်လျက်၊ အသုရဂရံ၊ အသုရာပြည်သို့၊ ပဝိသံသု၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ လောကဗိန္ဒု၊ လောကအကြိုကို၊ မာဗိန္ဒေထ၊ မကြိုကုန်လင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မာဗိန္ဒေထ၊ မကြိုရာကုန်သနည်း၊ လောကော၊ လောကသည်၊ သသာတော၊ မြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဿသာတော၊ မမြေ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုသဘောသည်၊ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏၊ တံ၊ ထိုသဘောသည်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်မည်သလော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဇိဝံ၊ ဇိဝသည်၊ အညံ၊ ထပါးလော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ အညံ၊ ထပါးလော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ထထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောင်၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ထထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောင်၌၊ နေဟောတိ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နနဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာဗိန္ဒေထ၊ မကြိုကုန်လင့်၊ တံ၊ ထိုမကြံရခြင်းသည်၊ ကိံ၊ သဟောထု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောဗိန္ဒာ၊ ဤအကြံသည်၊ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သည်၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကာ၊ အစဖြစ်သောမြတ်သောအကူနှင့်နှင့်ယှဉ်သည်၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပသာမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊

နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ။ သံဝက္ကတိ။ မဖြစ်ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ စိန္တေန္တောခေါ၊ ကြံကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယျာထ၊ ကြံကုန်လော့ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခဒိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယျာထ၊ ကြံကုန်လော့၊ တံ၊ ထိုသို့ကြံခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောစိန္တော၊ ထိုအကြံသည်၊ အတ္ထသဉ္စိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သည်၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧ သာ၊ ဤအကြံသည်၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ အစဖြစ်သော မြတ်သောအကျင့်နှင့်ယှဉ်သည်၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော၊ ဤအကြံသည်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရောဓေယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂမ္ဘာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိခြင်းငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ သံဝက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခဒိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမစိန္တေသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၇ ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇန္တု၊ စေ့ပဗ္ဗထေ၊ ဝိဇ္ဇာကုန်တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထောင်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေထောင်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာယာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပဋိဘာနကုဗော၊ ပဋိဘာနကျောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကျောက်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဒီဝါဝိဟာရာယ၊ နေသန့်ခြင်းငှါ၊ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝေထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစံ၊ စကား

တော်ကို၊ ပစ္စေယသံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထူးချွန်သည်။ သမ္ပဟုလေဟံ၊ သွားကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဝါ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ ထက္က၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပဋိဘာနကုဇေ၊ ပဋိဘာနကျောက်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနထိပဋိဘာနကျောက်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊
 ကပ်တော်မူလေ၏။ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ပဋိဘာနကုဇေ၊ ပဋိဘာနကျောက်၌၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ပပါတံ၊ ကမ်းပါး
 ပြတ်ကို၊ အဒ္ဓဿခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်သောကြောင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးချွန်ကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးချွန်၊ အယံပပါတော၊ ဤကမ်း
 ပါးပြတ်သည်။ မဟာဝတ၊ ကြီးစွာတကား။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးချွန်၊ အယံပပါ
 တော၊ ဤကမ်းပါးပြတ်သည်။ သုတယာနကော၊ အလွန်ကြောင့်မက်ဘွယ်ရှိစွ
 တကား။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးချွန်၊ ဣမဌာပပါတာ၊ ဤကမ်းပါး ပြတ်ထက်
 မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘယာနကတ
 ရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊
 တပါးသော၊ ပပါတော၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသေးသလော။
 ဣတိဝေဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈေးကန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။
 ဣမဌာပပါတာ၊ ဤကမ်းပါးပြတ်ထက်၊ မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီး
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘယာနကတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်
 ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပပါတော၊ ကမ်းပါး
 ပြတ်သည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးချွန်၊ ဣမဌာပပါတာ၊ ဤကမ်းပါးပြတ်ထက်၊
 မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဘယာနက
 တရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊
 တပါးသော၊ ပပါတော၊ ကမ်းပါးပြတ်သည်။ ကတမောပန၊ အတယ်ပါနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေးကန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဝါ၊ အချို့ကုန်
 သော၊ ယေဟိ သမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ
 ပြာဟူဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။
 နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ရေဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ဖြစ်
 ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပဇာ
 နန္တိ၊ မထိကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ရောဝေ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ချုပ်ရာ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ နပဇာနန္တိ၊ မထိ

ကုန်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါပိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူထံ၊ ဟုတ်
 မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု၊ ပဋိသန္ဓေကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊
 သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေသု၊
 အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊
 အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊ မရဏသံဝတ္တနိကေသု၊ သေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
 ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊
 ယောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသ သံဝတ္တနိကေသု၊ စိုးရိမ်ခြင်း
 ဝိကြေးခြင်းဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်
 ၏၊ ထေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု၊ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်
 စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေသု၊ အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ် ကုန်သော၊
 သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မရ
 ဏသံဝတ္တနိကေသု၊ သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါ
 ရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ယောကပရိဒေဝဒုက္ခ
 ဒေါမနဿုပါယာသ သံဝတ္တနိကေသု၊ စိုးရိမ်ခြင်းဝိကြေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း
 နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါ
 ရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ
 သံဝတ္တနိကေ၊ ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့
 ကိုလည်း၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်ကုန်၏၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေ၊ အိုခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊
 ပြုပြင်ကုန်၏၊ မရဏသံဝတ္တနိကေ၊ သေခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်ကုန်သော၊
 သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်ကုန်၏၊ ယောက
 ပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသ သံဝတ္တနိကေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ဝိကြေးခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်ကုန်၏၊ ထေ၊
 ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာတိသံဝတ္တနိကေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အဘိသင်္ခါရိတ္ထာ၊ ပြုပြင်
 ကုန်ပြီး၍၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေ၊ အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊

သင်္ခါရတို့ကိုသည်း၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်ကုန်ပြီး၍၊ မရဏသံဝတ္တနိ
 ကော၊သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုထည်း၊
 အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်ကုန်ပြီး၍၊ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနုဿုပါယာ
 သသံဝတ္တနိကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း
 ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ် ကုန်သော။ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကို
 ထည်း၊အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်ကုန်ပြီး၍၊ ဇာတိပပါတိပဒိုသန္ဓေနေခြင်း
 တည်းဟူသောကမ်းပါးပြတ်သို့လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ဇရာပပါတိ
 တိ၊ သေခြင်းဟူသောကမ်းပါးပြတ်သို့လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ သော
 ကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနုဿုပါယာသပ္ပပါတိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်း
 ရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတည်းဟူသောကမ်းပါးပြတ်
 သို့လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဖော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာတိယာ၊
 ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇနာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ မရဏေ၊ နှလုံးခြင်းမှ၊ သောကေတိ၊
 စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝေတိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့
 မှ၊ ဒေါမသောတိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါယာသေတိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်း
 ခြင်းတို့မှ၊ နပရိမုပ္ပန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ ဒုက္ခသွာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ နပရိမုပ္ပန္တိ၊
 မလွတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကေပိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေစခေါ၊ သဏာဝါ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ယေစခေါ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏား တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 ဒုက္ခနိနောဓ ဝါမိနိပ္ပဗ္ဗိမဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 အချင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ပဇာ
 နန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်၊ ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု၊
 ပဒိုသန္ဓေနေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ နာဘိ
 ရမန္တိ၊ မမွေ့လျော်ကုန်၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေသု၊ အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ နာဘိရမန္တိ၊ မမွေ့လျော်ကုန်၊ မရဏ
 သံဝတ္တနိကေသု၊ သေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရ
 တို့၌၊ နာဘိရမန္တိ၊ မမွေ့လျော်ကုန်၊ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနုဿုပါယာ
 သသံဝတ္တနိကေသု၊ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာ
 ခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့

၌၊ နာဘိရမန္တိ၊ မဇ္ဈေလျော်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိ
သံဝတ္တနိကေသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊
သင်္ခါရတို့၌၊ အနဘိရတာ၊ မဇ္ဈေလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေ
သု၊ အိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အနဘိရ
တာ၊ မဇ္ဈေလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏသံဝတ္တနိကေသု၊ သေခြင်းကိုဖြစ်
စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အနဘိရတာ၊ မဇ္ဈေလျော်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သောကပရိဒေဝ ခုက္ခဒေါမနဿူပါယာသ သံဝတ္တနိကေသု၊
စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း
ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌၊ အနဘိရတာ၊ မဇ္ဈ
ေလျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိသံဝတ္တနိကေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ နာဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ မပြုပြင်
ကုန်၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေ၊ အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊
သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ နာဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ မပြုပြင်ကုန်၊ မရဏသံဝတ္တနိကေ၊
သေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ နာဘိ
သင်္ခါရေန္တိ၊ မပြုပြင်ကုန်၊ သောကပရိဒေဝ ခုက္ခဒေါမနဿူပါယာသ သံဝတ္တ
နိကေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာ
ပင်ပန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊
နာဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ မပြုပြင်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိ
သံဝတ္တနိကေ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါ
ရတို့ကိုလည်း၊ အနဘိသင်္ခါရိတွာ၊ မပြုပြင်ကုန်မူ၍၊ ဇရာသံဝတ္တနိကေ၊
အိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အနဘိ
သင်္ခါရိတွာ၊ မပြုပြင်ကုန်မူ၍၊ မရဏသံဝတ္တနိကေ၊ သေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်
ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အနဘိသင်္ခါရိတွာ၊ မပြုပြင်ကုန်
မူ၍၊ သောကပရိဒေဝ ခုက္ခဒေါမနဿူပါယာသ သံဝတ္တနိကေ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရေဝိ၊ သင်္ခါရတို့ကိုလည်း၊ အနဘိသင်္ခါရိတွာ၊ မပြုပြင်
ကုန်မူ၍၊ ဇာတိပ္ပပါတစ္စိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသောကမ်းပါးပြတ်သို့လည်း။
နုပပတန္တိ၊ မကျကုန်၊ ဇရာပပါတစ္စိ၊ အိုခြင်းဟူသော ကမ်းပါးပြတ်သို့
လည်း။ နုပပတန္တိ၊ မကျကုန်။ မရဏပပါတစ္စိ၊ သေခြင်းဟူသောကမ်းပါး
ပြတ်သို့လည်း။ နုပပတန္တိ၊ မကျကုန်။ သောကပရိဒေဝ ခုက္ခဒေါမနဿူပါယာ
သပပါတစ္စိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၊ ပြင်းစွာ

ပင်ပန်းခြင်းဟူသော ကမ်းပါးပြတ်သို့လည်း။ နုပပတန္တိ၊ မကျကုန်၊ တေ၊ ထိုကုန်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ မရဏေ၊ သေခြင်းမှ၊ သောကေတိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝေတိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ၊ ဒေါမနသေတိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါယာသေတိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ပရိရုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအခေါင်းမှ၊ ပရိရုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါဒိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယပပါထသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၀ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာ၊ ကြီးစွာသော၊ ပရိဇ္ဇာဟောနာမ၊ ပရိဇ္ဇာကမည်သော၊ နိရယော၊ ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေ့၌၊ ယံကိဉ္စိ၊ အသုံးစုံသော၊ ရူပံ၊ သဘောကို၊ စက္ခု၊ နှာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အနိဋ္ဌ၊ ရူပညေဝ၊ အလိုမရှိ အပ်သော သဘောကို သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော သဘောကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ အကန္တ၊ ရူပညေဝ၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကို သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကန္တ၊ ရူပံ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ (ပ)။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံတော၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အထွေကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗုသတိ၊ ထွေ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ အနိဋ္ဌရူပညေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော သဘောကို သာလျှင်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣဋ္ဌရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော သဘောကို၊ နောဝိဇာနာတိ၊ မသိ၊ အကန္တ၊ ရူပညေဝ၊ မနှစ်သက်အပ်သော သဘောကို သာလျှင်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကန္တ၊ ရူပံ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောကို၊ နောဝိဇာနာတိ၊ မသိ၊ အမနာပရူပညေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော သဘောကို သာလျှင်၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ မနာပရူပံ၊ အလိုရှိအပ်သော သဘောကို၊ နောဝိဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊

တထောကံသေ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သောပရိစ္ဆာဟော၊ ထိုပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒသည်။ မဟာဝထ၊ ကြီးစွထကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သောပရိစ္ဆာဟော၊ ထိုပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒသည်။ သုမဟာဝထ၊ အလွန်ကြီးစွထကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝေဗ္ဗာပရိစ္ဆာဟာ၊ ထိုပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒထက်၊ မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘယာနကတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပရိစ္ဆာဟော၊ ပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိတေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝေဗ္ဗာပရိစ္ဆာဟာ၊ ထိုပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒထက်၊ မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘယာနကတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပရိစ္ဆာဟော၊ ပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သမျှ ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝေဗ္ဗာပရိစ္ဆာဟာ၊ ထိုပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒထက်၊ မဟန္တတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘယာနကတရောစ၊ အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပရိစ္ဆာဟော၊ ပရိစ္ဆာဟာ ဝေဒသည်။ ကတမောပန၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေဟံသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိဗြာဟ္မဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ (ပ)၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ရောဂဝါ၊ မိန့်ပစ္စိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ နပဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို ဖြစ်စေ တတ် ကုန်သော၊ သင်္ခါ၊ ရေသု၊ သင်္ခါ၊ တို့၌၊ အဘိရမန္တိ၊ အလွန် မွေ့လျော် ကုန်၏၊ (ပ)၊ အဘိရဏာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၍၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်ကုန်၏၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်ကုန်၍၊ ဇာတိ ပရိစ္ဆာ ဟောနပိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိသုပ္ပန္တိ၊ ပူပန်ကုန်၏၊ ဇရာပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ အိုခြင်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိသုပ္ပန္တိ၊ ပူပန်ကုန်၏၊ မရဏပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ သေခြင်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပရိသုပ္ပန္တိ၊ ပူပန်ကုန်၏။ သောကပရိ

ဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ ဝိးရိဝ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲ
 ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း ဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊
 ပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ ပူပန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ မရထောန၊ သေခြင်းမှ၊ သောကေတိ၊
 ဝိးရိဝ်ခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝေတိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ၊ ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့
 မှ၊ ဒေါမနဿေတိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါယာသေတိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်း
 ခြင်းတို့မှ၊ နပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ နပရိ
 ဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ကေတိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ယေစခေါသမဏာဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ယေစခေါပြာဟွဏာဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိ
 ရောဂေါမိ နိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 ကိုဖြစ်စေ တတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါ၊ ရေသု၊ သင်္ခါ၊ ရတို့၌၊ နာဘိ၊ သင်္ခါရေန္တိ၊ မမွေ
 ဝေလျှံကုန်(ပ)၊ အနထိ၊ ရတော၊ မမွေဝေလျှံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာဘိ၊ သင်္ခါရေန္တိ၊
 မပြုပြင်ကုန်၊ အနထိ၊ သင်္ခါရိတွာ၊ မပြုပြင်ကုန်မူ၍၊ ဇာတိပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေခြင်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ မပူပန်ကုန်၊ ဇရာ
 ပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ အိုခြင်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ မပူပန်
 ကုန်၊ မရထောပရိစ္ဆာဟောနပိ၊ သေခြင်းဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နပရိဗု
 ဒ္ဓဟန္တိ၊ မပူပန်ကုန်၊ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသပရိစ္ဆာဟောနပိ၊
 ဝိးရိဝ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း
 ဟူသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ နပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ မပူပန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ၊ မရထော
 န၊ သေခြင်းမှ၊ သောကေတိ၊ ဝိးရိဝ်ခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝေတိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ၊
 ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ၊ ဒေါမနဿေတိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါ
 ယာသေတိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခသ္မာ၊
 ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရိဗုဒ္ဓဟန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်

ခြင်းကို ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏(ပ)၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အတေဓါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယပရိစ္ဆာဟသုတ်ပြီး၏။

၁၁၂၉ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာစခေါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အနဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမူ၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်
သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်
အတိုင်း၊ အနဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမူ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏အန္တံ
အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤ
အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝံ၊ ဥပမာ
မည်သည်ကား၊ ယော၊ ဤကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ
ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဇ္ဈာဂါရဿ၊ အူထွန်
ရှိသောအိမ်၏၊ ဟေဗြိမံစာရံ၊ အောက်အတိုကို၊ အကရိတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဥပရိမံ
စာရံ၊ အထက်ဖြစ်သောအတိုကို၊ အာရောပေဿာမိ၊ တင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေစခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ အနဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမူ၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်
သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
အနဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်မထိမူ၍၊ သမ္မာကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
ရဲ၏အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဧဝံ
ဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာစခေါ၊
အကြင်သူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်
သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ

သစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်သိ၍၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိ နိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်သိ၍၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဇ္ဇာဂါရဿ၊ အထွဋ်ရှိသော အိမ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမံဗာရံ၊ အောက်အတိုက်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပရိမံဗာရံ၊ အထက်ဖြစ်သောအတိုက်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်သိ၍၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိ နိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စံ၊ အရိယ သစ္စာကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသဖြင့်သိ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဇေတံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာ သနာထေဝံဋ္ဌံ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေါမိ နိပ္ပဗ္ဗိပဒံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထကုဇ္ဇာဂါရသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၀ ကော်တပါးသော၊ သံမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာထီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်ထော၌၊ ကုဇ္ဇာဂါရဿ၊ သာယံ၊ ရုလစ်ပွန်ချွန်အထွဋ်တပ်သောစရပ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာအနန္တော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကျ်ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ သုရမေန၊ သိမ်မွေ့သော။ ဝာလန္တိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ၊ အဆင့်ဆင့်၊ အဝိရာမိတံ၊ မညွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ အသနံ၊ မြားကို၊ အတိပါတေဿန္တိ၊ လွန်စေကုန်သော။ သန္တောဂါရေ၊ မင်းကွန်း၌၊ ဥပါသနံ၊ မြားပစ်သောအထတ်ကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ လိစ္ဆဝိကုမာရဏေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို၊ အဒ္ဓသာခေါ၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊ ယတြဟိနာမ၊ အကြင်မင်းသားတို့မည်သည်။ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ သုရမေန၊ သိမ်မွေ့သော။ ဝာလန္တိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ၊ အဆင့်ဆင့်၊ အဝိရာမိတံ၊ မညွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ အသနံ၊ မြားကို၊ အတိပါတေဿန္တိ၊ လွန်စေကုန်သိ၏။ ဣမေလိစ္ဆဝိကုမာရဏာ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ သိက္ခိတာဝတ၊ သင်အပ်ပြီးသောအထတ်ရှိကုန်စွတကား။ ဣမေလိစ္ဆဝိကုမာရဏာ၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ သုသိက္ခိတာဝတ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသောအထတ်ရှိကုန်စွတကား။ ဣတိတေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတွာ၊ ထည့်သည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းရပြီးသည်မှ နောက်၌။ ဝိဏ္ဏပါတပ္ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှဘဲနဲ့သည်ရှိသော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိထော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒါ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝေခံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါပ၊ ယျော့ကံ၏။ ကိံ၊ အဝေါပ၊ အာဟိသိယျော့ကံသနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကျ်ပြင်ဝတ်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။

ပါဝိထိံ၊ ဝင်ဖြို၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ သုရမေန၊ ထိပ်မြေသော၊ တာလန္တိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ၊ အဆင့်ဆင့်။ အဝိရာဇိတံ၊ မချွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ အသနံ၊ မြားကို၊ အတိပါတေန္တေ၊ လွန်စေကုန်သော၊ သန္တာဂါရေ၊ မင်းကွန်း၌၊ ဥပါသနံ၊ မြားပစ်သောအထတ်ကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ ဝဗ္ဗဟုဝေ၊ များစွာကုန်သော၊ လိစ္ဆဝိကုမာရကေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့ကို၊ အဒ္ဓသံခေါ၊ မြင်ဖြို၊ ဒိတ္တာန၊ မြင်သောကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ယတြဟိနာမ၊ အကြင်မင်းသားတို့မည်သည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ သုရမေန၊ ထိပ်မြေသော၊ တာလန္တိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ၊ အဆင့်ဆင့်။ အဝိရာဇိတံ၊ မချွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ အသနံ၊ မြားကို၊ အတိပါတေန္တေ၊ လွန်စေကုန်ဘိ၏။ ဣမေလိစ္ဆဝိကုမာရကော၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ သိက္ခိတာဝတ၊ သင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိကုန်စွတကား။ ဣမေလိစ္ဆဝိကုမာရကော၊ ဤလိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်။ သုသိက္ခိတာဝတ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသောလေးမြားအတတ်ရှိကုန်စွတကား။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်အတော်ထိဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ကိံမဉ္ဇထိ၊ အတတ်သို့အောက်မေ့သနည်း၊ ယေ၊ အကြင်သူသည်။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ သုရမေန၊ ထိပ်မြေသော၊ တာလန္တိဂ္ဂဇ္ဇေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ပေါင်္ဂါနုပေါင်္ဂါ၊ အဆင့်ဆင့်။ အဝိရာဇိတံ၊ မချွတ်မယွင်းစေသည်ဖြစ်၍၊ အသနံ၊ မြားကို၊ အတိပါတေယျ၊ လွန်စေရာ၏။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သတဝေ၊ အစိတ်အရာ၊ ဘိန္ဒုဿ၊ ကွဲသော၊ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏။ ကောဗိုယာ၊ အစွန်းဖြင့်၊ ကောဗို၊ အစွန်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုးရာ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမံနုခေါ၊ အတတ်သည်လျှင်၊ ဒုက္ကရတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မူလည်း၊ ခဲယဉ်းသနည်း၊ ဒုရဘိသမ္ဘဝတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့်မူလည်းဖြစ်နိုင်ခဲသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သတဝေ၊ အစိတ်အရာ၊ ဘိန္ဒုဿ၊ ကွဲသော၊ ဝါလဿ၊ သားမြီး၏။ ကောဗိုယာ၊ အစွန်းဖြင့်၊ ကောဗို၊ အစွန်းကို၊ ပဗ္ဗိဝိဇ္ဇေယျ၊ ထိုးရာ၏။ တေဒေဝ၊ ထိုသဘောသည် သာလျှင်၊ ဒုက္ကရတရံစေဝ၊ အထူးသဖြင့်မူလည်း၊ ခဲယဉ်း၏။ ဒုရဘိသမ္ဘဝတရံစေ၊ အထူးသဖြင့်မူလည်းဖြစ်နိုင်ခဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အထေခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊

ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊
 ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိဝဒါ၊
 ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏။
 ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈတရံ၊ အထူးသဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိနိုင်ခဲ့သော တရားကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊
 ထိုးထွင်း၍ထိကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယော
 ဝေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ၊ ယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိပ္ပဋိဝဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း
 အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဝေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ၊ ယော၊
 ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမအဋ္ဌကားရှုသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၁ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အစာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ အသံဂတာ၊
 မဝိတ်ပင်အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကားရာ၊ အဓိကံကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကား
 ရုတိမိသာ၊ လွန်စွာအဓိကံကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ယောကန္တရိက္ခာ၊ ယော
 ကန္တရက်ငဲ့တို့သည်၊ အတ္ထိရှိကုန်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ငဲ့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟိဗ္ဗိ
 ကာနံ၊ ကြီးသောကန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာနူဘာဝါနံ၊ ကြီးသော
 အနုဘော်ရှိကုန်သော၊ ဣမေသံစန္ဒိမသုရိယာနံ၊ ဤထနေတို့၏၊ အာဘာယ၊
 အရောင်ဖြင့်၊ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ တယောက်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧဝံစစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျောက်၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်
 သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သော၊ အဋ္ဌကားရာ၊ ထိုအဓိကံတိုက်သည်၊
 မဟာဝထ၊ ကြီးစွာကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သော၊ အဋ္ဌကားရာ၊ ထို
 အဓိကံတိုက်သည်၊ သုမဟာဝထ၊ အလွန်ကြီးစွာကား၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဧတေမှာအဋ္ဌကားရာ၊ ထိုအဓိကံတိုက်ထက်၊ မဟန္တေရောစ၊ အထူး
 သဖြင့်ကြီးသည်တည်းဖြစ်သော၊ ဘယံနကတရောစ၊ အထူးသဖြင့်ကြောက်
 မက်ဘွယ်ရှိသည်တည်း ဖြစ်သော၊ အညော၊ ထပါးသော၊ အဋ္ဌကားရာ၊
 အဓိကံတိုက်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသေးသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊
 ယျော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧတေမှာအဋ္ဌကားရာ၊ ထိုအဓိကံတိုက်ထက်၊ မဟန္တေ

တရော စ- အထူးသဖြင့် ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘယာနကတရော စ- အထူးသဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော- တစ်ပါးသော၊ အန္ဓကာရော- အမိုက်တိုက်သည်၊ အတ္တိ ခေါ်- ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ- မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတမ္မာအန္ဓကာရာ- ထိုအမိုက်တိုက်ထက်၊ မဟန္တတရော စ- အထူးသဖြင့် ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အညော- တစ်ပါးသော၊ အန္ဓကာရော- အမိုက်တိုက်သည်၊ ကတမော ပန- အဘယ်နည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ အဝေါစ- လျှောက်၏၊ ဘိက္ခူ- ရဟန်း၊ ကေစိ- အချို့ကုန်သော၊ ယေဟိ သမဏာ ဝါ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဟိ ပြာဟ္မဏာ ဝါ- အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ- ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ- ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ယထာဘူတံ- ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ န ပဇာနန္တိ- သိကုန်၏၊ (လ) အယံ- ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပုဋိပဒါ- ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ယထာဘူတံ- ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ န ပဇာနန္တိ- မသိကုန်၊ တေ- ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိသံဝတ္တနိကေသု- ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ် ကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု- သင်္ခါရတို့၌၊ အဘိရမန္တိ- အလွန်မွေ့လျော်ကုန်၏၊ (လ) အဘိရတာ- မွေ့လျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိသင်္ခါရောန္တိ- ပြုပြင်ကုန်၏၊ အဘိသင်္ခါရိတ္တာ- လွန်စွာပြုပြင်ကုန်၍၊ ဇာတန္ဓကာရမ္ပိ- ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အမိုက်တိုက်သို့လည်း၊ ပပတန္တိ- ကျကုန်၏၊ ဇရန္ဓကာရမ္ပိ- အိုခြင်းဟူသော အမိုက်တိုက်သို့လည်း၊ ပပတန္တိ- ကျကုန်၏၊ မရဏန္ဓကာရမ္ပိ- သေခြင်းဟူသော အမိုက်တိုက်သို့လည်း၊ ပပတန္တိ- ကျကုန်၏၊ သေကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿူပါယာ သန္ဓကာရမ္ပိ- စိုးရိမ်းခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းပြင်းစွာ ပင်ပန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အမိုက်တိုက်သို့လည်း၊ ပပတန္တိ- ကျကုန်၏၊ တေ- ထို ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဇာတိယာ- ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ- အိုခြင်းမှ၊ မရဏေန- သေခြင်းမှ၊ သောကေဟိ- စိုးရိမ်းခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝဟိ- ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ၊ ဒုက္ခေဟိ- ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ၊ ဒေါမနဿေဟိ- နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါယာသေဟိ- ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ န ပရိမုစ္စန္တိ- မလွတ်ကုန်၊ ဒုက္ခသွာ- ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ န ပရိမုစ္စန္တိ- မလွတ်ကုန်၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ဝဒါမိ- ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခူ- ရဟန်း၊ ကေစိ- အချို့ကုန်သော၊ ယေ စ ခေါ သမဏာ ဝါ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ စ ခေါပြာဟ္မဏာ ဝါ-

အကြင်ပုဏ္ဏားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနန္တိ၊ ထိ
ကုန်၏။(ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၊ ခေါင်းရဲ၊ ခေါင်းရဲ၊ ခေါင်းရဲ၊
ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
မှန်သည့်အတိုင်း။ ပဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ဇာတိသံဘက္ကနိကောသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သင်္ခါ၊ ရေ
သု၊ သင်္ခါ၊ ရေတို့၌၊ နာဘိ၊ မကြီး၊ မမြေ့၊ ဝေျှာ်ကုန်၊ အနဘိ၊ ရတော၊ မမြေ့၊ ဝေျှာ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ အနဘိ၊ သင်္ခါ၊ ရေတို့၊ မပြုပြင်ကုန်၊ အနဘိ၊ သင်္ခါ၊ ရတော၊ မပြုပြင်ကုန်
မူ၍၊ ဇာတန္တု၊ ကာရန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသောအဓိကံတိုက်သို့လည်း။ နပပ
တန္တိ၊ မကျကုန်၊ ဇေတု၊ ကာရန္တိ၊ အခြင်းဟူသောအဓိကံတိုက်သို့လည်း။ နပပ
တန္တိ၊ မကျကုန်၊ မရတန္တု၊ ကာရန္တိ၊ သေခြင်းဟူသောအဓိကံတိုက်သို့လည်း။
နပပတန္တိ၊ မကျကုန်၊ သောကပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခဒေါမနုဿုပါယာ၊ သန္တု၊ ကာရန္တိ၊
စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း
ဟူသောအဓိကံတိုက်သို့လည်း။ နပပတန္တိ၊ မကျကုန်၊ ဝေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ ဇရာယ၊ အခြင်းမှ၊ မရတောန၊
သေခြင်းမှ၊ သောကေတိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ၊ ပရိဒေဝေတိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။
ဒုက္ခေတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ၊ ဒေါမသေတိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ၊ ဥပါ
ယာသေတိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဒုက္ခံသွာ၊
ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တာဝုဒ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်
ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။(ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၊ ခေါင်းရဲ၊
ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်
ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗန္တကာရသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၂ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မဟာသဗ္ဗန္တေ၊ မဟာသဗ္ဗန္တရာ၌၊ ဧကန္တိဝုဋ္ဌံ၊
တရသောအပေါက်ရှိသော၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ ပက္ခိပေယျ၊ ချရာ၏။ တတြာဝိ
ထိုသဗ္ဗန္တရာ၌လည်း။ ကာဏော၊ ကန်းသော၊ ကန္တပေါ၊ ထိပ်သည်။ အယျ၊

ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုလိပ်ကန်းသည်၊ ဝဿဝဿ၊ သဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သင်္ကံသင်္ကံ၊ တကြိမ် တကြိမ်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇန္တော၊ ပေါ်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ တံ၊ ထို့ငါဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ ကုန်သနည်း၊ ကာဏော၊ ကန်းသော၊ ကစ္ဆပေါ၊ လိပ်သည်၊ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာအနှစ်တရာ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သင်္ကံ သင်္ကံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဇန္တော၊ ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဇ္ဇေ၊ တခု သောအပေါက်ရှိသော၊ အမုတ္ထိယဂေ၊ ဤမည်သောထပ်ပိုး၌၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပဝေသယျ၊ စွပ်မိရာသေသာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကဒါစိကရဟစိ၊ ထခါတရံ၌၊ ဒိဗာဿ၊ ရှည်စွာသော၊ အဇ္ဈနော၊ အစွန့်၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သင်္ကံသင်္ကံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဈန္တော၊ ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဇ္ဇေ၊ တခုသောအပေါက် ရှိသော၊ အမုတ္ထိယဂေ၊ ဤမည်သောထပ်ပိုး၌၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ယဒိန္နုပဝေသေယျ၊ စွပ် မိရာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှော်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဝိပ္ပတရံ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ကာဏော၊ ကန်းသော၊ သောကစ္ဆပေါ၊ ထိုလိပ်သည်၊ ဝဿ သတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာအနှစ်တရာ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့် သင်္ကံသင်္ကံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ ဥဗ္ဗုဇ္ဈန္တော၊ ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဇ္ဇေ၊ တခုသော အပေါက်ရှိသော၊ အမုတ္ထိယဂေ၊ ဤမည်သောထပ်ပိုး၌၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပဝေသေယျ၊ စွပ်မိရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အတံ၊ ပါထုရားသည် သင်္ကံ၊ တကြိမ်၊ ဝိနိတဂဟေန၊ အပါယ်သို့သွားပြီးသော၊ ဗဟုထေန၊ များစွာ သောသူသည်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ထဗ္ဘေယျ၊ မအပ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နုတေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ၊ တံ၊ တို့သို့မဟောရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေ တု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဧတ္ထ၊ အပါယ် တံ၌၊ ဓမ္မစရိယာ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်းသည်၊ နဟိအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင် တည်း၊ သမစရိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုသလ ကရိယာ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုညကရိယာ၊ ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပါယ်တံ၌၊ အညမည ခါဒိကာ၊ အချင်းချင်း ခဲခြင်းသည်၊ ဒုဗ္ဗလခါဒိကာ၊ အားနည်း ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုခဲခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း သည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်း တို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အနိဋ္ဌတ္တာ

မမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကတမေသံစတုန္ဒါ အဘယ်ထေးပါး ကုန်သောသစ္စာတို့ကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သနည်း။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာ ကံလည်းကောင်း။ (ပ) ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိပ္ပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကံလည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသို့၊ သာသနာ တော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ နိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝါဒိနိတော်မူ၏။ ။

သတ္တမသိဂ္ဂဋေသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၃ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ဧကောဒကော၊ တပြင်တည်းသော ရေသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုရေ၌၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တခုသောအပေါက်ရှိသော၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ ပက္ခိပေယျ၊ ချရာ ၏၊ ဘမေနံ၊ ထိုထမ်းပိုးကို၊ ဝုရတ္ထိမော၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ပန္တိမေနံ၊ အနောက် အရပ်သို့၊ သံဟာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ ပန္တိမော၊ အနောက်ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ဝုရတ္ထိမေနံ၊ အရှေ့အရပ်သို့၊ သံဟာ ရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဥတ္တရော၊ မြောက်ဖြစ်သော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ဒက္ခိ တောနံ၊ တောင်အရပ်သို့၊ သံဟာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဒက္ခိတော၊ တောင်ဖြစ် သော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ဥတ္တရေနံ၊ မြောက်အရပ်သို့၊ သံဟာရေယျ၊ ဆောင် ရာ၏။ တတြ၊ ထိုရေ၌၊ ကာတော၊ ကန်းသော၊ ကန္တ ပေါ၊ လိပ်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုလိပ်သည်။ ဝဿသတဿ၊ ဝသာသတဿ၊ အနှစ်တရာအနှစ်တရာ၏။ အပ္ပယေနံ၊ လွန်သဖြင့်၊ သကိံ သကိံ၊ တကြိမ် တကြိမ်၊ ဥမ္မုဇ္ဇေယျ၊ ပေါ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်သတ္တံ၊ သောစကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ ကုန်သနည်း၊ ကာတော၊ ကန်းသော၊ ကန္တ ပေါ၊ လိပ်သည်။ ဝဿသတဿ၊ ဝသာသတဿ၊ အနှစ်တရာအနှစ်တရာ၏။ အပ္ပယေနံ၊ လွန်သဖြင့်၊ သကိံ သကိံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ ဥမ္မုဇ္ဇေယျ၊ ပေါ်သည်ရှိသော်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဋ္ဌံ၊ တခု

သောအပေါက်ရှိသောအရတ္တိယုဂေ၊ ဤမည်သောထမ်းပိုး၌၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို
 ပဝေသေယျ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ စွပ်မိရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်ထမ်းပိုးကို၊ ကာဏော၊ ကန်းသော၊
 သောကန္တိ၊ ပေါ၊ ထိုထိပ်သည်။ ဝဿသတဿ၊ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ
 အနှစ်တရာ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သင်္ကံ၊ သင်္ကံ၊ တကြိမ် တကြိမ်၊
 ဥဗ္ဗုဇ္ဇန္တေ၊ ပေါသည်ရှိသော်၊ ဧကန္တိဂ္ဂဇ္ဇေ၊ တခုသောအပေါက်ရှိသော၊
 အရတ္တိယုဂေ၊ ဤမည်သောထမ်းပိုး၌၊ ဂိဝံ၊ လည်ကို၊ ပဝေသေယျ၊ စွပ်မိရာ
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ စွပ်မိခြင်းသည်၊ အမိစ္စံ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်ပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
 မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ယံ၊ ယတတိ၊ အကြင်ရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်၊
 အမိစ္စံ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊
 ဤအတူ၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊
 မဘောက်မပြန် ကိုယ်ထော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ဖြစ်တော်
 မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အမိစ္စံ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယံဒိဗ္ဗတိ၊ အကြင်တောက်ပ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့တောက်ပခြင်းသည်၊ အမိစ္စံ၊ အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို စွဲ၍ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တယံဒိတံ၊ ဣဒံမနုဿတ္တံ၊ ထိုလူ၏အဖြစ်ကို၊ ယန္တံ၊ ရအပ်
 ၏၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတောစ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ဝိနည်းသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဒိဗ္ဗတိ၊ တောက်ပ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အဟံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ရောဂေါ၊ မိန့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ချုပ်ချုပ်ချုပ်ချုပ်ချုပ်
 ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌမသိဂ္ဂဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၄ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
 ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ သိနေရူပပဗ္ဗတရာဇာယ၊ မြင့်မိုရ်တောင်
 မင်း၏၊ သတ္တဗုဒ္ဓမတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့ချစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။
 ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုး၊ ခြမ်းတို့ကို။ သိနေရူပပဗ္ဗတရာဇာယ၊
 အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာယ၊ တောင်မင်း၏။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ အနီး၌ထား
 ရာ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆိုသတ္တိ၊ သောစကားတော်ကို။ တုဗ္ဗေ၊
 သင်တို့သည်။ ကိံမညထ၊ အတယ်သို့အောက်မှေ့ကုန်သနည်း။ သတ္တဗုဒ္ဓ
 မတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့ချစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊
 အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော၊ ယောစပါသာဏသက္ခရာ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်
 အိုးခြမ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သိနေရူပပဗ္ဗတရာဇာယ၊ ယောစ
 ပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင်တောင်မင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣမေသု၊
 ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကထမံ၊ အတယ်သည်။ ဗဟုတရံ၊ ချားသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား။ သိနေရူပပဗ္ဗတရာဇာယ၊
 အမည်ရှိသော။ ယဒိန္ဒယော၊ အယံပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင်တောင်မင်းသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုတောင်မင်းသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်ချား၏။
 ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော။ သတ္တဗုဒ္ဓမတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့
 ချစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုး
 ခြမ်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကား၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊
 အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော။ သတ္တဗုဒ္ဓမတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့ချစ်စေ့အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့သည်။
 သိနေရူပပဗ္ဗတရာဇာနံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊
 သင်္ခါဝိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဥပနိဓေဂ္ဂိ၊ နှိုင်းယှဉ်
 ခြင်းသို့လည်း။ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ကထတာဝဂ္ဂိ၊ အစိတ်အတိုသို့လည်း။
 နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကပ်ကုန်၏။ တိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသဝကသ၊ ထုရား
 တပည့်ဖြစ်သော။ ဒိဗ္ဗိသမ္ပန္နဿ၊ မဂ်ပညာအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိသ
 မေထာဝိနော၊ ပညာဖြင့်အရိယ သမ္ပာတို့ကို ထိုးထွင်း၍ထိပြီးသော။ ဝုဂ္ဂ
 လဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်အား။ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္တိ၊ ကုန်ခန်းခြင်း သို့ရောက်သော။
 ယဒိန္ဒယံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုဆင်းရဲ
 သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ ချားပြား၏။ အဝထိဋ္ဌံ၊ တွင်းသောဆင်းရဲသည်။
 အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣဒံ၊

ဤသည်ကား၊ နက္ခိ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိ ပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမတာ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ဖြစ်သော၊ ယဒိဗိယံ ဣဒံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်၊ ပုရိမံ၊ ဒရှေ၊ ဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအစုကို၊ ဥပနိဿယ၊ ထေ့ပက်၍၊ သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဥပနိဓိန္နိ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ကလသာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတိုသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣပာ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ် ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အား ထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိနိတော်မူ၏။

နဝမသိနေရုသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၅ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သတ္တရဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာ ဏသက္ခရာ၊ ကျော့စရစ်အိုးခြမ်းတို့ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သိနေရု၊ သိနေရု အမည်ရှိသော၊ အယံပဗ္ဗတရာဇော၊ ဤတောင်မင်းသည်၊ ပရိက္ခယံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုငါဆို လတ္တံ့ သောစကားကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့အောက် မှေကုန်သနည်း၊ သိနေရု၊ သိနေရုအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇော၊ တောင် မင်း၏။ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ယံဝါ၊ အကြင် ဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တရဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယာဝါပါသာဏသက္ခရာ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤနှစ်ပါး တို့တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုထရံ ခူခေါ၊ အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိနိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ သူရား၊ သိနေရုဿ၊ သိနေရု အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇော၊ မြင့်မိုရ်

တောင်မင်း၏၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ယဒိ
ဒံသံဇ္ဇဒံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိဂှိ၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုကုန်ခန်းခြင်းသို့
ရောက်သောဝတ္ထုသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ အဝသိဋ္ဌာ၊
ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တရဂ္ဂမတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်
ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တိ
ကာ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ သိနေရုဿ၊ သိနေရုအမည်ရှိသော၊
ပဗ္ဗတရာဇဿ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်း
သို့ရောက်သောဝတ္ထုကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်
သော၊ သတ္တရဂ္ဂမတ္တိယော၊ ဝဲနောက်စေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြင်းတို့သည်၊ သင်္ခိဝိ၊ ရေထွက်ခြင်း
သို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊
နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂံပိ၊ အစိတ်အပိုသို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊
မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်
သော၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ဗန္ဓဿ၊ မဂ်ပညာအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဘိသမေတာဝိနော၊
ပညာဖြင့်အရိယသဂ္ဂတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ယဒိဒံသံဇ္ဇဒံ
ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ အတ္ထိဂှိ၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုဆင်းရဲသည်သာ
လျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသောဆင်းရဲသည်၊ အပ္ပမတ္တိ
ကာ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇ္ဇဒံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊
ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ရောဂါမိနိပ္ပဗ္ဗိပဒေါ၊ ဆင်း
ရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ
ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊
ပရမတ္တံ၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ပရမတ္တံ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ယဒိဒံသံ ဇ္ဇဒံဒုက္ခံ၊
အကြင်ဆင်းရဲကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိတံ
ပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအစုသည်၊ သင်္ခိ
ဝိ၊ ရေထွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဥပနိဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့
လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ကလဘာဂံပိ၊ အစိတ်အပိုသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊
မရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်
၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်

ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဗုက္ခနိရောဓဂါမိ
နိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသိနေရူသုတ်ပြီး၏၊

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ပပါတဝဂ္ဂေါ၊ ပပါတဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုပပါတဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်
ကား။ ။ ဖိန္နာ၊ ဖိန္နာသုတ်၊ ပပါတော၊ ပပါတသုတ်၊ ပရိစ္ဆာဟော၊ ပရိစ္ဆာဟ
သုတ်၊ ကုဗ္ဗာဂါရိ၊ ကုဗ္ဗာဂါရသုတ်၊ အန္ဓကာရာနံ၊ အန္ဓကာရသုတ်တို့၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇေ
နစ၊ ဆိဂ္ဂဇ္ဇသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ဧစ္စ၊ နှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
၏။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အပဓေ၊ တပါးကုန်သော၊ သိနေရူ၊ သိနေရူသုတ်
တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၄-အဘိသမယဝဂ်၊

၁၀၃၆ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိတ္တံ၊
အနည်းငယ်သော၊ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ နခထိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊
အာရောပေတွာ၊ တင်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇန္တေ၊ ထိမိန့်တော်
မူ၏၊ ကိံ၊ အာမဇန္တေ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
တံ၊ ထိုငါဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ မညထ၊
အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ မယော၊ ငါဘုရားသည်၊ နခထိခါယံ၊
လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ အာရောပိတော၊ တင်
အပ်သော၊ ယောစာယံယောစ အယံပံသံ၊ အကြင်မြေမှုန့် သည်လည်း
ကောင်း၊ ယာစအယံဝါမဟာပထဝီ၊ အကြင်နှစ်ထိန်းလေးသောင်း အထု
ရှိသောမြေကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊
ကထာမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာမဇန္တေ၊ ထိမိန့်တော်မူ၏၊ ဘဇန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ယဒိဒံယာယေ၊ အမဟာ
ပထဝီ၊ အကြင်နှစ်ထိန်းလေးသောင်း အထုရှိသောမြေကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ
၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုနှစ်ထိန်းလေးသောင်း အထုရှိသောမြေကြီးသည်သာလျှင်၊
ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နခထိခါယံ၊ လက်
သည်းတော်စွန်း၌၊ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ အာရောပိတော၊ တင်အပ်

သော၊ အယံပံသု၊ ဤမြေမှန်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်
ရှိ၏။ မဟာပထဝီ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထွရှိသောမြေကြီးကို၊ ဥပနိဓာ
ယ၊ ထောက်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဝသီခါယံ၊ လက်သည်း
တော်စွန်း၌။ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ အာရောဂီတော၊ တင်ထားအပ်
သော၊ ပံသု၊ မြေမှန်းသည်။ သင်္ခီဝိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊
မရောက်၊ ဥပနိဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ကလဘာ
ဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတို့သို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါရံ၊
ဈေးကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယ
သာဝကဿ၊ ဘုရားထပဉ္စုဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗိယဗ္ဗန္ဓဿ၊ မဂ်ပညာအမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အဘိသမေတာဝိနော၊ ပညာဖြင့်အရိယသတ္တတို့ကိုထိုးထွင်း
၍သိပြီးသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့
ရောက်သော၊ ယဒိဒံယံဣဒံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊
ထိုဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသော
ဒုက္ခသည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဗာနာတိ၊ သိ၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရော
ဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဗာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမေတာ၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ဖြစ်သော၊ ယဒိ
ဒံယံဣဒံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဆင်းရဲကို၊ ဥပနိဓာ
ယ၊ ထောက်၍။ ပုရိခံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့
ရောက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအရသည်။ သင်္ခီဝိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊
နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဥပနိဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်၊
ကလဘာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတို့သို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊
ပြုအပ်၏။ (ပ)။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏
ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊
အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏။

ပဌမနသေဝသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၇ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝီ၊ဥပမာမည်သည်ကား။
 ပညာသယောဇနာနိ၊ယူဇနာငါးဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ အာယာမေန၊အလျား
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ပညာသယောဇနာနိ၊ယူဇနာငါးဆယ်တို့တိုင်တိုင်
 ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါး
 ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ဥဗ္ဗေဓေန၊အစောက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥဒကဿ၊
 ရေဖြင့်၊ ပုဏ္ဏား၊ပြည့်သော၊ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်မျှသော ရေရှိသော၊
 ကာကပေယျာ၊ ကျီး၊သည်ငုံ၍သောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ပေါက္ခရဏီ၊
 လေးထောင့်ကန်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။တတော၊ထိုလေးထောင့်ကန်မှ၊ပုရိသော၊
 ယောက်ျားသည်၊ကုသဂ္ဂေန၊သမန်းမြက်ပျားဖြင့်၊ဥဒကံ၊ရေကို၊ဥဒ္ဓရေယျ၊
 ထုတ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့၊သော စကားထော်
 ကို၊ တုမ္ပေ၊သင်တို့သည်။ ကိံမဉ္ဇထ၊အတယ်သို့အောက်နေကုန်သနည်း။
 ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ပျားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓထံ၊ ထုတ်အပ်သော၊ ယံဝါဥဒကံ၊
 အကြင် ရေသည် လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏီယာ၊ လေးထောင့်ကန်၌၊
 ယံဝါဥဒကံ၊အကြင်ရေသည်လည်းကောင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣမေသု၊ဤနှစ်ပါး
 တို့တွင်၊ ကာမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုထရံ၊ခေါ၊ အလွန်များ သနည်း။
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ထုရား၊ ပေါက္ခရ
 ဏီကာ၊ လေးထောင့်ကန်၌၊ ယဒိဒံယံ၊အံ့ဥဒကံ။အကြင်ရေသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၏။ ဧဝဒေဝ၊ထိုလေးထောင့်ကန်၌ရှိသောရေသည်သာလျှင်၊ ဗဟုထရံ၊
 အလွန်များ၏။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ပျားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓထံ၊ ထုတ်အပ်သော၊
 ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ကုသဂ္ဂေန၊
 သမန်းမြက်ပျားဖြင့်၊ဥဒ္ဓထံ၊ ထုတ်အပ်သော၊ဥဒကံ၊ရေသည်။ ပေါက္ခရဏီ
 ယာ၊ လေးထောင့်ကန်၌၊ ဥဒကံ၊ရေကို၊ဥပနိဓေယ၊ထောက်၌၊ သင်္ချိ၊ရေ
 တွက်ခြင်းသို့လည်း၊နုဥပေတိ၊မရောက်၊ ဥပနိမစ္ဆိ၊နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။
 နုဥပေတိ၊မရောက်၊ကထဘာဝန္တိ၊အစိတ်အတို့သို့လည်း၊နုဥပေတိ၊မရောက်၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါရံ၊လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယ သာဝကဿ၊ ထုရားထပည့် ဖြစ်သော၊(ပ)။
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယပေါက္ခရဏီသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၈ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊
ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဣမာမဟာ နဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်၊ သံ
သန္ဓိ၊ တပေါင်းတည်းစီးကုန်၏၊ သမေန္တိ၊ တကွလာကုန်၏၊ ဣဒံအမာ၊
ဤမြစ်ကြီးတို့ဟူသည်၊ သေယျထာဝကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဂင်္ဂါ၊
ဂင်္ဂါမြစ်လည်းကောင်း၊ ယ မုနာ၊ ယ ရနာမြစ်လည်းကောင်း၊ အစိရဝတီ၊
အစိရဝတီမြစ်လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်လည်းကောင်း၊ မဟိ၊
မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ တထော၊ ထိုအရပ်မှ၊
ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊
သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒရေယျ၊
ထုတ်ရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့သော စကားတော်ကို၊
တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဣ မဉ္ဇထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊
ဥပ္ပတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊
သုံးခုလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဥဒကဗုထိတာနိ၊ အကြင်ရေပေါက်တို့
သည် လည်းကောင်း၊ ယံဝါသန္တေဇ္ဇ ဥဒကံ၊ အကြင်တပါး ကုန်သောမြစ်
တို့နှင့်တကွရော၍ စီးသောရေသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေသု၊
ထိုနှစ်ပါး တို့တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊ အလွန်များ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
ယဒိဒံယံဣဒံသမေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်တပါးကုန်သောမြစ်တို့နှင့်တကွရော၍
စီးသောရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုတပါးကုန်သောမြစ်တို့နှင့်တကွ
ရော၍စီးသောရေသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ ဥပ္ပတာနိ၊ ထုတ်
အပ်ကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ယာနိဥဒကဗုထိတာနိ၊ အကြင်ရေပေါက်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တကာ
နိ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ သမေဇ္ဇဥဒကံ၊ တပါးကုန်သောမြစ်
တို့နှင့်တကွရော၍စီးသောရေကို၊ ဥပနိဝေယ၊ ထောက်၍၊ ဥပ္ပတာနိ၊ ထုတ်
အပ်ကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်၊ သစ်စွဲ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့
လည်း၊ နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိခန္တိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊
မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အဘို့သို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊ မရောက်
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝ
ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသံဝကာဿ၊ ထုရားတပည့်ဖြစ်သော၊ သော
ယေဝပေယျာလော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပေယျာလသည်သာလျှင်တည်း။

ယောဂေါအားထုတ်ခြင်းကို။ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသစ္စေဇ္ဇသုတ်ပြီး၏။

၁၁၃၉ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့။ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။
ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣမာမေ၊ ဘာဝနာဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်။ သံသန္ဓိ
တပေါင်းတည်းစီးကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တကွထာကုန်၏။ ဣဒံဣမာ၊ ဤမြစ်ကြီး
တို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်
ကောင်း။ ယရုနာ၊ ယရုနာမြစ်သည်ကောင်း။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ်
သည်ကောင်း။ သရတု၊ သရတုမြစ်သည်ကောင်း။ မတိ၊ မတိမြစ်သည်
ကောင်း။ ဣတိဣမာ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော
တီဏီဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊
ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တံဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ ပရိက္ခိဏံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်း
ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့
သောစကားတော်ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့
အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ ပရိက္ခိဏံ ပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်
သော၊ ယံဝါသစ္စေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်ထက္ကရော၍ စီးသော ရေသည်လည်း
ကောင်း။ အာထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
တီဏီဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဝါဥဒကဗုထိတာနိ၊ အကြင်ရေ
ပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်ရေသည်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပရိက္ခယံပရိယာဒိန္နံ၊
ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ယဒိဒံယံ၊ အစွဲသစ္စေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်ထက္က
ရော၍စီးသောရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝေဒေဝ၊ ထိုထက္ကရော၍စီးသောရေ
သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဧဒ
ဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏီဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒက
ဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ
ကုန်၏။ ပရိက္ခိဏံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ အဝထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ တီဏီဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်
တို့သည်။ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဓိ၊

နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေက္ခိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလသာဝဂ္ဂိ၊ အစိတ်
အဘို့သို့လည်း၊ နုဥပေက္ခိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်
၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသာ
ဝကဿ၊ တရားတပည့်ဖြစ်သော၊ (ပ)၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရ
ဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသံဘောဇ္ဇသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သတ္တကောထမ္ဘိ မတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့
အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂုဗ္ဗိကာ၊ မြေပိုင်ခဲလုံးတို့ကို၊ မဟာပထဝီယံ၊
စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသောမြေကြီး၏၊ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ တရသောနေရာ၌
ထားရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုသို့လတ္တံ့သော စကားတော်ကို၊
တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ဥပ
နိက္ခိတ္တာ၊ တရသောနေရာ၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တကောထမ္ဘိမတ္တိယော၊
ဆီးစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယောဂါဂုဗ္ဗိကာ၊ အကြင်မြေပိုင်ခဲ
လုံးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အယံဝါမဟာပထဝီ၊ ဤစကြာဝဠာအပိုင်းအခြား
ရှိသောမြေကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊
ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒိဒံယာအယံမဟာပထဝီ
အကြင်စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသော မြေကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတဒေ
ဝါ၊ ထိုစကြာဝဠာအပိုင်းအခြား ရှိသောမြေကြီးသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊
အလွန်များ၏၊ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ တရသောနေရာ၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တ
ကောထမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဂုဗ္ဗိကာ၊
မြေပိုင်ခဲလုံးတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တိကာ၊ နည်းသောအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်၏၊
မဟာပထဝီ၊ စကြာဝဠာ အပိုင်းအခြားရှိသော မြေကြီးကို၊ ဥပနိဓေယံ၊
ထောက်၍၊ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ တရသောနေရာ၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တကော
ထမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂုဗ္ဗိကာ၊ မြေပိုင်ခဲ
လုံးတို့သည်၊ သင်္ခါရုရေထွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေက္ခိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိ
ဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေက္ခိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလသာဝဂ္ဂိ၊ အစိတ်
အဘို့သို့လည်း၊ နုဥပေက္ခိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ငျှောက်ကုန်၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသာဝကဿ၊

ဘုရား ထပည့်ဖြစ်သော။ သောယေဝ ပေယျာလော၊ ထိုပေယျာလသည် သာသျှင်တည်း။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမမဟာပထဝီသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၁ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝေယျာယာဂိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သတ္တကောလမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဂုဠိကော၊ မြေပိုင်ခဲလုံးတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ မဟာပထဝီ၊ စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသောမြေကြီးသည်။ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ဆုံးခြင်းသို့၊ ဂန္ထေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝေယျာယာဂိ၊ တံ၊ ထိုဆုံလတ္တံ့သောစကားတော်ကို၊ တုဓမ္မာသင်တို့သည်။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီး၏။ ယံဝါပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ကုန်ဆုံးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တကောလမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ယာဝါဂုဠိကော၊ အကြင်မြေပိုင်ခဲလုံးတို့ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိသန္နိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမေ သု၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟာပထဝီယာ၊ စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသောမြေကြီး၏။ ယဒိဒံယံ၊ အနိဒံပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ကုန်ဆုံးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုကုန်ဆုံးခြင်းသည် သာသျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တကောလမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဂုဠိကော၊ မြေပိုင်ခဲလုံးတို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ မဟာပထဝီယာ၊ စကြာဝဠာအပိုင်းအခြားရှိသောမြေကြီး၏။ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ဆုံးခြင်းကို၊ ဥပနိဓယ၊ ထောက်၍။ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တကောလမ္ဘိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ချနစ်စေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဂုဠိကော၊ မြေပိုင်ခဲလုံးတို့သည်။ သင်္ခိ၊ ဧကတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နဉ္စပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဓမ္မိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နဉ္စပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကသဘာဝမ္မိ၊ အစိတ်အတိုသို့လည်း။ နဉ္စပေန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဝေယျာယာဂိ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ အနိယသာဝကဿ၊ ဘုရားထပည့် ဖြစ်သော။ သောယေဝပေ

ယျာဏော၊ ထိုပေယျာလသည်သာလျှင်ကည်း၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သဋ္ဌမဟာဝထဝီသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၂ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ သေယျထာဝါ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာမှ၊ ဧဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့ သောစကားတော်ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သည်၊ ဥဗ္ဘတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဧဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဥဒကဗုထိတာနိ၊ အကြင်ရေပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာ၌၊ ယံဝါဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကကမ်၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရုံနုခေါ၊ အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာ၌၊ ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဒေဝ၊ ထိုရေသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရုံ၊ အလွန်များ၏။ ဥဗ္ဘတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဧဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍၊ ဥဗ္ဘတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဧဝါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဗုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဓန္တိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတို့သို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ထွေကပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယသာဝကဿ၊ ထုရားတပည့်ဖြစ်သော၊ သောယေပေယျာလော၊ ထိုပေယျာလသည်သာလျှင်လည်း၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမမဟာဝဂ္ဂသရဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၃ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒက
 ဖုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာ
 ဣ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ဝေဠုယျ၊ ရောက်
 ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ထက္ကံ၊ သော စကားတော်ကို၊
 တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမဉ္ဇထ၊ အဘယ်သို့အောက်ဖွဲ့ကုန်သနည်း၊ မဟာ
 သရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာဣ၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ ရောက်
 သော၊ ယံဝါဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်လည်းကောင်း၊ အဝထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်
 သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ယာနိဥဒကဖုထိတာနိ၊ အကြင်ရေပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိကုန်၏။ ဘေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကထမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊
 အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာဣ၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်း
 သို့ရောက်သော၊ ယဒိဒံယံ၊ အကြင်ရေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝေဒေဝ၊
 ထိုရေသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်
 သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဥဒကဖုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ နည်းသောအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်၏။ မဟာသရဗ္ဗေ၊ မဟာသရဗ္ဗရာဣ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပရိက္ခိတံ
 ပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ဥပနိဝေယ၊ ထေးကပ်၍၊ အဝ
 ထိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဧဒေါ၊ နှစ်ခုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တီဏိဝါ၊ သုံးခု
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကဖုထိတာနိ၊ ရေပေါက်တို့သည်၊ သင်္ခိ၊ ရေတွက်
 ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဝေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊
 နဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂစ္စိ၊ အစိတ်အပိုသို့လည်း၊ နဥပေန္တိ၊
 မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရိယ သာဝကဿ၊ ထုရားတို့ပည့်ဖြစ်
 သော၊ သောယေဝ ဗေယျာလော၊ ထိုပေယျာလသည် သာလျှင်တည်း၊
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌမမဟာသရဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၄ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဖုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သက္ကသာသပမတ္ထိယော၊ မုန်ညှင်းစေ့ခုနစ်စေ့

အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့ကို၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာယ၊ တောင်မင်း၏၊ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ အနီး၌ထားရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့၊ သောစတားတော်ကို၊ ဝုဓေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ဥပနိက္ခိက္ကာ၊ အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညင်းစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ယာဝါပါသာဏသက္ခရာ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ အယံဝါပဗ္ဗတရာဇာ၊ ဤတောင်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမံ၊ အတယ်သည်၊ ဗဟုတရုံခေါ၊ အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ယဒိဗိယော၊ အယံပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင် တောင်မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုဟိမဝန္တာအမည်ရှိသောတောင်မင်းသည် သာသျှင်၊ ဗဟုတရုံ၊ အလွန်များ၏၊ ဥပနိက္ခိက္ကာ၊ အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညင်းစေ့ချနစ်စေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက် စရစ်အိုးခြမ်းတို့ ဟည်၊ အပ္ပမတ္တကာ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာနံ၊ တောင်မင်းကို၊ ဥပနိဝေယ၊ ထောက်၍၊ ဥပနိက္ခိက္ကာ၊ အနီး၌ထားအပ်ကုန်သော၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညင်းစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့သည်၊ သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဝေဒ္ဓိ၊ နှိုင်းရှည်ခြင်းသို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကထာဘဂ္ဂိ၊ အစိတ်အစိုသို့လည်း၊ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ အနိယသာဝကဿ၊ ဘုရားကပည့်ဖြစ်သော၊ (ပ)၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

နဝမဟိမဝန္တာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၄၅ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျတာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညင်းစေ့ချနစ်စေ့အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့ကို၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ ဟိမဝါ၊

ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ တောင်မင်းသည်၊ ပရိက္ခိယံပရိယာ
 ဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထို
 လတ္တံ့၊ သောစကားတော်ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့
 အော်မော့ကုန်သနည်း။ ဟိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ
 တောင်မင်း၏။ ယံဝါပရိက္ခိယံပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ကုန်ခန်းခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညှင်းစေ
 ခုနစ်စေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုး
 ခြမ်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
 ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိ
 သော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ တောင်မင်း၏။ ယဒိဒံ၊ နှစ်ပါးအစွဲပရိက္ခိယံပရိယာဒိန္နံ၊
 အကြင်ကုန်ခန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုကုန်ခန်းခြင်းသည်သာ
 ယျင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တသာသပ
 မတ္တိယော၊ ရန်ညှင်းစေ ခုနစ်စေ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏ
 သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တိကာ၊ နည်းသောအတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်၏။ ဟိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတရာဇာ၊
 တောင်မင်း၏။ ပရိက္ခိယံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကို၊ ဥပနိဝေယ၊ ထောက်
 ရှိ၊ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တသာသပမတ္တိယော၊ ရန်ညှင်းစေခုနစ်
 စေအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်း
 တို့သည်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဥပနိဝေ
 န္တိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ကလဘာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတို့
 သို့လည်း။ နုဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ သို့၊ ယျောကံ၊ ကုန်၏။
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာယျင်၊ အရိယသဝေကဿ၊
 ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ မဂ်ပညာအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
 အဘိသမေတာဝိနော၊ ပညာဖြင့်အရိယသမ္ပာတို့ကိုထိုးထွင်း၍ထိပြီးသော။
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိက္ခိယံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊
 ယဒိဒံ၊ နှစ်ပါးအစွဲပရိက္ခိယံပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုဆင်းရဲ
 သည်သာယျင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။ အဝထိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသောဆင်းရဲ
 သည်၊ အပ္ပမတ္တိကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာရှိ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ရောဂေါမိ

နိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမတာ၊ သတ္တက္ခတ္တ၊ ပရမသောတာပန်ဖြစ်သော၊ ယဒိဒံယံ နှင့်ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ ပုရိဝံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပရိက္ခိတံပရိယာဒိန္နံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအရကို၊ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ဥပနိဓေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ကထတာဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အသို့သို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခနိရောဓေါ၊ ဝိနိပ္ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမဟိမဝန္တသုတ်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဘိသမယဝဂ္ဂေါ၊ အဘိသမယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တသ၊ ထိုအဘိသမယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ နုဓသိခေါ၊ နုဓသိခသုတ်။ ပေါက္ခရဏီ၊ ပေါက္ခရဏီသုတ်။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သန္တေဇ္ဇ၊ သန္တေဇ္ဇသုတ်တို့၊ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ်တို့သည်။ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့လည်း။ သရဒ္ဓါ၊ သရဒ္ဓါသုတ်တို့သည်။ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့လည်း။ ပဗ္ဗတူပမာ၊ ပဗ္ဗတူပမသုတ်တို့သည်။ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးလည်း။ အပြားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

၁၂-သဂ္ဂသံယုတ် ၁၀၅-ပဌမအာမကဉ္စေပယျာထဝဂ်။

၁၁၄၆ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်။ နုဓသိခယံ၊ လက်သည်းတော် စွန်း၌။ ပရိက္ခံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပံသံ၊ မြေပြန့်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ ထပ်၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ၊ ထိုဆိုသက္ကံသောစကားတော်ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ ကိမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ မယာ၊ ငါထုရားသည်။

၁၂-သစ္စာယုတ်-၁၀၅-ပဌမအာမကမဉ္ဇပေယျာလဝဂ်၊ ၄၈၁

နာယိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌။ အာရောဂီတော၊ တင်ထားအပ်သော။
 ပရိက္ခော၊ အနည်းငယ်သော။ ယောဝါအယံပံသု၊ အကြင် မြေမှုန့်သည်
 ထည်းကောင်း။ ယာအယံဝါ မဟာပထဝီ၊ အကြင် မြေကြီး သည်ထည်း
 ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကထမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟု
 တရံ၊ နုခေါ၊ အလွန်များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေထိ၊ ထိစေတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒိယာဿောမဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေဒေဝ၊ ထိုမြေကြီးသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏။
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ နာယိခါယံ၊ လက်သည်းတော် စွန်း၌။
 အာရောဂီတော၊ တင်ထားအပ်သော။ ပရိက္ခော၊ အနည်းငယ်သော။ အယံပံ
 သု၊ ဤမြေမှုန့်သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ မဟာ
 ပထဝီ၊ မြေကြီးကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 နာယိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌။ အာရောဂီတော၊ တင်ထားအပ်သော။
 ပရိက္ခော၊ အနည်းငယ်သော။ ယံပံသု၊ အကြင်မြေမှုန့်သည်။ သင်္ခါရိ၊ ရေထွက်
 ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဥပနိဓိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း။ နဥပေ
 တိ၊ မရောက်။ ကလဘာဂစ္ဆိ၊ အပိတ်အပို့သို့လည်း။ နဥပေတိ၊ မရောက်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအတူ သာလျှင်။ ယေသတ္တာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေသု၊
 လူ့ပြည်တို့၌။ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။
 အပ္ပမတ္တကာ၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌။ ပစ္စာ
 ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ဧတေဒေဝ
 သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များကုန်၏။ တံ၊
 ထိုသို့များချခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့ကို။ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ကထမေသံ
 စတုန္နံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သနည်း။
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။
 (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ မိနိပ္ပဋိပဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း။
 အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း။ အဒိဋ္ဌာ
 မမြင်အပ်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဘည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောဂေါ၊

အားထုတ်ခြင်းကိုကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။(ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဂါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ချယ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ပဌမအညတြသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၇ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နခယိခါ
ယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပံသျံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ အာ
ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုဆုံ
လတ္တံ့သောစကားတော်ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ မည်ထ၊ အဘယ်သို့
အောက်မေ့ကုန်သနည်း။ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ နခယိခါယံ၊ လက်သည်း
တော်စွန်း၌၊ အာရောပိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်
သော၊ ယောဝါ၊ အယံပံသျံ၊ အကြင်မြေမှုန့်သည်လည်းကောင်း၊ ယာအလံ
ပါမဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထို
နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ ထိစေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယဒိဒံ
ယံ၊ ဣဒံမဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုမြေကြီး
သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များပါ၏၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
နခယိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ အာရောပိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊
ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ အယံပံသျံ၊ အကြင်မြေမှုန့်သည်၊ အပ္ပမတ္တ
ကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဥပနိဗေယ၊
ထောက်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နခယိခါယံ၊ လက်သည်းတော်
စွန်း၌၊ အာရောပိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊
ယံပံသျံ၊ အကြင်မြေမှုန့်သည်၊ သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊
မရောက်၊ ဥပနိဗေယ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ကလတာ
ဂစ္ဆိ၊ အစိတ်အတိုသို့လည်း၊ နဥပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါရံ၊
သျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈိမေသု၊ အထတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနုပဒေသု၊
ဇနုပုန်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
အပ္ပမတ္တကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပစ္စန္တိမေသု၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်ကုန်သော။

၁၂-သတ္တဝါယုတ်-၁၀၅-ပဌမအာမကညေပေယျာလဝဂ်။ ၄၈၃

ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဇေဝေဝသတ္တဝါ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ အဝိညာတာရေ သု၊ မြတ်သောတရားကိုမထိကုန်သော၊ မိလက္ခဏာ၊ တောင်သူတို့၌(ပ)။ ။

ဒုတိယပစ္စန္ဒသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၈ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ ပန၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား။ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတာ၊ အဝိဇ္ဇာသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မုဠာ၊ ပြင်းစွာတွေဝေကုန်၏၊ ဇေဝေဝသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

တတိယပညာသုတ်ပြီး၏။

၁၀၄၉ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း ဓမ္မဇေယျာ ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုရာမေရယကိုသောက်ခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သုရာမေရယ မဇ္ဈပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းဓမ္မဇေယျာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသုရာမေရ ယကိုသောက်ခြင်းမှ၊ အပ္ပပိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေဝေဝသတ္တဝါ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

စတုတ္ထသုရာမေရယသုတ်ပြီး၏။

၁၀၅၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါ တို့သည်။ ထသဇာ၊ ကုန်း၌ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တဝါ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဒကဇာ၊ ခေခွဲဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေဝေဝသတ္တဝါ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့များရ ခြင်းသည်။ ကိလယဟေတု၊ အတယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း(ပ)။ ။

ပဉ္စမဩဒကသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၀ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတုသာလျှင်၊ယေ၊
အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ မက္ခေယျာ၊အမိဒ္ဓကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏၊ တေ
သက္က၊ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်
ကား၊ယေ၊အကြင် သက္ကဝါတို့သည်၊အမက္ခေယျာ၊အမိဒ္ဓကောင်းစွာမကျင့်
ကုန်၊ဧတေဝသက္က၊ထိုသက္ကဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊အလွန်များ
ကုန်၏(ပ)။ ။

သဗ္ဗမက္ခေယျသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၂ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတုသာလျှင်၊ယေ၊
အကြင် သက္ကဝါတို့သည်၊ ပေက္ခေယျာ၊ အတန္တကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်၏၊
တေသက္က၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊စင်စစ်
သော်ကား၊ယေ၊အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ အပေက္ခေယျာ၊အတန္တကောင်း
စွာမကျင့်ကုန်၊ ဧတေဝသက္က၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊
အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

သက္ကမပေက္ခေယျသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၃ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတုသာလျှင်၊ယေ၊
အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ သာမညာ၊ ရဟန်းတို့၌ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏၊
တေသက္က၊ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊စင်စစ်
သော်ကား၊ယေ၊ အကြင် သက္ကဝါတို့သည်၊ အသာမညာ၊ ရဟန်းတို့၌
ကောင်းစွာမကျင့်ကုန်၊ ဧတေဝသက္က၊ထိုသက္ကဝါတို့သည်သာလျှင်၊ဗဟု
တရာ၊အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

အဗ္ဗမသာမညသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၄ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတုသာလျှင်၊ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ဗြာဟ္မညာ၊ ပုဏ္ဏားတို့၌ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏၊ တေ
သက္က၊ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊စင်စစ်သော်
ကား၊ယေ၊အကြင်သက္ကဝါတို့သည်၊ အဗြာဟ္မညာ၊ပုဏ္ဏားတို့၌ကောင်းစွာ
မကျင့်ကုန်၊ ဧတေဝသက္က၊ ထိုသက္ကဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊
အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

နဝမဗြာဟ္မညသုတ်ပြီး၏။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၅-ပဌမအာမကဉာဠပေယျာလဝဂ်၊ ၄၀၅

၁၁၅၅ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသော သူတို့အားရှိသေခြင်းရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ အဇေဋ္ဌာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူတို့အားရှိသေခြင်း မရှိ ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ ကုန်၏(ပ)။ ။

ဒသမအပစာယိသုတ်ပြီး၏။

ဝဂ္ဂေါဝဂ်တည်း။ ။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိးသည်ကား။ အညတြ၊ အညတြသုတ်။ ပစ္စန္ဒံ၊ ပစ္စန္ဒသုတ်၊ ပညာယ၊ ပညာသုတ်၊ သုရာမေရယ၊ သုရာမေရယသုတ်၊ ဩဒကာ၊ ဩဒကာသုတ်၊ မက္ကေယျ၊ မက္ကေယျသုတ်၊ ပေက္ကေယျ၊ ပေက္ကေယျ သုတ်၊ သာမညံ၊ သာမညသုတ်၊ ဗြာဟ္မပစာယိကံ၊ ဗြာဟ္မညသုတ်အပစာယိ ကသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၆-ဒုတိယအာမကဉာဠပေယျာလဝဂ်၊

၁၁၅၆ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း ၎င်း၊ ပဒိုပိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၊ အပဒိုပိရတာ၊ မကြဉ် ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ ကုန်၏။ ထံ၊ ထိုသို့များရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ (ပ)။ ။

ပဌမ-ပါဏာတိပါတသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၇ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသောသူ၏ဥစ္စာကိုခိုးယူ ခြင်း၊ ၎င်း၊ ပဒိုပိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊

၄၀၆

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်မပေးသော သူ၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

ဒုတိယ-အဒိန္နာဒါနသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၈ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမေသုဓိစ္စာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သော အကျင့်မှ၊ ပဒိုဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမေသုဓိစ္စာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ယုတ်သော အကျင့်မှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ) ။

တတိယကာမေသုဓိစ္စာစာရသုတ်ပြီး၏။

၁၁၅၉ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ ပဒိုဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

စတုတ္ထရသာဝါဒသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသုကာယ၊ သူ့စံယောက်တို့၏ အချစ်ကို မှုန်မှုန် ညှက်ညှက် ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဒိုဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိသုကာယ၊ သူ့စံယောက်တို့၏ အချစ်ကို မှုန်မှုန် ညှက်ညှက် ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ အပ္ပဒိုဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

ပဉ္စမဝိသုကာဝါစာသုတ်ပြီး၏။

၁၂ - သစ္စာသံယုတ်-၁၀၆-ဒုတိယအာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊ ၄၇၇

၁၁၆၀ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဖရူသယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဖရူသယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (ပ) ။
သဋ္ဌဖရူသဝါစာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၂ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗပ္ပထာပါ၊ အစီးအပွားကိုပျက်ဆီးတတ်သော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗပ္ပထာပါ၊ အစီးအပွားကိုပျက်ဆီးတတ်သောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (ပ) ။
သတ္တမသဗ္ဗပ္ပထာပဝါစာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၃ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရတ္တာ၊ ဗီဇဂါမ်ဘူတဂါမ်ကိုပျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရတ္တာ၊ ဗီဇဂါမ်ဘူတဂါမ်ကိုပျက်ဆီးခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (ပ) ။
အဋ္ဌမဗီဇဂါမသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၄ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေ့ထွဲညဉ့်စာ စားခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေ့ထွဲညဉ့်စာစားခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (ပ) ။
နဝမဝိကာလသုတ်ပြီး၏။

၁၀၆၅ . ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍနုပိတုသနဗ္ဗာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်းနံသာလိမ်းခြင်း နံသာပြောင်းဖြင့် အတင့်အတယ်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သောကောင်းမှု၌ ဓမ္မေလျှော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ ပဋိပရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မာလာဂန္ဓဝိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍနုပိတုသနဗ္ဗာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံသာလိမ်းခြင်း နံသာပြောင်းဖြင့် အတင့်အတယ်ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောင်းမှု၌ ဓမ္မေလျှော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှ၊ အပ္ပဋိပရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရော၊ အလွန်များကုန်၏၊ (ပ) ။

ဒဿမမာလာဂန္ဓသုတ်ပြီး၏။

ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ ပါတ၊ ပါတာတိ ပါတသုတ်၊ အဒိန္နံ၊ အဒိန္နာဒါနသုတ်၊ ကာမေသု၊ ကာမေသုဓိတ္တာစာရသုတ်၊ ရုသာဝါဒဗ္ဗ၊ ရုသာဝါဒသုတ်၊ ပေသုညံ၊ ပိသုဏဝါစာသုတ်၊ ဖရူသံ၊ ဖရူသဝါစာသုတ်၊ သဗ္ဗပ္ပဏာပံ၊ သဗ္ဗပ္ပဏာပဝါစာသုတ်၊ ဝိဇီ၊ ဝိဇီဝေသုတ်၊ ပိကာထေ၊ ပိကာထသုတ်၊ ဂန္ဓဝိလေပနံ၊ မာလာဂန္ဓသုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

၁၂-သဗ္ဗသံယုတ်-၁၀၇-တတိယအာမကဓညပေယျာလဝဂ်၊

၁၀၆၆ . ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နုဗ္ဗဂိတဝါဒိတပိသုကဒဿနာ၊ ကခြင်းသိခြင်းတီးမှတ်ခြင်းကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ ပဋိပရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နုဗ္ဗဂိတဝါဒိတပိသုကဒဿနာ၊ ကခြင်းသိခြင်းတီးမှတ်ခြင်းကိုကြည့်ရှုခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိပရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရော၊ အလွန်များကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့များရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ (ပ) ။

ပဗ္ဗမ-နုဗ္ဗသုတ်ပြီး၏။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၇-တတိယအာမကဉာဏပေယျာဇဝင်၊ ၄၀၉

၁၁၆၇ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာ၌နေခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာ၌နေခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (၈)။ ။

ဒုတိယ-သယနသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၈ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတဗူပရဇတပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇာတဗူပရဇတပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (၉)။ ။

တတိယ-ရဇတသုတ်ပြီး၏။

၁၁၆၉ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အာမကဉာဏပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အာမကဉာဏပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကိုခံခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဇေတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ (၁၀)။ ။

စတုတ္ထ-ဉာဏသုတ်ပြီး၏။

၁၁၇၀ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အာမကဉာဏပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အာမက

ဝံသပ္ပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ အသားစိမ်းကို ခံခြင်းမှ၊ အပ္ပုဗ္ဗိ ဝိရဏာ၊ မကြဉ်ကုန်၊
ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်
၏(ပ)။

ပဉ္စမ-ဝံသသုတ်ပြီး၏။

၁၁၇၀ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣတ္ထိကုမာရိကာပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမသတို့သွီးကို
ခံယူခြင်းမှ၊ ပုဗ္ဗိဝိရဏာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
အပ္ပကာနည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဣတ္ထိကုမာရိကာပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမသတို့သွီးကိုခံခြင်းမှ၊ အပ္ပုဗ္ဗိဝိရ
ဏာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊
အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

ဆဋ္ဌကုမာရိကာသုတ်ပြီး၏။

၁၁၇၂ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒါသိဒါသပ္ပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောကျ်ား
ကိုခံခြင်းမှ၊ ပုဗ္ဗိဝိရဏာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပ
ကာနည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်၊ ဒါသိဒါသပ္ပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကို ခံခြင်းမှ၊
အပ္ပုဗ္ဗိဝိရဏာ၊ မကြည့်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊
ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

သတ္တမဒါသိသုတ်ပြီး၏။

၁၁၇၃ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အဇ္ဇေဋ္ဌကပ္ပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်မြန်မာဆိတ်ကုထား
ကိုခံခြင်းမှ၊ ပုဗ္ဗိဝိရဏာ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
အပ္ပကာနည်းကုန်၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ
တို့သည်၊ အဇ္ဇေဋ္ဌကပ္ပုဗ္ဗိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်မြန်မာ ဆိတ်ကုထားကို ခံခြင်းမှ၊
အပ္ပုဗ္ဗိဝိရဏာ၊ မကြည့်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊
ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။ ။

အဋ္ဌမ-အဇ္ဇေဋ္ဌကသုတ်ပြီး၏။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၇-တကိယအာမကညေပေယျာထဝဂ်။ ၄၉၀

၁၁၇၄ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုက္ကုဒု သုကရေပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်ကို ခံခြင်းမှ၊ ပဋိပရဏာ၊ ကြည့်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကုက္ကုဒု သုကရေပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်ကိုခံခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိပရဏာ၊ မကြည့် ကုန်း၊ ဧတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ အလွန်များ ကုန်၏။(ပ) ။

နဝမကုက္ကုဒုသုကရသုတ်ပြီး၏။

၁၁၇၅ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟတ္ထိဂဝဿဝဇ္ဇဝါ ပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင်နွားမြင်း မြည်းဘိုကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိပရဏာ၊ ကြည့်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဟတ္ထိဂဝဿဝဇ္ဇဝါ ပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင်နွားမြင်းမြည်း တို့ကိုခံခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိပရဏာ၊ မကြည့်ကုန်၊ ဧတဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

ဒသမ-ဟတ္ထိသုတ်ပြီး၏။

ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်တည်း။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊ နုဗ္ဗ၊ နုဗ္ဗသုတ်၊ သယနံ၊ သယနသုတ်၊ ရဇတံ၊ ရဇတသုတ်၊ ဝေဠု၊ ဝေဠုသုတ်၊ မံသံ၊ မံသသုတ်၊ ကုမာရိ ကာ၊ ကုမာရိကာသုတ်၊ ဒါသီ၊ ဒါသီသုတ်၊ အဇေဇ္ဇကဉ္စေဝ၊ အဇေဇ္ဇကသုတ်၊ ကုက္ကုဒု သုကရ ဟတ္ထိနော၊ ကုက္ကုဒု သုကရသုတ် ဟတ္ထိသုတ်တို့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၈-စတုတ္ထအာမကညေပေယျာထဝဂ်။

၁၁၇၆ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေခေါ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ခေတ္တဝတ္ထုပ္ပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ထယ်ယာကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိပရဏာ၊ ကြည့်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်း ကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ခေတ္တ ဝတ္ထုပ္ပုဒိဂ္ဂဟဏာ၊ ထယ်ယာကိုခံခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိပရဏာ၊ မကြင်ကုန်၊ ဧတဝ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ အလွန်များကုန်၏။(ပ) ။

၁၁၇၇ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်ခြင်းရောင်းခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊(ပ)။ ။

၁၁၇၈ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ တို့သည်၊ ဒုတေယျပဟိတဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်သွားခြင်းတအိမ်မှ တအိမ်သို့စေရာသို့ သွားခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုတေယျပဟိတဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်သွားခြင်း တအိမ်မှတအိမ်သို့စေရာသို့ သွားခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊(ပ)။ ။

၁၁၇၉ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တုဿကုဇကံသကုဇမာနကုဇာ၊ ချိန်စဉ်းလဲခြင်း၊ ရွှေ့ကံစဉ်းလဲခြင်း၊ တောင်းစဉ်းလဲခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တုဿကုဇကံသကုဇမာနကုဇာ၊ ချိန်စဉ်းလဲခြင်း၊ ရွှေ့ကံစဉ်းလဲခြင်း၊ တောင်းစဉ်းလဲခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊(ပ)။ ။

၁၁၈၀ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥက္ကောဇန-ဝဗ္ဗန-နိကတိ-သာဝိယောဂါ၊ တံစိုး၊ ဘးခြင်း ဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့် ထွဉ်ပတ်ခြင်း-အတုပြု၍ ထွဉ်ပတ်ခြင်း-ကုသောကောက်သောအမှုနှင့်ထွဉ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥက္ကောဇန ဝဗ္ဗန-နိကတိ-သာဝိယောဂါ၊ တံစိုးစားခြင်း ဥပါယ်တမြည်တို့ဖြင့်ထွဉ်ပတ်ခြင်း-အတုပြု၍ထွဉ်ပတ်ခြင်း-ဟူသောကောက်သောအမှုနှင့်ထွဉ်ခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၈-စတုတ္ထအာမကဉာဏ်ပေယျာလဝဂ်၊ ၄၉၃

တေဝသတ္တ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာသျှင်၊ ဗဟုကရာ၊ အလွန်များ ကုန်၏(ပ)၁၁၀၁(ပ)။ ။

၁၁၀၆ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေပခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါ တို့သည်၊ ဆေဒန-ဝေ-ဗန္ဓ-ဝိပရာမောသ-အာလောပ-သာဟသာ ကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း-သတ်ပုတ် ညဉ့်ဆဲခြင်း-နှောင်ဖွဲ့ခြင်း-ခရီးခွဲပုန်းကွယ်၍ ထုယက်ခြင်း ရှာနိဂုံးစသည်တို့ကို ထုယက်ခြင်းအနိုင် အထက်ပြု၍ယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတာ၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေသတ္တ၊ ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ အပ္ပက၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဆေဒန-ဝေ-ဗန္ဓ-ဝိပရာ မောသ-အာလောပ သာဟ သာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း-သတ်ပုတ် ညဉ့်ဆဲခြင်း-နှောင်ဖွဲ့ခြင်း-ခရီးခွဲပုန်း ကွယ်၍ထုယက်ခြင်းရှာနိဂုံးစသည်တို့ကိုထုယက်ခြင်း အနိုင်အထက်ပြု၍ ယူခြင်းမှ၊ အပ္ပဋိဝိရတာ၊ မကြဉ်ကုန်၊ တေဝသတ္တ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည် သာသျှင်၊ ဗဟုကရာ၊ အလွန်များကုန်၏၊ ထံ၊ ထိုသို့များရခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင် ဖော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကတမေသံစတုန္တံ၊ အဘယ်လေးပါးကုန် သောသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ် သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဝါနိနိယာပဋိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင် အပ်ကုန်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာ သော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏(ပ)၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ နိရောဓဝါနိနိယာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ စင်စစ်တော်မူ၏။ ။

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၉-ပဉ္စမအာမကဉာဏ်ပေယျာလဝဂ်၊

၁၁၀၇ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝထိခါ ယံ၊ လက်သည်းထောင်စွန်း၌၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ပံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊

အာရောပေတွာ၊ ကင်ထားတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ထံ၊ ထိုဆိုသတ္တံ့သော စကားတော်ကို၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညသ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ မယသ၊ ငါတုရားသည်၊ နုသိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ အာရောဂိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊ ယောဝါယံပံသု၊ အကြင်မြေမှုန့် သည်လည်းကောင်း၊ ယာအယံဝါ မဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီး သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကဘဓံ၊ အဘယ်သည်၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊ အလွန်များသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေထိ၊ ထိစေတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြက်စွာတုရား၊ ယဒိဒိယာအယံ မဟာပထဝီ၊ အကြင် မြေကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေဒေဝ၊ ထိုမြေကြီးသည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရံ၊ အလွန်များ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ နုသိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ အာရောဂိတော၊ တင်ထားအပ်သော အယံပံသု၊ ဤမြေမှုန့်သည်၊ အပ္ပမတ္တကော၊ နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ ဥပနိခာယ၊ ထောက်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ နုသိခါယံ၊ လက်သည်းတော်စွန်း၌၊ အာရောဂိတော၊ တင်ထားအပ်သော၊ ပရိက္ခော၊ အနည်းငယ်သော၊ ပံသု၊ မြေမှုန့်သည်၊ သင်္ခိ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နုပပေတိ၊ မရောက်၊ ဥပနိခေမ္ပိ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းသို့လည်း၊ နုပပေတိ၊ မရောက်၊ ကလဘာဂမ္ပိ၊ အစိတ်အတို့သို့လည်း၊ နုပပေတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါရံ၊ ဈောကံကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုထေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုထေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရား၊ အလွန်များကုန်၏(ပ)။

၁၁၈၈ ဘိက္ခဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုထေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝုတာ၊ ဝုထေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရစ္ဆာနုယေဝနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၁၀၉ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပေတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။ ဣဒိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စဂဏိယော၊ ငါးပါးသောဂဏိတို့ကို၊ ဝိတ္တာရေထဗ္ဗာ၊ ရှုအပ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၀ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ မနုဿာ၊ လူ့ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၁၉၁ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၂ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏ အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၃ သိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဝတော၊ ဝုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၄၆၆

မဟာဝဂ္ဂ-သံယုတ်ပါဠိတော်နိဿယ

၁၁၉၄ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၅ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၆ တိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဗုဒ္ဓကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကာ၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝါ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဗုဒ္ဓကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၁၉၇ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၈ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၁၉၉ တိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဗုဒ္ဓကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကာ၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဗုဒ္ဓကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၂၀၀ တိရစ္ဆာန်ယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ တာန်ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၁ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၂ တိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ နိရဟာ၊ ငရဲမှ၊ ဗုဒ္ဓာ၊ ဗုဒ္ဓကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၉-ပဉ္စမအာမကဉာဠာပေယျာထပင်၊ ၄၉၇

တို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယော၊ ငရဲမှ၊ ဝုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊
ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာ
လျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၂၀၃ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာ
ယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၄ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၅ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊
ဝုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသုလု၊ ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တိရစ္ဆာနယောနိ
ယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ဝုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊
ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၂၀၆ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာ
ယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၇ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၀၈ တိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊
အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊
ဝုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသုနတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊
စင်စစ်သော်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊
တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုးမှ၊ ဝုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာ
ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟု
တရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၂၀၉ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၁၀ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၁၁ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿေသု၊ လူပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ ကုန်၏။ ။

၁၂၁၂ တိရစ္ဆာနုယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၁၃ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၁၂၁၄ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

၁၂၁၅ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိရစ္ဆာနုယောနိယာ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏အမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ ။

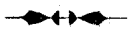
၁၂၁၆ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊ ရုတာ၊ ရုတေ

၁၂-သစ္စသံယုတ်-၁၀၉-ပစ္စမအာမကဉ္စပေယျာလဝဂ်။ ၄၉၉

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေသုနတ်ပြည်တို့၌၊ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
သက္ကာ၊ ထိုသက္ကာဝါတို့သည်။ အပ္ပကာနည်းကုန်၏၊ အထေ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ယေ၊ အကြင်သက္ကာဝါတို့သည်၊ ဝိတ္တိဝိသယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာမှ၊
ခုတာ၊ စုတေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တိဝိသယေ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာ၌၊ ပစ္စာဇာ
ယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝေသက္ကာ၊ ထိုသက္ကာဝါတို့သည်သာလျှင်၊ ဗဟုတရာ
အလွန်များကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့များရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အ
ကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂုဏ်၊ လေးပါးကုန်သော၊
အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း၊ ကတမေသံစတုန္တံ၊ အဘယ်လေးပါး ကုန်သောသစ္စာတို့
ကို၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သော၊ အရိယ
သစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရဒယဿ၊ ဆင်းရဲ၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခ
နိရောဓဿ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ အရိယသစ္စဿ၊ အရိယသစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိရောဓေ ဝါမိနိပ္ပဒိပဒါယ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့
ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော၊ အရိယ သစ္စဿ၊ အရိယ သစ္စာကို
လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ သရဒယော၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ကြောင်း တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယော
ဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခ
နိရောဓေ ဝါမိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဣဒံစရံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝင်း
မြောက်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒု၊ လွန်စွာနှစ်သက်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ အမကဉ္စပေယျာလံ၊ အမကဉ္စ
ပေယျာလတည်း၊ ဒွါဒသံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သော၊ သစ္စသံယုတ္တံ၊ သစ္စ
သံယုတ် သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မဂ္ဂဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ မဂ္ဂသံယုတ်ဗောဇ္ဈင်္ဂိသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သတိံစ၊ သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဂ္ဂ၊ ဣန္ဒြိယာသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မပ္ပဓာနဂ္ဂ၊ သမ္မပ္ပဓာနသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗလဂ္ဂ၊ ဗလသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယာစ၊ ဣဒ္ဓိပါဒသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓဏ္ဍာနဂ္ဂ၊ အနုရုဒ္ဓသံယုတ်၊ ဈာနသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာနာပါနဂ္ဂ၊ အာနာပါနသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သောတေန၊ သောတာပတ္တိသံယုတ်နှင့်တကွ၊ သစ္စဂ္ဂ၊ သစ္စသံယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပကာသယိ၊ ပြတော်မူ၏။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ္တိ၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ဒုတိယတွဲပြီး၏။



နိဂုံး။

- (၁) ဗဟုသုတရဂါမေသု။ ခန္တိနာမောမဟာဣသိ။
မန္တလေရတနာပုဏ္ဏ။ ပုရေမန္တလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနန္တေ။ ဝသံဗုဒ္ဓသာသာသနော။
ပတ္တေစဝုဗ္ဗိဝေပုဏ္ဏံ။ သုဗ္ဗိဿန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဣတိကတွာန။ လဘိတွာတိဝိဝံသုခံ။
သာသနသာဟိတေကန္တေ။ သောပါနေဂုဟအဗ္ဗသေ။
- (၄) ထုပေဗိဗ္ဗေစသာဏာယော။ ဆန္ဒေနသဟအတ္ထတေ။
ပါသာဒေဥဒပါနေစ။ ကရောတိသုန္ဓရေသုဘော။
ဘိဟရူပေဝိဟာရေစ။ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ။ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ။
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ။ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရဒ္ဒစက္ကဉ္စသေလဉ္စ။ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ။
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ ဋ္ဌဝိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္ထံ။ ရစနတ္ထာယနိဿယံ။
မန္တလာစလအာသန္တေ။ ဝသံအဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေစာပုသိတိအာရာမေ။ ထေရိယာစတိဇာဂရိ။
ထေရေနသုဗ္ဗိက္ကေန။ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရစိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ။ ပသသိတွာနနိဿယေ။
သုန္တိဋ္ဌဝိတာယတ္ထံ။ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ။ ရစိတာယပုနုပ္ပုနံ။
တတ္ထဂုဋ္ဌိမဟာဝဂ္ဂ။ သံယုတ္တသာစနိဿယေဝ။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟသာမိ။ နိဗ္ဗာတေသတ္ထဘိတိယံ။
ကာဠေကတ္တိကမာသဿ။ ပဉ္စန္ဒိနေသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သဗ္ဗာဆန္ဒနိဝိဂန္တံ။ ဝါစေန္ဒာပရိယာပုဏာ။
ပသာန္တေနာနာယာသေန။ ပတွေသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိစ္စာဝအာကာသေ။ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ။
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ။ ပပေါန္တုအမတံပဒံ။ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုဏ္ဏပြည်၌။ မန္တလေး
 ပုရသံ။ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလေပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္ဓေ။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝုဇိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိဝိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို။ ဝဘိတော။ ဧကကြကုန်၍။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတော။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ တိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထူပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဗိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာသာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဂ္ဂသေစ။ ဂူလိုက်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဓေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္တတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဒရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘော။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ ဝဘိဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ တံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူတ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠဉ္စ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝဇန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနပ္ပာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္တစက္ကန္တ။ ဝုဒ္ဓိဝက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရောပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှစာပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဋ္ဌပိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မဂဓတာသဟါဋ္ဌပါဠိတော်၏။ ဇေကင်္ဂပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿပံ။ ဗြဟ္မာတာသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစက္ကာယ။ ရှေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေးစံ
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဗာဗုသထိတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

ကံသံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသော။ ဇာတရံ၊ ဇာတရမည်သော။ ယေရံ၊ မယေရံ
 ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သုဗ္ဗစိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
 ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တယ၊
 စည်ပင်ဖြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ငှေးဆရာ မြတ်တို့
 သည်။ ရစိတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော။ နိဿယေ၊ အနက်ဖြဟ္ဗာဘာသာမြီရာ
 နိဿယတို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အထပ်ထပ်ပသိတွာန။ ကြည့်ရှု၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
 ယတို့၌။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ငှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍။
 သေသေတွာ၊ ချွင်းချန်၍။ ဝှစ်ဟာယ၊ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ ဂုဠံ၊
 ဝှိုဝှက်အပ်သော။ အတ္ထိ၊ အနက်ကို။ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍။ ရစိတာယ၊
 ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်အပ်သော။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ္တဿ၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်
 ပါဠိတော်၏။ နိဿယောစ၊ အနက်ဖြဟ္ဗာဘာသာမြီရာနိဿယသည်လည်း။
 သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟား ကောဇာသက္ကရာဇ်သည်။ သဟဿဒ္ဓိန္ဒိသတေ
 သက္ကသီတိယံ၊ တထောင်နှစ်ရာရှစ်ဆယ်ခုနှစ်ခုနှစ်၌။ ကတ္တိကမာသဿ၊
 တန်ဆောင်ရမ်းသ၏။ ကာဇ္ဇေ၊ ဣတံပက္ခဖြစ်သော။ ပဉ္စမ္မိနေ၊ ငါးရက်မြောက်
 သော။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌။ သုနိဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣဇိဂန္ထံ။
 ဤကျမ်းကို။ သဗ္ဗာဆန္ဓေန၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်။ ဝါစေန္ဒာ၊ ပို၍ကြ
 ကုန်သော။ ပရိယာပုဏာ၊ သင်ကြားကြကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပသန္ဓေ
 န၊ ကြည်ထင်ရွှင်လန်းသဖြင့်။ အနုယာသေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်။ သုခေန၊
 ချမ်းချမ်းသာသာလွယ်ကူစွာဖြင့်။ ကောဝိဒံ၊ လိင်မာထတ်မြောက်ခြင်းသို့။
 ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒာဒိစ္စာဝ၊ ထနေတို့
 ကဲ့သို့။ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော။
 ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြ
 ကုန်၍။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့
 ကိန်းအောင်းမြေထျော်စံပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပပေါန္တု၊ ရောက်ကြပါ
 စေကုန်သတည်း။ ။

(နိဂုံးပြီး၏)